

OMBUDSMANUL EUROPEAN

R A P O R T A N U A L 2 0 0 7

OMBUDSMANUL EUROPEAN

R A P O R T A N U A L 2 0 0 7

© Comunitățile Europene, 2008

Reproducerea în scopuri educative și necomerciale este permisă numai cu precizarea sursei.

ISBN 978-92-9212-168-6

DOI 10.2869/89905

Fotografie copertă față: © iStockphoto.com/Silence

Acest raport este publicat la adresa de internet: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

IMPRIMAT PE HÂRTIE ALBĂ FĂRĂ CLOR

OMBUDSMANUL EUROPEAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. dr. Hans-Gert PÖTTERING, MEP
Președinte
Parlamentul European
Rue Wiertz
1047 Bruxelles
BELGIA

Strasbourg, 12 martie 2008

Domnule Președinte,

În conformitate cu articolul 195 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu articolul 3 alineatul (8) din Decizia Parlamentului European privind statutul și condițiile generale de exercitare a atribuțiilor Ombudsmanului, prin prezenta vă înaintez Raportul pe anul 2007.

Cu deosebită considerație,

P. Nikiforos Diamandouros

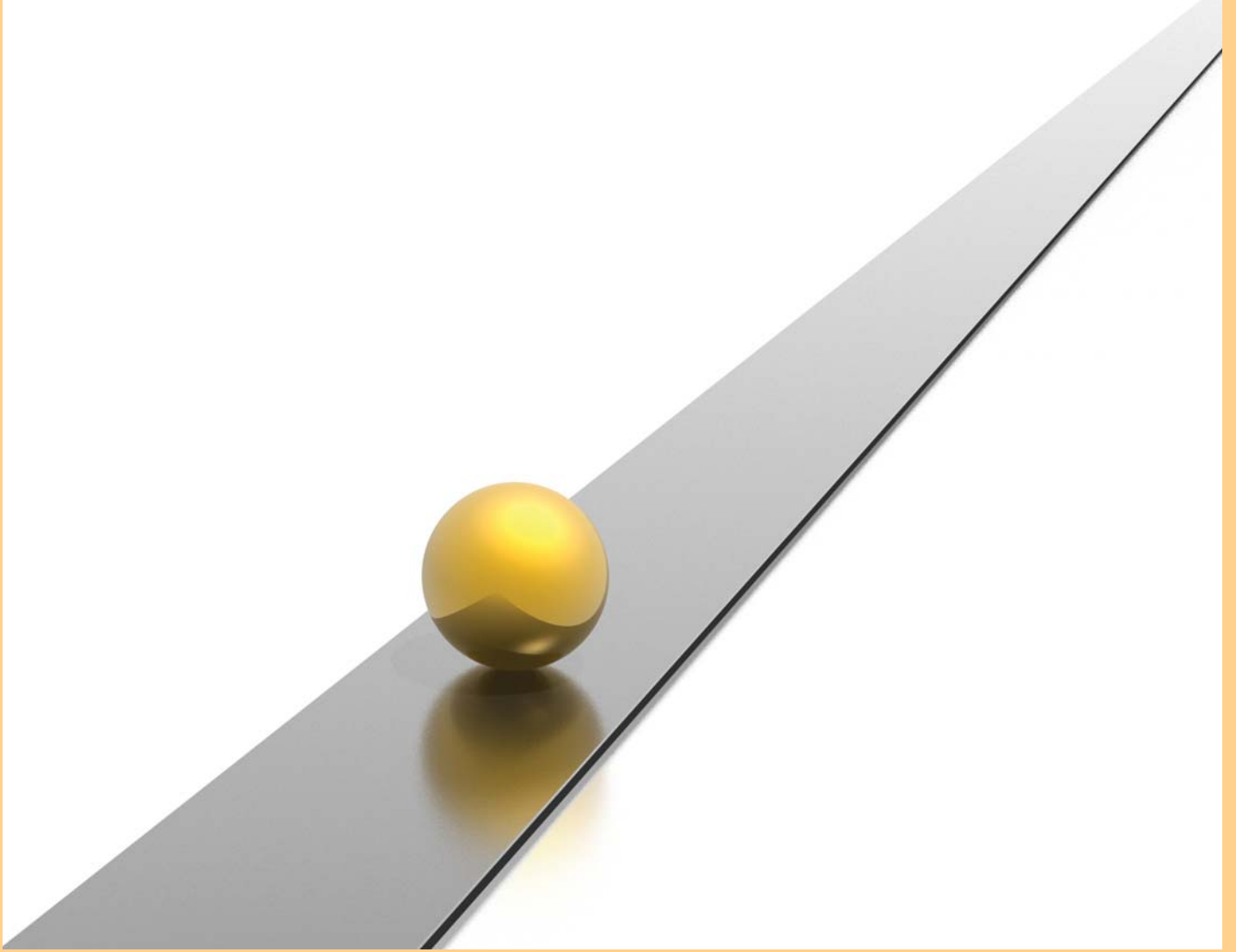

INTRODUCERE	11
1 REZUMAT	17
2 PLÂNGERI ȘI ANCHETE	31
2.1 TEMEIUL JURIDIC AL ACTIVITĂȚII OMBUDSMANULUI	31
2.2 MANDATUL OMBUDSMANULUI EUROPEAN	31
2.3 ADMISIBILITATEA ȘI JUSTIFICAREA ANCHETELOR	34
2.4 ANALIZA PLÂNGERILOR EXAMINATE ÎN 2007	36
2.5 TRANSFERURI ȘI RECOMANDĂRI	37
2.6 PROCEDURILE OMBUDSMANULUI	40
2.7 REZULTATELE ANCHETELOR	42
2.8 DECIZII DE CLASARE A CAZURILOR ÎN 2007	45
3 REZUMATELE DECIZIILOR	53
3.1 CAZURI ÎN CARE NU S-A CONSTATAT O ADMINISTRARE DEFECTUOASĂ	53
3.2 CAZURI CLASATE DE INSTITUȚII	62
3.3 SOLUȚII AMIABILE OBȚINUTE DE OMBUDSMAN	66
3.4 CAZURI CLASATE CU O OBSERVAȚIE CRITICĂ DIN PARTEA OMBUDSMANULUI	68
3.5 PROIECTE DE RECOMANDĂRI ACCEPTATE DE INSTITUȚIE	84
3.6 CAZURI CLASATE DIN ALTE MOTIVE	87
3.7 CAZURI CLASATE ÎN URMA UNUI RAPORT SPECIAL	92
3.8 ANCHETE DIN PROPRIA INIȚIATIVĂ A OMBUDSMANULUI	93
3.9 CERERI DE INFORMAȚII SOLUȚIONATE DE OMBUDSMAN	95
4 RELAȚIILE CU INSTITUȚIILE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE	99
4.1 PARLAMENTUL EUROPEAN	100
4.2 COMISIA EUROPEANĂ	102
4.3 ALTE INSTITUȚII ȘI ORGANISME	102

5	RELAȚIILE CU ALȚI OMBUDSMANI ȘI ORGANISME SIMILARE	107
5.1	REȚEAUA EUROPEANĂ A OMBUDSMANILOR	107
5.2	ALTE SEMINARII ȘI CONFERINȚE ALE OMBUDSMANULUI	118
5.3	ALTE MANIFESTĂRI CU OMBUDSMANII ȘI PERSONALUL ACESTORA	119
6	COMUNICĂRI	123
6.1	EVENIMENTELE ESENȚIALE ALE ANULUI	123
6.2	VIZITE DE INFORMARE	125
6.3	CONFERINȚE ȘI REUNIUNI	130
6.4	RELAȚIILE CU MASS-MEDIA	131
6.5	PUBLICAȚII	133
6.6	COMUNICĂRI ON-LINE	133
7	ANEXE	
A	STATISTICĂ	137
B	BUGETUL OMBUDSMANULUI	144
C	PERSONALUL	145
D	INDEXUL DECIZIILOR	154
	CUM POATE FI CONTACTAT OMBUDSMANUL EUROPEAN	159

INTRODUCERE

INTRODUCERE

Anul 2007 a fost un an important pentru dreptul cetățenilor europeni la o bună administrare. La 12 decembrie, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proclamată inițial în luna decembrie 2000, a fost semnată și proclamată din nou de președinții celor trei instituții principale ale Uniunii Europene – Parlamentul, Comisia și Consiliul. Angajamentul față de o Cartă obligatorie din punct de vedere juridic, inclus în Tratatul de la Lisabona, reflectă o înțelegere din ce în ce mai mare a faptului că cetățenii trebuie plasați în centrul preocupărilor Europei. Din perspectiva Ombudsmanului, Carta reprezintă primul pas în recunoașterea, pentru prima dată, a dreptului la o bună administrare, ca drept fundamental al conceptului de cetățenie a Uniunii Europene (articolul 41).

O bună administrare

De la preluarea postului, la 1 aprilie 2003, promovarea unei bune administrări a fost o prioritate absolută pentru Ombudsmanul European. Amintesc în permanență instituțiilor și organismelor UE că o bună administrare solicită din partea funcționarilor mult mai mult decât doar evitarea unui comportament ilegal. Oficialii trebuie să aibă un spirit de oferire a serviciilor și trebuie să se asigure că membrii publicului sunt tratați în mod corespunzător și se bucură pe deplin de drepturile lor.

Acest mesaj pare să dea rezultate concrete. Sunt bucuros să raportez că instituțiile și organismele UE au depus eforturi mari în anul 2007 pentru a soluționa plângerile, a remedia nedreptățile și a rectifica greșelile. În cursul anului, am constatat o dublare a numărului de cazuri soluționate de instituția în cauză – un procentaj fără precedent de 35% din anchetele noastre a fost clasat în urma acordului instituției în cauză de a soluționa problema. Nu trebuie să subestimăm importanța acestor realizări pentru reclamanți și pentru cetățeni, într-un sens mai general. Sunt convins că înregistrăm progrese semnificative în apropierea de o cultură reală a serviciilor.

Cele șapte cazuri de importanță deosebită subliniate în cadrul prezentului raport sunt mărturia acestei schimbări de atitudine. Nu mai puțin de patru dintre acestea vizează Comisia Europeană, care a acționat rapid și constructiv în vederea soluționării unei serii de plângeri. De asemenea, trebuie să menționez Agenția europeană de siguranță a aviației care, pentru al doilea an consecutiv, a produs un caz de importanță deosebită, demonstrându-și disponibilitatea de a colabora împreună cu Ombudsmanul în vederea soluționării problemelor. Consiliul a cerut scuze unui reclamant, după ce i-am adus la cunoștință o problemă legată de limbă și a confirmat angajamentul său pentru evitarea unor probleme similare în viitor. În sfârșit, Banca Centrală Europeană a furnizat un răspuns foarte util unei cetățene îngrijorate, subliniind că a acordat o importanță deosebită clarificării aspectelor pe care aceasta le-a ridicat și invitând-o să adreseze întrebările suplimentare experților săi. Intenția mea în sublinierea acestor cazuri este de a prezenta modele de bună administrare din care toate instituțiile și organismele UE să se poată inspira și cu care să-și poată compara propriile practici. În 2008, voi continua să încurajez dezvoltarea atentă a unei culturi a serviciilor în vederea îndeplinirii așteptărilor cetățenilor.

Unele rezultate care au fost obținute pentru cetățeni și care sunt documentate în cadrul prezentului raport au fost realizate fără a fi necesar un schimb formal de corespondență cu instituția în cauză. Am ajuns în acest moment într-o etapă în care relațiile noastre cu instituțiile sunt de așa natură încât putem soluționa rapid un număr mare de cazuri, evitând necesitatea efectuării unei anchete de durată. Am început să utilizez mai mult proceduri cu caracter informal pentru a contribui la soluționarea problemelor într-un mod mai flexibil și voi continua să dezvolt această abordare în 2008. Pentru mine, acest fapt marchează un moment hotărâtor pentru instituția noastră, demonstrând măsura în care este respectat Ombudsmanul și instituțiile sunt dispuse să ajute cetățeanul.

Cu siguranță, probleme rămân. Încă o dată în 2007, 15% dintre cazuri au fost clasate cu o observație critică din cauză că instituția în cauză nu a reușit să se ridice la standardele de servicii pe care cetățenii au dreptul să le primească. În prezentul raport sunt incluse exemple de astfel de cazuri. Acestea variază de la o instituție care refuză să își schimbe procedurile de recrutare, în principal din motive care țin de propria comoditate administrativă, la altele care întârzie în mod excesiv o procedură privind încălcarea dreptului comunitar, fără a oferi explicații caracteristice în legătură cu motivul acestei întârzieri. În 2008, vom prezenta din nou un raport de urmărire la aceste observații critice, pentru a ne asigura că instituțiile învață din acestea. Intenționez, de asemenea, să explorez modalitățile de a face deciziile Ombudsmanului mai ușor de înțeles, astfel încât să se atingă o eficiență mai mare în oferirea de îndrumare, atât pentru cetățeni, cât și pentru oficiali, în legătură cu ceea ce reprezintă o bună administrare.

Este evident faptul că încă mai trebuie depuse eforturi pentru promovarea principiilor unei bune administrări în cadrul instituțiilor și organismelor UE. Pentru a contribui la dezvoltarea unor strategii utile în acest sens, am convocat un atelier de lucru la Bruxelles în luna noiembrie 2007, în cadrul căruia a avut loc un schimb activ de opinii referitoare la modalitatea în care Ombudsmanul European poate contribui la transformarea în realitate a dreptului la o bună administrare. Discuțiile au pus în lumină idei stimulatoare și inovatoare pentru anii următori. Aștept cu nerăbdare să le punem în practică în beneficiul cetățenilor de pe întreg teritoriul Europei.

O mai bună comunicare

Mi-am încheiat introducerea la raportul anual pe anul 2006 subliniind obiectivul dublu pentru anul următor, și anume lucrul alături de instituții în vederea promovării unei bune administrări și concentrarea eforturilor mele de comunicare pentru ca toți cei care pot avea nevoie de serviciile Ombudsmanului European să fie informați în mod corespunzător asupra modului în care pot să apeleze la acestea.

În ceea ce privește cel de-al doilea obiectiv, 2007 a fost anul care a marcat o etapă capitală pentru acesta. Am reușit, în sfârșit, să ieșim din situația de criză în care ne aflam în ceea ce privește numărul plângerilor admisibile. Datorită unei campanii de informare ambițioase și cu obiective bine stabilite, numărul plângerilor admisibile a crescut, atât din punct de vedere absolut, cât și relativ, în comparație cu anul 2006. Ca urmare, în cursul anului, au fost deschise cu 17% mai multe anchete pe baza plângerilor primite. În același timp, în urma eforturilor depuse de ameliorare a calității informațiilor oferite cetățenilor în legătură cu ceea ce poate și ceea ce nu poate face Ombudsmanul European, s-a înregistrat cel mai mare număr de cetățeni care au fost ajutați să găsească modalitățile adecvate de reparație la nivel național, regional și local.

Un progres important în acest sens în anul 2007 l-a reprezentat adoptarea Declarației Rețelei europene a ombudsmanilor. Scopul declarației este de a face mai bine cunoscută dimensiunea UE a activității ombudsmanilor și de a clarifica serviciul pe care membrii rețelei îl asigură persoanelor care depun plângeri în legătură cu problemele care intră sub incidența dreptului comunitar. Declarația este disponibilă pe site-ul web al Ombudsmanului European în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene și este reprodusă în totalitate în capitolul 5 al prezentului raport. Membrii rețelei vor depune eforturi proactive în vederea promovării cunoașterii declarației și a garantării că cetățenii înțeleg care este instituția cea mai în măsură să le soluționeze plângerile legate de dreptul comunitar.

O altă inițiativă foarte importantă în acest domeniu trebuie să se realizeze în anul 2008. În ultimul an, organismul pe care îl conduc a elaborat un ghid interactiv care va fi lansat anul viitor ca parte a noului site web al Ombudsmanului. Această caracteristică cheie va ajuta cetățenii să găsească cea mai bună cale de reparație pentru plângerile lor. Ghidul ar trebui să ofere posibilitatea unui număr mai mare de reclamanți să se adreseze direct organismului cel mai în măsură să soluționeze plângerea înaintată de aceștia. Succesul ghidului va fi, să sperăm, demonstrat printr-o scădere a numărului de plângeri inadmisibile primite de instituția pe care o conduc.

Identificarea celei mai adecvate căi de adresare a unei plângeri pentru prima dată este importantă din multe motive. Astfel se evită frustrarea pe care o resimt cetățenii cărora li se comunică faptul că

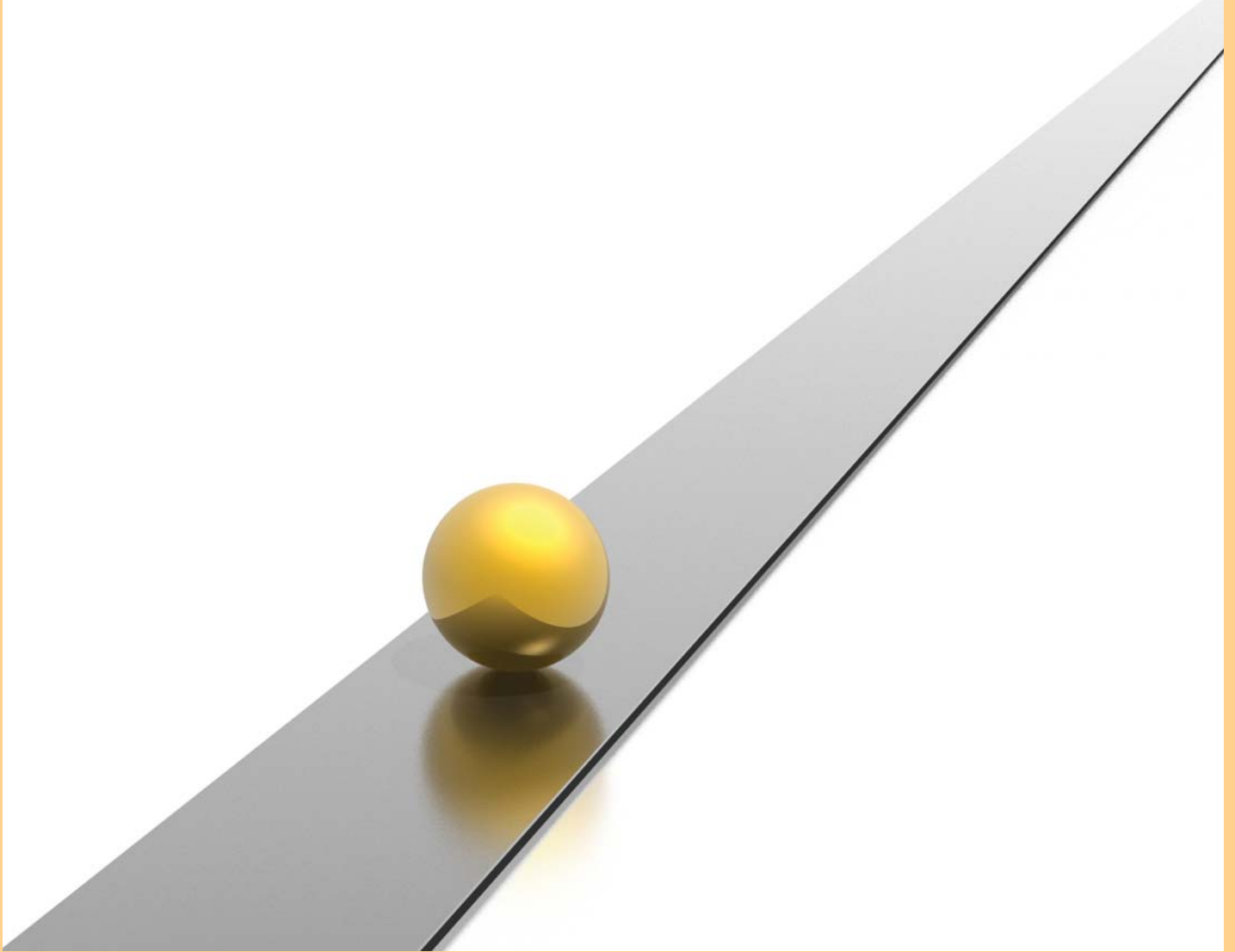
organismul la care au apelat nu îi poate ajuta. Aceasta înseamnă și că plângerile sunt soluționate mai prompt și mai eficient, asigurându-se astfel faptul că cetățenii pot să se bucure pe deplin de drepturile care li se cuvin în baza dreptului comunitar. Un argument final important este acela că, prin reducerea numărului de plângeri inadmisibile pe care le primește, instituția pe care o conduc va putea să își îndeplinească mai bine rolul fundamental — acela de a ajuta cetățenii nemulțumiți de modul în care au fost tratați de instituțiile și organismele UE. Rezultatele pe care instituția pe care o conduc poate să le obțină pentru acești cetățeni reprezintă, fără îndoială, cel mai satisfăcător aspect al activității mele. În cadrul prezentului raport sunt subliniate multe exemple de succese înregistrate în 2007. Aștept cu nerăbdare să continui această activitate pentru cetățenii europeni în anul care urmează.

După cum am menționat adesea, Raportul anual este cea mai importantă publicație a Ombudsmanului. Acesta îi oferă posibilitatea de a furniza un raport al activității sale Parlamentului European, căruia îi este subordonat. Totodată, raportul este utilizat ca resursă pentru instituțiile și organismele UE, oferindu-le acestora ajutor în vederea ameliorării administrării lor. Acesta face activitatea Ombudsmanului accesibilă unei game mai variate de persoane care doresc să urmărească activitățile sale, inclusiv publicul general, media, instituțiile de învățământ, funcționarii și colegii din instituțiile ombudsmanilor din întreaga lume. În ultimii ani, au fost aduse modificări raportului în vederea ameliorării facilității sale de utilizare. Alte ameliorări sunt reprezentate de o caracteristică suplimentară a prezentului raport. Acestea pot fi observate cel mai bine în capitolele 5 și 6, unde am ales să furnizăm o prezentare generală și o analiză a activităților decât să prezentăm liste detaliate ale evenimentelor și reuniunilor organizate în trecut. Sperăm ca acestea să confere un caracter mai interesant lecturii raportului și să furnizeze o imagine reală a valorii adăugate a acestor inițiative importante. Așteptăm cu nerăbdare reacțiile dumneavoastră.

Strasbourg, 15 februarie 2008

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

REZUMAT

1

1 REZUMAT

Cel de-al treisprezecelea Raport anual al Ombudsmanului European adresat Parlamentului European oferă o expunere a activităților Ombudsmanului desfășurate în anul 2007. Cel de-al cincilea raport anual va fi prezentat de domnul P. Nikiforos DIAMANDOUROS, care și-a început activitatea ca Ombudsman European la 1 aprilie 2003.

STRUCTURA RAPORTULUI

Raportul este alcătuit din șase capitole și patru anexe. Acesta începe cu o introducere realizată personal de Ombudsman, în care se subliniază principalele succese înregistrate în anul trecut și sunt prezentate ideile avute în vedere pentru anul viitor. Acesta este urmat de prezentul rezumat, care reprezintă capitolul 1.

Capitolul 2 descrie procedurile Ombudsmanului de soluționare a plângerilor și de realizare a anchetelor. Capitolul oferă o privire de ansamblu asupra plângerilor soluționate pe parcursul anului, inclusiv analiza tematică a rezultatelor cazurilor clasate în urma anchetelor efectuate. Această analiză cuprinde cele mai semnificative constatări în drept și în fapt, care se găsesc în deciziile Ombudsmanului din anul 2007.

Capitolul 3 selectează rezumatele deciziilor Ombudsmanului din anul 2007, cuprinzând gama subiectelor și instituțiilor implicate în soluționarea plângerilor, precum și anchetele din proprie inițiativă. Rezumatele sunt organizate în primul rând pe baza tipului constatării sau a rezultatului și apoi pe baza instituției sau organismului implicate. Capitolul se încheie cu un rezumat al unei decizii luate în urma efectuării unei anchete din proprie inițiativă și un exemplu al chestionărilor înaintate de ombudsmanul național.

Capitolul 4 face referire la relația cu alte instituții și organisme ale Uniunii Europene. Capitolul începe prin a sublinia valoarea constructivă a relației de lucru a Ombudsman cu alte instituții și organisme, și continuă cu trecerea în revistă a diverselor reuniuni și evenimente care au avut loc în acest scop în anul 2007.

Capitolul 5 tratează relația Ombudsmanului European cu comunitatea ombudsmanilor naționali, regionali și locali din Europa și dinafara ei. Activitățile Rețelei europene a ombudsmanilor sunt descrise în detaliu, acoperindu-se, de asemenea, și participarea Ombudsmanului la seminariile, conferințele și reuniunile relevante.

Capitolul 6 oferă o privire de ansamblu asupra activităților de comunicare ale Ombudsmanului. Capitolul este împărțit în șase secțiuni, reliefând activitățile esențiale ale anului, vizitele de informare ale Ombudsmanului, conferințele și reuniunile cu participarea Ombudsmanului și a personalului acestuia, relațiile cu media, publicații și comunicări on-line.

Anexa A cuprinde statistica activităților Ombudsmanului European în anul 2007. Anexele B și C oferă detalii asupra bugetului Ombudsmanului și, respectiv, în legătură cu personalul acestuia. Anexa D prezintă un index al deciziilor din capitolul 3 pe baza numărului cazului, a tematicii și a tipului presupusei administrări defectuoase. Acesta trece, de asemenea, în revistă cazurile de importanță deosebită, precum și toate cazurile clasate cu observație critică în anul 2007.

SINOPSIS

Misiunea Ombudsmanului European

Funcția Ombudsmanului European a fost înființată prin Tratatul de la Maastricht ca parte a conceptului de cetățenie a Uniunii Europene. Ombudsmanul investighează plângerile depuse cu privire la administrarea defectuoasă în desfășurarea activităților instituțiilor și organismelor Comunității, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță în exercitarea funcțiilor lor judiciare. Cu aprobarea Parlamentului European, Ombudsmanul a definit conceptul de „administrare defectuoasă” într-un mod care impune respectarea drepturilor omului, a statului de drept și a principiilor unei bune administrări.

Pe lângă soluționarea plângerilor depuse de persoane fizice, societăți și asociații, Ombudsmanul operează în mod proactiv, inițiind anchete din proprie inițiativă, întrunindu-se cu membri și oficiali ai instituțiilor și organismelor UE, și adresându-se cetățenilor pentru a-i informa în legătură cu drepturile lor și cu modul de exercitare a acestor drepturi.

Plângeri și anchete în 2007

Pe parcursul anului 2007, Ombudsmanul a primit 3 211 plângeri noi, față de cele 3 830 de plângeri depuse în anul 2006. Pe de altă parte, numărul plângerilor admisibile a crescut atât din punct de vedere absolut, cât și relativ, de la 449 (12% din numărul total) în anul 2006 la 518 (16%) în 2007. Prin urmare, în cursul anului, au fost deschise cu 17% mai multe anchete pe baza plângerilor primite.

Un număr total de 58% din toate plângerile primite de Ombudsman în 2007 a fost depus prin intermediul poștei electronice, fie prin e-mail, fie prin utilizarea formularului de plângere de pe site-ul web al Ombudsmanului. În 3 056 de cazuri plângerile au fost depuse direct de către cetățeni în mod individual, în timp ce 155 au fost înaintate de asociații sau societăți.

În aproximativ 70% dintre cazuri, Ombudsmanul a reușit să ajute reclamanții prin deschiderea unei anchete asupra cazului, transferându-l la organismul competent sau oferind recomandări în legătură cu instituția căreia acesta trebuie să i se adreseze pentru soluționarea promptă și eficientă a problemei.

Pe parcursul anului, a fost deschis un număr total de 303 anchete noi în baza plângerilor depuse. De asemenea, Ombudsmanul a inițiat șase anchete din proprie inițiativă. În total, în anul 2007, Ombudsmanul European a desfășurat un număr total de 641 de anchete, dintre care 332 au fost continuate din anul 2006.

Ca și în anii anteriori, cele mai multe anchete au privit Comisia Europeană (413, sau 64% din total). Deoarece Comisia reprezintă principala instituție a Comunității care adoptă decizii cu impact direct asupra cetățenilor, este normal ca aceasta să fie principalul obiect al plângerilor cetățenilor. Au fost desfășurate 87 de anchete (14% din numărul total) cu privire la Oficiul Comunităților Europene pentru Selecția Personalului (EPSO), 59 (9%) referitoare la Parlamentul European, 22 (3%) privind Oficiul European de Luptă Antifraudă, și 8 (1%) în legătură cu Consiliul Uniunii Europene.

Principalele tipuri de presupusă administrare defectuoasă au fost lipsa transparenței, inclusiv refuzul de a furniza informații (în 28% dintre cazuri), inechitatea sau abuzul de putere (18%), procedurile nesatisfăcătoare (13%), întârzierile care puteau fi evitate (9%), discriminarea (8%), neglijența (8%), erorile juridice (4%) și neîndeplinirea obligațiilor, adică eșecul Comisiei Europene de a-și îndeplini rolul de „gardian al tratatului” în ceea ce privește statele membre (3%).

În anul 2007, contul principal de e-mail al Ombudsmanului a fost utilizat pentru a răspunde la un număr total de 7 273 e-mailuri care solicitau furnizarea de informații. Dintre acestea, 3 127 au fost e-mailuri colective trimise de cetățeni și plângerile în cauză primite deja de Ombudsmanul European, iar 4 146 au reprezentat cereri individuale de furnizare de informații.

Prin urmare, în cursul anului în cauză, Ombudsmanul a tratat un număr total de 10 484 plângeri și cereri de furnizare de informații depuse de cetățeni.

Rezultatele anchetelor Ombudsmanului

În anul 2007, Ombudsmanul a clasat 348 de anchete. Acesta reprezintă o creștere cu 40% față de anul 2006. Dintre aceste anchete, 341 au fost întreprinse pe baza plângerilor, iar șapte au constituit inițiative proprii. Mai jos puteți găsi o prezentare generală.

Nu există cazuri de administrare defectuoasă

În 2007, 95 de cazuri au fost clasate cu constatarea că nu au fost identificate situații de administrare defectuoasă. Acest fapt nu reprezintă neapărat un rezultat negativ pentru reclamant, care cel puțin beneficiază de o explicație completă din partea instituției sau a organismului implicat în legătură cu ceea ce s-a soluționat, precum și de punctul de vedere al Ombudsmanului asupra cazului. Printre exemplele de cazuri în care nu a fost identificată o administrare defectuoasă în anul 2007 se numără următoarele:

- Ombudsmanul a primit o plângere care susținea că Comisia Europeană nu a luat măsuri împotriva Irlandei pentru o posibilă încălcare a directivei UE privind habitatele. Reclamantul a reclamat, de asemenea, decizia Comisiei de a nu lua măsuri suplimentare în legătură cu disputa privind posibila încălcare a directivei privind deșeurile. Ombudsmanul a constatat că a fost furnizată o explicație rezonabilă de către Comisie în legătură cu rolul său strategic în ceea ce privește punerea în aplicare a acestor directive. Acesta a menționat, de asemenea, că reclamantul a primit din partea Comisiei o recomandare utilă în acest caz. (3660/2004/PB)
- Un reclamant susține, printre altele, lipsa de transparență și întârzierea nejustificată cauzată de Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) în oferirea unui răspuns la problemele ridicate în legătură cu siguranța medicamentelor antidepresive și riscul de sinucidere. Soțul reclamantei s-a sinucis în urma administrării medicamentului respectiv, iar reclamanta a adresat agenției o serie de întrebări și solicitări de furnizare de informații. Pe parcursul anchetei, agenția a cerut scuze reclamantei pentru faptul că nu a oferit răspunsuri la anumite întrebări adresate și a furnizat răspunsuri la întrebările respective. Reclamanta a rămas nemulțumită, dar opinia Ombudsmanului a fost că acțiunea agenției a înlăturat nelămuririle identificate și că nu mai exista o situație de administrare defectuoasă. (2370/2005/OV)
- Greenpeace a depus o plângere la Ombudsman, afirmând că Comisia a făcut acuzații incorecte, înșelătoare și calomniatoare în legătură cu un studiu elaborat de ONG având ca obiect aspectul legat de „ușile rotative” dintre Comisie și lobby-ul industriei chimice. Ancheta Ombudsmanului a constatat că această afirmație nu era fondată. Deși nu a constatat un caz de administrare defectuoasă, acesta a subliniat importanța transparenței în ceea ce privește acțiunile de lobby de pe parcursul desfășurării procedurilor legislative. (2740/2006/TN)

Chiar dacă Ombudsmanul nu constată cazuri de administrare defectuoasă, acesta poate identifica un prilej favorabil pentru ca instituția sau organismul implicat să-și amelioreze calitatea administrării activităților sale pe viitor. În astfel de cazuri, Ombudsmanul face o observație suplimentară, așa cum s-a întâmplat, de exemplu în următorul caz:

- Un ONG de protecție a mediului din Polonia a susținut că Banca Europeană de Investiții (BEI) a acționat contrar propriei „Declarații de mediu” atunci când a co-finanțat un proiect de modernizare a unei șosele în Polonia. Ombudsmanul nu a constatat un caz de administrare defectuoasă. Cu toate acestea, dat fiind faptul că reclamantul a depus în paralel o plângere la Ombudsmanul polonez, Ombudsmanul European a încurajat BEI să aibă în vedere stabilirea canalelor de comunicare cu organismele de control naționale și regionale relevante, cum ar fi ombudsmanii, și să solicite furnizarea de informații de către acestea. Aceste organisme ar putea reprezenta surse suplimentare de informații referitoare la conformitatea proiectelor finanțate de BEI cu legislația națională și europeană. (1779/2006/MHZ)

Cazuri clasate de instituții și soluții amiabile

De câte ori este posibil, Ombudsmanul încearcă să obțină soluționarea pozitivă care să satisfacă atât reclamantul, cât și instituția care constituie obiectul plângerii. Cooperarea dintre instituțiile și organismele Comunității este esențială pentru obținerea unei soluționări de acest fel, care ajută la consolidarea relațiilor dintre instituții și cetățeni și poate evita litigiile costisitoare și îndelungate.

În 2007, 129 de cazuri au fost clasate de însăși instituția sau organismul respectiv, ca urmare a unei plângeri adresate Ombudsmanului. Această cifră reprezintă dublul numărului de cazuri soluționate în anul 2006 și reflectă o disponibilitate tot mai mare din partea instituțiilor sau a organismelor de a considera plângerile depuse la Ombudsman o oportunitate de a îndrepta greșelile care s-au produs și de a coopera cu Ombudsmanul în beneficiul cetățenilor. Printre aceste cazuri soluționate în 2007 se numără și următoarele:

- În urma unei plângeri depuse de o universitate din Germania în legătură cu o dispută privind efectuarea unei plăți, pe care aceasta o avea cu Comisia în ceea ce privește un proiect desfășurat în baza Programului Erasmus, Ombudsmanul a contactat Comisia, care a soluționat cazul în două săptămâni. Eforturile universității de a convinge Comisia că s-a produs o eroare de calcul se dovediseră lipsite de succes. Comisia a admis greșeala și a restituit suma solicitată, de 5 400 EUR plus dobânda aferentă. Ombudsmanul a lăudat Direcția Generală Educație și Cultură pentru modul exemplar în care a tratat această plângere după ce aceasta i-a fost adusă la cunoștință. (3495/2005/GG)
- Comisia a restituit o sumă restantă de 88 000 EUR unei firme de consultanță din Franța, care a susținut că instituția nu a suportat toate costurile eligibile pentru participarea sa la programul Tehnologiile Societății Informațiilor desfășurat în colaborare cu China. Comisia a susținut că reclamantul a comis o greșeală în declarația de costuri. După intervenția Ombudsmanului în acest caz, Comisia a fost de acord să plătească suma restantă. (1471/2007/(CC)RT)

Dacă ancheta constată un caz de administrare defectuoasă, Ombudsmanul încearcă să obțină o soluție amiabilă în limita posibilităților. În unele cazuri, se poate ajunge la o soluție amiabilă dacă instituția sau organismul implicat oferă compensații reclamantului. Orice ofertă de acest tip este realizată *ex gratia*, adică, fără admiterea responsabilității juridice și fără crearea unui precedent juridic.

În cursul anului au fost clasate cinci cazuri prin soluționare pe cale amiabilă. La finalul anului 2007, 31 de propuneri de soluții amiabile se aflau încă în studiu. Printre cazurile soluționate pe cale amiabilă în 2007 se numără și următoarele:

- Comisia a acceptat propunerea Ombudsmanului de soluționare pe cale amiabilă și a redus suma care trebuia recuperată de la un contractant implicat într-un proiect desfășurat în Liban. Aceasta a fost în urma unei plângeri în care contractantul reclama executarea incorectă a contractului. Deși Ombudsmanul nu a considerat justificate toate afirmațiile reclamantului, acesta a ajuns la concluzia că decizia Comisiei de a recupera anumite sume reprezenta un caz de administrare defectuoasă. În scopul luării de măsuri în vederea soluționării problemei, Comisia a fost de acord să reevalueze dosarul. (2577/2004/OV)
- Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (AESA) a anulat o decizie contestată în urma propunerii Ombudsmanului de soluționare pe cale amiabilă. Cazul viza o decizie a AESA referitoare la baza de certificare de tip a unei anumite aeronave. După analizarea dispozițiilor juridice relevante, Ombudsmanul nu a fost convins că decizia avea un temei juridic suficient. AESA a replicat, afirmând că în acel moment era în măsură să obțină informațiile necesare pentru emiterea unui certificat de tip și, prin urmare, a anulat decizia contestată. (1103/2006/BU)
- Fostul Centru European de Monitorizare a Rasismului și Xenofobiei (EUMC) a acceptat propunerea de soluționare pe cale amiabilă prin furnizarea unor informații suplimentare unui ofertant necâștigător în legătură cu modul în care oferta sa a fost comparată cu cea depusă de organizația câștigătoare. Reclamantul s-a adresat Ombudsmanului susținând că EUMC nu i-a oferit răspunsuri satisfăcătoare la întrebările adresate și nu a aplicat criteriile transparente. În

urma anchetei, reclamantul și-a exprimat recunoștința față de Ombudsman pentru activitatea întreprinsă și pentru că a oferit o garanție de încredere în ceea ce privește transparența în UE. (1858/2005/BB și 1859/2005/BB)

Observații critice, proiecte de recomandări și rapoarte speciale

Dacă soluționarea pe cale amiabilă nu este posibilă sau dacă soluționarea nu este încununată de succes, Ombudsmanul clasează cazul cu o observație critică adresată instituției sau organismului implicat sau elaborează un proiect de recomandare.

O observație critică se efectuează, în mod normal, în cazul în care (i) nu mai este posibil ca instituția implicată să elimine cazul de administrare defectuoasă, (ii) administrarea defectuoasă nu pare să aibă implicații generale, și (iii) nu pare a fi necesară luarea unei măsuri suplimentare de către Ombudsman. O observație critică este, de asemenea, adresată dacă Ombudsmanul consideră că un proiect de recomandare nu ar avea niciun scop util sau dacă depunerea unui raport special la Parlament nu pare să fie adecvată într-un caz în care instituția sau organismul implicat nu acceptă un proiect de recomandare.

O observație critică confirmă reclamantului faptul că plângerea sa este justificată și indică instituției sau organismului implicat că a acționat în mod eronat, în vederea evitării administrării defectuoase pe viitor. În 2007, Ombudsmanul a clasat 55 de anchete cu observații critice. De exemplu:

- Ombudsmanul a criticat Comisia pentru eșecul înregistrat de publicarea, în anul 2006, conform dispozițiilor legale, a raportului său anual pe 2005 referitor la accesul la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. Această critică a fost adresată în urma plângerii depuse de ONG-ul Statewatch. Recunoscând că, în septembrie 2007, Comisia a publicat în sfârșit raportul în cauză, Ombudsmanul a subliniat în același timp faptul că publicarea la timp a rapoartelor reprezintă un mecanism cheie al responsabilității față de cetățenii europeni. (668/2007/MHZ)
- Ombudsmanul a emis două observații critice împotriva Oficiului European de Selecție a Personalului (EPSO) în două cazuri referitoare la utilizarea limbilor „noilor” state membre spre deosebire de cele ale „vechilor” state membre. Aceste observații au fost emise în urma unei plângeri depuse de o asociație din Polonia în legătură cu testele de recrutare. EPSO a informat Ombudsmanul că cerințele de limbă pentru concursuri au fost modificate între timp. (3114/2005/MHZ)
- Ombudsmanul a criticat Comisia pentru că nu a oferit motive întemeiate pentru neacordarea accesului la rapoartele contabile anuale pe care le primește de la statele membre în legătură cu subvențiile agricole. Comisia a susținut că rapoartele care conțin informațiile respective au fost încărcate într-o bază de date și nu mai există ca atare. Pentru furnizarea informațiilor solicitate de reclamant ar fi necesară o nouă programare complexă a bazei de date, afirmă aceasta. Deși a considerat că abordarea plângerii de către Comisie nu este satisfăcătoare, Ombudsmanul nu a continuat acțiunea deoarece aspectele juridice puteau fi examinate de legiuitorul comunitar, din punct de vedere general, în contextul reformei anunțate a Regulamentului 1049/2001 privind accesul la documente. (1693/2005/PB)

Este important ca instituțiile și organismele să respecte observațiile critice ale Ombudsmanului, prin luarea unor măsuri de soluționare a problemelor de importanță deosebită, evitându-se astfel administrarea defectuoasă pe viitor. În cursul anului 2007, Ombudsmanul a întreprins un studiu asupra tuturor măsurilor luate în 2006 de instituțiile implicate pe baza observațiilor critice realizate și a observațiilor suplimentare adresate în anul 2006. Studiul este disponibil pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmanul are în vedere efectuarea unui studiu similar și informarea anuală a publicului în legătură cu constatările sale.

În cazurile în care pare necesară luarea de măsuri suplimentare de către Ombudsman, adică, în cazul în care instituția implicată poate elimina cazul de administrare defectuoasă, sau în cazurile în

care administrarea defectuoasă este foarte gravă, sau are implicații generale, în mod normal, Ombudsmanul elaborează un proiect de recomandare adresat instituției sau organismului implicat.

În cursul anului 2007, au fost elaborate opt proiecte de recomandări. Pe lângă acestea, în 2007 au fost luate decizii în șapte proiecte de recomandări din 2006. Pe parcursul anului au fost clasate trei cazuri, în legătură cu care instituția în cauză a acceptat un proiect de recomandare. Un caz a necesitat elaborarea unui raport special adresat Parlamentului European. Cinci cazuri au fost clasate din alte motive. La finalul anului 2007, opt proiecte de recomandare erau încă în lucru, inclusiv unul elaborat în anul 2004 și unul în anul 2006.

Printre proiectele de recomandare elaborate în anul 2007, unul avea ca obiect accesul public la detaliile plăților primite de membrii Parlamentului European. Acesta a fost elaborat ca urmare a unei plângeri adresate de un jurnalist maltez, a cărui solicitare de furnizare de informații în legătură cu anumite alocații ale deputaților în Parlamentul European a fost respinsă de Parlament pe motiv de protecție a datelor. Avizul detaliat al Parlamentului referitor la proiectul de recomandare al Ombudsmanului în acest caz (3643/2005/(GK)WP) trebuie înaintată până la sfârșitul lunii februarie 2008. În cadrul unui alt proiect de recomandare efectuat în anul 2007, Ombudsmanul a solicitat Comisiei să evite pe viitor orice restricții nejustificate în ceea ce privește limbile oficiale în care pot fi depuse ofertele pe baza unei invitații de depunere de oferte (259/2005/(PB)GG). Dat fiind faptul că această anchetă era încă deschisă la sfârșitul anului 2007, aceasta nu figurează în capitolul 3 al raportului.

Printre proiectele de recomandări acceptate în anul 2007 se numără și următoarele:

- Comisia a acceptat un proiect de recomandare în care Ombudsmanul a solicitat corectarea unei informații inexacte și eronate din cadrul unor broșuri, al unor afișe și al unei prezentări video referitoare la drepturile pasagerilor de aeronave. Două asociații aeriene s-au adresat Ombudsmanului criticând informațiile furnizate de Comisie în legătură cu drepturile călătorilor la compensație și asistență, în cazul refuzului de îmbarcare, al anulării zborurilor sau al întârzierilor prelungite. În urma intervenției Ombudsmanului, Comisia a înlocuit materialul informativ eronat. (1475/2005/(IP)GG și 1476/2005/(BB)GG)
- Comisia a acceptat un proiect de recomandare în care Ombudsmanul a solicitat să nu se recupereze plata pensiei efectuată din greșeală după decesul unui fost angajat. Acesta a fost elaborat în urma unei plângeri depuse de fiul decedatului. La mai mult de patru ani de la decesul tatălui său, Comisia i-a solicitat acestuia să restituie suma de 1747 EUR. Ulterior, aceasta a fost de acord să renunțe la cererea de rambursare. (1617/2005/(BB)JF)

Dacă o instituție sau organism al Comunității nu răspunde în mod satisfăcător la un proiect de recomandare, Ombudsmanul poate adresa un raport special Parlamentului European. Acesta reprezintă arma de ultimă instanță a Ombudsmanului și ultima măsură concretă pe care o adoptă în soluționarea unui caz, deoarece adoptarea unei rezoluții și exercitarea autorității Parlamentului sunt chestiuni care țin de hotărârea la nivel politic a Parlamentului. Pentru a da un exemplu din 2007:

- Ombudsmanul a prezentat un raport special Parlamentului European, criticând Comisia pentru că nu a tratat o plângere referitoare la directiva europeană privind timpul de lucru. Cu mai bine de șase ani în urmă, un medic german a solicitat Comisiei să inițieze procedurile împotriva Germaniei, susținând că aceasta a încălcat dispozițiile directivei. În ciuda presiunii din partea Ombudsmanului, Comisia nu a luat măsuri în legătură cu această plângere, susținând că propunerile sale de modificare a Directivei sunt depuse la legiuitorul comunitar. Ombudsmanul a insistat asupra faptului că acest caz a ridicat o problemă importantă de principiu privind modalitatea în care Comisia tratează plângerile referitoare la cazurile de încălcare a dreptului comunitar depuse de cetățeni. Comisia trebuie să respingă plângerea, sau să deschidă procedurile privind încălcarea dreptului comunitar, a afirmat acesta. Neluarea niciunei măsuri nu este în conformitate cu principiile bunei administrări. (3453/2005/GG)

Anchete din proprie inițiativă

Ombudsmanul face uz de autoritatea sa pentru a lansa anchete din proprie inițiativă în două situații principale. În primul rând, acesta poate să facă uz de autoritatea sa pentru a investiga un posibil caz de administrare defectuoasă atunci când o plângere a fost depusă de o persoană neautorizată (de exemplu, atunci când reclamantul nu este cetățean sau rezident al Uniunii sau persoană juridică cu sediul social într-un stat membru). În 2007, au fost deschise două astfel de anchete din proprie inițiativă. De asemenea, Ombudsmanul poate să facă uz de autoritatea sa de inițiativă proprie pentru a aborda ceea ce pare a fi o problemă sistemică a instituțiilor. De exemplu:

- În decembrie 2007, Ombudsmanul a lansat o anchetă din proprie inițiativă în legătură cu subiectul respectării termenelor de plăți efectuate de Comisie. Acesta a solicitat Comisiei să furnizeze informații privind acțiunile întreprinse în vederea evitării întârzierilor de plată, date statistice privind cazurile de întârzieri de plată, precum și informații referitoare la politica aplicată de Comisie pentru plata de dobânzi. Această anchetă a fost întreprinsă în urma plângerilor depuse de persoane individuale, societăți și organizații implicate în proiectele și contractele finanțate din fondurile UE. (OI/5/2007/GG)

Printre anchetele din proprie inițiativă deschise în anul 2007 se numără și ancheta privind testele organizate de EPSO pe computer (OI/4/2007/ID) și cea având ca obiect managementul resurselor umane la Centrul Comun de Cercetare al Comisiei (OI/6/2007/MHZ).

Următoarea anchetă din proprie inițiativă a fost clasată în cursul anului:

- Ombudsmanul a finalizat o anchetă din proprie inițiativă în legătură cu măsurile adoptate de Comisie în vederea asigurării faptului că persoanele cu handicap nu sunt supuse discriminării în relațiile pe care acestea le au cu instituția. Printre măsurile pozitive pe care le-a identificat s-au aflat și cele de a asigura un acces mai facil la informație prin intermediul site-ului web al Comisiei și de a ameliora condițiile de recrutare și promovare. Dar, Ombudsmanul a subliniat faptul că trebuie depuse mai multe eforturi pentru sensibilizarea personalului din cadrul Comisiei față de nevoile persoanelor cu handicap. Acesta a criticat, de asemenea, situația din Școlile Europene pentru elevii cu handicap ca fiind inadecvată. (OI/3/2003/JMA)

Cazuri de referință în exemplificarea bunelor practici

O serie de cazuri menționate mai sus reprezintă exemple ilustrative de cele mai bune practici care garantează includerea lor în „cazurile de referință” din 2007. Acestea servesc drept model pentru instituțiile și organismele UE, în ceea ce privește cea mai bună modalitate de a reacționa la problemele ridicate de Ombudsman. **Comisia**, în special, a reacționat în mod constructiv și rapid pentru a soluționa o serie de plângeri. În cazul **3495/2006/GG**, aceasta a soluționat, în termen de două săptămâni, o dispută privind efectuarea unei plăți pe care aceasta o avea cu o universitate din Germania, în urma aducerii problemei la cunoștința sa de către Ombudsman. În mod similar, în cazul **2577/2004/OV**, acesta a acceptat o propunere de soluționare pe cale amiabilă și a redus suma care trebuia recuperată de la un contractant implicat într-un proiect desfășurat în Liban. În cadrul unei alte dispute privind efectuarea unei plăți, aceasta a acceptat un proiect de recomandare în care Ombudsmanul a solicitat nerecuperarea plății pensiei efectuate din greșeală după decesul unui fost angajat (**1617/2005/(BB)JF**). Comisia și-a demonstrat disponibilitatea de a colabora în mod constructiv cu Ombudsmanul în acceptarea unui proiect de recomandare în vederea corectării unei informații inexacte și eronate din cadrul unor pliante, al unor afișe și al unei prezentări video referitoare la drepturile pasagerilor de aeronave. (**1476/2005/(BB)GG**).

Alte exemple de bune practici includ cazul **2580/2006/TN** în care **Consiliul** a cerut scuze reclamantului și a confirmat angajamentul său pentru evitarea unor probleme similare în viitor, după ce Ombudsmanul i-a adus la cunoștință o problemă privind limba irlandeză. **Banca Centrală Europeană** (BCE) a dat un răspuns foarte util unei cetățene îngrijorate, subliniind că a acordat o importanță deosebită clarificării aspectelor pe care aceasta le-a ridicat și invitând-o să adreseze întrebările suplimentare experților săi (**630/2007/WP**). Un ultim exemplu de răspuns pozitiv din

partea instituțiilor și organismelor în anul 2007 este oferit în cazul **1103/2006/BU**, în care **Agencia Europeană de Siguranță a Aviației** (AESA) a anulat o decizie contestată în urma propunerii Ombudsmanului de soluționare pe cale amiabilă. Acesta este al doilea an consecutiv în care cazurile EASA figurează printre cazurile de referință prezentate în cadrul prezentului raport, ceea ce reprezintă o dovadă a disponibilității sale de a colabora constructiv cu Ombudsmanul.

Alte analize

Secțiunea finală a capitolului 2 a Raportului anual cuprinde prezentări ale acestora și ale altor cazuri din perspectiva următoarelor categorii tematice: (i) transparență, inclusiv accesul la documente și informații, precum și protecția datelor; (ii) Comisia în calitate de „gardian” al tratatului; (iii) licitații, contracte și subvenții; și (iv) probleme de personal, inclusiv recrutare.

Capitolul 3 al raportului cuprinde rezumatele a 50 din totalul de 348 de decizii de clasare a cazurilor în anul 2007. Rezumatele reflectă diversitatea gamei de subiecte și instituții care au făcut obiectul anchetelor Ombudsmanului și diferitele tipuri de constatări.

Deciziile de clasare a cazurilor sunt în mod obișnuit publicate pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>) în limba engleză și, respectiv, în limba reclamantului, dacă aceasta este diferită de limba engleză.

Relația cu instituțiile și organismele UE

Ombudsmanul European alocă un timp considerabil întrevederilor cu membrii și oficialii instituțiilor și organismelor UE, în vederea promovării culturii serviciilor în cadrul administrației UE. Aceste întruniri oferă Ombudsmanului posibilitatea de a explica gândirea care se află în spatele activității sale și de a-i sensibiliza pe membri și oficiali față de nevoia de a răspunde în mod constructiv la plângerile primite.

Printre cele mai importante întrevederi care au avut loc în 2007 se numără trei evenimente organizate cu funcționarii de la toate nivelurile din cadrul Comisiei Europene. Deoarece Comisia este instituția care reprezintă cea mai mare parte a anchetelor desfășurate de către Ombudsman, este foarte important ca aceasta să aibă rolul principal în dezvoltarea unei culturi a serviciilor oferite cetățenilor și a respectării drepturilor acestora. Răspunsurile primite de Ombudsman în cadrul acestor trei întruniri au fost foarte încurajatoare. Cheia pentru facilitarea acestor trei reuniuni a fost vicepreședinta Comisiei, doamna Margot WALLSTRÖM, responsabilă, printre altele, de relațiile cu Ombudsmanul, și Secretarul General al Comisiei, doamna Catherine DAY.

Reuniunile cu membrii și oficialii Parlamentului European sunt, de asemenea, de o importanță deosebită, din punct de vedere al relației privilegiate a Ombudsmanului cu Parlamentul. Parlamentul European alege Ombudsmanul, care este responsabil față de acesta. Capitolul 4 al Raportului anual conține o prezentare completă a acestor reuniuni. Acesta prezintă participarea Ombudsmanului la reuniunile Comisiei pentru petiții în vederea prezentării raportului său anual și a rapoartelor speciale, prezentarea sa în fața Comisiei pentru afaceri constituționale în legătură cu modificările propuse în cadrul statutului său, și discursul acestuia în fața Comisiei pentru libertățile civile, justiție și afaceri interne pe tema reformei Regulamentului 1049/2001 privind accesul la documente.

Pe parcursul anului 2007, Ombudsmanul a continuat să se adreseze și altor instituții și organisme, având întrevederi cu reprezentanți cheie ai Curții Europene de Justiție, ai Comitetului Economic și Social European, ai Băncii Europene de Investiții și ai Băncii Centrale Europene.

Pentru ca personalul său să fie ținut la curent cu evoluțiile din cadrul altor instituții și organisme ale UE, Ombudsmanul organizează cu regularitate ședințe de personal pe care le convoacă la Strasbourg pentru a invita oratori din afara organizației. Președintele Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene, domnul Paul J. MAHONEY, și Controlorul European al Protecției Datelor, domnul Peter HUSTINX, s-au deplasat la Strasbourg în anul 2007 pentru a-și prezenta activitatea întreprinsă personalului Ombudsmanului.

Relația cu alți ombudsmani și alte organisme similare

Mulți reclamânți se adresează Ombudsmanului European în cazul în care întâmpină probleme cu administrația națională, regională sau locală. Ombudsmanul European cooperează cu strâns cu omologii săi din statele membre pentru a se asigura că plângerile cetățenilor cu privire la legislația UE sunt soluționate prompt și eficient. Această cooperare are loc în mare parte sub egida Rețelei europene a ombudsmanilor. Rețeaua cuprinde în prezent aproximativ 90 de oficii în 31 de țări, acoperind nivelurile naționale și regionale din cadrul Uniunii, precum și nivelurile naționale din țările candidate la Uniunea Europeană, și din Norvegia și Islanda.

Unul dintre scopurile rețelei este de a facilita transferul rapid al plângerilor către ombudsmanul competent sau către organismul similar. Când este posibil, Ombudsmanul European transferă direct cazurile sau furnizează reclamantului recomandările necesare. În cursul anului 2007, Ombudsmanul a furnizat recomandări de a se adresa ombudsmanilor naționali sau regionali unui număr de 816 reclamânți și a transferat direct 51 de plângeri ombudsmanului competent.

Capitolul 5 al Raportului anual al Ombudsmanului prezintă detaliat activitățile rețelei în anul 2007, care au avut ca punct culminant cel de-al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai țărilor candidate, desfășurat la Strasbourg în luna octombrie. Seminarul a fost organizat în comun de Ombudsmanul European și Ombudsmanul național al Franței, domnul Jean-Paul DELEVOYE. În cadrul acestei reuniuni au fost reprezentate toate cele 27 state membre ale Uniunii Europene, două dintre cele trei țări candidate, precum și Norvegia și Islanda. În conformitate cu anunțul făcut de Ombudsmanul European în cadrul celui de-al cincilea seminar, au fost, de asemenea, invitați să participe pentru prima dată reprezentanții ombudsmanilor regionali din statele UE, acolo unde aceștia există, adică Belgia, Germania, Spania, Italia, Austria și Regatul Unit¹. Tema seminarului din 2007 a fost „Regândirea bunei administrări în Uniunea Europeană”.

În cadrul seminarului, ombudsmanii au adoptat o declarație al cărei scop este informarea cetățenilor și a altor utilizatori ai serviciilor ombudsmanului în ceea ce privește beneficiile la care aceștia trebuie să se aștepte să le fie acordate atunci când se adresează unui membru al rețelei în legătură cu o problemă care intră în sfera dreptului comunitar. Declarația este reprodusă în întregime în capitolul 5, care conține, de asemenea, și un raport detaliat al discuțiilor purtate în cadrul seminarului.

Capitolul 5 descrie diverse alte instrumente utilizate de Rețea în vederea schimbului de experiență și de bune practici. *Ombudsmanii europeni — Buletin informativ* a fost utilizat ca un instrument deosebit de valoros în schimbul de informații în 2007. Cele două ediții, publicate în lunile aprilie și octombrie, au inclus articole referitoare la înțelegerea dreptului comunitar asupra dreptului național, la discriminare și obstacole în calea mișcării libere, probleme în domeniul legislației mediului, protecția drepturilor copiilor și drepturile persoanelor în vârstă, probleme în sectorul asistenței medicale, și probleme privind confidențialitatea și protecția datelor. Forumurile Ombudsmanului pentru discuții pe internet și furnizare de documente au continuat să se dezvolte în cursul anului, oferind posibilitatea birourilor să facă schimb de informații prin postarea de întrebări și răspunsuri. O serie de discuții majore au fost, de asemenea, inițiate pe teme foarte variate, precum discriminarea pe baza vârstei, cadrul juridic pentru spitalizarea psihiatrică involuntară, calitatea serviciului public, statutul experților juridici din birourile ombudsmanilor, și inițiativele Comisiei Europene de ameliorare a plângerilor privind încălcarea dreptului comunitar. În plus, serviciul electronic de știri al Ombudsmanului, *Ombudsman Daily News*, a fost publicat în fiecare zi lucrătoare, și a inclus articole, declarații de presă și anunțuri din partea birourilor din întreaga rețea.

Pe lângă schimburile informale de informații care au loc periodic prin intermediul rețelei, există o procedură specială prin care ombudsmanii naționali sau regionali pot solicita răspunsuri în scris la întrebările care au legătură cu dreptul comunitar și interpretarea acestuia, inclusiv întrebări care apar în tratarea anumitor cazuri de către aceștia. Ombudsmanul

¹ Țările sunt indicate în ordinea de protocol al Uniunii Europene.

European furnizează răspunsul direct, sau, dacă este mai adecvat, redirecționează întrebarea către o altă instituție sau organism al UE pentru oferirea unui răspuns. În 2007, au fost primite trei astfel de întrebări (fiecare de la un ombudsman național, regional și local) și au fost clasate trei (inclusiv una înaintată în anul 2005 și una în anul 2006). Un exemplu de întrebare este furnizat la finalul Capitolului 3.

Vizitele de informare la ombudsmanii din statele membre și țările candidate s-au dovedit a fi extrem de eficiente din punctul de vedere al dezvoltării rețelei și reprezintă un excelent mijloc de conștientizare a gamei instrumentelor de comunicare puse la dispoziție. În cursul anului 2007, Ombudsmanul European și-a vizitat colegii ombudsmani din Germania (martie), Suedia (mai), și Belgia (noiembrie).

Eforturile Ombudsmanului de a colabora cu omologii săi au depășit activitățile Rețelei Europene a Ombudsmanilor. În vederea promovării funcției Ombudsmanului, a dezbaterii relațiilor interinstituționale și a schimbului de bune practici în anul 2007, domnul DIAMANDOUROS a participat la o serie de evenimente organizate de ombudsmani și s-a întâlnit cu colegii săi din cadrul UE și din afara hotarelor acesteia. Capitolul 5 se încheie cu o prezentare generală a acestor activități.

Activități de comunicare

Ombudsmanul European este pe deplin conștient de importanța asigurării faptului că toate persoanele care pot întâmpina probleme cu administrația UE își cunosc dreptul de a depune o plângere. În fiecare an se depun eforturi intense pentru abordarea cetățenilor, a societăților, a ONG-urilor și a altor entități relevante în vederea informării acestora în legătură cu serviciile Ombudsmanului. În anul 2007, Ombudsmanul și personalul acestuia au efectuat peste 130 prezentări în cadrul conferințelor, al seminariilor și al reuniunilor. Vizitele de informare menționate anterior întreprinse în Germania, Suedia și Belgia i-au oferit Ombudsmanului ocazia de a promova conștientizarea rolului său în aceste țări.

Un eveniment special al acestui an a fost participarea Ombudsmanului la evenimentele organizate pentru sărbătorirea celei de-a cincizecea aniversare a Tratatului de la Roma. Zilele porților deschise organizate la Berlin, Budapesta și Varșovia au fost un eveniment special cu sute de mii de persoane care i-au trecut pragurile pentru a învăța despre activitățile Uniunii. De asemenea, Oficiul a participat, și participă în fiecare an, la Zilele porților deschise organizate de Parlamentul European la Strasbourg și Bruxelles. Materiale care prezintă activitatea Ombudsmanului au fost distribuite vizitatorilor în 26 de limbi, împreună cu o serie de articole promoționale. Membrii personalului au fost prezenți la toate aceste evenimente pentru a răspunde întrebărilor referitoare la activitatea Ombudsmanului.

Activitățile media au fost intensificate în 2007, prin organizarea de către Ombudsman a șase conferințe de presă și acordarea a peste 40 de interviuri jurnaliștilor din presa scrisă, audiovizual și mijloacele de informare pe cale electronică. Au fost elaborate șaptesprezece comunicate de presă care au fost distribuite jurnaliștilor și părților interesate din întreaga Europă. Printre subiectele acoperite s-au numărat ancheta Ombudsmanului în legătură cu întârzierea plăților, problemele din domeniul accesului la documente și informații, plângerea referitoare la directiva privind timpul de lucru și problemele legate de materialul informativ furnizat de Comisie în legătură cu drepturile pasagerilor de aeronave.

În 2007 o serie de publicații au fost emise și distribuite cu scopul informării participanților cheie și a publicului larg în legătură cu serviciul pe care Ombudsmanul îl poate oferi cetățenilor și rezidenților Uniunii Europene. Un interes deosebit a fost acordat în 2007 noului buletin de informare pentru întreprinderi și organizații, care explică succint ceea ce poate face Ombudsmanul pentru aceste entități. Buletinul de informare a fost distribuit, împreună cu alte materiale relevante, în cadrul campaniei de publicitate prin poștă destinată potențialilor reclamanți. Camerele de comerț și firmele de avocatură de pe teritoriul Uniunii Europene au fost vizate în mod deosebit în cadrul campaniei, cu peste 5 000 de corespondențe personalizate expediate. Această campanie s-a dovedit

a fi un mare succes, în cursul anului 2007, în care au fost cerute multe mii de exemplare suplimentare ale publicațiilor Ombudsmanului.

Site-ul web al Ombudsmanului a fost actualizat cu regularitate cu deciziile, comunicatele de presă, și detaliile privind activitățile sale de comunicare. A fost creată o secțiune nouă a site-ului web în vederea oferirii unei imagini mai exacte asupra anchetelor din proprie inițiativă ale Ombudsmanului.

De la 1 ianuarie până la 31 decembrie 2007, site-ul web al Ombudsmanului a înregistrat un număr de 449 418 vizitatori unici. Paginile în limba engleză ale site-ului au fost consultate cel mai frecvent, urmate de paginile în limbile franceză, spaniolă, germană și italiană. Din punctul de vedere al originii geografice a vizitatorilor, cel mai mare număr de vizitatori a provenit din Italia, urmat de Spania, Suedia, Regatul Unit al Marii Britanii și Germania. Secțiunea de legături a site-ului web al Ombudsmanului include trimiteri la site-urile web ale ombudsmanilor naționali și regionali din întreaga Europă. În anul 2007, paginile cu legături au fost vizitate de mai mult de 82 000 ori, demonstrând în mod clar valoarea adăugată pentru cetățeni a serviciilor furnizate prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor.

Evoluții interne

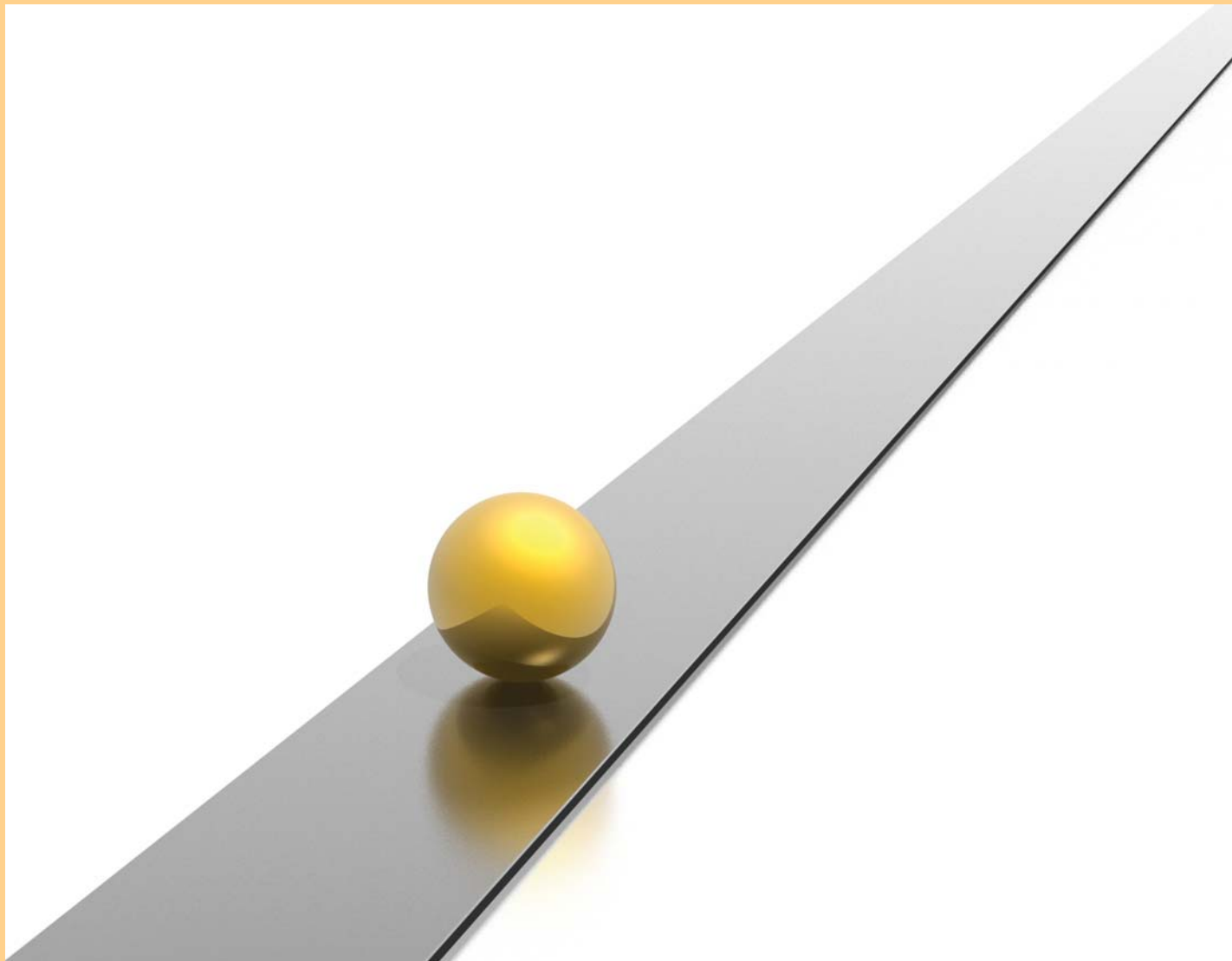
În 2007, Ombudsmanul și-a continuat eforturile de a se asigura că instituția dispune de instrumentele necesare pentru soluționarea plângerilor cetățenilor din cele 27 de state membre în 23 de limbi din tratat.

La 1 iulie 2007, Ombudsmanul a desemnat un nou șef al Departamentului juridic, în urma unei proceduri de recrutare deschise. În vederea ameliorării controlului calității și a îmbunătățirii productivității, Departamentul Juridic a fost divizat în patru echipe, fiecare condusă de un supervisor juridic principal. O nouă aplicație informatică a fost introdusă în vederea facilitării managementului cazurilor. Toate aceste dezvoltări s-au dovedit a fi de neprețuit în contribuția la creșterea productivității pe parcursul anului. Creșterea cu 40% a numărului de cazuri finalizate în 2007 confirmă faptul că ameliorările efectuate în structura și funcționarea Departamentului Juridic al Ombudsmanului în ultimii ani încep să aibă un efect real. Ombudsmanul se va baza în continuare pe acestea în anul 2008.

De asemenea, din punct de vedere organizatoric, în anul 2007 s-a înregistrat o ușoară modificare în cadrul secretariatului Ombudsmanului pentru tratarea plângerilor, care acum este supervizat direct de Asistentul Șefului Departamentului Juridic. Acest fapt reflectă mai îndeaproape funcțiile respectivului secretariat care au legătură directă cu activitatea Departamentului Juridic.

În anul 2007, schema de personal a Ombudsmanului a indicat un număr total de 57 de posturi, la fel ca și în 2006. Nu este prevăzută nici o creștere a numărului de posturi pentru 2008. Suma totală alocată pentru 2008 este de 8 505 770 EUR (față de 8 152 800 EUR pentru anul 2007).

PLÂNGERI ȘI ANCHETE

2

2 PLÂNGERI ȘI ANCHETE

Una dintre cele mai importante modalități prin care Ombudsmanul European promovează buna administrare este investigarea cazurilor de posibilă administrare defectuoasă și recomandarea măsurilor corective, acolo unde este necesar. Cazurile de posibilă administrare defectuoasă ajung în atenția Ombudsmanului în special prin intermediul plângerilor, a căror soluționare reprezintă cel mai important aspect al rolului reactiv al Ombudsmanului.

Dreptul de a adresa plângeri Ombudsmanului European reprezintă unul din drepturile cetățenilor Uniunii Europene (articolul 21 din Tratatul CE) și este inclus în Carta Drepturilor Fundamentale (articolul 43).

Ombudsmanul desfășoară, de asemenea, anchete din proprie inițiativă, prin intermediul cărora își asumă un rol proactiv în combaterea administrării defectuoase și promovarea bunei administrări.

2.1 TEMEIUL JURIDIC AL ACTIVITĂȚII OMBUDSMANULUI

Activitatea Ombudsmanului este reglementată de articolul 195 din Tratatul CE, de Statutul Ombudsmanului (care este o decizie a Parlamentului European¹) și de dispozițiile de aplicare adoptate de Ombudsman în conformitate cu articolul 14 din statut. Dispozițiile actuale de aplicare au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2003. Ele sunt disponibile pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>) și sub formă de exemplare tipărite la oficiul Ombudsmanului.

Statutul continuă să ofere un bun cadru de desfășurare pentru activitățile Ombudsmanului. Cu toate acestea, după o analiză atentă, Ombudsmanul a identificat anumite modificări limitate care ar putea să sporească capacitatea sa de a acționa mai eficient în beneficiul cetățenilor europeni. La 11 iulie 2006, acesta i-a scris președintelui Parlamentului European, solicitând inițierea unei proceduri de modificare a statutului. La sfârșitul anului 2007, Comisia pentru afaceri constituționale a luat în considerare un proiect de raport privind modificările propuse (raportor dna Anneli JÄÄTTEENMÄKI).

2.2 MANDATUL OMBUDSMANULUI EUROPEAN

Articolul 195 din Tratatul CE îl autorizează pe Ombudsman să primească plângeri din partea oricărui cetățean al Uniunii sau oricărei persoane fizice sau juridice care are reședința sau sediul social într-un stat membru, cu privire la cazuri de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor și organismelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și Tribunalul de Primă Instanță în exercitarea funcțiilor lor jurisdicționale. Prin urmare, o plângere nu intră sub incidența mandatului Ombudsmanului dacă:

1. reclamantul nu este o persoană îndreptățită să facă o plângere;
2. plângerea nu este depusă împotriva unei instituții sau unui organism comunitar;

¹ Decizia 94/262 a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale de exercitare a atribuțiilor Ombudsmanului, JO 1994 L 113, p. 15.

3. plângerea este depusă împotriva Curții de Justiție sau Tribunalului de Primă Instanță în exercitarea funcțiilor lor jurisdicționale sau
4. plângerea nu privește un caz de posibilă administrare defectuoasă.

Fiecare dintre aceste tipuri este prezentat în continuare.

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

Un funcționar a depus o plângere împotriva Tribunalului Funcției Publice (TFP) privind aplicarea de către acesta a regulamentului de procedură și a Instrucțiunilor Practice ale Tribunalului de Primă Instanță într-o cauză pendinte în care reclamantul era solicitant.

Reclamantul a afirmat că cerințele dispozițiilor menționate mai sus privind traducerea documentelor justificative și lungimea maximă a cererii reprezintă o restrângere inacceptabilă a accesului său la justiție.

Ombudsmanul a considerat că excepția de la articolul 195 din Tratatul CE pentru Curtea de Justiție și Tribunalul de Primă Instanță în exercitarea funcțiilor lor jurisdicționale se aplică TFP, care este o cameră jurisdicțională de pe lângă Tribunalul de Primă Instanță. De asemenea, Ombudsmanul a considerat că obiectul plângerii se referă la funcțiile jurisdicționale ale acestuia din urmă. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că nu are competența de a soluționa plângerea.

920/2007/BU

Plângeri și anchete din proprie inițiativă

Deși dreptul de a înainta plângeri Ombudsmanului European se limitează la cetățenii, rezidenții și persoanele juridice cu sediul social într-un stat membru, Ombudsmanul are, de asemenea, competența de a deschide anchete din proprie inițiativă. Făcând uz de autoritatea sa de proprie inițiativă, Ombudsmanul poate investiga un posibil caz de administrare defectuoasă adus în atenția sa de o persoană care nu este îndreptățită să facă o plângere. Practica Ombudsmanului în astfel de situații este de a acorda persoanei în cauză aceleași șanse procedurale pe parcursul anchetei ca și cum chestiunea ar fi fost avută în vedere ca plângere. De regulă, Ombudsmanul decide, de la caz la caz, dacă este necesar să-și exercite autoritatea de proprie inițiativă în acest mod.

Două astfel de anchete din proprie inițiativă au fost inițiate în 2007.

În raportul anual pe 2006, Ombudsmanul a afirmat că, sub rezerva unor eventuale constrângeri bugetare viitoare, preconizează să-și utilizeze competența de a iniția o anchetă din proprie inițiativă în cazul în care singurul motiv care l-ar putea împiedica să investigheze o plângere de presupusă administrare defectuoasă depusă împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI) cu privire la activitățile acesteia de împrumut în afara UE (creditare externă) este că reclamantul nu este nici cetățean, nici rezident al Uniunii. În rezoluția sa din 25 octombrie 2007, Parlamentul European a salutat declarația de intenție a Ombudsmanului și l-a invitat să ia în considerare încheierea unui Memorandum de înțelegere cu BEI. La 5 decembrie 2007, Ombudsmanul s-a adresat în scris președintelui BEI, invitându-l la discuții privind redactarea unui Memorandum de înțelegere.

Instituții și organisme comunitare

Mandatul Ombudsmanului European se extinde asupra instituțiilor și organismelor comunitare. Instituțiile sunt enumerate la articolul 7 din tratat, însă nu există o definiție sau o listă oficială a organismelor comunitare. Termenul reunește organismele instituite în temeiul tratatelor, cum ar fi Comitetul Economic și Social și Banca Centrală Europeană, precum și organisme instituite de legislația adoptată în conformitate cu reglementările tratatelor, inclusiv agenții cum ar fi Agenția Europeană de Mediu și Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (FRONTEX).

Plângerile împotriva autorităților publice ale statelor membre nu sunt de competența Ombudsmanului, chiar dacă acestea privesc chestiuni din sfera legislației UE. Cu toate acestea, multe dintre aceste plângeri intră sub incidența activității omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din cadrul Rețelei europene a ombudsmanilor (a se vedea secțiunea 2.5 de mai jos).

Un exemplu de plângere care nu a fost depusă împotriva unei instituții sau unui organism comunitar

În ianuarie 2007, un reclamant a înaintat către Ombudsman o plângere privind condițiile în care a fost concediat din postul său de la Uniunea Europei Occidentale (UEO). Plângerea a fost depusă împotriva Secretarului General al Consiliului Uniunii Europene, dl Javier SOLANA, care este și Secretar General al UEO.

Din plângere se înțelegea că decizia contestată fusese luată de dl SOLANA în calitate sa de Secretar General al UEO. Deoarece UEO nu este o instituție sau organism comunitar, Ombudsmanul nu a avut competența de a soluționa plângerea.

128/2007/FOR

Administrare defectuoasă

Ombudsmanul European a considerat în mod consecvent că noțiunea de administrare defectuoasă este un concept larg și că buna administrare necesită, printre altele, respectarea legilor și principiilor juridice, inclusiv a drepturilor fundamentale. Cu toate acestea, principiile unei bune administrări merg mai departe, pretinzând instituțiilor și organismelor comunitare nu numai să-și respecte obligațiile legale, ci și să fie orientate spre servicii și să garanteze că membrii societății sunt tratați corect și că se bucură deplin de drepturile lor. Astfel, cu toate că ilegalitățile implică în mod necesar o administrare defectuoasă, administrarea defectuoasă nu determină în mod automat ilegalități. Constatarea de către Ombudsman a unor cazuri de administrare defectuoasă nu presupune în mod implicit existența unui comportament ilegal sancționabil de o instanță.²

Ca răspuns la solicitarea Parlamentului European de a defini clar administrarea defectuoasă, Ombudsmanul a dat următoarea definiție în Raportul anual 1997:

Administrarea defectuoasă are loc atunci când o instituție publică nu acționează în conformitate cu o normă sau un principiu obligatoriu pentru funcționarea acesteia.

În 1998, Parlamentul European a adoptat o rezoluție prin care a salutat această definiție a conceptului de administrare defectuoasă. Un schimb de corespondență dintre Ombudsman și Comisie din 1999 a indicat cu claritate că și Comisia a fost de acord cu această definiție.

Carta Drepturilor Fundamentale, proclamată inițial în decembrie 2000 și semnată și proclamată din nou la 12 decembrie 2007, înaintea semnării Tratatului de la Lisabona la 13 decembrie 2007³, include dreptul la bună administrare ca drept fundamental al cetățenilor Uniunii (articolul 41).

Articolul 43 din Cartă conține dreptul de a adresa plângeri Ombudsmanului European, ca mecanism exterior prin intermediul căruia instituțiile și organismele comunitare pot fi făcute răspunzătoare pentru administrare defectuoasă. Este important să admitem că o cultură a serviciilor pentru cetățeni face parte integrantă din buna administrare. Aceasta nu trebuie confundată cu o cultură a vinovăției care încurajează un comportament defensiv. În acest context, trebuie să observăm că anchetele Ombudsmanului nu constituie o procedură disciplinară sau pre-disciplinară.

² A se vedea, în acest context, hotărârile Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2004 în cauzele conexe T-219/02 și T-337/02, *Herrera/Comisia*, punctul 101, și din 4 octombrie 2006 în cauza T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack/Comisia*, punctul 128.

³ JO 2007 C 303.

Strategia Ombudsmanului de promovare a unei culturi a serviciilor include nu numai diverse inițiative active, ci se extinde și la modul de tratare a plângerilor. O parte importantă a culturii serviciilor o reprezintă necesitatea de a recunoaște erorile, atunci când au loc, și de a le corecta, dacă este posibil. O scuză imediată poate fi tot ce este necesar pentru a-l mulțumi pe reclamant sau, cel puțin, pentru a evita necesitatea ca Ombudsmanul să adreseze o critică oficială instituției implicate.

O scuză a Consiliului îl mulțumește pe reclamant

Un cetățean irlandez a adresat o plângere Ombudsmanului, deoarece Consiliul i-a transmis un răspuns în engleză. Acesta a susținut că Consiliul ar trebui să-i transmită un răspuns în irlandeză și să-i ceară scuze lui și organizației sale pentru încălcarea articolului 21 din Tratatul CE.

În avizul său, Consiliul a recunoscut faptul că Unitatea de informare publică a acestuia răspunsese în engleză la emailul reclamantului, care era în irlandeză. Acesta s-a scuzat pentru neplăcerile cauzate și a furnizat o traducere în irlandeză a răspunsului său. De asemenea, a declarat că, pe viitor, se va asigura că cererile de informații în limba irlandeză vor primi un răspuns în această limbă.

Reclamantul a acceptat scuzele Consiliului și a salutat angajamentul acestuia de a asigura pe viitor răspunsuri în irlandeză la corespondența primită în irlandeză.

Ombudsmanul a clasat cazul, deoarece Consiliul a soluționat problema spre satisfacția reclamantului.

2580/2006/TN

În cazuri mai complexe, în care Ombudsmanul formulează o constatare preliminară de administrare defectuoasă, acesta încearcă, dacă este posibil, să promoveze o „soluție amiabilă” care să fie acceptabilă atât pentru reclamant, cât și pentru instituția sau organismul în cauză. Este important să observăm, cu toate acestea, că dispozițiile relevante din statut [articolul 3 alineatul (5)⁴] și dispozițiile de aplicare [articolul 6 alineatul (1)⁵] se aplică numai dacă se consideră ca fiind un caz de administrare defectuoasă și dacă se consideră că acesta poate fi înlăturat.

Codul european de bună conduită administrativă

La 6 septembrie 2001, Parlamentul European a aprobat Codul de bună conduită administrativă pe care instituțiile și organismele Uniunii Europene, administrația și funcționarii acestora trebuie să-l respecte în relațiile cu publicul. Codul ține seama de principiile dreptului administrativ european conținute în jurisprudența instanțelor europene și se inspiră din dreptul național. Parlamentul a solicitat, de asemenea, Ombudsmanului să aplice Codul de bună conduită administrativă. Prin urmare, Ombudsmanul ia în considerare normele și principiile din cod atunci când examinează plângerile și în efectuarea anchetelor din proprie inițiativă.

2.3 ADMISIBILITATEA ȘI JUSTIFICAREA ANCHETELOR

Înainte ca Ombudsmanul să deschidă o anchetă, plângerea unui reclamant autorizat cu privire la administrarea defectuoasă în cadrul unei instituții sau al unui organism european trebuie să îndeplinească criteriile admisibilității. Aceste criterii, stabilite în articolele relevante din statut, prevăd următoarele:

⁴ „În măsura posibilului, Ombudsmanul încearcă să găsească, împreună cu instituția sau organul în cauză, o soluție care să elimine cazurile de administrare defectuoasă și să rezolve în mod satisfăcător plângerea.”

⁵ „În cazul în care Ombudsmanul constată existența unui caz de administrare defectuoasă, va coopera pe cât posibil cu instituția implicată pentru a găsi o soluție amiabilă care să elimine administrarea defectuoasă și să rezolve în mod satisfăcător plângerea.”

1. autorul și obiectul plângerii trebuie să fie identificați [articolul 2 alineatul (3) din statut];
2. Ombudsmanul nu poate interveni în cauze aflate pe rol în instanțe sau pune în discuție temeinicia unei hotărâri judecătorești [articolul 1 alineatul (3) din statut];
3. plângerea trebuie depusă în termen de doi ani de la data la care faptele care o justifică sunt aduse la cunoștința reclamantului [articolul 2 alineatul (4) din statut];
4. plângerea trebuie să fie precedată de demersuri administrative corespunzătoare față de instituția sau organismul implicat [articolul 2 alineatul (4) din statut] și
5. în cazul plângerilor cu privire la raporturile de muncă între instituții și organisme și funcționarii și agenții lor, trebuie epuizate căile administrative interne de soluționare a cererilor sau reclamațiilor administrative înainte de a depune plângerea [articolul 2 alineatul (8) din statut].

Articolul 195 din Tratatul CE prevede că Ombudsmanul „efectuează investigațiile pe care le consideră justificate”. În anumite situații, pot să nu existe suficiente motive pentru ca Ombudsmanul să inițieze o anchetă, chiar dacă plângerea este admisibilă. Mai jos se găsesc trei exemple de asemenea cazuri.

Dacă o plângere a fost deja examinată ca petiție de către Comisia pentru petiții a Parlamentului European, Ombudsmanul apreciază, de asemenea, că nu există, în mod normal, justificare pentru o anchetă a Ombudsmanului, cu excepția cazului în care sunt prezentate noi probe.

În total, 42% din cazurile admisibile soluționate în 2007 au fost considerate ca nejustificând începerea unei anchete.

Exemple de plângeri care nu au putut justifica începerea unei anchete

Un cetățean român s-a adresat Comisiei Europene, susținând că o taxă de înmatriculare a autovehiculelor impusă de autoritățile române încalcă dreptul comunitar.

Drept răspuns, Comisia l-a informat pe reclamant că a deschis o procedură de încălcare a dreptului comunitar împotriva României, pentru a se asigura că nu există discriminare împotriva autovehiculelor uzate importate. Comisia a adăugat că nu a solicitat României abolirea taxei, deoarece nu există temei juridic în dreptul comunitar pentru o asemenea solicitare.

Drept răspuns la altă plângere a aceluiași cetățean, Comisia a afirmat că examinează în prezent proiectul legislativ românesc, care ar urma să introducă modificările necesare ale normelor românești privind impozitarea autovehiculelor, pentru a le alinia la articolul 90 din Tratatul CE.

În plângerea sa adresată Ombudsmanului European, reclamantul și-a exprimat nemulțumirea față de răspunsurile Comisiei. Conform acestuia, Comisia ar trebui să ceară autorităților române să abroge sau să reducă taxa de înmatriculare a autovehiculelor.

Ombudsmanul a considerat că explicațiile furnizate de Comisie au fost rezonabile și că nu se justifică începerea unei anchete.

În spiritul bunei cooperări care stă la baza Declarației adoptate de Rețeaua europeană a ombudsmanilor (a se vedea capitolul 5) și ținând seama de faptul că reclamantul și-a exprimat nemulțumirea și față de autoritățile române, Ombudsmanul European a considerat util să-l informeze pe Ombudsmanul român cu privire la plângere și procedurile de încălcare a dreptului comunitar în desfășurare.

De asemenea, Ombudsmanul European a informat Comisia Europeană asupra celor de mai sus și a sugerat ca Ombudsmanul român să fie ținut la curent cu desfășurarea procedurii de încălcare a dreptului comunitar.

2543/2007/RT

Reclamanta a susținut că Banca Centrală Europeană (BCE) urma să deterioreze o clădire de valoare istorică și că i-a tratat corespondența pe acest subiect în mod arogant și lipsit de considerație. Reclamanta a anexat o copie a scrisorii sale adresate BCE, dar nu și răspunsul acesteia din urmă. Cerând și obținând o copie a răspunsului BCE de la reclamantă, Ombudsmanul a remarcat că acesta explica faptul că BCE nu va deteriora sau distruge clădirea, ci o va întreține, restaura și utiliza. În plus, scrisoarea preciza faptul că BCE acordă o mare importanță clarificării chestiunii ridicate de reclamantă și că o invită să adreseze orice alte întrebări experților săi. Ombudsmanul a considerat că răspunsul BCE a fost rezonabil și util și că, prin urmare, nu era justificată începerea unei anchete.

630/2007/WP

O societate italiană a adresat o plângere Ombudsmanului privind mai multe aspecte ale modului în care Comisia a tratat societatea în cursul unei investigații asupra unui presupus cartel în industria fluorurii de aluminiu. Printre altele, societatea a reclamat ignorarea eronată de către Comisie a cererii sale de clemență cu ocazia transmiterii comunicării privind obiecțiunile, nerespectarea dreptului său la apărare și forțarea nerespectării unui ordin al autorităților judiciare naționale prin solicitarea înapoierii anumitor documente către Comisie.

Ombudsmanul a analizat cu atenție cazul transmis de reclamant. În privința cererii de clemență, Ombudsmanul a remarcat faptul că o decizie finală privind clemența este luată de Comisie doar atunci când încheie ancheta respectivă. Furnizându-i reclamantului informații privind opinia Comisiei referitoare la probabilitatea clemenței și oferind reclamantului o prelungire a termenului de depunere a observațiilor sale referitoare la comunicarea privind obiecțiunile, Comisia i-a permis reclamantului să își exercite dreptul la apărare. În ceea ce privește înapoierea documentelor, Ombudsmanul a remarcat faptul că anumite documente confidențiale fuseseră transmise din greșeală reclamantului de către Comisie și că, în conformitate cu legislația relevantă, aceasta era îndreptățită, ba chiar obligată, să solicite înapoierea lor. Deși Comisia ar trebui să țină seama de orice obligații pe care societatea le poate avea în temeiul legislației penale italiene în raport cu documentele, reclamantul nu a demonstrat nerespectarea acestora de către Comisie.

Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că nu se justifică deschiderea unei anchete.

2118/2007/IP

2.4 ANALIZA PLÂNGERILOR EXAMINATE ÎN 2007

În 2007, Ombudsmanul a primit 3 211 noi plângeri față de 3 830 în 2006. În conformitate cu practica consacrată, toate plângerile care au condus la anchete sunt înregistrate în statisticile realizate de Ombudsman. Cu toate acestea, pentru a evita orice denaturare, plângerile în masă trimise prin e-mail și neadmise, care deseori sunt de numărul miilor, sunt înregistrate separat în statistici până la plângerea a unsprezecea, inclusiv.

Plângerile au fost trimise direct de cetățeni, în mod individual, în 3 056 de cazuri și de către asociații sau societăți comerciale în 155 de cazuri.

În 2007, procesul de examinare a plângerilor pentru a se stabili dacă sunt de competența Ombudsmanului, dacă îndeplinesc criteriile de admisibilitate și dacă justifică inițierea unei anchete a fost finalizat în 95% din cazuri. Din totalul plângerilor examinate, numai puțin peste 26% au fost de competența Ombudsmanului. Din acestea, 518 au îndeplinit criteriile de admisibilitate, însă 215 nu au putut justifica începerea unei anchete.

Pe parcursul anului au fost efectuate un total de 303 noi anchete pe baza plângerilor. Ombudsmanul a inițiat, de asemenea, șase anchete din proprie inițiativă. O analiză statistică a acestor anchete este furnizată în anexa A.

În 2007, Ombudsmanul European a desfășurat un număr total de 641 anchete, 332 din care erau în curs de desfășurare din 2006.

La fel ca și în anii anteriori, majoritatea anchetelor au privit Comisia (413, respectiv 64% din total). Deoarece Comisia este principala instituție comunitară care ia decizii cu impact direct asupra cetățenilor, este normal ca aceasta să constituie principalul obiect al plângerilor cetățenilor. Au fost efectuate 87 de anchete cu privire la Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO), 59 cu privire la Parlamentul European, 22 cu privire la Oficiul European de Luptă Antifraudă și 8 cu privire la Consiliul Uniunii Europene.

Principalele tipuri de presupusă administrare defectuoasă au fost lipsa transparenței, inclusiv refuzul informațiilor (216 cazuri), incorectitudine sau abuz de putere (135 cazuri), proceduri nesatisfăcătoare (102 cazuri), întârzieri care se puteau evita (69 cazuri), discriminare (63 cazuri), neglijență (62 cazuri), erori juridice (35 cazuri) și neîndeplinirea obligațiilor, respectiv neîndeplinirea de către Comisia Europeană a rolului de „gardian al tratatului” față de statele membre (24 cazuri).

2.5 TRANSFERURI ȘI RECOMANDĂRI

Dacă o plângere nu este de competența sa, Ombudsmanul încearcă să recomande reclamantului un alt organism care ar putea să o soluționeze, în special atunci când cazul implică legislația UE. Dacă este posibil și în cazul în care plângerea este întemeiată, Ombudsmanul, cu consimțământul reclamantului, o transferă direct altui organism competent.

După cum s-a observat deja, Ombudsmanul European cooperează strâns cu omologii săi naționali și regionali din statele membre prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor (a se vedea capitolul 5 de mai jos). Unul din obiectivele rețelei este de a facilita transferul rapid al plângerilor către ombudsmanii naționali sau regionali competenți sau organismele similare. Comisia pentru petiții a Parlamentului European participă, de asemenea, în cadrul rețelei, ca membru deplin.

Transferuri

În 2007, au fost transferate 92 de plângeri. Dintre acestea, 51 au fost transmise unui ombudsman național sau regional, 20 Parlamentului European pentru a fi soluționate ca petiții, 12 către SOLVIT⁶, 7 Comisiei Europene și 2 altor organisme.

⁶

SOLVIT este o rețea înființată de Comisia Europeană pentru a sprijini persoanele care întâmpină dificultăți în exercitarea drepturilor lor pe piața internă a Uniunii.

Exemple de cazuri care au implicat Rețeaua europeană a ombudsmanilor

Mama reclamantului lucrase în Franța și, în prezent, locuia în Brazilia. Fondul francez de pensii de stat CRAM i-a suspendat plățile de pensii în 2002, din cauza dificultăților întâmpinate cu sistemul bancar brazilian.

Cazul a fost transferat ombudsmanului francez, care l-a informat în martie 2007 pe Ombudsmanul European că a fost găsită o soluție. Mama reclamantului a obținut un domiciliu bancar într-o bancă braziliană, acesta fiind aprobat de organismul financiar care plătește pensii în numele CRAM. La 5 februarie 2007, sumele restante au fost transferate mamei reclamantului.

1036/2005/ESB

Un cetățean spaniol a adresat o plângere referitoare la faptul că sistemul „Via Verde” pentru plata cu reducere a taxelor portugheze de autostradă nu este disponibil cetățenilor UE care nu își au reședința în Portugalia. Deoarece plângerea se referea la autoritățile naționale, Ombudsmanul European a transferat-o ombudsmanului portughez.

După desfășurarea unei anchete, ombudsmanul portughez a raportat că sistemul „Via Verde” presupune deducerea automată a taxelor din contul bancar al utilizatorului. Pentru a beneficia de sistem, utilizatorul trebuie să aibă un cont deschis la o bancă ce aparține rețelei „Multibanco”, care include și două bănci spaniole. De asemenea, ombudsmanul portughez a remarcat faptul că, deși limitările sistemului actual ar putea fi puse sub semnul întrebării pe baza principiilor libertății contractuale și concurenței în sectorul bancar, Directiva 2004/52/CE privind interoperabilitatea sistemelor de taxare rutieră electronică în cadrul Comunității ar trebui să creeze un sistem uniform de taxare rutieră electronică la nivel european până în 2011. Având în vedere cele de mai sus, ombudsmanul portughez a concluzionat că nu este necesară anchetarea în continuare a plângerii și a clasat cazul.

2681/2006/BM

Un cetățean finlandez rezident în Suedia a adresat o plângere Ombudsmanului European potrivit căreia agenția suedeză de asigurări sociale i-a calculat greșit dreptul la prestație de boală.

Deoarece plângerea a fost depusă împotriva unei autorități naționale, Ombudsmanul European a recomandat reclamantului să se adreseze ombudsmanului suedez.

De asemenea, Ombudsmanul European s-a adresat în scris ombudsmanului suedez, informându-l că plângerea pune problema aplicării corecte a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității.

2828/2007/AL

Un cetățean ceh care lucrează în Irlanda a adresat o plângere referitoare la faptul că autoritățile fiscale irlandeze i-au reținut autovehiculul, care este înmatriculat în Republica Cehă, deoarece nu a plătit taxa irlandeză de înmatriculare a autovehiculelor. Conform reclamantului, această taxă este echivalentă unei taxe la import.

Ombudsmanul European a recomandat reclamantului să se adreseze ombudsmanului irlandez, ale cărui servicii au confirmat că reclamantul le putea scrie în cehă dacă are dificultăți cu limba engleză.

De asemenea, Ombudsmanul European l-a informat pe reclamant că, în cazul în care problema nu poate fi rezolvată la nivel național, poate lua în considerare adresarea unei plângeri Comisiei. De asemenea, Ombudsmanul European a atras atenția asupra jurisprudenței relevante⁷ privind taxarea autovehiculelor uzate importate.

2510/2007/BU

⁷

Cauza C-47/88 *Comisia/Danemarca*, [1990] Rec. p. I-4509, punctele 10, 21 și 22.

Anchetă în desfășurare privind acțiunile Comisiei și ale autorităților portugheze

În 2001, reclamantul a înființat o pepinieră și unitate de reproducere pentru moluște bivalve în golful Nazaré (Portugalia centrală). După câteva luni, reclamantul a remarcat o creștere semnificativă a ratei mortalității moluștelor bivalve. Analiza apei din golf a indicat niveluri ridicate ale anumitor compuși, în special tributilstanii, care sunt utilizați în vopsele antivegetative. Conform reclamantului, vopselele antivegetative sunt încă utilizate în mod frecvent în Portugalia pentru vopsirea carenelor navelor și vaselor de pescuit, acestea fiind vândute în mod liber pescarilor din zona de jurisdicție a autorității portuare, precum și în zonele altor porturi din Portugalia centrală.

După ce s-a adresat fără succes autorităților portugheze, reclamantul a adresat Comisiei o plângere împotriva Portugaliei. Conform reclamantului, Comisia a înregistrat plângerea fără să ia alte măsuri, pe baza explicațiilor autorităților portugheze conform cărora, pe scurt, apele din golful Nazaré nu erau considerate adecvate pentru cultura moluștelor.

Conform reclamantului, autorizația acordată de autoritățile portugheze era pentru producerea de puieți de scoici, iar apele în care acesta începuse producție erau adecvate în acest scop.

În plângerea sa adresată Ombudsmanului European, reclamantul a considerat că este evident că autoritățile portugheze au oferit Comisiei informații incorecte. Conform acestuia, Comisia nu i-a oferit motive adecvate cu privire la temeiurile pentru care a considerat satisfăcătoare explicațiile autorităților portugheze.

Ombudsmanul European a cerut Comisiei să prezinte un aviz până la 31 ianuarie 2008. De asemenea, l-a informat pe ombudsmanul portughez cu privire la plângere. În temeiul acestor informații transmise de Ombudsmanul European, ombudsmanul portughez a decis să deschidă o anchetă privind acțiunile autorităților portugheze și l-a informat în consecință pe procurorul general portughez.

Ombudsmanul European și ombudsmanul portughez intenționează să se țină reciproc la curent cu privire la progresul anchetelor lor.

1618/2007/JF

Exemple de cazuri transferate Comisiei Europene

Un cetățean bulgar a adresat o plângere Ombudsmanului European privind faptul că articolul 30 din Directiva 2002/22/CE, care dă consumatorilor dreptul de a-și păstra numărul existent de telefon mobil dacă își schimbă prestatorul de servicii, nu a fost pus în aplicare în Bulgaria, iar Comisia nu a acționat în această privință. Conform acestuia, Comisia ar trebui să inițieze proceduri de încălcare a dreptului comunitar.

Reclamantul a luat legătura cu mai multe servicii ale Comisiei, care l-au informat cu privire la posibilitatea de a depune o plângere de încălcare a dreptului comunitar în temeiul articolului 226 din Tratatul CE. Cu toate acestea, se pare că reclamantul nu a acționat în acest sens. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat inadmisibilă plângerea împotriva Comisiei, deoarece nu au fost întreprinse demersurile administrative prelabile corespunzătoare.

Cu toate acestea, Ombudsmanul a remarcat faptul că formularul Comisiei pentru plângeri privind nerespectarea dreptului comunitar de către statele membre nu era încă disponibil în limba bulgară. Prin urmare, cu privire la chestiunea de fond, Ombudsmanul a transferat plângerea Comisiei, pentru a fi soluționată ca plângere de încălcare a dreptului comunitar împotriva Bulgariei. De asemenea, acesta a solicitat Comisiei să fie informat atunci când va fi disponibilă versiunea bulgară a formularului pentru plângeri.

Drept răspuns, Comisia a explicat faptul că legea bulgară privind comunicațiile electronice, transpunând cadrul european de reglementare pentru comunicațiile electronice, fusese adoptată la 10 mai 2007. A declarat că va examina această lege și va lua în considerare orice măsuri corespunzătoare pentru asigurarea punerii corecte în aplicare a cadrului european de reglementare. De asemenea, a transmis linkul la versiunea bulgară a formularului pentru plângeri care, între timp, a fost pus la dispoziție.

1466/2007/VIK

În 2006, Ombudsmanul a primit mai multe plângeri din partea unor cetățeni spanioli împotriva producătorului medicamentului Agreal. Conform reclamațiilor, aceștia au suferit o serie de consecințe grave asupra sănătății după luarea medicamentului, precum dureri de cap, depresii și lipsa mobilității. Reclamanții au solicitat interzicerea produsului.

Deoarece Comisia este instituția care are competențele legale necesare la nivel european pentru a lua măsuri în această privință, Ombudsmanul a transferat cazurile Comisiei. Ulterior, Comisia l-a informat pe Ombudsman că a cerut avizul Agenției Europene pentru Medicamente (AEM) cu privire la necesitatea acțiunii comunitare. În iulie 2007, AEM a anunțat că a recomandat Comisiei ca toate medicamentele ce conțin substanța „veralipridă”, inclusiv Agreal, să fie retrase de pe piața europeană.

Ulterior, Comisia a adoptat o decizie cerând statelor membre să revoce autorizațiile de introducere pe piață pentru medicamentele ce conțin „veralipridă”, deoarece raportul cost-beneficii era considerat negativ.

1369/2006/JMA, 1698/2006/(BM)JMA, 1699/2006/(BM)JMA, 1700/2006/(BM)JMA, 1701/2006/(BM)JMA, 1751/2006/(BM)JMA, 2192/2006/JMA, 2318/2006/JMA și 3143/2006/JMA

Exemplu de caz transferat către SOLVIT

Reclamantul era un cetățean bulgar care își obținuse diploma de medic în Bulgaria. În urma aderării Bulgariei la UE, acesta a dorit să practice medicina în Franța și a obținut un certificat de conformitate pentru diploma sa din partea Ministerului Sănătății din Bulgaria. Consiliul național francez al medicilor a respins totuși certificatul de conformitate, deoarece nu menționa Directiva 93/16. Autoritățile bulgare au insistat că certificatul era valabil și fără trimiterea în cauză.

Ombudsmanul a transferat plângerea centrului bulgar SOLVIT, care l-a informat după scurt timp pe Ombudsman că acest caz a fost soluționat cu succes și că reclamantului i-a fost furnizat un certificat de conformitate care îi permite să își practice profesia în Franța.

1698/2007/RT

Recomandare

Au fost formulate recomandări în 1 862 cazuri. În 816 din acestea, reclamanții au fost sfătuiți să se adreseze unui omolog național sau regional al Ombudsmanului, iar în 109 cazuri să adreseze petiții Parlamentului European. În 308 cazuri, recomandarea a fost de a contacta Comisia Europeană. Aceste cifre includ câteva cazuri în care o plângere împotriva Comisiei a fost declarată neadmisă deoarece nu au fost urmate demersurile administrative corespunzătoare de către instituția în cauză, înainte ca plângerea să fie depusă. În 69 de cazuri, recomandarea a fost de a contacta SOLVIT, în timp ce 766 de reclamanți au fost sfătuiți să contacteze fie alte organisme, în special ombudsmanii specializați, fie organismele cu atribuții în soluționarea plângerilor dintr-un stat membru.

2.6. PROCEDURILE OMBUDSMANULUI

Toate plângerile trimise Ombudsmanului sunt înregistrate și confirmate, în mod normal, în termen de o săptămână de la primire. Confirmarea de primire îl înștiințează pe reclamant despre procedură și conține un număr de referință, precum și un nume și un număr de telefon al persoanei care se ocupă de plângere. Plângerea este analizată pentru a se stabili dacă este necesară deschiderea unui anchete, iar reclamantul este informat cu privire la rezultatul analizei, în mod normal, în termen de o lună.

Dacă nu este deschisă nici o anchetă, reclamantul este informat asupra motivului. În măsura în care este posibil, plângerea este transferată sau reclamantului îi sunt oferite recomandările corespunzătoare cu privire la autoritatea competentă căreia trebuie să i se adreseze.

Inițierea unei anchete

Primul pas într-o anchetă este de a înainta plângerea instituției sau organismului în speță și de a-i solicita acestuia să prezinte un aviz Ombudsmanului, în mod normal în termen de trei luni calendaristice. Parlamentul European și Comisia au convenit în 2004 să accepte un termen redus, de două luni, pentru plângerile împotriva refuzului de acces la documente.

Procedura echitabilă

Principiul procedurii echitabile impune ca decizia Ombudsmanului cu privire la o plângere să nu țină seama de informațiile cuprinse în documentele furnizate fie de reclamant, fie de instituția sau organismul comunitar, dacă cealaltă parte nu a avut posibilitatea de a vedea documentele și de a-și exprima punctul de vedere.

Prin urmare, Ombudsmanul transmite reclamantului avizul instituției sau organismului comunitar, cu invitația de a depune observații. Aceeași procedură este urmată dacă sunt necesare anchete suplimentare cu privire la plângere.

Nici tratatul și nici statutul nu prevăd introducerea unei acțiuni sau a altei căi de atac împotriva deciziilor Ombudsmanului cu privire la tratarea sau rezultatul unei plângeri. Cu toate acestea, ca toate celelalte instituții și organisme comunitare, și Ombudsmanul se supune acțiunilor în despăgubiri în temeiul articolului 288 din Tratatul CE. Este posibilă, în principiu, introducerea unei acțiuni în despăgubiri pe baza unei presupuse tratări incorecte de către Ombudsman a unei plângeri.

Examinarea dosarelor și audierea martorilor

Articolul 3 alineatul (2) din Statutul Ombudsmanului solicită instituțiilor și organismelor comunitare să furnizeze Ombudsmanului orice informație solicitată și să-i permită accesul la dosarele în cauză. Ele pot refuza numai pe baza unor motive de confidențialitate temeinic justificate.

Autoritatea Ombudsmanului de a examina dosare îi permite să verifice exhaustivitatea și acuratețea informațiilor furnizate de instituția sau organismul comunitar în cauză. Acest fapt reprezintă o importantă garanție pentru reclamant și pentru public că Ombudsmanul poate desfășura o anchetă minuțioasă și completă.

Articolul 3 alineatul (2) din statut solicită, de asemenea, funcționarilor și altor agenți ai instituțiilor și organismelor comunitare să depună mărturie la cererea Ombudsmanului.

În 2007, competența Ombudsmanului de a examina dosarele instituțiilor a fost utilizată în 18 cazuri. Competența de a audia martori a fost utilizată într-un singur caz.

Procedura deschisă

Plângerile adresate Ombudsmanului sunt tratate în mod public, cu excepția cazului în care reclamantul solicită confidențialitate.

Articolul 13 din dispozițiile de aplicare oferă reclamantului posibilitatea accesului la dosarul aflat la Ombudsman cu privire la plângerea sa. Articolul 14 permite accesul public la documentele Ombudsmanului, în temeiul aceluiași condiții și limitări, precum cele stabilite prin Regulamentul nr. 1049/2001⁸. Cu toate acestea, atunci când Ombudsmanul examinează un dosar al unei instituții sau organism implicat sau în cadrul unui probatoriu, nici reclamantul și nici publicul nu pot avea

⁸

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

acces la documentele sau informațiile confidențiale obținute în urma unei examinări sau audieri (articolele 13.3 și 14.2). Scopul acestei limitări este de a facilita exercitarea competențelor de investigație ale Ombudsmanului.

2.7 REZULTATELE ANCHETELOR

Pe parcursul unei anchete, reclamantul este informat despre fiecare nouă etapă. În cazul în care Ombudsmanul decide să claseze ancheta, el îl înștiințează pe reclamant cu privire la rezultatele anchetei și concluziile sale. Deciziile Ombudsmanului nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic și nu creează drepturi sau obligații legale de aplicare pentru reclamant ori pentru instituția sau organismul în cauză.

În 2006, Ombudsmanul a clasat 348 de anchete, din care 341 ca urmare a unor plângeri, iar șapte au fost anchete din proprie inițiativă.

Dacă o ancheta tratează mai mult de o acuzație sau reclamație, acestea pot determina mai multe concluzii ale Ombudsmanului.

Absența administrării defectuoase

În 2007, 95 de cazuri, inclusiv trei anchete din proprie inițiativă, au fost clasate cu constatarea absenței administrării defectuoase. Aceasta nu înseamnă neapărat un rezultat negativ pentru reclamant, care cel puțin beneficiază de o explicație completă din partea instituției sau organismului în cauză asupra modului în care a procedat. Mai mult, chiar dacă Ombudsmanul nu constată o administrare defectuoasă, el poate stabili posibilitatea ca instituția sau organismul respectiv să-și îmbunătățească calitatea administrării în viitor. În astfel de cazuri, Ombudsmanul formulează o observație suplimentară.

Cazuri soluționate de instituții și soluții amiabile

În măsura în care este posibil, Ombudsmanul încearcă să obțină un rezultat pozitiv care să mulțumească atât reclamantul, cât și instituția care a făcut obiectul plângerii. Cooperarea dintre instituțiile și organisme Comunității este esențială pentru obținerea unor astfel de rezultate de succes și întărirea relațiilor dintre instituții și cetățeni și poate determina evitarea unor litigii de durată și costisitoare.

În 2007, 129 de cazuri, inclusiv o anchetă din proprie inițiativă, au fost soluționate de către instituția sau organismul în cauză în urma unei plângeri adresate Ombudsmanului. Dintre acestea, 93 au fost cazuri în care intervenția Ombudsmanului a determinat un răspuns rapid la corespondența care nu a primit nici un răspuns (a se vedea secțiunea 2.9 din Raportul anual 1998 pentru detaliile procedurii). Obiectivul Ombudsmanului în aceste cazuri este de a soluționa rapid problema, ca alternativă la deschiderea unei anchete normale de posibilă administrare defectuoasă. În 2007, procedura a fost utilizată cu succes în trei cazuri (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA), ajutând Comisia să soluționeze problema prin suplimentarea răspunsului său inițial.

Explicarea domeniului de aplicare al unei directive

Reclamantul, un cetățean spaniol care locuiește în Spania, a cerut Comisiei să ia măsuri împotriva autorităților britanice și estone deoarece acestea i-au cerut soției sale, care este de cetățenie bielorusă, să obțină o viză înainte de a vizita aceste țări. Conform reclamantului, cerințele în materie de viză încalcă Directiva 2004/38/CE⁹ („directiva”). Drept răspuns, Comisia a explicat faptul că soția sa nu beneficia de dispozițiile articolului 5 alineatul (2) din directivă, care scutește resortisanții unor țări terțe care dețin un „permis de ședere” de la orice cerințe în materie de viză ale statelor membre ale UE.

Reclamantul a scris din nou Comisiei, argumentând că directiva pare să se aplice tuturor cetățenilor CE și familiilor acestora și că soția sa deține un permis de ședere. În al doilea răspuns al său, Comisia a subliniat faptul că articolul 5 alineatul (2) din directivă nu se aplică soției reclamantului, deoarece permisul său de ședere nu este „permisul de ședere” prevăzut la articolul 10 din directivă, fiind acordat în temeiul legislației spaniole și fiind guvernat exclusiv de către aceasta.

În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamantul a susținut că poziția Comisiei este contrară directivei.

Ombudsmanul a considerat că răspunsurile Comisiei erau corecte din punct de vedere juridic, dar puteau fi redactate într-un mod mai ușor de înțeles. Serviciile Comisiei au fost de acord să transmită reclamantului un răspuns suplimentar. Răspunsul suplimentar a explicat faptul că directiva se aplică cetățenilor europeni care se mută sau care au reședința în alt stat membru decât cel al căror cetățeni sunt, precum și membrilor familiilor acestora care îi însoțesc sau care li se alătură. Astfel, directiva nu se aplică cetățenilor care își au reședința în propriul stat membru sau familiilor acestora. De asemenea, Comisia a inclus o explicație clară a conceptului de „permis de ședere” și raportul dintre acesta și alte dispoziții din directivă. Răspunsul a inclus și o serie de exemple ilustrative. În fine, Comisia a arătat că formularea articolului 5 alineatul (2) din directivă este dezavantajoasă pentru familiile cetățenilor europeni care nu și-au exercitat dreptul la liberă circulație, dar directiva poate fi modificată numai prin procesul legislativ.

Ombudsmanul a considerat că răspunsul suplimentar a fost suficient pentru a soluționa cazul. Având în vedere ultimul punct din răspunsul Comisiei, Ombudsmanul a informat și Parlamentul European asupra chestiunii.

2201/2007/JMA

După cum s-a arătat în Raportul anual pe 2006 (a se vedea rezumatul plângerilor 3297/2006/BU și 3684/2006/BU), Ombudsmanul a început să utilizeze în mod sporit proceduri mai neoficiale, cu acordul și cooperarea instituției și organismului în cauză, pentru a contribui la soluționarea problemei în mod flexibil. Un exemplu de asemenea caz care a implicat Comisia este inclus mai jos. De asemenea, Consiliul a desemnat o persoană din cadrul secretariatului său pe care serviciile Ombudsmanului o pot contacta în vederea găsirii de soluții prin proceduri informale.

Text care lipsește din declarația Schuman

Un profesor francez a adresat o plângere privind faptul că fraza referitoare la importanța dezvoltării continentului african a fost omisă din textul declarației Schuman de pe site-ul web Europa în toate versiunile lingvistice, cu excepția francezei. La două zile după ce au fost contactate de Ombudsman, serviciile Comisiei i-au scris reclamantului, explicându-i că versiunile incomplete au fost transferate de pe site-ul web original, care era vechi de peste un deceniu, și că omiterea frazei era probabil rezultatul unei erori tehnice. Acestea s-au angajat să reintroducă fraza lipsă imediat ce serviciul de traducere va realiza lucrările necesare.

Ombudsmanul a considerat că răspunsul Comisiei a soluționat problema, dar l-a informat pe reclamant că putea adresa o nouă plângere dacă nu era mulțumit de măsurile luate de Comisie. De asemenea, Ombudsmanul a mulțumit serviciilor Comisiei pentru măsurile prompte și eficiente luate pentru furnizarea unei soluții rapide.

2650/2007/FOR

⁹

Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, JO 2004 L 158, p. 77.

Dacă în urma unei anchete se constată existența administrării defectuoase, Ombudsmanul încearcă să obțină o soluție amiabilă ori de câte ori este posibil. Cinci cazuri au fost finalizate pe parcursul anului după ce s-a obținut o soluție amiabilă. La sfârșitul anului 2007, 31 de propuneri de soluții amiabile erau încă în curs de examinare.

În anumite situații, o soluție amiabilă poate fi obținută dacă instituția sau organismul în cauză oferă compensații reclamantului. Orice ofertă de acest tip este realizată *ex gratia*, și anume fără admiterea răspunderii juridice și fără crearea unui precedent juridic.

Pentru exemple de soluții amiabile obținute de Ombudsman, a se vedea secțiunea 3.3 din prezentul raport.

Observații critice și propuneri de recomandări

Dacă nu este posibilă o soluție amiabilă sau dacă încercarea de a ajunge la o astfel de soluție eșuează, atunci Ombudsmanul fie clasează cazul cu o observație critică la adresa instituției sau organismului implicat, fie redactează un proiect de recomandare.

O observație critică este în mod normal realizată dacă (i) nu mai este posibil pentru instituția în cauză să elimine cazul de administrare defectuoasă, (ii) administrarea defectuoasă nu pare a avea implicații generale și (iii) acțiunea de control permanent din partea Ombudsmanului nu pare a fi necesară. O observație critică este, de asemenea, formulată dacă Ombudsmanul consideră că un proiect de recomandare nu va servi unui scop util sau că depunerea unui raport special la Parlament într-un caz în care instituția sau organismul implicat nu acceptă un proiect de recomandare nu pare a fi corespunzătoare.

O observație critică îi confirmă reclamantului că plângerea sa este justificată și indică instituției sau organismului în cauză modul incorect al procedurii sale, pentru a o ajuta să evite pe viitor administrarea defectuoasă. În 2007, Ombudsmanul a clasat 55 de anchete cu observații critice. Lista completă a acestor cazuri este prevăzută în anexa D.

În 2007, Ombudsmanul a desfășurat un studiu privind măsurile luate de către instituțiile implicate cu privire la toate observațiile critice și observațiile suplimentare adresate în 2006. Studiul este disponibil pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmanul preconizează desfășurarea anuală a unui exercițiu similar și informarea publicului cu privire la rezultatele acestuia.

În cazurile în care pare a fi necesară o activitate de urmărire din partea Ombudsmanului, adică în cazurile în care instituția în cauză poate elimina situația de administrare defectuoasă sau în cazurile în care administrarea defectuoasă este deosebit de gravă sau are implicații generale, Ombudsmanul adresează în mod obișnuit un proiect de recomandare instituției sau organismului implicat. În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Statutul Ombudsmanului, instituția sau organismul are obligația de a trimite un aviz detaliat în termen de trei luni. În 2007 au fost formulate opt proiecte de recomandări. Pe lângă acestea, șapte proiecte de recomandări din 2006 au stat la baza unor decizii adoptate în 2007. Trei cazuri au fost clasate pe parcursul anului, când proiectele de recomandări au fost acceptate de instituții. Un caz a determinat prezentarea unui raport special Parlamentului European. Cinci cazuri au fost clasate din alte motive. La sfârșitul anului 2007, opt proiecte de recomandări erau încă în curs de examinare, inclusiv unul redactat în 2004 și unul în 2006.

Rapoarte speciale adresate Parlamentului European

Dacă o instituție sau organism comunitar nu răspunde în mod satisfăcător unui proiect de recomandare, Ombudsmanul poate prezenta un raport special Parlamentului European. Raportul special poate include și recomandări.

După cum s-a subliniat în Raportul anual 1998 al Ombudsmanului European, posibilitatea prezentării unui raport special Parlamentului European este de o valoare inestimabilă pentru activitatea Ombudsmanului.

Raportul special către Parlamentul European reprezintă ultimul pas important pe care îl realizează Ombudsmanul în soluționarea unui caz, deoarece adoptarea unei rezoluții și exercitarea competențelor Parlamentului sunt chestiuni care țin de decizia politică a instituției în cauză. Ombudsmanul furnizează, în mod obișnuit, orice informație sau asistența necesară Parlamentului atunci când acesta examinează un raport special.

În conformitate cu Regulamentul Parlamentului European, în chestiuni ce privesc relațiile Parlamentului cu Ombudsmanul este competentă Comisia pentru petiții. La o reuniune a Comisiei pentru petiții din 12 octombrie 2005, Ombudsmanul s-a angajat să apară în fața comisiei la cererea acesteia, atunci când susține un raport special în fața Parlamentului, în conformitate cu articolul 195 alineatul (3) din Regulamentul Parlamentului.

În 2007, Parlamentului i-a fost prezentat un raport special. Se referă la cazul 3453/2005/GG în care Ombudsmanul a criticat Comisia pentru nesoluționarea unei plângeri referitoare la Directiva europeană privind timpul de lucru.

2.8 DECIZII DE CLASARE A CAZURILOR ÎN 2007

Deciziile de clasare a cazurilor sunt în mod normal publicate pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>) în limba engleză și în limba reclamantului, atunci când aceasta este o altă limbă decât engleza. Capitolul 3 conține rezumatele a 50 de decizii de clasare a anchetelor. Rezumatele reflectă gama variată a subiectelor și instituțiile și organismele comunitare acoperite de totalul de 348 de decizii de clasare a anchetelor în 2007, precum și diversele motive de clasare. Ele sunt numerotate în funcție de numărul cazului, de subiectul pe domenii de competență comunitară, precum și de tipul administrării defectuoase invocate de reclamant.

Restul acestei secțiuni a capitolului 2 analizează cele mai semnificative concluzii de drept sau de fapt cuprinse în decizii. Aceasta este organizată pe baza unei clasificări tematice a principalului subiect al anchetelor, în cinci categorii principale:

- deschidere (inclusiv accesul la documente și informații) și protecția datelor;
- Comisia Europeană în calitate de gardian al tratatului;
- licitații, contracte și subvenții;
- chestiuni de personal, inclusiv recrutare;
- alte chestiuni.

Trebuie reținut că există o suprapunere considerabilă între categoriile menționate mai sus. De exemplu, chestiunile deschiderii și accesul publicului apar deseori în plângeri cu privire la recrutare sau la rolul Comisiei ca gardian al tratatului.

Deschidere, accesul publicului și protecția datelor cu caracter personal

O mare proporție (28%) din anchetele desfășurate în 2007 au avut în vedere acuzații cu privire la lipsa deschiderii. Articolul 1 din Tratatul privind Uniunea Europeană se referă la modul de adoptare a deciziilor în cadrul Uniunii ca fiind „cât se poate de deschis”, în timp ce articolul 255 din Tratatul CE prevede dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. Acest drept este reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001¹⁰. În urma unor

¹⁰

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

anchete din proprie inițiativă ale Ombudsmanului din 1996 și 1999, multe alte instituții și organisme comunitare au adoptat, de asemenea, regulamente cu privire la accesul la documente.

Accesul la documente și informații

Regulamentul nr. 1049/2001 oferă solicitanților posibilitatea de reparații: ei pot fie să atace în instanță un refuz, în conformitate cu articolul 230 din Tratatul CE, fie să înainteze o plângere Ombudsmanului. În 2007, Ombudsmanul a clasat anchete în unsprezece plângeri cu privire la aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001, din care opt erau depuse împotriva Comisiei, două împotriva OLAF și una împotriva Consiliului.

O anchetă privind o plângere împotriva Băncii Europene de Investiții cu privire la accesul la documente în baza propriilor sale reguli a fost clasată.

Rezumatele a opt din cazurile de mai sus sunt incluse în capitolul 3.

În cazul **3697/2006/PB**, Ombudsmanul a constatat că cerința de a oferi „motive justificate” pentru prelungirea termenului de răspuns la o cerere de confirmare în temeiul Regulamentului 1049/2001 nu a fost îndeplinită printr-o simplă trimitere la necesitatea de a consulta alte servicii ale Comisiei. Acesta a afirmat, de asemenea, că serviciile administrative ale Comisiei ar trebui organizate astfel încât să se asigure faptul că cererile de acces sunt înregistrate cel târziu în prima zi lucrătoare care urmează primirii.

În cazul **668/2007/MHZ**, Ombudsmanul a criticat Comisia pentru o întârziere de peste opt luni în publicarea raportului său anual privind aplicarea Regulamentului 1049/2001 în 2005. Ombudsmanul a subliniat faptul că publicarea rapoartelor este un mecanism cheie de responsabilitate față de cetățenii europeni și de comunicare cu aceștia.

Ombudsmanul a soluționat trei cazuri privind excepții la accesul public.

În cazul **1844/2005/GG**, Ombudsmanul a considerat că o trimitere generală la presupuse riscuri ale divulgării pentru procesul decizional intern nu este suficientă pentru a justifica aplicarea articolului 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul 1049/2001¹¹. Deși Comisia a prezentat argumente referitoare la respectivul document, Ombudsmanul a considerat, după studierea documentului, că aceasta nu a stabilit că dezvăluirea va aduce o gravă atingere procesului decizional al Comisiei.

În cazul **3269/2005/TN**, Ombudsmanul a considerat că articolul 4 alineatul (1) litera (b) din regulament (viață privată și integritatea individului) nu a justificat decizia Comisiei de a șterge numele lobbyștilor industriali dintr-un document. În formularea acestei opinii, Ombudsmanul s-a sprijinit pe Documentul de bază privind accesul public la documente și protecția datelor, publicat de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, pe care Ombudsmanul a și consultat-o în această privință. De asemenea, Ombudsmanul a subliniat nevoia de transparență a activităților de lobby în cazul **2740/2006/TN**.

În cazul **948/2006/BU**, Ombudsmanul a recunoscut că rolul dublu al Băncii Europene de Investiții, atât ca instituție bancară, cât și ca organism comunitar, se reflectă în dispozițiile normelor sale privind accesul public la documente referitoare la obligația profesională a secretului bancar. De asemenea, Ombudsmanul a remarcat că BEI se supune Regulamentului 1367/2006¹², prin care Convenția de la Aarhus se aplică instituțiilor și organismelor comunitare. Cu toate acestea, regulamentul nu era în vigoare în momentul depunerii cererii de acces de către reclamant.

¹¹ "Accesul la un document conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituției în cauză este refuzat chiar și după luarea deciziei, în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză."

¹² Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului, JO 2006 L 264, p. 13.

Articolul 11 din Regulamentul 1049/2001 solicită fiecărei instituții să permită accesul publicului la un registru de documente în care se înscriu de îndată referințele documentelor. În cazul **2350/2005/GG**, Ombudsmanul a considerat că, în măsura în care nu există un registru ușor accesibil sau suficient de complet, instituțiile europene trebuie să fie pregătite să furnizeze cetățenilor liste ad hoc la cerere, chiar dacă pregătirea lor constituie o sarcină considerabilă.

Aplicarea Regulamentului 1049/2001 în cazul bazelor de date electronice ridică probleme tehnice și juridice. În cazul **1693/2005/PB**, Comisia a argumentat că informațiile contabile furnizate acesteia de către statele membre nu constituie un document sau documente, deoarece rapoartele cuprinzând informațiile au fost încărcate într-o bază de date și nu mai există ca atare. Abordarea Comisiei în asemenea cazuri a fost de a trata rezultatele operațiunilor de consultare ca documente. Cu toate acestea, se afirmă că informațiile cerute de reclamant ar necesita o programare nouă și complexă. Deși a considerat nesatisfăcătoare abordarea Comisiei, Ombudsmanul nu a continuat demersul, deoarece chestiunile juridice erau noi și complexe și puteau fi examinate de legiuitorul comunitar, dintr-o perspectivă generală, în contextul anunțatei reforme a Regulamentului 1049/2001.

În cazul **2370/2005/OV**, Agenția Europeană pentru Medicamente (AEM) a fost de acord să furnizeze informații drept răspuns la trei întrebări ridicate de reclamant.

Protecția datelor

Au fost luate două decizii privind plângerile care, printre altele, au pus problema drepturilor la protecția datelor reclamantilor.

Cazul **452/2005/BU** s-a referit la divulgarea neautorizată a numelor candidaților la un post de șef al unei reprezentanțe a Comisiei. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a furnizat Ombudsmanului informații privind propriile sale anchete în domeniu. În avizul său către Ombudsman, Comisia a declarat că nu poate identifica sursa scurgerii de informații, deoarece nu a putut stabili ce persoane au avut acces la datele personale în cauză. Ombudsmanul a formulat o observație critică, afirmând că acest lucru este incompatibil cu obligațiile Comisiei în temeiul Regulamentului nr. 45/2001¹³.

Cazul **183/2006/MF** se referea la răspunsul Europol la cererea reclamantei de a cunoaște ce informații deține acesta despre ea. Decizia Ombudsmanului a lăsat deschisă întrebarea generală a raportului dintre comitetul de apel înființat în temeiul Convenției Europol și propriul său rol în temeiul articolului 195 din Tratatul CE. În cazul respectiv, reclamanta nu a oferit informații concrete în sprijinul afirmației sale împotriva deciziei Europol. De asemenea, comitetul de apel și-a cerut scuze și a corectat o eroare în răspunsul la apelul acesteia.

În 2007, Ombudsmanul a contactat Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în legătură cu opt cazuri, în conformitate cu Memorandumul de înțelegere semnat la 30 noiembrie 2006. În șase din cazuri, ancheta Ombudsmanului era în curs de desfășurare la sfârșitul anului 2007. Cele două cazuri care au fost clasate în 2007 au fost deja menționate mai sus (**452/2005/BU** și **3269/2005/TN**).

Comisia în calitate de gardian al tratatului

Statul de drept reprezintă un principiu fundamental al Uniunii Europene. Una dintre cele mai importante responsabilități ale Comisiei este de a fi gardian al tratatului¹⁴. Articolul 226 din Tratatul CE stabilește procedura generală care permite Comisiei să întreprindă anchete și să defere Curții de Justiție eventualele încălcări ale dreptului comunitar de către statele membre. Comisia poate deschide anchete din proprie inițiativă, pe baza plângerilor sau ca răspuns la cererile Parlamentului

¹³ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, JO 2001 L 8, p. 1.

¹⁴ În temeiul articolului 211 din Tratatul CE, Comisia „veghează la aplicarea dispozițiilor prezentului tratat și a dispozițiilor adoptate de instituții în temeiul acestuia”.

European de a soluționa petițiile adresate acestuia în conformitate cu articolul 194 din Tratatul CE. Alte proceduri se aplică în legătură cu alte chestiuni specifice, cum ar fi ajutoarele de stat ilegale.

Plângerile care nu intră în sfera de competență a Ombudsmanului European privesc deseori presupuse încălcări ale dreptului comunitar de către statele membre. Multe din astfel de cazuri pot fi cel mai bine soluționate de alt membru al Rețelei europene a ombudsmanilor. În anumite cazuri, însă, Ombudsmanul consideră ca fiind adecvat să transfere plângerea Comisiei. În secțiunea 2.5 de mai sus sunt prezentate exemple ale ambelor metode.

Ombudsmanul primește și soluționează plângeri împotriva Comisiei în calitatea sa de gardian al tratatului. În momentul în care Ombudsmanul deschide o anchetă cu privire la o astfel de plângere, este întotdeauna foarte atent să specifice reclamantului, dacă este necesar, că ancheta nu va examina dacă există vreo încălcare a dreptului comunitar, deoarece Ombudsmanul European nu are competența de a investiga acțiunile autorităților statelor membre.

Capitolul 3 cuprinde rezumatele a șase decizii care ilustrează modul în care Ombudsmanul soluționează plângerile împotriva Comisiei în calitatea sa de gardian al tratatului.

În ceea ce privește obligațiile procedurale ale Comisiei față de reclamați, principalul punct de referință al Ombudsmanului este o comunicare publicată de Comisie în 2002¹⁵, ca răspuns la critica Ombudsmanului. Comunicarea menționează că, de regulă, departamentele Comisiei vor investiga plângerile în vederea luării unei decizii de formulare a unei notificări oficiale sau de clasare a cazului, în maximum un an de la data înregistrării plângerii de către Secretariatul General. Punctul 3 din comunicare definește situațiile în care Secretariatul General nu este îndreptățit să înregistreze corespondența drept plângere și cere ca reclamantul să fie informat în consecință prin corespondență normală. În cazul **446/2007/WP**, Ombudsmanul a subliniat importanța aplicării corecte a acestei dispoziții.

Cazul **3453/2005/GG** se referea la tratarea de către Comisie a unei plângeri privind neaplicarea Directivei privind timpul de lucru. Într-un raport special adresat Parlamentului European, Ombudsmanul a considerat că evidentele competențe discreționare ale Comisiei în chestiuni referitoare la presupuse încălcări ale dreptului comunitar de statele membre nu o îndreptățesc să întârzie la nesfârșit decizia cu privire la o plângere pe motiv că legislația aplicabilă poate fi modificată cândva în viitor. De asemenea, Ombudsmanul a subliniat în cazul **962/2006/OV** că marja de apreciere a Comisiei în soluționarea plângerilor de încălcare a dreptului comunitar nu face inaplicabil principiul general conform căruia deciziile trebuie luate într-o perioadă de timp rezonabilă.

Un ombudsman regional a transmis o plângere potrivit căreia Comisia nu a răspuns corespunzător cererilor privind conformitatea anumitor dispoziții ale legislației regionale cu dreptul comunitar (cazul **3386/2005/WP**). Comisia a furnizat explicații detaliate în cadrul anchetei Ombudsmanului European și astfel l-a mulțumit pe reclamant.

Două plângeri au ridicat probleme referitoare la raportul dintre rolul autorităților naționale și rolul Comisiei în asigurarea aplicării legislației comunitare în materie de mediu și în tratarea plângerilor. În cazul **3660/2004/PB**, Ombudsmanul a constatat oferirea de către Comisie a unei explicații rezonabile asupra rolului său strategic în raport cu punerea în aplicare a Directivei privind habitatele¹⁶ și a Directivei privind deșeurile¹⁷. În cazul **2725/2004/(PB)ID**, Ombudsmanul a clarificat, de asemenea, rolul său propriu în anchetarea plângerilor împotriva Comisiei cu privire la evaluările impactului asupra mediului în temeiul Directivei 85/337¹⁸.

¹⁵ Comunicarea către Parlamentul European și Ombudsmanul European privind relațiile cu reclamantul referitoare la încălcarea dreptului comunitar, JO 2002 C 244, p. 5.

¹⁶ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO 1992 L 206, p. 7.

¹⁷ Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, JO 1975 L 194, p. 39.

¹⁸ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO 1985 L 175, p. 40.

În cazul **1166/2006/WP**, Ombudsmanul a remarcat că legislația europeană referitoare la cooperarea judiciară în materie penală este stabilită încă în principal prin proceduri interguvernamentale, astfel încât posibilitățile de acțiune ale Comisiei sunt mai degrabă limitate. De asemenea, acesta a acceptat ca fiind rezonabil argumentul Comisiei potrivit căruia nu era necesară continuarea demersurilor în acest caz deoarece instanțele italiene în general acceptă în prezent aplicarea principiului *ne bis in idem*, care interzice deschiderea de două ori a unor proceduri judiciare pentru aceeași acțiune.

În cazul **943/2006/MHZ**, Ombudsmanul nu a constatat existența unui caz de administrare defectuoasă în ancheta Comisiei care a condus la adoptarea de măsuri antidumping provizorii asupra importurilor anumitor tipuri de încălțăminte. De asemenea, decizia Ombudsmanului a subliniat caracterul limitat al examinării sale în cazurile referitoare la probleme economice complexe.

Licitații, contracte¹⁹ și subvenții

Ombudsmanul analizează plângeri cu privire la atribuirea, neatribuirea și gestionarea contractelor și subvențiilor. Cu toate acestea, în cazul în care se pune problema unei posibile încălcări a contractului, Ombudsmanul își limitează ancheta la examinarea măsurii în care instituția sau organismul comunitar a expus coerent și rezonabil temeiul juridic al acțiunilor sale și a motivului pentru care consideră că punctul său de vedere asupra poziției contractuale este justificat.

Capitolul 3 cuprinde rezumatele a opt decizii pentru a ilustra modul în care Ombudsmanul soluționează plângerile de acest tip.

Patru dintre cazuri s-au referit la licitații. În cazul **3693/2005/ID**, Ombudsmanul a luat în considerare principiul egalității de tratament a ofertanților și obligația aferentă de transparență în procedurile de licitație. În cazul respectiv, Comisia nu a motivat corespunzător respingerea unei oferte, dar Ombudsmanul nu a putut accepta reparația solicitată de reclamant, întrucât contractele relevante fuseseră deja atribuite, semnate și erau în curs de desfășurare. Trei alte cazuri au condus la rezultate satisfăcătoare pentru reclamanti. În cazurile **1858/2005/BB** și **1859/2005/BB**, fostul Observator European al Fenomenelor Rasiste și Xenofobe a acceptat o soluție amiabilă prin care a furnizat informații mai bune unui ofertant respins cu privire la felul în care se raporta oferta sa față de cea a organizației câștigătoare. În cazul **2633/2006/WP**, Comisia și-a revizuit evaluarea cu privire la calitatea unei oferte de servicii de traducere și a oferit reclamantului un contract cadru.

De asemenea, au fost soluționate în mod satisfăcător trei cazuri care au implicat litigii financiare cu Comisia. În cazurile **3495/2006/GG** și **1471/2007/(CC)/RT**, Comisia a efectuat cu promptitudine plățile suplimentare pretinse de reclamant, o universitate germană în primul caz și o firmă franceză de consultanță în al doilea. În cazul **2577/2004/OV**, Comisia a acceptat propunerea Ombudsmanului de soluție amiabilă a Ombudsmanului și a redus suma care urma a fi recuperată de la un contractant. În cazul **2468/2004/OV**, Comisia a blocat o plată datorată societății reclamante și a introdus-o în sistemul său de avertizare rapidă (EWS). Ombudsmanul nu a constatat existența unui caz de administrare defectuoasă cu privire la plata blocată, dar a criticat Comisia cu privire la menținerea în continuare a societății în EWS.

Chestiuni privind personalul

Capitolul 3 cuprinde rezumatele a opt decizii privind plângeri legate de chestiuni de personal, ilustrând gama de plângeri soluționate în această categorie. Cinci dintre acestea se referă la procedurile de recrutare, două se referă la raporturile de muncă cu instituțiile și organismele, iar una se referă la o cerere de stagiu. Patru din aceste cazuri vor fi menționate în continuare.

Cazul **3346/2004/ELB** se referea la cerința impusă de Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) conform căreia candidații trebuie să se înregistreze și să comunice cu acesta on-line.

¹⁹

Plângerile referitoare la contracte de *muncă* sunt tratate în subsecțiunea „Chestiuni privind personalul”.

Ombudsmanul a acceptat justificările generale ale EPSO referitoare la cerință, dar i-a recomandat să fie dispus să ia în considerare cereri bine justificate de exceptare. EPSO a respins proiectul de recomandare, în esență din rațiuni legate de propria sa comoditate administrativă. În cazul **3114/2005/MHZ**, Ombudsmanul a criticat cerințele lingvistice din concursurile generale organizate de EPSO după extinderea din 2004 a Uniunii.

Decizia din cazul **3278/2004/ELB** a salutat angajamentul Parlamentului European pentru revizuirea condițiilor de participare a femeilor care alăptează la concursuri și a cerut Parlamentului să garanteze că normele relevante reflectă un echilibru atent și echitabil al intereselor și principiilor concurente implicate, inclusiv principiul egalității de tratament a candidaților. În cazul **2825/2004/OV**, Ombudsmanul nu a constatat existența unui caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului European în ceea ce privește presupusele interferențe politice în numirea șefului Oficiului de Informații al Parlamentului într-un stat membru.

În plus față de cele de mai sus, ancheta din proprie inițiativă cu privire la integrarea persoanelor cu handicap de către Comisia Europeană (**OI/3/2003/JMA**) s-a referit parțial la probleme privind ocuparea și progresele înregistrate într-o serie de domenii relevante.

Alte chestiuni

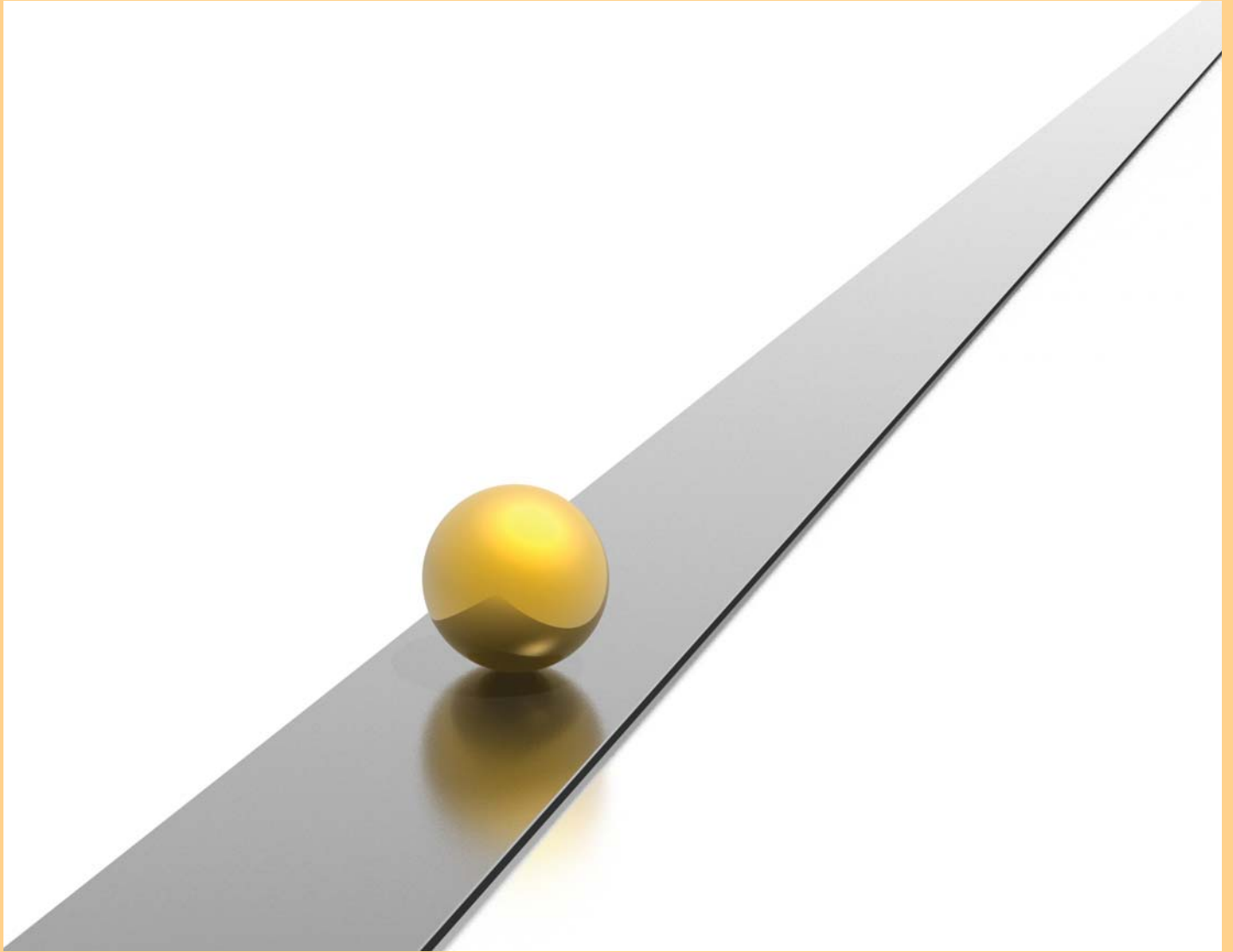
Capitolul 3 cuprinde, de asemenea, un număr de rezumate care nu se încadrează în categoriile din cadrul subsecțiunilor de mai sus. Șase dintre acestea vor fi menționate în continuare.

Ombudsmanul a tratat trei plângeri împotriva Comisiei referitoare la acuratețea informațiilor, două dintre acestea (**1475/2005/(IP)GG** și **1476/2005/(BB)GG**) referindu-se la un material informativ privind drepturile pasagerilor aerieni. Ombudsmanul a concluzionat că unele dintre afirmațiile criticate de reclamanți erau într-adevăr incorecte și înșelătoare. Comisia a acceptat proiectele de recomandări pentru corectarea materialului. În cazul **2403/2006/(WP)BEH**, care se referea la presupuse informații greșite pe un site web al Comisiei, Ombudsmanul nu a constatat existența unui caz de administrare defectuoasă. Acesta a subliniat că obligația de a furniza informații corecte și precise nu a împiedicat Comisia să simplifice informațiile, pentru a le face cât mai accesibile pentru publicul țintă.

Cazul **1103/2006/BU** se referea la o decizie a Agenției Europene de Siguranță a Aviației (EASA) privind baza certificării de omologare a anumitor aeronave. După analizarea dispozițiilor legale relevante, Ombudsmanul nu a fost convins că decizia avea un temei juridic suficient. Drept răspuns la o propunere de soluție amiabilă, EASA a spus că a reușit să obțină informațiile necesare pentru emiterea unui certificat de tip și, prin urmare, a anulat decizia contestată.

Ombudsmanul a formulat observații suplimentare în două decizii referitoare la plângeri împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI) depuse de ONG-uri poloneze din domeniul mediului. În cazul **1779/2006/MHZ**, observația suplimentară a încurajat BEI să ia în considerare stabilirea unor canale de comunicare cu instanțele de control naționale și regionale relevante, precum ombudsmanii, și solicitarea de informații din partea acestora, care ar putea servi drept surse suplimentare de informații privind conformitatea proiectelor finanțate de către BEI cu legislația națională și europeană. În cazul **1807/2006/MHZ**, Ombudsmanul a remarcat că reclamanții au jucat un rol valoros în a aduce în atenția BEI informații relevante pe care aceasta nu le cunoștea înainte. Ombudsmanul a încurajat BEI să continue să se implice în discuții constructive cu ONG-urile.

REZUMATELE DECIZIILOR

3

3 REZUMATELE DECIZIILOR

Acest capitol cuprinde o selecție a rezumatelor deciziilor Ombudsmanului din 2007, ilustrând gama variată a subiectelor și instituțiilor implicate în plângeri și anchete din proprie inițiativă. Capitolul include rezumate ale deciziilor menționate în analiza tematică din capitolul 2. Rezumatele deciziilor privind plângerile sunt organizate în primul rând după tipul concluziilor sau rezultatelor obținute, iar apoi după instituția sau organismul implicat. Capitolul se încheie cu un rezumat al unei decizii în urma unei anchete din proprie inițiativă și cu un exemplu al unei cereri depuse de un ombudsman național.

În cadrul fiecărei subsecțiuni a acestui capitol, cazurile sunt prezentate după numărul de ordine al cazului. De exemplu, în subsecțiunea privind Comisia Europeană din secțiunea 3.1, cazul 1166/2006/WP precede cazul 2280/2006/MF. Decizia completă în fiecare dintre cazuri poate fi găsită în secțiunea de decizii de pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Decizia respectivă poate fi accesată prin utilizarea numărului cazului. Deciziile complete sunt incluse pe site-ul web în limba engleză și în limba plângerii, în cazul în care această limbă este alta decât engleza. Un exemplar tipărit al textului complet al deciziilor, în forma în care apar pe site-ul web, poate fi solicitat de la oficiul Ombudsmanului.

3.1 CAZURI ÎN CARE NU S-A CONSTATAT O ADMINISTRARE DEFECTUOASĂ

Comisia Europeană

Pretinsa omisiune de a asigura respectarea directivelor privind mediul în legătură cu un proiect de construire a unui baraj în Portugalia

Rezumatul deciziei privind plângerea 2725/2004/(PB)ID împotriva Comisiei Europene

Reclamanții au depus o plângere privind încălcarea dreptului comunitar împotriva Comisiei, în ceea ce privește proiectul referitor la barajul și bazinul Alqueva din Portugalia. În plângerea lor adresată Ombudsmanului, aceștia au susținut, pe scurt, că Comisia a omis să ia măsuri pentru a asigura respectarea Directivei 85/337¹ și a Directivei 92/43² în legătură cu proiectul menționat mai sus.

Ombudsmanul a considerat că obiectivele Directivei 85/337 sunt mai bine deservite atunci când argumentele privind caracterul adecvat și conformitatea unei Evaluări de impact asupra mediului (EIM), în baza articolelor 3 și 5 din directivă, sunt trimise autorităților naționale competente și analizate de către acestea, în contextul procedurii de autorizare, conform articolelor 6 și 8 din directivă. Întrucât Comisia trebuie să asigure conformitatea cu articolul 8 din directivă, aceasta ar

¹ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO 1985 L 175, p. 40.

² Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO 1992 L 206, p. 7.

trebui să trateze cu atenție alegațiile aduse într-o plângere privind încălcarea dreptului comunitar conform căreia un stat membru a acordat o autorizare prin încălcarea articolului 8. Cu toate acestea, reclamanții din cazul de față nu au făcut nici o alegație specifică.

Ombudsmanul a analizat, de asemenea, situația care se produce atunci când alegațiile privind nerespectarea articolelor 3 și 5 din Directiva 85/337 sunt trimise *direct* Comisiei, printr-o plângere privind încălcarea dreptului comunitar. O constatare a Ombudsmanului, conform căreia respingerea de către Comisie a acestor alegații constituie un caz de administrare defectuoasă, presupune, în baza naturii științifice și tehnice a conținutului EIM, că plângerea privind încălcarea dreptului comunitar conține alegații și dovezi justificative care demonstrează că statul membru a comis o eroare evidentă de evaluare în momentul în care a considerat că EIM îndeplinește cerințele articolelor 3 și 5 din directivă. În cazul de față, reclamanții nu au indicat că au prezentat argumente relevante care demonstau, într-un mod suficient de specific și de convingător, o astfel de eroare evidentă de evaluare.

În legătură cu siturile arheologice care păreau să fi fost descoperite, pentru prima oară, în timpul executării proiectului, Ombudsmanul a remarcat că există îndoieli substanțiale și rezonabile în mod obiectiv cu privire la aplicabilitatea Directivei 85/337. Mai mult, argumentul reclamanților privind independența EIM-urilor puse în discuție a contestat, în esență, înțelepciunea și caracterul adecvat al directivei. Prin urmare, acesta nu s-a referit la un posibil caz de administrare defectuoasă.

În ceea ce privește protejarea linxului iberic și respectarea Directivei 92/43, Ombudsmanul a concluzionat că reclamanții nu au arătat că au prezentat Comisiei argumente suficient de specifice și bine întemeiate care să demonstreze faptul că lista Portugaliei de situri eligibile pentru a fi identificate drept situri cu o importanță comunitară este incompletă sau că Portugalia a omis să își respecte obligațiile conform articolului 12 din directivă.

Având în vedere cele de mai sus și în urma luării în considerare a informațiilor oferite de Comisie referitoare la studiul EIM al proiectului pe care l-a autorizat înainte de a acorda fonduri comunitare și având în vedere alte etape pe care le-a parcurs cu scopul de a asigura respectarea legislației CE privind mediul în legătură cu același proiect, Ombudsmanul a considerat că alegația reclamanților nu a fost fundamentată.

Lipsa de acțiune în cazul unei plângeri referitoare la încălcarea legislației de mediu

Rezumatul deciziei privind plângerea 3660/2004/PB împotriva Comisiei Europene

Reclamanta a înaintat Comisiei o plângere susținând că Irlanda a încălcat Directiva privind habitatele³. După părerea sa, Irlanda ar fi trebuit să includă o anumită zonă umedă pe lista siturilor transmise Comisiei pentru stabilirea Rețelei NATURA 2000. Comisia a decis să nu întreprindă nici o acțiune în ceea ce privește plângerea, deoarece nu era evident că zonele umede corespund descrierii științifice a habitatelor reglementate de directivă și erau nevoie de mai multe informații ecologice detaliate în acest sens. Reclamanta a susținut în plângerea depusă la Ombudsman că în chestiunea de mai sus Comisia nu a întreprins nici o acțiune. Aceasta a argumentat că Comisia nu a explicat care este motivul pentru care zonele umede relevante nu au fost reglementate de Directiva privind habitatele.

După examinarea actelor cu putere de lege și a jurisprudenței relevante, Ombudsmanul a constatat că se pot solicita în mod rezonabil informații științifice adecvate de către Comisie în sprijinul pretensei încălcări a Directivei privind habitatele. Astfel de informații includ, în special, date științifice specifice și sigure, atât în ceea ce privește natura, cât și caracterul protejabil al sitului în cauză, în temeiul directivei, cel puțin în cazul în care acest caracter nu este imediat evident. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul a conchis că i s-au oferit explicații satisfăcătoare de către

³

Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO 1992 L 206, p. 7.

Comisie pentru omisiunea contestată, care nu era întemeiată. Prin urmare, Ombudsmanul nu a constatat existența unei administrări defectuoase în acest sens.

Reclamanta a depus, de asemenea, o plângere împotriva deciziei Comisiei de a nu lua măsuri împotriva argumentelor referitoare la o posibilă încălcare a Directivei privind deșeurile⁴. Reclamanta a descris modul în care deșeurile erau abandonate în zona umedă în cauză. Comisia și-a explicat decizia declarând, în rezumat, că (i) asigurarea respectării legislației comunitare de mediu este în primul rând responsabilitatea statelor membre; (ii) procesul intentat de către Comisie împotriva Irlandei referitor chiar la Directiva privind deșeurile a avut un rezultat favorabil (Cauza C-494/01); (iii) în cazul încălcărilor generale și constante ale dreptului comunitar, resursele administrative ale Comisiei sunt cel mai bine folosite în scopul reformei structurale și (iv) o reformă efectuată în Irlanda a fost crearea în 2003 a unui Oficiu de Aplicare a Legislației de Mediu (*Office of Environmental Enforcement*, OEE), căruia reclamanta nu i-a putut adresa nemulțumirile sale.

Ombudsmanul a considerat explicațiile Comisiei în acest caz satisfăcătoare și a menționat, de asemenea, că reclamantei i-au fost oferite sfaturi utile și competente de către Comisie. Prin urmare, Ombudsmanul nu a constatat nici o administrare defectuoasă cu privire la acest aspect al cazului.

Lipsa căilor de atac împotriva sancțiunii disciplinare la o școală europeană

Rezumatul deciziei privind plângerea 3323/2005/WP împotriva Comisiei Europene

Un elev al școlii europene din München a fost suspendat 38 de zile de școală deoarece el și încă doi colegi au fost considerați responsabili de aruncarea a două pioane într-o farfurie de supă din cantina școlii. Mama elevului a contestat această decizie, argumentând că fiul său nu știa că colegii lui puseseră în aplicare ideea pe care el o exprimase. Atunci când Camera de recurs a școlii a declarat că nu este competentă să o audieze, aceasta a sesizat o instanță administrativă germană. Cu toate acestea, instanța a decis că problema nu este de competența instanțelor germane. După aceea, mama elevului s-a adresat Ombudsmanului.

Deoarece școlile europene nu sunt o instituție sau un organism al Comunităților Europene, Ombudsmanul a solicitat un aviz al Comisiei, dat fiind faptul că aceasta din urmă are o anumită responsabilitate pentru funcționarea școlilor europene, care derivă din faptul că este reprezentată în Consiliul superior al acestora și contribuie în mare parte la finanțarea lor.

Comisia a precizat că, în baza unei noi versiuni a normelor aplicabile, Camera de recurs este competentă să audieze cazuri precum cel al reclamantei. Aceasta a adăugat că nu avea obiecții în privința acceptării de către Camera de recurs a jurisdicției asupra deciziilor luate, în asemenea cazuri, în baza versiunii anterioare a normelor. Astfel, Comisia a recomandat reclamantei să-și prezinte din nou cazul Camerei de recurs. Cu toate acestea, în absența unei dispoziții exprese privind retroactivitatea, Camera de recurs a respins din nou recursul.

Ombudsmanul a menționat că acest caz a apărut în urma unei măsuri foarte grave luate de o școală europeană și că există riscul ca reclamanta să nu beneficieze de protecție juridică adecvată. Acesta a considerat că importanța implicării Comisiei în sistemul școlilor europene este de așa natură, încât aceasta trebuie să joace un rol activ pentru a asigura respectarea de către școli a principiilor bunei administrări. Prin urmare, Ombudsmanul a sugerat Comisiei să asigure prezentarea unei propuneri Consiliului superior, în vederea modificării normelor relevante.

Comisia a reamintit faptul că a atras deja atenția Consiliului superior asupra problemei, dar că a fost singurul membru care a susținut o extindere retroactivă a competențelor Camerei de recurs. Cu toate acestea, a adăugat că, deoarece era în continuare convins de poziția sa, a insistat ca secretarul general al școlilor europene să reintroducă această problemă pe ordinea de zi. În final,

4

Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, JO 1975 L 194, p. 39.

problema a fost prezentată Consiliului superior printr-o procedură scrisă, al cărei rezultat era încă neclar în momentul evaluării finale a cazului de către Ombudsman.

Ombudsmanul a apreciat eforturile susținute ale Comisiei și a clasat cazul fără să constate o administrare defectuoasă din partea Comisiei. Cu toate acestea, deoarece problema reclamantei nu a fost rezolvată încă, Ombudsmanul a decis să informeze noul secretar general al școlilor europene și guvernul german asupra cazului.

Măsuri antidumping provizorii

Rezumatul deciziei privind plângerea 943/2006/MHZ împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a fost parte interesată în investigația Comisiei care a dus la adoptarea unor măsuri antidumping provizorii privind importurile anumitor articole de încălțăminte cu fețe din piele provenite din China și Vietnam⁵. Înainte de adoptarea regulamentului pertinent, Comisia a publicat pe site-ul său web informații privind măsurile antidumping în cauză, drept pentru care reclamantul a solicitat Comisiei o dezvăluire a rezultatelor sale, precum și oportunitatea de a-și prezenta opiniile. Solicitățile sale au fost refuzate.

În plângerea adresată Ombudsmanului, reclamantul a pretins că Comisia (i) a omis să asigure drepturile la apărare ale reclamantului și a încălcat principiul bunei administrări, omițând să dezvăluie rezultatele sale înainte de adoptarea oficială a măsurilor provizorii și omițând să accepte solicitarea reclamantului din 13 martie 2006 de a-și prezenta comentariile; (ii) a încălcat principiul proporționalității (reclamantul a susținut că Comisia nu a respectat „echilibrul corect” dintre interesele consumatorilor și ale acelor companii în cazul cărora se aplică taxele antidumping, pe de o parte, și ale acelor companii în cazul cărora nu se aplică aceste taxe, pe de altă parte); (iii) și-a bazat decizia pe informații eronate (reclamantul s-a referit la publicația relevantă de pe site-ul web al Comisiei) și a selectat greșit Brazilia ca țară de referință; și (iv) a acționat într-un mod netransparent, omițând să dezvăluie identitatea producătorilor reclamanți din UE și a producătorilor din UE incluși în eșantion.

Reclamantul a susținut că Comisia ar trebui să își retragă Regulamentul de impunere a măsurilor antidumping provizorii privind anumite articole de încălțăminte din piele din China și Vietnam și că taxele antidumping provizorii care au fost deja percepute ar trebui returnate. În observațiile sale, reclamantul și-a susținut afirmațiile și reclamațiile.

În avizul său, Comisia a subliniat că, în conformitate cu Regulamentul de bază privind antidumpingul⁶, nu este obligată să își dezvăluie rezultatele înainte de adoptarea măsurilor provizorii. Comisia a negat orice încălcare a dreptului la apărare al reclamantului și orice erori sau lipsă de transparență. Comisia s-a referit la expunerea sa de motive din Regulamentul (CE) 553/2006.

Ombudsmanul nu a constatat nici un caz de administrare defectuoasă. Acesta a subliniat că plângerea s-a referit la măsuri provizorii cu un caracter specific și care pot fi modificate ulterior. De asemenea, Ombudsmanul a subliniat caracterul limitat al analizei sale în cauze referitoare la probleme economice complexe. Pentru luarea deciziei sale, Ombudsmanul a avut în vedere cartea verde a Comisiei⁷ prezentată între timp pentru o consultare publică și care reflecta problema ridicată de reclamant.

⁵ Regulamentul (CE) nr. 553/2006 al Comisiei, JO 2006 L 98, p. 3.

⁶ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului.

⁷ COM (2006)763.

Pretinsa lipsă de acțiune într-o cauză penală

Rezumatul deciziei privind plângerea 1166/2006/WP împotriva Comisiei Europene

Reclamantul, cetățean german, a fost condamnat pentru posesie ilegală de arme de către un tribunal din Germania în 1997. Sentința a fost suspendată. Cu toate acestea, în 1998, reclamantul a fost condamnat, *in absentia*, la 16 ani de închisoare de către un tribunal din Italia. În 2002, acesta a fost arestat în baza unui mandat internațional de arestare și a fost închis începând de atunci.

În 2003, avocatul reclamantului a informat Comisia cu privire la acest caz. Acesta a susținut că tribunalul din Italia a încălcat principiul *ne bis in idem*, care interzice inițierea de proceduri judiciare de două ori pentru aceeași faptă. Comisia a manifestat interes pentru acest caz. Totuși, aceasta a explicat că nu era competentă să revizuiască hotărârile autorităților judecătorești și nu exista posibilitatea de a iniția proceduri de încălcare a dreptului comunitar împotriva unui stat membru în cauze penale. Singurul mod în care ar fi putut acționa ar fi fost să înainteze, în temeiul articolului 35 alineatul (7) din Tratatul UE, diferendul Curții de Justiție a Comunităților Europene privind interpretarea unui acord, de exemplu a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, care a stabilit principiul *ne bis in idem* la nivel european. Cu toate acestea, din moment ce anumite informații lipseau, Comisia a sfătuit avocatul să aducă acest caz în atenția autorităților naționale. În 2005, în urma unei hotărâri negative a unei curți de apel din Italia, Comisia a conchis în cele din urmă că nu existau suficiente motive pentru a acționa.

În plângerea înaintată Ombudsmanului, reclamantul a argumentat că Comisia ar fi trebuit să intervină. Acesta a adăugat că a urmat sfatul Comisiei numai pentru a-i oferi o bază de acțiune. Deoarece Comisia nu a intervenit, acesta a pierdut bani plătind reprezentarea în instanță.

În avizul său, Comisia a explicat că a menționat articolul 35 alineatul (7) din Tratatul UE deoarece tribunalul din Italia a precizat în 1998 că principiul *ne bis in idem* nu se aplică în Italia. Totuși, această declarație nu a fost confirmată de către hotărârile ulterioare ale instanțelor din Italia. Prin urmare, nu au existat semne ale unui dezacord general între Comisie și Italia. Comisia a subliniat faptul că nu a promis să întreprindă o acțiune împotriva Italiei în cazul unei hotărâri negative a curții de apel din Italia, iar o astfel de hotărâre negativă nu implica faptul că recomandarea sa nu a fost corectă și nu a servit interesului reclamantului.

Ombudsmanul a reamintit că în domeniul dreptului UE privind cooperarea judiciară în materie penală hotărârile continuă să fie luate prin proceduri interguvernamentale, astfel încât posibilitățile Comisiei de a acționa sunt destul de limitate. Acesta a remarcat faptul că exprimarea din scrisorile Comisiei era extrem de prudentă. Comisia nu și-a luat angajamentul de a acționa, dar a anunțat că ar avea în vedere posibili viitori pași după obținerea de informații suplimentare. În continuare, argumentul Comisiei de a nu mai urmări cauza, în special deoarece tribunalele din Italia acceptă acum aplicarea principiului *ne bis in idem*, părea să fie rezonabil.

Prin urmare, Ombudsmanul a clasat cazul fără a constata existența administrării defectuoase.

Pretinsa omisiune de a răspunde unei cereri din partea unei universități cipriote turce

Rezumatul deciziei privind plângerea 2280/2006/MF împotriva Comisiei Europene

Reclamantul este rectorul Universității Mediteraneene de Est (UME), o instituție de învățământ cipriotă turcă, situată în partea de nord a Ciprului. În octombrie 2004, UME a candidat la Comisie pentru o Cartă universitară Erasmus (*Erasmus University Charter*, EUC). O condiție prealabilă pentru a primi o EUC era aceea ca „autoritatea națională de învățământ” să confirme statutul de instituție de învățământ superior al UME. Conform afirmațiilor reclamantului, Ministerul Educației din Cipru a refuzat să confere UME statutul de instituție de învățământ superior.

În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamantul a susținut că Comisia a omis să ofere un răspuns la cererea UME pentru EUC într-o perioadă de timp rezonabilă și să ofere o explicație pentru această întârziere evitabilă.

În avizul său, Comisia a afirmat că motivul pretensei sale omisiuni de a oferi un răspuns prompt și oficial la cererea UME a fost absența confirmării de către autoritatea relevantă a faptului că UME este o instituție eligibilă. La 12 mai 2005, Comisia a trimis UME o scrisoare prin care confirma oficial faptul că cererea acesteia pentru o EUC a fost respinsă, deoarece nu a fost recunoscută de către autoritatea națională relevantă ca fiind eligibilă să participe la programul Socrates/Erasmus.

Ombudsmanul a considerat că perioada de timp care a trecut între momentul depunerii cererii de către UME și răspunsul Comisiei, primit la 12 mai 2005, nu s-a datorat unor întârzieri care ar fi putut fi atribuite Comisiei, aceasta părând a se datora mai degrabă faptului că UME a refuzat să solicite Ministerului Educației din Nicosia statutul de instituție de învățământ superior. Această problemă de eligibilitate a ridicat probleme delicate din cauza situației politice din Cipru. Comisia nu putea fi trasă la răspundere pentru întârzierile rezultate direct din această situație politică. Mai mult, Comisia părea să-l fi informat cu regularitate pe reclamant în legătură cu etapele parcurse pentru confirmarea eligibilității cererii UME. Ombudsmanul a mai considerat că nu este de datoria Comisiei să ofere o explicație detaliată în ceea ce privește comportamentul altor părți decât Comisia.

Ombudsmanul a salutat, de asemenea, faptul că Comisia părea să fi găsit o soluție practică alternativă, care avea să îi ajute pe studenții și profesorii din nordul Ciprului, oferindu-le oportunități similare celor care rezultă din EUC.

În consecință, Ombudsmanul nu a constatat nici un caz de administrare defectuoasă din partea Comisiei în ceea ce privește alegația reclamantului.

Informații considerate a fi inexacte pe site-ul web al Comisiei

Rezumatul deciziei privind plângerea 2403/2006/(WP)BEH (Confidențial) împotriva Comisiei Europene

Plângerea s-a referit la anumite informații considerate a fi greșite, furnizate pe site-ul web al Direcției Generale (DG) Întreprinderi și Industrie a Comisiei. Pagina relevantă se intitula „*Protecting your ideas*” (Protejarea ideilor dumneavoastră). În special, în versiunea germană a paginii se afirma că Comisia va adopta măsuri împotriva „*Diebstahl von geistigem Eigentum*”, ceea ce înseamnă, literalmente, „furt de proprietate intelectuală”.

În această privință, reclamantul a susținut că „ideile” nu pot fi protejate de drepturile de proprietate intelectuală, întrucât o astfel de protecție este rezervată invențiilor și lucrărilor *bazate pe idei* și că noțiunea de „furt” nu se poate aplica în cazul drepturilor de proprietate intelectuală. Întrucât ambele declarații ale Comisiei ar trebui deci considerate ca fiind greșite, reclamantul a solicitat Comisiei să le înlăture, pentru a evita inducerea în eroare a publicului țintă.

În avizul său, Comisia a subliniat că informațiile relevante de pe site-ul său web fac parte dintr-un pachet de informații al cărui scop este acela de a furniza jurnaliștilor, dar și publicului general, informații despre probleme complexe, cum ar fi protejarea drepturilor de proprietate intelectuală, într-un limbaj clar și ușor de înțeles. Aceasta a explicat că limbajul pe care l-a utilizat era în conformitate cu limbajul și cu conceptele utilizate de către alte organizații internaționale. Comisia a afirmat, de asemenea, că a primit reacții foarte pozitive din partea organizațiilor de întreprinderi, care au pus pachetul de informații la dispoziția membrilor lor. Comisia a concluzionat că informațiile furnizate pe site-ul web îndeplinesc obiectivul de a furniza publicului general informații într-un format clar și ușor de înțeles.

Ombudsmanul a subliniat că, în interesul evitării informațiilor care induc publicul în eroare, conținutul furnizat de Comisie pe site-urile web ale acesteia trebuie să fie corecte și exacte. În același

timp, acesta a subliniat că aceasta nu împiedică Comisia să simplifice conținutul de pe site-ul său web, pentru ca informațiile pe care le conține acesta să devină cât mai accesibile cu putință pentru publicul țintă. Acesta a concluzionat că, deși nu sunt pe deplin satisfăcători din punct de vedere academic, termenii simpli și accesibili transmit unui om de rând o noțiune fundamentală despre implicațiile proprietății intelectuale. Dat fiind faptul că site-ul web nu are ca scop furnizarea unei explicații complete și sofisticate a drepturilor de proprietate intelectuală, expresiile utilizate sunt suficient de clare. Ombudsmanul a considerat că această opinie este confirmată de practica organizațiilor internaționale. Pe baza celor de mai sus, Ombudsmanul nu a descoperit nici un caz de administrare defectuoasă care să corespundă afirmației reclamantului.

Alegație privind anumite acuzații incorecte și defăimătoare la adresa Greenpeace

Rezumatul privind decizia 2740/2006/TN împotriva Comisiei Europene

Un raport al Greenpeace intitulat *Toxic Lobby, How the Chemicals Industry is trying to kill REACH* („Lobby toxic, Cum încearcă industria substanțelor chimice să anuleze REACH”)⁸ s-a referit la „ușile turnante” dintre Comisie și lobby-ul industriei chimice. Raportul definea acest termen ca fiind tactica pe care funcționarii CE și lobby-ul din industrie o utilizează pentru a „face schimb de locuri de muncă între ei”. Acesta ilustra pretinsa practică furnizând informații despre relațiile profesionale ale anumitor persoane cu Comisia și cu industria chimică.

Un purtător de cuvânt al Comisiei a comentat ulterior, ca răspuns la unele întrebări relevante care i-au fost adresate de către mijloacele de informare în masă, că „În ceea ce le privește pe ... persoanele selectate, două dintre acestea nu au lucrat practic niciodată la REACH. Deci, pentru mine este un mister cum ar putea cineva să încerce să creeze o plângere referitoare la «uși turnante», la un comportament necorespunzător. (...) Consider aceste alegații ca fiind complet nefondate, nedrepte și bazate pe cercetări superficiale”. Greenpeace s-a plâns Ombudsmanului, afirmând că Comisia a formulat acuzații incorecte, înșelătoare și defăimătoare în legătură cu un studiu publicat de Greenpeace.

Ombudsmanul a concluzionat că această alegație nu este întemeiată. Acesta a remarcat, în special, că, privit în contextul în care a fost prezentat în raport⁹, s-ar putea considera în mod rezonabil că termenul „uși turnante” pune în discuție integritatea persoanelor în cauză și îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor impuse acestora de Statutul funcționarilor. Aceste acuzații nu au fost fundamentate în mod corespunzător în raport, ceea ce ar putea explica în mod rezonabil motivul pentru care purtătorul de cuvânt a reacționat cu vehemență.

Neconstatând nici un caz de administrare defectuoasă potrivit alegației reclamantului care a fost anchetată, Ombudsmanul a subliniat, de asemenea, importanța transparenței în legătură cu activitățile de lobbying exercitate în timpul procedurilor legislative. Ombudsmanul a recunoscut importanța acordată acestui aspect în inițiativa continuă a Comisiei pentru mai multă deschidere¹⁰, care recunoaște faptul că problema lobbying-ului este legată, de asemenea, de comportamentul funcționarilor și agenților actuali și anteriori ai UE și este o problemă abordată în mod explicit în dispozițiile Statutului funcționarilor. Ombudsmanul a accentuat faptul că punerea în aplicare corectă și completă a acestor dispoziții este esențială pentru a garanta atingerea standardelor înalte de transparență pe care UE le consideră ca făcând parte din legitimitatea oricărei administrații moderne.

⁸ REACH este noul regulament european privind substanțele chimice (Regulamentul nr. 1907/2006, JO 2006 L 396, p. 1) și înseamnă „Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals” (Înregistrarea, evaluarea și autorizarea substanțelor chimice).

⁹ De exemplu, faptul că partea raportului referitoare la „ușile turnante” a fost ilustrată printr-o păpușă cu cheie și că, pe prima pagină a raportului, se afla o marionetă operată de o persoană a cărei față este invizibilă.

¹⁰ Mai multe informații despre această „Inițiativă europeană privind transparența” sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

Banca Europeană de Investiții

Refuzul de a oferi accesul public la un contract de finanțare

Rezumatul deciziei privind plângerea 948/2006/BU împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI)

Un ONG a solicitat BEI accesul la un contract de finanțare referitor la un proiect de modernizare a căilor ferate în Slovacia. La respingerea solicitării, BEI s-a bazat pe o excepție menționată în normele sale privind accesul public la documente, care se referea la obligația secretului profesional și a eticii, normelor și practicilor profesionale aplicabile în sectorul bancar și financiar. Totuși BEI l-a informat pe reclamant că nu are obiecții cu privire la publicarea contractului de finanțare de către debitor, respectiv guvernul slovac.

În plângerea adresată Ombudsmanului, reclamantul a argumentat că, prin delegarea responsabilității publicării către autoritățile statelor membre, BEI îi discriminează pe cetățenii care nu vorbesc limba statului membru în cauză. De asemenea, reclamantul a făcut trimitere la Convenția de la Aarhus, care prevede un drept individual de acces la informațiile despre mediu.

În avizul său privind plângerea, BEI a argumentat că, în calitate de bancă, trebuie să asigure o încredere reciprocă cu partenerii săi, care au dreptul legitim să se aștepte ca aceasta să acționeze în cadrul juridic existent și să nu publice informații protejate de obligația confidențialității bancare. În această privință, BEI s-a referit la normele sale privind accesul public, care au fost actualizate la 28 martie 2006, ca parte a politicii sale de publicare a informațiilor. Atât normele vechi, cât și cele noi, prevăd o excepție pentru informațiile acoperite de obligația secretului profesional. Noile norme întăresc această poziție, menționând în mod explicit nepublicarea contractelor de finanțare. În cele din urmă, BEI a declarat că este dedicată promovării accesului la informații și că, pentru documentele care nu sunt disponibile în toate limbile oficiale ale UE, poate fi avută în vedere o traducere oricând există un larg interes pentru un anumit document.

Decizia Ombudsmanului a recunoscut rolul dublu al BEI, atât ca instituție bancară ce funcționează pe piețele financiare, cât și ca organism comunitar. Ombudsmanul a considerat că BEI era îndreptățită să refuze accesul în baza normelor sale vechi, care se aplicau în momentul respectiv. Ombudsmanul a înțeles faptul că, făcând trimitere și la noile sale norme, care menționează în mod explicit nepublicarea contractelor de finanțare, BEI a indicat faptul că practica existentă era, având în vedere relația bancară confidențială dintre aceasta și partenerii săi de afaceri, de a nu publica contractele de finanțare în nici o împrejurare, și astfel, de a nu evalua posibilitatea unei publicări parțiale. În ceea ce privește Convenția de la Aarhus, Ombudsmanul a menționat că Regulamentul nr. 1367/2006¹¹ este obligatoriu pentru BEI, dar că este aplicabil numai de la 28 iunie 2007. Prin urmare, acesta nu se aplica în momentul cererii reclamantului.

În privința posibilei probleme a limbilor cu care cetățenii se pot confrunța la adresarea cererilor către autoritățile naționale, Ombudsmanul a formulat o observație suplimentară, încurajând BEI să ia în considerare contactarea pe viitor a autorităților naționale, pentru a evalua posibilitatea publicării totale sau, cel puțin, parțiale a contractelor de finanțare la care cetățenii solicită acces public. În acest mod, BEI ar putea contribui în mod util la atenuarea problemelor lingvistice cu care se pot confrunța unii cetățeni atunci când adresează cererile corespunzătoare de acces public autorităților statului membru în cauză.

¹¹

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului, JO 2006 L 264, p. 13.

Pretinsa omisiune de a respecta legislația națională privind protecția mediului de către un proiect de transport finanțat de Banca Europeană de Investiții

Rezumatul deciziei privind plângerea 1779/2006/MHZ împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI)

Un ONG polonez din domeniul mediului s-a plâns că BEI a cofinanțat Proiectul „Modernizarea drumurilor din Polonia”, deși nu s-a efectuat nici o evaluare strategică a impactului asupra mediului în cadrul acestui proiect, după cum prevede legislația poloneză privind mediul. Conform reclamantului, BEI a acționat astfel contrar propriei sale „Declarații privind mediul”, conform căreia BEI se asigură că proiectele pe care le finanțează respectă principiile și normele stabilite de legislația UE și cea națională privind mediul. Reclamantul a afirmat, de asemenea, că BEI a omis să îl informeze în legătură cu răspunsul autorităților poloneze care au fost contactate de BEI în legătură cu plângerea reclamantului. Reclamantul a susținut că BEI ar trebui să își suspende finanțarea până la clarificarea statutului juridic al proiectului.

În avizul său, BEI a declarat că autoritățile poloneze (i) sunt responsabile în totalitate de asigurarea conformității cu legislația națională relevantă și că, după ce au fost contactate de către Bancă, (ii) acestea au informat-o că dreptul polonez aplicabil nu impune o evaluare strategică a impactului asupra mediului pentru proiect. Mai mult, între timp, Banca l-a informat pe reclamant în legătură cu concluziile autorităților poloneze.

În opinia Ombudsmanului, BEI (i) ar putea considera în mod legitim că autoritățile poloneze au respectat dispozițiile legale aplicabile și (ii) s-ar putea aștepta în mod legitim ca aceleași autorități poloneze să îi furnizeze, în ceea ce le privește, informații *sigure* privind aplicarea dispozițiilor respective. În consecință, Ombudsmanul a acceptat motivele BEI de a se baza pe informațiile puse la dispoziție de autoritățile respective, în momentul semnării împrumutului. Astfel, acesta nu a constatat nici un caz de administrare defectuoasă în ceea ce privește această problemă. Ombudsmanul a remarcat, de asemenea, că, între timp, BEI l-a informat pe reclamant în legătură cu concluziile autorităților poloneze. În consecință, Ombudsmanul a considerat că nu se justifică efectuarea altor cercetări în această privință. Ombudsmanul a ajuns la aceeași concluzie în ceea ce privește afirmația reclamantului, având în vedere că BEI părea să fi efectuat deja plata relevantă.

Ombudsmanul s-a referit, de asemenea, la constatările Ombudsmanului polonez căruia reclamantul i-a adresat, în paralel, o plângere împotriva autorităților poloneze. În această privință, acesta a mai făcut o observație cu scopul ca, pe viitor, BEI să ia în considerare stabilirea unor canale de comunicare cu instanțele de control naționale și regionale relevante, cum ar fi ombudsmanii, care ar putea servi drept surse de informare suplimentare în ceea ce privește conformitatea proiectelor finanțate de Bancă cu legislația națională și cu cea europeană.

Agenția Europeană pentru Medicamente

Presupusă lipsă a informațiilor cu privire la un medicament antidepresiv

Rezumatul deciziei privind plângerea 2370/2005/OV împotriva Agenției Europene pentru Medicamente (EMA)

Soțul reclamantei s-a sinucis în timp ce lua medicamentul antidepresiv Seroxat/Paroxetine. După decesul soțului său, reclamanta a contactat Agenția Europeană pentru Medicamente cu privire la siguranța medicamentului și riscul de sinucidere. Printre altele, reclamanta a solicitat informații despre avizul științific al agenției referitor la medicament. Cu toate acestea, unele dintre e-mail-urile sale au rămas fără răspuns. De asemenea, reclamanta a considerat că răspunsurile transmise de agenție erau nesatisfăcătoare. În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamanta a afirmat următoarele: lipsă de transparență și informare din partea agenției în privința cererilor sale, întârzieri

nejustificate, faptul că nu a fost audiată cu privire la siguranța și riscul de sinucidere al medicamentului, precum și lipsa de acțiune a agenției în ceea ce privește motivele sale de îngrijorare sale.

În avizul său, agenția a argumentat că nu a răspuns la unele din e-mail-urile reclamantei deoarece erau repetitive și inutile. Aceasta a afirmat că, în rest, a transmis reclamantei toate informațiile necesare.

După o analiză atentă a corespondenței relevante, Ombudsmanul a concluzionat că agenția nu a răspuns la trei întrebări puse de reclamantă. Prin urmare, acesta a propus o soluție amiabilă și a invitat agenția (i) să își ceară scuze pentru că a considerat unele dintre e-mail-urile reclamantei ca fiind repetitive și inutile și (ii) să răspundă la respectivele întrebări. Agenția a acceptat propunerea Ombudsmanului, a cerut scuze reclamantei și a răspuns la cele trei întrebări.

În decizia sa, Ombudsmanul a salutat faptul că agenția i-a acceptat propunerea. Dat fiind totuși faptul că reclamanta nu a fost satisfăcută de scrisoarea de scuze și de răspunsurile la întrebările sale, acesta a concluzionat că nu a putut fi obținută nici o soluție amiabilă. Cu toate acestea, Ombudsmanul a considerat că, deoarece măsurile luate de agenție au eliminat motivele de îngrijorare pe care acesta le identificase, nu mai era vorba de administrare defectuoasă din partea agenției.

În ceea ce privește acuzația că reclamanta nu a fost audiată și că există o lipsă de acțiune a agenției, Ombudsmanul a concluzionat, în baza unei analize a procedurii aplicabile în cazul adoptării autorizației de introducere pe piață a medicamentelor, că nu a existat o administrare defectuoasă din partea agenției. Prin urmare, acesta a clasat cazul.

3.2 CAZURI CLASATE DE INSTITUȚII

Comisia Europeană

Pretinsa manipulare a solicitărilor privind creșterea cailor în Austria

Rezumatul deciziei privind plângerea 3386/2005/WP împotriva Comisiei Europene

Ombudsmanul (*Volksanwalt*) din regiunea Vorarlberg din Austria a înaintat o plângere Ombudsmanului, pe care a primit-o de la un crescător de cai din regiunea Vorarlberg. Reclamantul a considerat că anumite norme regionale privind registrul genealogic nu erau conforme cu dreptul comunitar. De asemenea, plângerea sa se referea la forma și conținutul documentelor de identificare a cailor („pașapoarte pentru cai”). În esență, reclamantul a susținut că nu a primit un răspuns corespunzător la solicitările sale de clarificări juridice din partea Comisiei.

În avizul său, Comisia a precizat, în ceea ce privește revendicările reclamantului, că aceasta s-a aflat în permanentă legătură cu autoritățile competente din Austria, furnizându-le indicațiile necesare în vederea unei interpretări corecte a dreptului comunitar. În paralel, aceasta a modificat normele UE referitoare la pașapoartele pentru cai. În ceea ce privește chestiunea generală a aplicării dreptului comunitar cu privire la organizațiile care păstrează registrele genealogice care au făcut deja obiectul unei hotărâri preliminare a Curții Europene de Justiție, Comisia a primit o plângere de încălcare a dreptului comunitar și, în acest context, a contactat din nou autoritățile din Austria. De asemenea, aceasta a investigat o nouă plângere a reclamantului, în care a ridicat suspiciuni de fraudă cu privire la utilizarea pașapoartelor pentru cai în Vorarlberg.

După analiza atentă a declarațiilor Comisiei și ale reclamantului, Ombudsmanul a solicitat Comisiei mai multe informații referitoare la diverse proceduri în cadrul cărora s-a confruntat sau se confruntă în continuare cu problemele ridicate de reclamant.

În legătură cu aceasta, Comisia a oferit o privire de ansamblu detaliată a două proceduri de tratare a plângerilor în ceea ce privește temerile reclamantului, ambele făcând încă obiectul investigațiilor. Aceasta a declarat că majoritatea problemelor au fost rezolvate. Toate probleme care nu au fost rezolvate și care privesc dreptul comunitar făceau în continuare obiectul investigațiilor.

În observațiile sale și în contactele ulterioare cu serviciile Ombudsmanului, reclamantul a raportat rezultate pozitive, în special în ceea ce privește pașapoartele pentru cai. Reclamantul a declarat că este pe deplin mulțumit de modul în care a fost tratată plângerea sa la nivelul UE, atât de către Comisie, cât și de către Ombudsman declarându-se optimist că activitatea continuă a Comisiei va duce la rezolvarea problemelor rămase.

Ombudsmanul a salutat explicațiile detaliate pe care Comisia le-a pus la dispoziție în cadrul anchetei sale și și-a exprimat încrederea în faptul că aceasta va căuta să rezolve problemele rămase. Ombudsmanul a conchis că au fost luate măsuri de către Comisie pentru a rezolva problema și, prin urmare, a dat satisfacție reclamantului.

Litigiu privind formularea unui acord de arbitraj

Rezumatul deciziei privind plângerea 1126/2006/SAB (Confidențial) împotriva Comisiei Europene

Reclamantul lucra pentru o delegație a Comisiei într-o țară terță, în baza unui contract ALAT (*Administrative and Technical Local Staff* – „Personal Local Administrativ și Tehnic”). Plângerea s-a referit la refuzul Comisiei de a modifica parțial formularea unui proiect de acord pe care i l-a propus reclamantului privind împuternicirea organismului de arbitraj care urma să decidă cu privire la dreptul reclamantului la o alocație școlară pentru copiii săi. Partea relevantă a acordului propus s-a referit la o alocație pentru „cei doi copii [ai reclamantului] care merg la o grădiniță”. Conform afirmațiilor reclamantului, această formulare este înșelătoare, întrucât copiii săi erau înscriși la secția „maternelle” a școlii franceze, ceea ce, în opinia sa, este o instituție de învățământ cu drepturi depline. Acesta a susținut că includerea unei expresii cum ar fi „grădiniță” în acordul de arbitraj ar anticipa decizia în cazul său.

Ombudsmanul a considerat că există motive suficiente pentru a deschide o anchetă în acest caz și, în scrisoarea adresată Comisiei, i-a adresat acesteia în mod expres întrebarea dacă este dispusă să accepte propunerea sa de a adopta o formulare alternativă specifică pentru punctul esențial din proiectul de acord de arbitraj.

În avizul său, Comisia a propus o formulare pentru acordul de arbitraj care, pe baza propunerii Ombudsmanului, ținea cont, de asemenea, de preocupările Comisiei în legătură cu identificarea clară a problemei care constituia obiectul litigiului. Reclamantul a acceptat această propunere finală și i-a invitat pe Ombudsman să claseze cazul. Astfel, Ombudsmanul a considerat că Comisia a rezolvat problema.

După clasarea cazului, reclamantul l-a informat pe Ombudsman că arbitrii au acționat în favoarea sa. Acesta i-a mulțumit Ombudsmanului pentru intervenția eficientă, remarcând că acesta a permis desfășurarea arbitrajului într-o manieră corectă.

Respingere incorectă a unei oferte de traduceri

Sinteza deciziei privind plângerea 2633/2006/WP împotriva Comisiei Europene

Un traducător care locuiește în Germania a prezentat o ofertă ca răspuns la o invitație de participare la o licitație pentru servicii de traducere în limba bulgară, lansată de Comisie. Oferta a fost respinsă, deoarece, conform afirmațiilor Comisiei, calitatea lingvistică a acesteia nu a obținut nota minimă cerută de 5/10. Cu toate acestea, reclamantul a considerat că majoritatea cuvintelor și expresiilor marcate ca fiind incorecte în textul bulgar în cauză erau, de fapt, corecte. În plângerea sa adresată

Ombudsmanului, reclamantul a susținut că oferta sa a fost respinsă pe nedrept de către Comisie. Acesta a pretins Comisiei să își anuleze decizia de a-i respinge oferta și să o accepte în continuare în cadrul procedurii de selecție.

În avizul adoptat, Comisia a declarat că, în urma plângerii reclamantului adresate Ombudsmanului, a decis să convoace din nou comisia de evaluare interinstituțională, pentru a reexamina oferta și pentru a evita orice posibil tratament nedrept. Comisia de evaluare, asistată de doi lingviști bulgari suplimentari, a decis să accepte două dintre argumentele reclamantului. Numărul final de greșeli conținute în ofertă a fost astfel redus la cinci, drept pentru care oferta a fost acceptată în continuare în cadrul procedurii de selecție. Oferta a fost acceptată în cele din urmă cu o notă de 12/20 pentru calitate. Comisia și-a cerut scuze față de reclamant pentru neplăcerea cauzată.

În plus, Comisia l-a informat pe Ombudsman că reclamantului i-a fost oferit un acord cadru.

Reclamantul a afirmat în fața serviciilor Ombudsmanului că este pe deplin mulțumit de modul în care Comisia i-a rezolvat problema. De asemenea, acesta a declarat că este impresionat de perioada scurtă de timp în care a fost rezolvată problema și a mulțumit Ombudsmanului pentru intervenție.

Ombudsmanul a salutat rapiditatea cu care Comisia a abordat și a rezolvat problema ridicată de reclamant și faptul că și-a cerut scuze în fața acestuia. Ombudsmanul a concluzionat că Comisia a întreprins măsuri pentru rezolvarea problemei, mulțumindu-l astfel pe reclamant.

Omission de a trata în mod corespunzător plata datorată în cadrul unui contract

Rezumatul deciziei privind plângerea 3495/2006/GG (Confidențial) împotriva Comisiei Europene

Reclamantul, o universitate germană, a participat la un proiect în cadrul Programului Erasmus. Comisia Europeană a acceptat să îi aloce o subvenție maximă de 45 156 EUR. A fost achitat un avans de 40 640 EUR. În final, cheltuielile totale ale reclamantului s-au ridicat la 42 833 EUR. Gestionarea proiectului a fost încredințată unui „Birou de Asistență Tehnică” (BAT).

În martie 2002, BAT a informat reclamantul că două cheltuieli în valoare de 5 395 EUR și de 4 111 EUR nu sunt considerate a fi eligibile. BAT a afirmat că subvenția finală se ridică la 33 327 EUR. Reclamantul a acceptat deducerea sumei de 5 395 EUR și a returnat această sumă BAT. Cu toate acestea, în urma obiecțiilor reclamantului, Comisia a acceptat că suma de 4 111 EUR este eligibilă. Comisia a informat reclamantul că suma care trebuie rambursată se ridică astfel la 3 202 EUR.

Conform afirmațiilor reclamantului, acest calcul este greșit. Comisia părea să fi adăugat suma de 4 111 EUR la suma de 33 327 EUR care fusese deja acceptată, apoi a scăzut această sumă (de 37 438 EUR) din avansul de 40 640 EUR care fusese deja acordat. Comisia a omis astfel să ia în considerare faptul că reclamantul returnase deja suma de 5 395 EUR.

În martie 2004, reclamantul a informat Comisia că, în opinia sa, s-a produs o eroare și că, de fapt, Comisia îi datora suma de 2 193 EUR (și anume, diferența dintre suma pretinsă de Comisie de 3 202 EUR și suma rambursată deja în valoare de 5 395 EUR).

Cu toate acestea, în mai 2004, Comisia a informat reclamantul că, având în vedere că suma de 3 202 EUR nu a fost rambursată, aceasta va fi compensată prin alte revendicări pe care reclamantul le avea față de Comisie.

Eforturile ulterioare ale reclamantului de a convinge Comisia în legătură cu faptul că s-a produs o eroare au rămas fără succes.

În plângerea adresată Ombudsmanului, reclamantul a pretins, în principal, că Comisia a omis să trateze problema în mod corespunzător. Acesta a susținut că Comisia ar trebui să ramburseze suma de 5 395 EUR, precum și dobânda în valoare de 44,47 EUR.

În avizul său, Comisia a subliniat că, în urma unei verificări și având în vedere dovezile aduse de reclamant, i-a înapoiat imediat reclamantului suma de 5 395 EUR. În plus, Comisia a declarat că această plată a fost debitată din contul său la 20 decembrie 2006. Comisia a luat, de asemenea, inițiativa de a-i rambursa reclamantului dobânda.

În observațiile sale, reclamantul a confirmat că suma pertinentă a fost rambursată în întregime și că este mulțumit de rezultatul acestui caz. Reclamantul a mulțumit Ombudsmanului pentru ajutorul acordat în acest caz.

Ombudsmanul a remarcat cu plăcere că Comisia a adoptat măsurile necesare pentru a rezolva problema, mulțumindu-l astfel pe reclamant.

În decizia sa, Ombudsmanul a accentuat faptul că serviciul Comisiei care s-a ocupat de această problemă (Direcția Generală Educație și Cultură a Comisiei) a acționat rapid în vederea tratării acestei probleme. Se pare că problema principală a fost soluționată efectiv până la 20 decembrie 2006, și anume, la mai puțin de două săptămâni după ce plângerea a fost transmisă Comisiei. În consecință, Ombudsmanul a lăudat Comisia, în general, și Direcția Generală Educație și Cultură a acesteia, în particular, pentru modul exemplar în care a fost tratată această plângere.

Respingerea unei cereri de stagiu, din cauza experienței profesionale anterioare

Rezumatul deciziei privind plângerea 471/2007/VIK împotriva Comisiei Europene

Reclamanta, o cetățeană portugheză, a candidat pentru un stagiu intern la Comisie. Aceasta a fost informată că cererea sa a fost respinsă întrucât nu îndeplinea criteriile de eligibilitate descrise la punctul 2.3 din Normele de reglementare a regimului oficial al stagiilor Comisiei („Normele de reglementare”). Conform punctului 2.3 din Normele de reglementare, cererile depuse de persoanele care au beneficiat deja de orice tip de formare internă timp de mai mult de șase săptămâni nu sunt acceptate de către Comisie. În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamanta a afirmat că cererea sa a fost respinsă în mod incorect, deoarece experiența sa profesională neconsecutivă a avut loc în timpul ședințelor plenare ale Parlamentului și a durat în total doar trei săptămâni. În plus, aceasta a susținut că formatul formularului de cerere electronic nu le permite candidaților aflați în situația sa să declare experiența profesională neconsecutivă și că Comisia a omis să modifice formularul în consecință. Reclamanta a afirmat că încercarea sa de a candida din nou pentru un stagiu a fost, de asemenea, respinsă de Comisie. Aceasta a susținut că ar trebui să i se permită să depună o cerere pentru un stagiu și că formularul de cerere electronic ar trebui modificat în așa fel încât să poată fi declarată experiența profesională neconsecutivă.

În avizul său, Comisia a explicat că cererea reclamantei a fost respinsă pe motiv că munca pregătitoare și cea complementară pentru ședințele plenare trebuie să fi necesitat mai mult decât simpla prezență în timpul ședințelor. În plus, Comisia a aflat că reclamanta a avut o legitimație de serviciu care a fost valabilă timp de trei luni. Cu toate acestea, Comisia a subliniat că, după ce au revizuit din nou dosarul reclamantei, în special declarația din partea parlamentarului european cu care a lucrat aceasta, Comisia a propus să accepte cererea reclamantei ca fiind eligibilă și să o prezinte comisiilor de preselecție pentru perioada de stagiu care urma să înceapă în octombrie 2007.

În ceea ce privește formatul formularului de cerere electronic, Comisia a clarificat faptul că toți candidații sunt invitați să declare, în formular, doar experiența profesională relevantă cu o durată minimă de o lună. Comisia a afirmat că, în momentul elaborării formularului de cerere, experiența profesională cu o durată de mai puțin de o lună nu era considerată a fi relevantă, astfel că aceasta nu trebuia declarată.

Reclamanta a confirmat că este mulțumită de modul în care Comisia a rezolvat problema. Ombudsmanul a clasat cazul, acceptând soluționarea acestuia de către instituție.

Omisioane inițială de a plăti sume neachitate

Rezumatul deciziei privind plângerea 1471/2007/(CC)/RT împotriva Comisiei Europene

În 2004, o firmă franceză de consultanță a luat parte la un program TSI (Tehnologiile societății informaționale) sprijinit de Comisia Europeană. Proiectul includea o cooperare între UE și China privind programul *Digital Olympics*, care urmărește să asigure organizarea cu succes a Jocurilor Olimpice de la Beijing din 2008, precum și cooperarea pe termen lung dintre UE și China în domeniul TSI. Comisia a fost de acord să plătească 178 415,10 EUR pentru participarea reclamantului la proiect.

În iulie 2005, reclamantul a solicitat rambursarea unei prime tranșe de 90 379,00 EUR, care a fost plătită de către Comisie. Într-o a doua fișă de costuri, reclamantul a solicitat restul de 88 036,10 EUR. După un an, Comisia a transmis situația financiară finală, care nu includea suma neachitată. Deoarece Comisia nu a furnizat o explicație satisfăcătoare pentru neplata sumei cerute, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului.

În avizul său, Comisia a afirmat că a ajuns la un acord cu reclamantul, prin contact direct, și că a plătit reclamantului restul de 88 036,10 EUR. Reclamantul a declarat că este pe deplin satisfăcut de modul în care i-a fost soluționată problema. Acesta i-a mulțumit Ombudsmanului pentru intervenție.

Ombudsmanul a clasat cazul, deoarece Comisia a soluționat problema spre satisfacția reclamantului.

3.3 SOLUȚII AMIABILE OBȚINUTE DE OMBUDSMAN

Comisia Europeană

Pretinsa recuperare nejustificată a unei sume în cadrul unui proiect de dezvoltare

Rezumatul deciziei privind plângerea 2577/2004/OV (confidențial) împotriva Comisiei Europene

Reclamantul, o companie care face parte dintr-un consorțiu, a fost contractant în cadrul proiectului de punere în aplicare a proiectului Comisiei intitulat „Asistență UE pentru reabilitarea administrației libaneze”. În august 1999, reclamantul a semnat un contract cu autoritatea contractantă pentru proiect, și anume Ministerul de Stat pentru Reformă Administrativă al Republicii Liban (OMSAR). Reclamantul s-a confruntat cu mai multe probleme în ceea ce privește modul în care a fost coordonat proiectul de către Delegația Comisiei Europene din Liban. Printr-o scrisoare din 22 ianuarie 2003, Delegația a informat reclamantul că va fi recuperată o sumă de 29 306,65 EUR, corespunzând costurilor diurne și biletelor de avion facturate de către consorțiu pentru echipa de suport logistic (asistența oferită biroului central). Potrivit reclamantului, manipularea incorectă de către Comisie a contractului a dus la pierderi financiare grave pentru reclamant, distrugând, de asemenea, reputația consorțiului.

În august 2004, reclamantul a înaintat o plângere către Ombudsman. Reclamantul a susținut că (i) decizia Comisiei de a recupera suma de 29 306,65 EUR nu este justificată și că (ii) Comisia a dat dovadă de nehotărâre și indiferență în ceea ce privește planul pe care consorțiu l-a înaintat în iunie și decembrie 2002, apoi din nou în martie 2003 pentru o a doua fază a proiectului. În observațiile

sale, reclamantul a mai susținut că (iii) propunerea referitoare la o a doua fază a proiectului a fost pur și simplu respinsă, fără a se oferi OMSAR sau reclamantului ocazia de a fi ascultați.

În opinia sa, Comisia a declarat, în ceea ce privește prima afirmație, că are suficiente temeiuri juridice pentru a solicita rambursarea sumei respective. În ceea ce privește a doua afirmație, Comisia a declarat că nu este unica responsabilă pentru întârzieri și că nu a rămas pasivă. Comisia a respins a treia afirmație a reclamantului, declarând că a dat dovadă de o mare flexibilitate față de reclamant.

În urma unei analize detaliate a dosarului, Ombudsmanul a considerat că trebuie să se facă o distincție între perioada de zece zile de dinaintea începerii contractului, tocmai de la începutul proiectului (în octombrie 1999), și restul perioadei contractuale. În ceea ce privește perioada de dinaintea începerii contractului, Ombudsmanul a concluzionat că decizia Comisiei de a recupera cheltuielile de călătorie și diurnele echipei de suport logistic ar putea constitui un caz de administrare defectuoasă. În consecință, Ombudsmanul a propus o soluție amiabilă între reclamant și Comisie. În această privință, acesta a sugerat Comisiei să își retragă decizia de a recupera suma de 29 306,65 EUR.

În ceea ce privește celelalte două afirmații, Ombudsmanul a considerat că nu s-a produs un caz de administrare defectuoasă.

În răspunsul său la propunerea unei soluții amiabile, Comisia a afirmat că, în interesul luării de măsuri în vederea soluționării problemei, aceasta a reevaluat dosarul și a acceptat propunerea Ombudsmanului. Comisia a explicat că valoarea totală a cheltuielilor, de 3 536,23 EUR, corespunzătoare diurnelor și biletelor de avion, era considerată acum eligibilă și a fost dedusă din suma care trebuia recuperată. În consecință, suma care trebuia recuperată de la reclamant urma să fie redusă la 25 770,42 EUR. În observațiile sale, reclamantul a acceptat soluția amiabilă și i-a mulțumit Ombudsmanului pentru intervenție.

În decizia sa, Ombudsmanul a remarcat că a fost stabilită, de comun acord, o soluție amiabilă între reclamant și Comisie. În consecință, Ombudsmanul a clasat cazul.

Observatorul European al Fenomenelor Rasiste și Xenofobe

Pretinsa omisiune de a oferi informații adecvate unui ofertant respins

Rezumatul deciziilor privind plângerile 1858/2005/BB și 1859/2005/BB împotriva Observatorului European al Fenomenelor Rasiste și Xenofobe (EUMC)¹²

Reclamantul i-a solicitat dlui D., șef de unitate la Observatorul European al Fenomenelor Rasiste și Xenofobe (EUMC), să explice motivul pentru care ofertele sale ca răspuns la două licitații deschise au fost respinse. Dl D. a răspuns la prima solicitare, însă nu a răspuns la solicitările ulterioare ale reclamantului de a afla identitatea organizației câștigătoare și costul ofertei acesteia și de a obține o comparație a calificativelor și punctajelor obținute de ofertele sale și de ofertele câștigătoare. În prima plângere, reclamantul a afirmat, de asemenea, că EUMC a omis să aplice criteriile transparente.

Conform EUMC, solicitările nu au fost adresate persoanei de contact desemnate și ar fi trebuit trimise printr-o scrisoare obișnuită sau recomandată, nu prin e-mail. EUMC a făcut referire, în general, la faptul că primește aproximativ 300 de e-mail-uri de tip „spam” pe zi. Centrul s-a referit

¹²

Ombudsmanul remarcă faptul că, în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007, EUMC a încetat să mai existe de la 1 martie 2007, rolul său fiind îndeplinit ulterior de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene.

la anunțul de atribuire a contractului pe numele ofertei câștigătoare și la costul ofertei acesteia și a prezentat calificativele și explicațiile, susținând că procedura a fost transparentă.

Ombudsmanul nu a fost mulțumit de explicațiile EUMC. În această privință, acesta a reamintit faptul că administrația trebuie să furnizeze informațiile solicitate, exceptând cazurile în care există motive valabile și corespunzătoare pentru a nu face acest lucru. Mai mult, la primirea cererilor de informații cu privire la probleme de care el sau ea nu răspunde, un funcționar ar trebui fie (i) să furnizeze datele de contact ale persoanei responsabile, fie (ii) să trimită solicitarea direct persoanei responsabile. Nici unul dintre acești pași nu a fost efectuat în cazul de față. Mai mult, Ombudsmanul a observat că scopul obligației de transparență este acela de a permite verificarea faptului că principiul tratamentului egal al ofertanților a fost respectat și de a facilita revizuirea imparțialității și integrității procedurilor de achiziție. În aceeași ordine de idei, datorită de a oferi motive se adresează nevoii de a asigura un nivel corespunzător de transparență în procedurile de atribuire a contractelor¹³.

În consecință, Ombudsmanul a făcut propuneri de soluții amiabile, solicitând EUMC să furnizeze informații adecvate cu privire la punctajele comparate și explicații corespunzătoare privind transparența primei proceduri de ofertare sau o compensație rezonabilă.

EUMC a acceptat propunerile Ombudsmanului referitoare la soluțiile amiabile, iar reclamantul și-a exprimat mulțumirea față de Ombudsman pentru munca depusă de acesta și pentru faptul că oferă o garanție sigură a transparenței în UE.

3.4 CAZURI CLASATE CU O OBSERVAȚIE CRITICĂ DIN PARTEA OMBUDSMANULUI

Parlamentul European

Argumente insuficiente și refuzul de a furniza informații referitoare la punctajul primit la proba orală

Rezumatul deciziei privind plângerea 1782/2004/OV (Confidențial) împotriva Parlamentului European

Reclamantul a participat la un concurs general organizat de Parlamentul European, dar a fost informat de către Parlament că a obținut numai 19/40 la proba orală și, prin urmare, numele său nu a putut fi inclus pe lista de rezervă. Prin scrisoarea din 11 martie 2004, reclamantul a contestat acest rezultat. Acesta a declarat că este de părere că rezultatul este foarte scăzut și a solicitat o reexaminare a probei sale orale și înscrierea numelui său pe lista de rezervă. De asemenea, a solicitat să i se pună la dispoziție o defalcare a punctajelor și ponderea punctajelor pentru fiecare subiect al probei orale. Conform reclamantului, Parlamentul a trimis un răspuns vag și motivat necorespunzător la 25 martie 2004, care doar confirma punctajele sale.

În iunie 2004, reclamantul a înaintat Ombudsmanului o plângere susținând că serviciul de concursuri al Parlamentului a trimis un răspuns vag și motivat necorespunzător la scrisoarea sa din 11 martie 2004. Acesta a susținut (i) ca rezultatele sale la proba orală să fie reexamineate, iar numele său să fie inclus pe lista de rezervă a concursului și (ii) să i se pună la dispoziție (a) o justificare clară a punctajelor sale; (b) o defalcare a punctajelor sale pentru proba orală; (c) ponderea punctajelor pentru fiecare subiect al probei orale; (d) informații referitoare la numărul total de candidați și punctajele acestora și (e) răspunsurile corecte la toate întrebările.

¹³

Cf. Cauza C-92/00, *HI*, Rec. [2002], p. I-5553, punctul 46.

La rândul său, Parlamentul a declarat că în scrisoarea sa din 25 martie 2004 a reconfirmat punctajele reclamantului. Conform Parlamentului, Comisia de selecție a respectat anunțul de concurs și nu au fost constatate nereguli. De asemenea, conform Parlamentului, concursul general în cauză a constat numai într-o probă orală care era menită să evalueze rezultatele fiecărui candidat în raport cu cele ale celorlalți candidați. În continuare a declarat că, deoarece nu exista decât un punctaj general, nu-i poate comunica reclamantului răspunsurile „corecte” la întrebări și nu îi poate pune la dispoziție o defalcare detaliată a punctajului său.

Ombudsmanul a efectuat investigații suplimentare cu privire la mai multe aspecte ale afirmațiilor reclamantului și a organizat, de asemenea, o inspecție a dosarului Parlamentului cu privire la concurs și la evaluarea probei orale a reclamantului. În timpul inspecției, a constatat că nu exista nici un document referitor la evaluarea probelor orale ale candidaților, cu excepția unei decizii generale din raportul final al Comisiei de selecție.

În decizia sa, Ombudsmanul a conchis că omisiunea Parlamentului de a motiva în mod corespunzător răspunsul la scrisoarea reclamantului din 11 martie 2004 reprezintă un caz de administrare defectuoasă. Ca observație critică, Ombudsmanul a indicat faptul că, în cazul în care a existat numai o probă orală cu un punctaj general unic, este extrem de important ca Parlamentul să răspundă solicitărilor de reexaminare a punctajului respectiv. În ceea ce privește afirmațiile reclamantului, nu s-a constatat nici un caz de administrare defectuoasă. Cu toate acestea, Ombudsmanul a făcut observații suplimentare și a recomandat ca în cazuri similare acestuia, în care concursul constă numai într-o probă orală, Parlamentul trebuie să încurajeze Comisia de selecție să își documenteze mai detaliat evaluările. Aceasta a argumentat în continuare că o astfel de soluție nu ar crea o volum excesiv de muncă suplimentară în cazurile în care numărul de candidați care participă la proba orală este limitat.

Pretinsă imixtiune politică în numirea șefului Oficiului de informare al Parlamentului dintr-un stat membru

Rezumatul deciziei privind plângerea 2825/2004/OV (Confidențial) împotriva Parlamentului European

Reclamantul s-a înscris în noiembrie 2003 pentru postul de șef al Oficiului de informare al Parlamentului dintr-un stat membru. Președintele Comisiei de selecție l-a informat în februarie 2003 că, în urma unei examinări comparative a meritelor candidaților, acesta nu s-a numărat printre cei șase cei mai buni candidați care au fost invitați la interviu. Prin scrisoarea recomandată din 19 februarie 2003, reclamantul a contestat respingerea candidaturii sale și a solicitat să fie reexaminat în vederea ocupării acestui post. Nu a primit nici un răspuns la scrisoare. Reclamantul a suspectat că numirea sa în funcție nu era dorită de către un anumit partid politic.

Prin urmare, în septembrie 2004, reclamantul a înaintat Ombudsmanului o plângere susținând că (i) în numirea șefului Oficiului de informare al Parlamentului au fost implicate partide politice și că o astfel de influență contravine Statutului funcționarilor și că (ii) Parlamentul nu a răspuns plângerii înregistrate la 19 februarie 2003.

La rândul său, Parlamentul a declarat că a fost constituită o comisie de selecție independentă, iar criteriile adoptate de către comisie, care au fost aplicate în mod egal tuturor candidaților, au avut la bază un profil detaliat descris în anunțul privind postul scos la concurs. În observațiile sale privind avizul Parlamentului, reclamantul a declarat că anumiți deputați europeni din statul membru în cauză au influențat procedura de selecție, păreau să cunoască identitatea candidaților și văzuseră cererile de candidatură și CV-urile candidaților.

Ombudsmanul a efectuat trei serii de investigații suplimentare solicitând Parlamentului, printre altele, să explice măsurile luate pentru a garanta imparțialitatea procedurii de selecție, precum și anonimatul candidaților și al cererilor acestora în fața persoanelor care nu făceau parte din Comisia de selecție. De asemenea, Ombudsmanul a solicitat Parlamentului să comenteze afirmația

reclamantului potrivit căreia anumiți deputați europeni, a căror identitate nu a fost dezvăluită, au avut contact direct cu secretarul general pentru a influența procedura de selecție. Conform declarației Parlamentului, Comisia de selecție a respectat confidențialitatea procedurilor sale și nu există nici o dovadă care să ateste faptul că membrii comisiei au comunicat informații despre candidați. De asemenea, președintele Parlamentului a confirmat faptul că poate garanta că nu au existat ingerințe din partea secretarului general în activitatea Comisiei de selecție sau tentative de influențare a secretarului general.

În decizia sa, Ombudsmanul a subliniat mai întâi că afirmațiile împotriva anumitor deputați europeni nu sunt de competența sa, deoarece nu privesc o acțiune a unei instituții comunitare sau a unui organism comunitar. Ombudsmanul a interpretat prima afirmație a reclamantului în sensul că funcționarii Parlamentului implicați în procedura de selecție au permis să fie influențați de către deputații europeni. În această privință, Ombudsmanul a menționat că reclamantul nu a prezentat nici o probă concludentă în sprijinul afirmației, iar investigațiile suplimentare efectuate nu au furnizat dovezi concrete care să confirme suspiciunile reclamantului. De asemenea, Ombudsmanul a luat act de declarațiile fără echivoc ale Parlamentului potrivit cărora procedura de selecție nu a fost influențată. În ceea ce privește solicitarea specială a reclamantului de a i se lua mărturie unui asistent al unui deputat european, Ombudsmanul a subliniat că statutul său nu îi permite să ia mărturie deputaților europeni sau asistenților acestora și că, în orice caz, date fiind declarațiile fără echivoc ale Parlamentului, care ar trebui interpretate ca atare, luarea de mărturie voluntare de la persoanele în cauză nu ar fi adecvată. Pe baza acestor considerente, Ombudsmanul a conchis că nu s-a stabilit faptul că procedura de selecție pentru postul în cauză a făcut obiectul imixtiunii sau a fost influențată din „exterior”. Prin urmare, nu s-a constatat nici un caz de administrare defectuoasă.

Cu toate acestea, Ombudsmanul a făcut o observație critică privind cea de-a doua afirmație referitoare la omisiunea de a răspunde la scrisoarea recomandată a reclamantului din 19 februarie 2003. Parlamentul a răspuns la această scrisoare la 12 octombrie 2005, ceea ce înseamnă doi ani și jumătate mai târziu și la interval de un an după ce Ombudsmanul a atras atenția asupra omisiunii de a răspunde.

Comisia Europeană

Înscriere nedreaptă a unei companii în Sistemul de alertă rapidă

Rezumatul deciziei privind plângerea 2468/2004/OV (Confidențial) împotriva Comisiei Europene

Reclamantul, o societate, a fost implicat în câteva proiecte finanțate de Comisie. În cadrul unei dispute comerciale, unul dintre subcontractanții acestuia a obținut de la un tribunal din Luxemburg un ordin de sechestru împotriva sa. Când Comisia a fost informată în legătură cu acest ordin, aceasta a blocat toate plățile către reclamant, înscriindu-l pe acesta în așa-numitul „Sistem de alertă rapidă” (*Early Warning System - EWS*) al Comisiei. Sistemul EWS alertează Comisia în legătură cu cazurile în care un beneficiar sau un potențial beneficiar a comis sau ar fi putut comite erori administrative (grave) sau chiar fraude. Când Comisia a fost informată că ordinul de sechestru a fost limitat la 50 000 EUR, a decis să rețină această sumă din sumele datorate reclamantului. Cu toate acestea, reclamantul a rămas în sistemul EWS până când ordinul de sechestru a fost ridicat, cu aproape un an mai târziu.

În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamantul a afirmat că decizia Comisiei (i) de a reține suma de 50 000 EUR și (ii) de a înscrie reclamantul în sistemul EWS este nedreaptă, ilegală, lipsită de temei și că încalcă Codul European de Bună Conduită Administrativă. De asemenea, acesta a susținut că Comisia ar trebui să trimită o scrisoare explicativă tuturor serviciilor Comisiei, pentru a reface reputația reclamantului. Conform afirmațiilor acestuia din urmă, înscrierea sa în sistemul

EWS a cauzat probleme grave în ceea ce privește acordarea de noi contracte de către Comisie, întârzieri mari ale plăților și daune ireparabile în ceea ce privește reputația sa.

În avizul său, Comisia a afirmat că blocarea sumei de 50 000 EUR a fost pe deplin justificată și că înscrierea în sistemul EWS s-a făcut în conformitate cu normele sale interne.

Ombudsmanul a efectuat și alte anchete, dar și o inspecție a documentelor relevante. În ceea ce privește decizia Comisiei de a reține suma de 50 000 EUR de la reclamant, Ombudsmanul a concluzionat că nu a existat nici un caz de administrare defectuoasă, întrucât Comisia pare să fi acționat în conformitate cu legea.

Ombudsmanul a constatat că Comisia l-a menținut pe reclamant pe lista EWS chiar și după ce a fost informată că ordinul de sechestru a fost limitat la 50 000 EUR și după ce a blocat această sumă. Ombudsmanul a considerat că efectele negative ale înscrierii pe lista menționată de reclamant par credibile. În aceste condiții, Ombudsmanul a considerat că apariția continuă a reclamantului pe lista EWS este nedreaptă și constituie un caz de administrare defectuoasă. În consecință, Ombudsmanul a considerat că nu este necesară examinarea celorlalte afirmații.

Ombudsmanul a luat legătura cu reclamantul în vederea studierii posibilității unei soluții amiabile. Cu toate acestea, reclamantul a preferat să primească decizia finală a Ombudsmanului. În consecință, Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică.

Scurgeri de informații în presă privind numele candidaților la postul de șef de reprezentanță în Malta

Rezumatul deciziei privind plângerea 452/2005/BU împotriva Comisiei Europene

Un candidat la postul de șef de reprezentanță în Malta s-a plâns împotriva Comisiei în legătură cu dezvăluirea către presă și apariția în trei articole publicate în ziare locale a numelor candidaților la acest post. Cele trei articole de presă au numit mai mulți candidați la acest post, respectiv nouă candidați selectați pentru interviu și trei candidate care erau selectate pentru post. Reclamantul a considerat că cele trei scurgeri de informații în presă referitoare la numele candidaților au constituit un abuz de încredere și o încălcare a Regulamentului 45/2001 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date¹⁴.

În avizul său referitor la plângere, Comisia l-a informat pe Ombudsman că Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a deschis o anchetă cu privire la prima scurgere de informații. În urma solicitării Ombudsmanului, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor l-a informat pe Ombudsman în legătură cu rezultatul anchetei sale. În decizia sa, Ombudsmanul s-a referit la Memorandumul de înțelegere dintre Ombudsmanul European și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, din 30 noiembrie 2006, care stipulează că: „[N]ici o autoritate nu are în vedere deschiderea unei anchete în cazul în care cealaltă autoritate tratează, sau a tratat, ceea ce, în esență, este aceeași plângere, decât dacă reclamantul prezintă dovezi noi semnificative într-o cauză în care cealaltă autoritate și-a încheiat deja ancheta.” În consecință, Ombudsmanul a considerat că nu ar fi oportun să își continue ancheta în ceea ce privește prima scurgere de informații.

Cu toate acestea, Ombudsmanul a solicitat Comisiei să îi furnizeze informații cu privire la rezultatul propriilor sale investigații interne referitoare la informațiile cuprinse în al doilea și al treilea articol de presă, precum și listele cu membrii personalului său și/sau cu părțile terțe care au fost autorizate de către aceasta să aibă acces la datele personale care au apărut în fiecare dintre cele trei articole de presă.

¹⁴

Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, JO 2001 L 8, p. 1.

În răspunsul său, Comisia a afirmat că nu a fost găsită nici o dovadă obiectivă care să îi permită să identifice sursa scurgerii de informații. De asemenea, aceasta a afirmat că nu se poate întocmi o listă exhaustivă cu persoanele care au acces la informațiile pe care s-au bazat articolele de presă, din cauza (i) numărului mare de destinatari ai dosarului care conține candidaturile pentru post, (ii) a numeroaselor secretariate și a numeroșilor membri ai personalului implicați, precum și (iii) a numărului posibil de persoane care au acces la datele electronice în cauză.

În decizia sa, Ombudsmanul a considerat că faptul că au fost furnizate date personale confidențiale de către Comisie unui „număr mare de destinatari” și către „numeroase secretariate și numeroși membri ai personalului implicați”, precum și imposibilitatea de a întocmi ulterior listele cu persoanele care au acces la respectivele date cu caracter personal, ar fi putut mări în mod rezonabil posibilitatea scurgerilor de informații privind datele cu caracter personal către destinatari neautorizați. În consecință, Ombudsmanul a făcut o observație critică afirmând că o astfel de situație nu respectă obligațiile Comisiei prevăzute de Regulamentul 45/2001 și că aceasta constituie un caz de administrare defectuoasă.

Acuzație privind confidențialitatea nejustificată a bazei de date PAC

Rezumatul deciziei privind plângerea 1693/2005/PB împotriva Comisiei Europene

Pentru a stabili cine sunt beneficiarii subvențiilor agricole europene, reclamantul a solicitat Comisiei accesul public la rapoartele contabile anuale transmise Comisiei de statele membre, în legătură cu politica agricolă comună, în temeiul Regulamentului nr. 2390/1999.

Comisia a declarat că informațiile contabile transmise acesteia de către statele membre erau confidențiale, în temeiul Regulamentului nr. 2390/1999. De asemenea, a afirmat că rapoartele nu mai existau ca „documente”, deoarece conținutul acestora fusese încărcat într-o bază de date foarte mare (Regulamentul nr. 1049/2001¹⁵ prevede accesul public la „documente”, nu la informații).

Într-o propunere de soluție amiabilă, Ombudsmanul a sugerat Comisiei că ar putea furniza informațiile în cauză reclamantului, în conformitate cu principiile bunei administrări. Aceasta a fost respinsă.

În decizia de clasare, Ombudsmanul a constatat incapacitatea Comisiei de a da motive valabile privind recursul acesteia la dispoziția privind confidențialitatea din Regulamentul nr. 2390/1999. Comisia a făcut trimitere doar în termeni generali la interesele protejate și nu a furnizat informații adecvate privind aplicabilitatea unei excepții relevante. În acest context, Ombudsmanul a menționat că noul Regulament financiar¹⁶ și un recent acord politic al Consiliului cu privire la un nou regulament care să oblige statele membre să publice listele naționale de beneficiari¹⁷ subminează argumentele Comisiei cu privire la confidențialitate.

În ceea ce privește inexistența rapoartelor ca „documente”, Comisia a admis faptul că este problematic să se excludă în întregime de la accesul public cantitățile foarte mari de informații din bazele de date publice. Prin urmare, rezultatele „operațiunilor de rutină” erau tratate ca „documente”. Cu toate acestea, informațiile cerute de reclamant în acest caz nu au putut fi extrase printr-o „operațiune de rutină”, acestea necesitând o programare nouă și complexă a bazei de date.

Ombudsmanul a concluzionat că poziția generală a Comisiei privind accesul public la informațiile din bazele de date nu este satisfăcătoare. Ombudsmanul s-a abținut totuși de la urmărirea în continuare a acestei chestiuni, subliniind în special faptul că aceasta era o chestiune juridică generală

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

¹⁶ Articolul 53b alineatul (2) litera (d) din Regulamentul financiar modificat.

¹⁷ A se vedea comunicatul de presă al Consiliului Agricol și Pescuit, 22-23 octombrie 2007 (disponibil la: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

nouă și complexă, pe care legiuitorul comunitar ar putea-o examina în contextul reformei Regulamentului nr. 1049/2001. De aceea, Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică. Cu toate acestea, Ombudsmanul a declarat, de asemenea, că va lua în considerare consultarea membrilor Rețelei europene a ombudsmanilor, pentru a stabili ce răspunsuri au fost date acestor probleme la nivel național, precum și pentru informarea sa privind cele mai bune practici. Rezultatele acestei consultări vor fi puse la dispoziția Comisiei și vor fi publicate pe site-ul web al Ombudsmanului.

Refuzul de a permite accesul la un document consultativ intern

Rezumatul deciziei privind plângerea 1844/2005/GG împotriva Comisiei Europene

Un jurnalist german a solicitat Comisiei accesul la un document pe care serviciile Comisiei l-au redactat în 1995, în procesul de pregătire a unei decizii privind o posibilă inițiere a unei proceduri de încălcare a dreptului comunitar împotriva Grecia cu privire la construirea unui nou aeroport la Spata. Comisia a respins cererea, susținând că această dezvăluire a documentului ar afecta semnificativ procesul său decizional. Jurnalistul a considerat că dezvăluirea documentului ar fi putut avea cu greu un astfel de efect, având în vedere că redactarea acestuia a avut loc în urmă cu zece ani. De asemenea, acesta a argumentat că exista un interes public semnificativ față de alocarea de fonduri UE pentru proiectul în cauză și că posibilele nereguli privind proiectul au făcut deja obiectul unor articole în principalele cotidiene.

În avizul său, Comisia a explicat că documentul conținea evaluările și avizele serviciilor sale și reflectă dezbaterile dintre acestea. Comisia a făcut trimitere la orientările conform cărora documentele referitoare la procedurile de încălcare a dreptului comunitar trebuie, în mod normal, date publicității după clasarea cazului. Excepțiile de la această regulă s-au aplicat restrictiv. Cu toate acestea, în opinia Comisiei, dezvăluirea documentului în cauză ar afecta grav capacitatea de exercitare cu eficiență a competențelor sale în raport cu procedurile de încălcare a dreptului comunitar.

Ca urmare a unei analize atente, Ombudsmanul a înaintat Comisiei un proiect de recomandare, solicitând acordarea accesului la document. După opinia sa, interpretarea dată de Comisie excepției relevante de la regula accesului public era atât de generală încât părea să priveze excepția de sens.

În avizul său detaliat, Comisia a insistat asupra faptului că nu se poate acorda accesul. Aceasta a adăugat că poziția sa se bazează exclusiv pe caracterul sensibil al informațiilor conținute în document. În cazul problemelor delicate, precum cazul aeroportului din Spata, era esențial să primească consiliere discreționară de la serviciile sale și să își rezerve libertatea de a nu urma recomandările acestora. Conform Comisiei, dezvăluirea documentului ar redeschide discuțiile și ar pune la îndoială legalitatea deciziei acesteia.

În observațiile sale, reclamantul a subliniat că, dacă documentul ar fi atât de „exploziv” încât dezvăluirea sa să poată pune la îndoială legalitatea deciziei Comisiei, interesul dezvăluirii ar depăși net orice alt interes.

Ombudsmanul a remarcat faptul că în avizul său detaliat Comisia a explicat numai motivul refuzului său de a acorda accesul la documentul specific în cauză, în timp ce în tratarea cererii reclamantului și în avizul său a făcut referire numai la protejarea procesului său decizional, în termeni generali. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că solicitarea reclamantului nu a fost tratată corespunzător de către Comisie.

În ceea ce privește conținutul documentului, Ombudsmanul a acceptat invitația Comisiei de a-l examina. În urma examinării, acesta a declarat că nu este convins de faptul că dezvăluirea documentului ar avea consecințele negative invocate de către Comisie.

Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică.

Condiții contractuale inechitabile

Rezumatul deciziei privind plângerea 3008/2005/OV împotriva Comisiei Europene

Cei patru reclamanți erau angajați cu contract ca funcționari civili internaționali la Misiunea de Poliție a Uniunii Europene „Proxima” din Skopje, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (FYROM). Când contractele „Proxima I” ale acestora au expirat, au fost invitați să semneze contractele „Proxima II”, care aveau să intre în vigoare în ziua următoare. Reclamanții au observat schimbări semnificative în noile contracte în ceea ce privește salariile, contribuțiile la asigurările sociale, indemnizațiile de transfer și clasificarea. Întrucât alternativa era aceea de a deveni șomeri a doua zi, aceștia au semnat contractele.

În plângerea înaintată Ombudsmanului, reclamanții au susținut că au fost informați prea târziu în legătură cu condițiile noilor lor contracte și că au fost nevoiți să semneze contractele sub presiune. Reclamanții au susținut, de asemenea, că, în fond, ar trebui să continue să se bucure de aceleași condiții ca până acum în ceea ce privește salariile, contribuțiile la asigurările sociale, indemnizațiile de transfer și clasificarea.

În avizul său, Comisia a negat că s-a exercitat presiune asupra reclamanților. În ceea ce privește afirmațiile reclamanților, Comisia a argumentat că semnând noile contracte, care nu erau prelungiri ale contractelor anterioare, reclamanții au acceptat condițiile stipulate în acestea.

Ombudsmanul a considerat că Comisia a omis să îi informeze pe reclamanți la timp în legătură cu noile lor condiții de angajare și că acesta este un caz de administrare defectuoasă. Cu toate acestea, întârzierea în sine nu însemna că s-a exercitat presiune asupra reclamanților.

În ceea ce privește afirmațiile reclamanților, Ombudsmanul nu a constatat nici un caz de administrare defectuoasă, întrucât o comunicare a Comisiei din august 2004 prevedea o bază conform căreia contractele Proxima II ar putea conține condiții diferite de cele aplicate în contractele Proxima I.

În ceea ce privește afirmația reclamanților privind contribuțiile la asigurările sociale, Ombudsmanul a constatat că a existat o întârziere suplimentară în ceea ce privește informarea reclamanților în legătură cu drepturile lor referitoare la asigurările sociale și că, din cauza acestei întârzieri, reclamanții au continuat să contribuie în mod inutil la asigurările lor private. Biroul Ombudsmanului a luat legătura cu reclamanții în iunie 2007, cu scopul de a propune o soluție amiabilă în ceea ce privește acest aspect al cazului. Cu toate acestea, reclamanții au arătat că nu vor să dea curs acestei posibilități. În consecință, Ombudsmanul a clasat cazul. Decizia de clasare a conținut două observații critice privind administrarea defectuoasă care a fost identificată.

Refuzul de a oferi acces la corespondența dintre Comisie și Danemarca

Rezumatul deciziei privind plângerea 3193/2005/TN împotriva Comisiei Europene

Un deputat european danez a solicitat acces la anumite corespondențe dintre Comisie și autoritățile daneze. Comisia a respins cererea, pe motiv că publicarea documentelor în cauză ar submina protecția obiectivelor anchetelor (articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001¹⁸) și, de asemenea, ar submina grav procesul decizional al instituției, deoarece documentele se referă la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă nici o decizie (articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul).

¹⁸

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

În cursul anchetei Ombudsmanului, Comisia a acordat în cele din urmă acces la documentele solicitate. Cu toate acestea, deoarece Comisia părea să apere temeinicia refuzului său anterior, Ombudsmanul a considerat util să analizeze măsura în care Comisia a fost îndreptățită să respingă cererea inițială de acces a reclamantului.

Comisia a argumentat că schimbul de scrisori a făcut parte din procesul său de monitorizare destinat să verifice conformitatea cu dreptul comunitar, care ar fi putut conduce la deschiderea unei proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva Danemarcei, în temeiul Tratatului Euratom. Subliniind sensibilitatea politică a chestiunii, Comisia a menționat faptul că publicarea scrisorilor ar fi fost prematură.

Ombudsmanul a solicitat Comisiei să explice, inter alia, din ce tip de anchetă făceau parte scrisorile solicitate, pentru a justifica aplicarea articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din regulament.

Comisia a răspuns că principala chestiune era dacă autoritățile daneze ar trebui să o informeze cu privire la rezultatele monitorizării radioactivității din mediu în Groenlanda, astfel încât să poată stabili măsura în care erau necesare măsuri de remediere. Comisia a menționat că solicitase inițial aceste informații pe baza ipotezei că Tratatul Euratom se aplica Groenlandei, dar ulterior a recunoscut că nu se aplică. Comisia a argumentat că, în momentul cererii de acces a reclamantului, încă nu era clar dacă urma să-și continue eforturile pentru a obține în mod voluntar informații de la Danemarca.

Ombudsmanul a observat că, în soluționarea cererii de acces, Comisia a susținut că monitorizarea ar fi putut conduce la o procedură privind încălcarea dreptului comunitar în temeiul Tratatului Euratom, chiar dacă, la momentul depunerii cererii, Comisia recunoscuse deja că Tratatul Euratom nu se aplică Groenlandei. Ombudsmanul a menționat că nu s-a explicat de către Comisie ce (alt) tip de anchetă, de competența sa, ar fi putut desfășura. În consecință, Ombudsmanul a concluzionat că refuzul inițial al Comisiei de a acorda acces la scrisori nu se baza pe temeiuri valabile și adecvate.

Pretins tratament inechitabil într-o procedură de licitație

Rezumatul deciziei privind plângerea 3693/2005/ID (Confidențial) împotriva Comisiei Europene

Această plângere se referă la respingerea ofertelor reclamantului pe baza unei dispoziții din anunțul de participare conform căreia „[n]u se pot depune mai mult de (...) șase cereri pentru toate loturile de către o persoană fizică sau juridică (inclusiv persoanele juridice aparținând aceluiași grup juridic), indiferent de forma de participare (...)”. Reclamantul, un Grup European de Interese Economice (GEIE), înființat în temeiul Regulamentului nr. 2137/85¹⁹, a susținut că a nu a fost corect din partea Comisiei să-l acuze pe X, membru al acestui GEIE, că a depus cereri pentru șapte loturi.

Ombudsmanul a remarcat mai întâi că nu este de competența sa să evalueze admisibilitatea ofertelor și să înlocuiască decizia instituției în cauză cu cea personală pentru a stabili dacă o ofertă îndeplinește criteriile aplicabile de admisibilitate/eligibilitate. În consecință, acesta a examinat dacă Comisia a furnizat motive valabile și adecvate pentru decizia contestată.

În continuare, Ombudsmanul a remarcat că, în temeiul principiului tratamentului egal al ofertanților și a obligației relevante de transparență în procedurile de licitație, criteriile de admisibilitate și atribuire menționate în anunțul de participare (sau un document similar) trebuie formulate astfel încât să le permită ofertanților informați și activi să le interpreteze în același mod. În plus, atunci când ofertanții sunt evaluați, criteriile menționate mai sus trebuie aplicate în mod obiectiv și uniform tuturor ofertanților. În acest context, informațiile date publicității de către autoritatea contractantă potențialilor ofertanți cu privire la interpretarea și aplicarea criteriilor de admisibilitate sau de atribuire sau a normelor dreptului comunitar care pot influența în mod justificat aplicarea

¹⁹

Regulamentul (CEE) nr. 2137/85 al Consiliului din 25 iulie 1985 privind Grupul European de Interes Economic (GEIE), JO 1985 L 199, p. 1.

acestor criterii sunt deosebit de importante. Este posibil ca astfel de informații să afecteze pregătirea și formularea ofertelor și sunt extrem de relevante pentru interesul comunitar semnificativ de a da potențialilor ofertanți posibilitatea de a concura în condiții de egalitate. De aceea, atunci când autoritatea contractantă examinează ofertele depuse, trebuie să se acorde atenție corespunzătoare acestor informații, cel puțin în ceea ce privește acuratețea și faptul că dreptul de proprietate nu a fost contestat de către un (potențial) ofertant sau nu a încălcat în mod evident dispozițiile relevante ale anunțului de participare (sau ale unui document similar) sau ale dreptului comunitar.

În cazul de față, Ombudsmanul a constatat că nu a fost îndeplinită condiția de mai sus de către Comisie. De asemenea, Ombudsmanul a constatat că nu au fost oferite motive corespunzătoare de către Comisie în sprijinul deciziei contestate, luând în considerare anumite pasaje ale comunicării privind participarea GEIE la contractele de achiziții publice și la programele publice finanțate din fonduri publice, pe baza cărora se putea baza reclamantul în pregătirea ofertelor sale, cel puțin în principiu. Având în vedere faptul că au fost deja atribuite și semnate contractele relevante, care sunt deja în curs de derulare și că decizia contestată se referă la faza de selecție a procedurii de licitație, Ombudsmanul a conchis că nu se justifică solicitarea reclamantului de a revoca decizia contestată și de a reevalua cererile de ofertă. Având în vedere faptul că reclamantul nu a mai solicitat nimic, Ombudsmanul a clasat cauza cu o observație critică.

Întârziere evitabilă în soluționarea unei plângeri de încălcare a dreptului comunitar

Rezumatul deciziei privind plângerea 962/2006/OV împotriva Comisiei Europene

În noiembrie 2002 și martie 2003, mai mulți rezidenți olandezi ai localității Bellingwolde au depus la Comisia Europeană plângeri privind încălcarea dreptului comunitar. Aceștia au acuzat o încălcare a Directivei 85/337/CE²⁰ de către autoritățile germane, care au autorizat construirea unui parc eolian în localitatea germană Rhede, în apropierea frontierei olandeze. Presupoșele încălcări se refereau la consecințele negative ale proiectului asupra mediului și la lipsa unei evaluări a impactului asupra mediului. Comisia a promis în mai multe rânduri că va lua o decizie cu privire la plângeri. Cu toate acestea, în aprilie 2006, reclamantii încă nu primiseră un răspuns din partea Comisiei. De aceea, unul dintre reclamanti a depus o plângere în numele tuturor la Ombudsman, pretinzând existența unor întârzieri evitabile ale Comisiei.

În avizul său, Comisia a declarat că a deschis o procedură privind încălcarea dreptului comunitar împotriva Germaniei, în termen de un an de la primirea plângerilor, în conformitate cu Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Ombudsmanul European privind relațiile cu reclamantul referitoare la încălcarea dreptului comunitar²¹. Cazul a fost apoi tratat cu rapiditate până la primirea răspunsului din partea autorităților germane la avizul motivat al Comisiei în iunie 2004. O decizie finală asupra cazului nu fusese luată până în iunie 2006, datorită discuțiilor prelungite din cadrul Comisiei și dificultății problemei juridice în cauză.

Ombudsmanul a concluzionat că, până la data transmiterii avizului motivat către autoritățile germane, la 1 aprilie 2004, părea să nu fi existat o întârziere nejustificată a Comisiei. Totuși, Ombudsmanul a menționat faptul că decizia Comisiei de a clasa cazul a fost adoptată numai la 28 iunie 2006, respectiv după aproape doi ani de la primirea răspunsului autorităților germane la avizul motivat. În această privință, Ombudsmanul a considerat că puterea discreționară a Comisiei în soluționarea plângerilor de încălcare a dreptului comunitar nu face inaplicabil principiul general conform căruia deciziile trebuie luate într-o perioadă de timp rezonabilă. Ombudsmanul a menționat că Comisia a făcut trimitere numai la consultările sale interne. Acesta a concluzionat că, în absența unor explicații specifice care ar putea justifica întârzierea, Comisia nu a soluționat plângerile într-o perioadă rezonabilă de timp și, prin urmare, a clasat cazul cu o observație critică.

²⁰

Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO 1985 L 175, p. 40.

²¹

COM (2002) 141 final, JO 2002 C 244, p. 5.

Omissiona Comisiei de a ancheta în mod corespunzător o plângere privind presupusa transpunere eronată a Directivei privind intermedierea de asigurări

Rezumatul deciziei privind plângerea 3543/2006/FOR împotriva Comisiei Europene

Ombudsmanul a primit din partea unui cetățean irlandez o plângere împotriva Comisiei privind presupusa omisiune a Comisiei de a ancheta în mod corespunzător presupusa transpunere eronată a Directivei 2002/92/CE („Directiva privind intermedierea de asigurări”) în legislația irlandeză. Conform reclamantului, vânzătorii de polițe de asigurare din Irlanda trebuiau să respecte legislația concepută pentru reglementarea vânzării de produse de investiții. De asemenea, băncile care funcționau și ca intermediari de asigurări erau în mod greșit excluse de la aplicarea normelor privind intermedierea de asigurări.

Comisia a declarat în avizul său că Directiva privind intermedierea de asigurări a fost adoptată în temeiul principiului „armonizării minime”. Astfel, statele membre au fost împuternicite să reglementeze detaliile. Prin urmare, statele membre, nu Comisia, erau responsabile de orice așa numită „suprareglementare”. De asemenea, Comisia a declarat că fusese informată de autoritățile irlandeze că era în curs de pregătire o revizuire a legislației irlandeze, destinată să rezolve situația. Conform informațiilor pe care Comisia le-a primit din partea ministerului irlandez de finanțe, băncile care intermediază produse de asigurări vor fi incluse în domeniul de aplicare al normelor revizuite. De asemenea, Comisia a declarat că, în plus, chestiunea posibilei suprareglementări a intermediarilor în Irlanda ar trebui soluționată prin normele revizuite.

În decizia sa, Ombudsmanul a observat faptul că, în primul rând, Comisia a omis să clasifice corespondența inițială a reclamantului ca „plângere”. Ca urmare a acestei erori procedurale, Ombudsmanul a formulat o observație critică.

De asemenea, Ombudsmanul a menționat că reclamantul și Comisia, dar și autoritățile irlandeze, împărtășeau acum opinia conform căreia anumite aspecte ale legislației de transpunere a Directivei privind intermedierea de asigurări în legislația irlandeză nu respectă Directiva privind intermedierea de asigurări. În special, reclamantul și Comisia par să fie de acord în prezent că Irlanda a exclus în mod eronat băncile din normele privind intermedierea de asigurări.

Ombudsmanul a menționat că autoritățile irlandeze s-au angajat față de Comisie să rectifice erorile identificate în legislația irlandeză. Ombudsmanul a considerat că este de obligația Comisiei să verifice dacă Irlanda a adoptat într-adevăr legislația pe care s-a angajat să o adopte, în vederea rectificării erorilor pe care reclamantul le-a identificat în legislația irlandeză, iar Comisia a fost de acord că există. O omisiune în acest sens din partea Comisiei ar constitui un caz de administrare defectuoasă. În acest context, Ombudsmanul a declarat, într-o observație suplimentară, că ar fi necesară luarea unei decizii de către Comisie privind emiterea unei înștiințări oficiale adresate Irlandei sau a unei decizii motivate de clasare a cazului, cel târziu la 26 ianuarie 2008.

Accesul public la documente: o motivare insuficientă pentru prelungirea termenului limită și întârzierea privind înregistrarea cererilor

Rezumatul deciziei privind plângerea 3697/2006/PB împotriva Comisiei Europene

Conform Regulamentului 1049/2001²², reclamantul a solicitat accesul public la documentele deținute de Grupul Autorităților de Reglementare Europene. Cererea acestuia a fost tratată de Comisie.

Reclamantul a făcut cercetări în legătură cu întârzierea aparent considerabilă în ceea ce privește înregistrarea cererii sale. Conform Regulamentului 1049/2001, termenul limită de răspuns la o cerere de acces începe la data înregistrării acesteia. Ombudsmanul a stabilit că reclamantul nu pare

²²

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

a dori să cerceteze această problemă ca o alegație specială. Cu toate acestea, a făcut o observație ulterioară în care afirma că, din punctul său de vedere, obligația juridică de a trata cererile în mod prompt presupune faptul că Comisia ar trebui să își organizeze serviciile administrative în așa fel încât să se asigure că înregistrarea are loc, în condiții normale, cel târziu în prima zi lucrătoare de după primirea unei cereri.

În plus, reclamantul a susținut că este vorba despre un caz de administrare defectuoasă în ceea ce privește prelungirea de către Comisie a termenului limită de răspuns la cererea sa. Cu privire la această problemă, Ombudsmanul a descoperit un caz de administrare defectuoasă și a făcut o observație critică privind întârzierea și o a doua observație critică privind calitatea motivelor invocate de Comisie pentru acțiunile sale.

În ceea ce privește a doua observație critică, Ombudsmanul a remarcat că, în conformitate cu Regulamentul 1049/2001, instituțiile sunt obligate să furnizeze solicitanților o „motivare detaliată” pentru prelungirea termenului limită de răspuns la o cerere de confirmare. Această motivare suficient de „detaliată” poate fi diferită, de la caz la caz. Cu toate acestea, o simplă referire (ca și în cazul de față), formulată în termeni generali, la nevoia de a consulta alte servicii ale Comisiei nu poate satisface cerința anterioară, întrucât aceasta nu conține elemente suficiente pentru a permite verificarea faptului că prelungirea este justificată în mod rezonabil. Astfel de elemente ar putea consta, în special, în explicații ale motivului pentru care este necesară consultarea altor servicii speciale ale Comisiei și ale motivului pentru care consultarea internă nu ar fi putut fi efectuată mai devreme. În cazul de față, Comisia s-a limitat la a justifica prelungirea termenului limită după cum urmează: „pentru tratarea cererii dumneavoastră, trebuie să consultăm alte servicii ale Comisiei”. Acest tip de afirmație nu echivalează cu „motivarea detaliată” în înțelesul Regulamentului 1049/2001. Astfel, Comisia a omis să respecte cerința statutară relevantă. În consecință, omisiunea acesteia de a face acest lucru a constituit un caz de administrare defectuoasă.

Neaplicarea Comunicării privind relațiile cu reclamanții

Rezumatul deciziei privind plângerea 446/2007/WP împotriva Comisiei Europene

Conform unui avocat german, Comisia nu a soluționat în mod corespunzător o scrisoare în care acesta ceruse să se deschidă proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva Germaniei. După acesta, Germania încălca dreptul comunitar, deoarece era practic imposibil să se urmărească foștii membri sau membrii actuali ai guvernului german pentru fapte penale. Comisia a răspuns că nu era competentă să intervină în această problemă.

În scrisoarea sa adresată Comisiei, prin care s-a deschis ancheta, Ombudsmanul a subliniat faptul că în acest caz ar putea fi aplicabilă Comunicarea Comisiei privind relațiile cu reclamantul referitoare la încălcarea dreptului comunitar²³. În comunicare, Comisia a stabilit standarde pentru contactele sale cu reclamanții care consideră că măsurile sau practicile dintr-un stat membru încălcă dreptul comunitar.

În avizul său, Comisia a argumentat că această comunicare nu este aplicabilă, deoarece plângerea reclamantului nu se referea la un domeniu în care aceasta poate desfășura proceduri privind încălcarea dreptului comunitar, ci la cooperarea polițienească și judiciară în materie penală (titlul VI din Tratatul UE).

Ombudsmanul a menționat faptul că reclamantul a intenționat în mod clar ca scrisoarea sa să constituie o plângere privind încălcarea dreptului comunitar. Acesta a subliniat faptul că punctul 3 al doilea paragraf din comunicare conține o listă exhaustivă de motive în baza căreia corespondența nu este tratată ca o plângere privind încălcarea dreptului comunitar, de exemplu, dacă „prezintă o plângere care în mod clar nu face obiectul dreptului comunitar”. Comunicarea prevede că, în cazul

²³

Comunicarea către Parlamentul European și Ombudsmanul European privind relațiile cu reclamanții referitoare la încălcarea dreptului comunitar, JO 2002 C 244, p. 5.

în care Comisia decide să nu înregistreze o corespondență ca plângere, „notifică autorul în acest sens prin scrisoare simplă, prezentând unul sau mai multe dintre motivele enumerate la punctul 3 al doilea paragraf”.

Ombudsmanul a considerat că neaplicarea de către Comisie a comunicării, atunci când a răspuns reclamantului, reprezintă un caz de administrare defectuoasă și a formulat o observație critică. Cu toate acestea, Ombudsmanul a considerat că plângerea reclamantului părea într-adevăr să fie o „plângere care în mod clar nu face obiectul dreptului comunitar”. În special, reclamantul nu a explicat în ce fel a considerat că răspunderea politicienilor în materie penală are legătură cu o obligație a Germaniei în temeiul Tratatului CE. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că, într-adevăr, Comisia a concluzionat corect că nu putea investiga preocupările reclamantului prin intermediul unei proceduri privind încălcarea dreptului comunitar.

Nepublicarea raportului anual pe 2005 privind accesul la documente

Rezumatul deciziei privind plângerea 668/2007/MHZ împotriva Comisiei Europene

Statewatch s-a plâns Ombudsmanului că, în pofida obligației legale ce decurge din articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) 1049/2001²⁴, Comisia nu a publicat, în 2006, raportul său anual pentru 2005 privind accesul la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. Conform celor susținute de reclamant, raportul anual este singura cale de informare a cetățenilor cu privire la cererile legate de accesul la documente. *Statewatch* a pretins că nepublicarea raportului la timp ar fi fost un caz evident de administrare defectuoasă.

În avizul său, Comisia a afirmat că își cunoaște obligația de a publica un raport anual. Cu toate acestea, redactarea raportului a întârziat din cauza fluctuației importante de personal în cadrul serviciilor care se ocupă de problemele legate de accesul la documente. În plus, s-a considerat prioritară lansarea consultărilor publice cu privire la revizuirea regulamentului privind accesul la documente.

Din punctul de vedere al Ombudsmanului, motivele oferite de Comisie pentru a justifica neîndeplinirea obligațiilor sale nu sunt convingătoare. A considerat că nepublicarea raportului pentru 2005 până la sfârșitul anului 2006 reprezintă un caz de administrare defectuoasă și a făcut o observație critică în acest sens. Ombudsmanul a subliniat faptul că cetățenii nu pot avea încredere în instituții dacă acestea nu respectă termenele pe care ele însele le stabilesc.

Ombudsmanul a mai făcut o observație, precizând că publicarea rapoartelor este un mecanism esențial de responsabilizare față de cetățenii europeni și de comunicare cu aceștia. Ombudsmanul a încurajat Comisia să dea un exemplu numeroaselor agenții comunitare nou înființate, prin acordarea unei mai mari importanță publicării la timp a rapoartelor.

Deoarece, în septembrie 2006, Comisia a publicat în cele din urmă raportul în cauză, Ombudsmanul a clasat cazul.

²⁴

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

Oficiul European pentru Selecția Personalului

Contestarea sistemului obligatoriu de înscriere on-line și de informare pentru concursuri

Rezumatul deciziei privind plângerea 3346/2004/ELB împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

EPSO a adoptat un sistem prin care participanților la concursurile generale li se solicită să se înscrie și să comunice on-line cu EPSO. Reclamantul a contestat sistemul. Principalul său argument l-a constituit faptul că această condiție este discriminatorie, având în vedere rata scăzută de pătrundere a internetului în unele state membre și dificultățile de acces la internet în zonele rurale. EPSO a respins afirmațiile reclamantului, referindu-se, în special, la motivele care au determinat adoptarea sistemului menționat mai sus.

Ombudsmanul a menționat în primul rând faptul că principiul tratamentului egal al candidaților sau al potențialilor candidați la procedurile concursului este un principiu fundamental obligatoriu pentru instituțiile și organismele comunitare. Ombudsmanul a constatat că respectiva condiție nu este, în principiu, discriminatorie și inechitabilă pe baza (i) anumitor date statistice referitoare la utilizarea și accesibilitatea internetului puse la dispoziție de către părți sau preluate de pe site-ul web al Eurostat; (ii) faptului că nu există dovezi potrivit cărora un număr semnificativ de persoane interesate să se înscrie și să participe la concursurile EPSO nu au putut face acest lucru datorită accesului limitat la internet; (iii) faptului că, după cum se știe și din experiență, accesul la internet este în continuă creștere; (iv) faptului că EPSO a justificat sistemul printr-o mai mare transparență și îmbunătățire a accesului la informații.

Cu toate acestea, Ombudsmanul nu a exclus posibilitatea ca în anumite cazuri candidații și potențialii candidați să întâmpine dificultăți considerabile și justificabile în mod obiectiv la înscrierea pentru concursurile EPSO sau la comunicarea cu EPSO prin internet. În astfel de cazuri, principiul nediscriminării menționat mai sus prevede ca EPSO să facă o excepție de la condiția înscrierii și comunicării on-line. Astfel, Ombudsmanul a constatat că neîndeplinirea acestei condiții de către EPSO reprezintă un caz de administrare defectuoasă și a înaintat EPSO un proiect de recomandare relevant. De asemenea, Ombudsmanul a sugerat ca, pe baza unei analize pertinente, EPSO să solicite ca cererile de excepție să fie sprijinită de dovezi în acest sens pe care persoana în cauză să le poată prezenta în mod rezonabil în astfel de situații.

EPSO nu a acceptat proiectul de recomandare. În acest sens, s-a bazat pe argumentele pe care Ombudsmanul le-a găsit neconvingătoare. Acesta a menționat, *inter alia*, că invocarea comodității administrative, în scopul evitării dificultăților de evaluare echitabilă și corectă a cererilor de excepție relevante și ținând seama de analiza sa competentă din proiectul de recomandare, este insuficientă pentru validarea a ceea ce, în caz contrar, constituie o încălcare a principiului tratamentului egal al candidaților sau al potențialilor candidați. Prin urmare, Ombudsmanul își menține constatarea de administrare defectuoasă menționată mai sus și clasează cazul cu o observație critică.

Cerințe lingvistice pentru candidații participanți la concursurile generale

Rezumatul deciziei privind plângerea 3114/2005/MHZ împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Plângerea s-a referit la regimul lingvistic din cadrul concursurilor de recrutare, după extinderea de la 1 mai 2004, când zece noi state membre au aderat la Uniune.

Cu puțin timp înainte de extindere, a fost adoptat un regulament care derogă temporar de la dispozițiile normale ale Statutului funcționarilor, permițând ocuparea posturilor prin numirea unor resortisanți din noile state membre²⁵. Regulamentul prevede, de asemenea, ca până în anul 2010, să se continue organizarea de concursuri pentru recrutarea de funcționari a căror limbă principală este una dintre cele 11 limbi ale vechilor state membre.

Astfel, EPSO a organizat două serii de concursuri.

Prima serie de concursuri a fost destinată resortisanților din noile state membre. Candidații trebuiau să aibă drept limbă principală una dintre cele 10 limbi ale noilor state membre. Aceștia trebuiau să facă, de asemenea, dovada cunoașterii satisfăcătoare a uneia dintre cele 11 limbi ale vechilor state membre. Mai mult, aceștia au fost obligați să susțină o parte din teste în engleză, franceză sau germană.

A doua serie de concursuri a fost deschisă resortisanților din toate cele 25 de state membre. Candidații trebuiau să aibă drept limbă principală una dintre cele 11 limbi ale vechilor state membre și să facă dovada cunoașterii satisfăcătoare a alteia dintre cele 11 limbi. Totuși, aceștia nu erau obligați să facă dovada cunoașterii limbilor engleză, franceză sau germană.

Asociația Absolvenților Școlii Naționale Poloneze de Administrație Publică s-a plâns că, organizând concursurile în acest mod, EPSO i-a discriminat pe resortisanții noilor state membre.

EPSO a considerat că fiecare concurs are propriile sale obiective, în consecință, nu se puteau invoca discriminarea sau tratamentul incorect pe baza unei comparații între anunțurile de concurs. EPSO a subliniat, de asemenea, că Regulamentul nr. 401/2004 („regulamentul”) constituie temeiul juridic al concursurilor în cauză.

Ombudsmanul a invitat EPSO să explice motivul pentru care cele 11 limbi „vechi” sunt acceptate ca a doua limbă și motivul pentru care doar candidaților din noile state membre li se cere să aibă cunoștințe de engleză, franceză sau germană. În răspunsul său, EPSO a declarat că cunoașterea uneia dintre cele 11 limbi „se potrivește mai bine realităților organizării administrative a instituțiilor în timpul perioadei de tranziție” și că „nu există nici o obligație posibilă de a lua în considerare imensa varietate a opțiunilor individuale pe care candidații le-ar putea face atunci când își aleg a doua limbă”.

Analiza cazului efectuată de către Ombudsman a început prin invocarea articolului 12 din Tratatul CE, care interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate și a jurisprudenței instanțelor comunitare în ceea ce privește principiul nediscriminării.

Acesta a subliniat că legislația trebuie interpretată în baza acestor principii juridice și că cerințele lingvistice pentru angajare pot constitui o discriminare indirectă pe motiv de cetățenie sau naționalitate, dacă nu sunt justificate.

Ombudsmanul a considerat că cerințele privind limbile principale din cadrul concursurilor sunt permise de regulament. Cu toate acestea, în regulament nu se specifică nimic despre cerințele privind a doua limbă, nici nu se cere cunoașterea englezei, francezei sau germanei.

Deși, în principiu, acestea ar putea fi motive convingătoare pentru care cunoașterea anumitor limbi comunitare ar putea fi necesară pentru exercitarea atribuțiilor de către un viitor funcționar, EPSO nu a explicat în mod adecvat motivul pentru care doar cele 11 limbi vechi sunt acceptate ca a doua limbă.

Ombudsmanul a acceptat, de asemenea, că ar putea fi justificată cerința de a cunoaște anumite limbi pentru a asigura o comunicare internă eficientă. Însă EPSO nu a explicat motivul pentru care consideră ca fiind esențială cunoașterea de către candidații din noile state membre a limbilor

²⁵

Regulamentul (CE, EURATOM) nr. 401/2004 al Consiliului din 23 februarie 2004 de instituire, cu ocazia aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei, a unor măsuri speciale și temporare privind recrutarea de funcționari ai Comunităților Europene, JO 2004 L 67, p. 1.

engleză, franceză sau germană, dar nu consideră ca fiind necesar ca participanții la a doua serie de concursuri să facă dovada cunoașterii uneia dintre aceste limbi, deși cele două grupe de candidați ar îndeplini funcții, în fond, identice.

În consecință, Ombudsmanul a concluzionat că EPSO a încălcat principiul nediscriminării și a formulat o observație critică.

Banca Europeană de Investiții

Omisiunea de a asigura conformitatea lucrărilor de reconstrucție a unui râu cu legislația UE

Rezumatul deciziei privind plângerea 1807/2006/MHZ împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI)

Două ONG-uri poloneze din domeniul mediului s-au plâns Ombudsmanului că, contrar „Declarației privind mediul” a BEI, aceasta din urmă a omis să asigure conformitatea lucrărilor de reconstrucție și reparații în urma inundațiilor din 2001 cu Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului. Reclamanții au susținut, de asemenea, că BEI a omis să își exercite obligația de diligență în misiunea sa de monitorizare din octombrie 2004 din Polonia și au susținut că banca ar trebui să se asigure că toate proiectele pe care este de acord să le finanțeze în statele din afara UE respectă directiva. În sfârșit, reclamanții s-au plâns că BEI a refuzat accesul la contractul de finanțare al proiectului și la documentele conexe.

În avizul său, BEI a considerat că, pe baza (i) evaluării rapoartelor relevante trimise de autoritățile poloneze și (ii) a vizitelor sale de monitorizare în Polonia, inclusiv a vizitei din 2004, procedurile relevante aplicate de autoritățile poloneze sunt acceptabile. BEI a refuzat accesul la contractul de finanțare și a indicat în mod indirect că contractele de finanțare sunt reglementate de principiul secretului profesional. Cu toate acestea, în cursul anchetei, banca a dezvăluit documentele conexe.

Ombudsmanul a constatat că BEI a omis să reacționeze la rapoartele poloneze relevante care păreau să sugereze faptul că autoritățile poloneze nu au luat în considerare procedura relevantă din cadrul directivei, necesară pentru lucrări. Această abordare a părut să fie contrară interpretării date directivei²⁶ de Curte. Ombudsmanul a constatat că aceasta a constituit un caz de administrare defectuoasă și a formulat o observație critică. Cu toate acestea, în ceea ce privește alegația privind misiunea de monitorizare din 2004 din Polonia, acesta a considerat că nu se justifică efectuarea altor cercetări, având în vedere că BEI pare să fi dat un curs rezonabil plângerilor primite din partea mai multor ONG-uri în timpul misiunii respective. Ombudsmanul a ajuns la aceleași concluzii în ceea ce privește afirmația reclamanților, întrucât BEI părea să fi luat unele inițiative pentru a-și îmbunătăți procedura și a disemina cele mai bune practici ale UE.

În ceea ce privește accesul la contractul de finanțare, pe baza unei decizii anterioare, Ombudsmanul a constatat că este rezonabil să accepte că BEI, ca instituție bancară, este obligată să respecte secretul profesional. Acesta a remarcat, de asemenea, că BEI a dezvăluit celelalte documente în timpul anchetei. Din aceste motive, nu se justifică efectuarea altor cercetări cu privire la accesul la documente.

Ombudsmanul a mai făcut o observație remarcând că reclamanții au jucat un rol valoros în ceea ce privește supunerea atenției BEI a unor informații relevante de care aceasta nu avusese cunoștință anterior. Acesta a continuat afirmând că este convins că, pe viitor, Banca va continua să se implice în mod constructiv în acțiuni împreună cu ONG-uri din diferitele state membre, dar și din afara UE.

²⁶

C-72/95 Kraaijeveld, Rec. [1996], p. I-5403, punctele 32 și 49.

Oficiul European de Luptă Antifraudă

Solicitarea accesului la o listă creează o „sarcină disproporționată”

Rezumatul deciziei privind plângerea 2350/2005/GG împotriva Oficiului European de Luptă Antifraudă

Un jurnalist german a adresat Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) o cerere de acces la lista completă a corespondenței acestuia cu guvernul federal german și cu guvernele landurilor germane pentru perioada 2000 – 2004. El și-a întemeiat solicitarea pe articolul 11 din Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei²⁷. OLAF a răspuns că o astfel de listă nu există și că ar fi o sarcină disproporționată pentru angajații săi să o întocmească. OLAF s-a arătat dispus să ofere tot ajutorul posibil, dacă reclamantul și-ar fi limitat cererea, ceea ce acesta a refuzat să facă.

În cursul anchetei Ombudsmanului, OLAF și-a menținut poziția. A motivat că ar fi necesară analizarea a aproximativ 8 000 de documente pentru a răspunde cererii reclamantului. Mulți dintre șefii de departamente ar trebui să se implice în verificarea corespondenței care intră în sfera lor de răspundere. În plus, un avocat german și un responsabil cu protecția datelor ar trebui să se asigure că sunt respectate cerințele legate de protecția datelor. Potrivit OLAF, aceasta ar distra personalul său limitat numeric de la îndeplinirea sarcinilor principale, de depistare și prevenire a fraudelor. Cu toate acestea, ca o dovadă a bunelor sale intenții, OLAF a furnizat reclamantului o listă cu corespondența relevantă din ultimele trei luni ale anului 2004.

Ombudsmanul a remarcat că OLAF nu a negat dreptul reclamantului de a primi informații de tipul celor solicitate, ci doar a susținut că strângerea tuturor informațiilor ar necesita un efort disproporționat. A amintit că, în conformitate cu jurisprudența instanțelor comunitare, o cerere de acces la documente nu poate fi respinsă din aceste motive decât în cazuri excepționale. Ombudsmanul a considerat că jurisprudența a fost relevantă și în cazul în speță. Ombudsmanul nu a fost convins că satisfacerea cererii reclamantului ar necesita un efort disproporționat din partea OLAF. Numai aproximativ o cincime din documentele de pe lista furnizată de OLAF erau relevante. A rezultat, astfel, că numărul total al documentelor vizate era mult mai mic decât indicase OLAF. Ombudsmanul a fost de acord că lista restantă era foarte lungă și că identificarea informațiilor confidențiale cuprinse în documente ar fi necesitat un volum considerabil de muncă. Cu toate acestea, în ceea ce privește datele de verificat în vederea întocmirii listei, a concluzionat că OLAF nu a demonstrat că volumul de muncă ar fi fost disproporționat.

Ombudsmanul a arătat că, pentru a putea beneficia de drepturile care le sunt conferite prin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, cetățenii trebuie să știe ce documente se află în posesia administrației în cauză. A considerat că, atât timp cât nu există un registru ușor accesibil sau atât timp cât acest registru nu este suficient de complet, instituțiile europene trebuie să fie pregătite să furnizeze cetățenilor liste ad-hoc, chiar dacă întocmirea lor constituie o sarcină considerabilă.

Întrucât OLAF a respins propunerea Ombudsmanului de a găsi o soluție amiabilă și, ulterior, proiectul de recomandare al acestuia, Ombudsmanul a clasat cazul cu observații critice legate atât de aspectele procedurale, cât și de aspectele materiale.

²⁷

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

3.5 PROIECTE DE RECOMANDĂRI ACCEPTATE DE INSTITUȚIE

Comisia Europeană

Publicarea unor informații incorecte și înșelătoare privind drepturile pasagerilor aeriени

Rezumatul deciziilor privind plângerile 1475/2005/(IP)GG și 1476/2005/(BB)GG împotriva Comisiei Europene

Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91²⁸ a intrat în vigoare la 17 februarie 2005. Pentru a informa pasagerii în legătură cu noile lor drepturi prevăzute de Regulamentul nr. 261/2004, Comisia a pregătit și a publicat o broșură, un afiș și o fișă informativă. Comisia a realizat, de asemenea, o scurtă prezentare video și a emis un comunicat de presă, pentru a marca intrarea în vigoare a Regulamentului. Toate aceste materiale au fost publicate, de asemenea, pe site-ul web al Comisiei.

Două asociații de companii aviatice — *European Regions Airlines Association* (Asociația europeană a companiilor aviatice din regiunile Europei – ERA) și *International Air Carrier Association* („Asociația internațională a liniilor aeriene rezervate în sistem charter – AICA) — au considerat că materialul publicat de către Comisie conține informații incorecte și înșelătoare.

În urma respingerii de către Comisie a tuturor obiecțiilor ridicate de cele două asociații, acestea s-au adresat Ombudsmanului.

Ambele asociații au pretins că informațiile privind drepturile pasagerilor prevăzute în Regulamentul nr. 261/2004, pe care Comisia le-a publicat pe afiș, în broșură și în fișa informativă și le-a inclus în prezentarea sa video, conțin afirmații inexacte și înșelătoare. Reclamanții au pretins Comisiei să retragă aceste afirmații.

Plângerea adresată de ERA s-a referit la anumite probleme suplimentare (pretinsa omisiune de a acționa corect și rezonabil și de a avea o atitudine accesibilă și utilă, orientată spre servicii; pretinsa omisiune de a răspunde la scrisori într-o perioadă de timp corespunzătoare; și cererea prezentării de scuze).

După o anchetă amănunțită, Ombudsmanul a ajuns la concluzia că mai multe afirmații criticate de către reclamanți erau, într-adevăr, inexacte sau înșelătoare. În consecință, în ambele cazuri, Ombudsmanul a adresat Comisiei un proiect de recomandare, îndemnând-o să corecteze aceste afirmații. În proiectul de recomandare privind plângerea adresată de ERA, Comisiei i se cerea, de asemenea, să prezinte scuze reclamantului.

În avizul său detaliat, Comisia l-a informat pe Ombudsman că a luat act de proiectul său de recomandare și că prospectul, afișul, fișa informativă și prezentarea video în cauză au fost retrase de pe site-ul său web. În plus, Comisia a subliniat că vor fi furnizate alte informații în schimb și că noul material informativ a fost trimis părților interesate, inclusiv reclamanților, pentru a solicita comentariile acestora.

²⁸

JO 2004 L 46, p. 1.

Cazul 1476/2005/(BB)GG

În observațiile sale, AICA a subliniat că a constatat cu plăcere că, datorită proiectului de recomandare al Ombudsmanului, Comisia și-a retras de pe site-ul web documentația înșelătoare privind drepturile pasagerilor. AICA a accentuat faptul că este mulțumită de procedura care a dus la publicarea noii versiuni a afișului Comisiei la 4 aprilie 2007.

Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul a considerat că proiectul de recomandare făcut în acest caz a fost pus în aplicare în mod satisfăcător de către Comisie.

Cazul 1475/2005/(IP)GG

În observațiile sale, ERA a salutat măsurile adoptate de Comisie și a adăugat că toate comentariile pe care le-a făcut cu privire la noul material informativ au fost acceptate de către Comisie. Cu toate acestea, ERA a considerat că mai trebuie abordate trei probleme: (i) Întrucât vechea versiune a afișului continua să fie expusă în multe aeroporturi din UE, Ombudsmanului i s-a cerut să facă o recomandare specială Comisiei de a instrui aeroporturile să retragă aceste afișe. (ii) De asemenea, Ombudsmanul ar trebui să solicite angajamentul Comisiei de a se consulta cu asociațiile de companii aviatice și de a lua în considerare contribuțiile acestora înainte de a modifica noul afiș sau de a realiza orice material nou. (iii) Comisia nu și-a cerut scuze în fața reclamantului și nu a făcut nici o referire la această parte a proiectului de recomandare în avizul său detaliat. Ombudsmanului i s-a cerut să continue investigarea acestei chestiuni.

În ceea ce privește prima problemă (care a fost menționată, de asemenea, de AICA), Ombudsmanul a afirmat că are încredere că Comisia va adopta măsurile necesare în acest sens de îndată ce chestiunea îi va fi supusă atenției prin intermediul acestei decizii. Cu toate acestea, Ombudsmanul a invitat Comisia să îi prezinte un raport asupra acestei chestiuni până la 31 iulie 2007.

În ceea ce privește a doua problemă, Ombudsmanul a considerat că nu ar fi oportun să își extindă cercetările la această revendicare suplimentară în această fază avansată a anchetei sale. Reclamantul este liber să prezinte o nouă plângere privind această chestiune, după ce se va adresa mai întâi Comisiei.

În ceea ce privește a treia problemă, Ombudsmanul a regretat poziția adoptată de Comisie în această privință. Ombudsmanul și-a reiterat opinia conform căreia Comisia ar fi trebuit să își prezinte scuze în cazul de față. Cu toate acestea, Ombudsmanul a considerat că nu ar fi oportun să prezinte un raport special Parlamentului European în acest caz. În consecință, Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică.

Recuperarea unor sume plătite în mod nejustificat moștenitorului unui fost funcționar*Rezumatul deciziei privind plângerea 1617/2005/(BB)JF împotriva Comisiei Europene*

Reclamantul era singurul moștenitor al unui fost angajat al Comisiei, care a decedat în noiembrie 1998. În mai 2003, Comisia i-a solicitat reclamantului să restituie pensia tatălui său pentru luna decembrie 1998, pe care aceasta o plătitese în mod nejustificat. Deși inițial a acceptat să ramburseze suma în rate, printr-un plan de plată pe 12 luni, reclamantul a pretins că ar fi nedrept din partea Comisiei să execute ordinul de recuperare. Acesta a argumentat că a acționat cu bună credință și că nu a avut cunoștință de sumele din contul bancar relevant, din cauza unor circumstanțe tragice, și anume, a mai multor decese ale unor apropiați într-o perioadă scurtă de timp. Reclamantul a susținut că Comisia ar trebui să anuleze respectivul ordin de recuperare.

În avizul său privind plângerea, Comisia a considerat că suma nejustificată fusese plătită într-un mod atât de evident, încât, în mod normal, reclamantul nu ar fi putut să nu aibă cunoștință de aceasta. Comisia a considerat, de asemenea, că reclamantul nu poate invoca buna sa credință, întrucât nu a respectat planul de rambursare stabilit la solicitarea acestuia.

În observațiile sale, reclamantul a explicat că și-a schimbat punctul de vedere în ceea ce privește recuperarea după ce a aflat că autoritatea împuternicită să facă numiri putea anula o datorie, în conformitate cu articolul 85 din Statutul funcționarilor. Reclamantul a subliniat faptul că primește ajutor de șomaj și că și-ar fi dorit o abordare mai umană și mai puțin mecanică din partea Comisiei în ceea ce privește cazul său.

În propunerea pentru o soluție amiabilă, Ombudsmanul a constatat că plata nejustificată în cauză s-a produs ca urmare a unei erori a Comisiei. Ombudsmanul a recunoscut că este de datoria Comisiei să recupereze sumele plătite în mod nejustificat, pentru a proteja interesele financiare ale Comunității. Cu toate acestea, Ombudsmanul a mai subliniat faptul că, în unele state membre, autoritățile publice responsabile cu taxele și ajutoarele au adoptat, în urma unor consultări cu omologul național al ombudsmanului, politici menite să asigure faptul că plățile efectuate în mod nejustificat care rezultă din erori oficiale nu sunt recuperate decât dacă este corect și rezonabil să facă acest lucru. În această privință, Ombudsmanul a subliniat faptul că circumstanțele excepționale, cum ar fi decesul, ar putea fi acceptate de către autorități ca fiind o explicație rezonabilă pentru omisiunea unui beneficiar de a verifica dacă plățile efectuate în conturile bancare sunt corecte. Având în vedere circumstanțele excepționale ale acestui caz, Ombudsmanul a invitat Comisia să judece dacă ar fi echitabil și rezonabil să anuleze ordinul de recuperare sau să îl reducă simțitor.

În răspunsul său, Comisia a afirmat că a acționat în conformitate cu dispozițiile legale relevante. Deși a admis faptul că plata nejustificată a fost rezultatul unei erori proprii, Comisia a explicat eroarea respectivă prin faptul că decembrie a fost luna în care a avut loc adaptarea anuală a pensiei. Astfel, Comisia încă mai trebuia să plătească tatălui reclamantului „adaptarea” anuală a pensiei acestuia, corespunzătoare perioadei cuprinse între lunile iulie și noiembrie 1998.

Ombudsmanul a constatat că unele dintre plățile multiple efectuate în favoarea tatălui reclamantului în decembrie 1998 au fost justificate, în timp ce altele nu se justificau. Având în vedere acest aspect, Ombudsmanul nu a putut susține argumentul conform căruia natura nejustificată a plății a fost atât de „evidentă”, încât reclamantul nu ar fi putut să nu aibă cunoștința de aceasta. Ombudsmanul a subliniat faptul că, în cazul de față, Comisia are de a face cu o persoană care nu este nici „agent”, nici „funcționar” și despre care nu se poate presupune că are responsabilitatea specială impusă funcționarilor și agenților în ceea ce privește plățile care li se fac. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul a înaintat Comisiei un proiect de recomandare, solicitându-i acesteia să judece dacă, pe lângă faptul că ar fi echitabilă și rezonabilă, anularea ordinului de recuperare ar fi în conformitate cu normele aplicabile.

În răspunsul său, Comisia a declarat că, având în vedere importanța pe care a acordat-o Ombudsmanul cazului de față, a decis să accepte recomandarea Ombudsmanului și să anuleze, în mod excepțional, ordinul de recuperare.

În decizia sa, Ombudsmanul a salutat răspunsul Comisiei și a subliniat importanța abordării pozitive a Comisiei, în cazul de față, pentru a consolida așteptările cetățenilor în ceea ce privește o UE mai umană.

3.6 CAZURI CLASATE DIN ALTE MOTIVE

Parlamentul European

Refuzul de a organiza noi teste scrise pentru o candidată care a născut cu o zi înaintea testelor

Rezumatul deciziei privind plângerea 3278/2004/ELB împotriva Parlamentului European

Reclamanta s-a înscris la un concurs intern organizat de Parlament, menționând că este însărcinată și specificând data probabilă a nașterii ca fiind 17 iunie 2004. A fost invitată la teste, care s-au desfășurat la 2 iulie 2004, și a născut cu o zi înaintea acestora. În ziua în care a născut, reclamanta a informat Parlamentul că nu va putea să se prezinte la teste și a solicitat să i se permită să le susțină la o dată ulterioară. Parlamentul a refuzat. În plângerea sa, reclamanta a pretins că acest refuz este discriminatoriu.

În urma propunerii de către Ombudsman a unei soluții amiabile și a unui proiect de recomandare relevante, acesta a concluzionat că refuzul contestat nu părea să reflecte o echilibrare corectă a intereselor concurente implicate. După evocarea principiilor fundamentale ale nediscriminării bazate pe sex și ale respectării vieții private și a vieții de familie, Ombudsmanul a constatat că, în contextul clasificărilor bazate pe sex sau al clasificărilor care implică încălcarea unui drept fundamental, apărătorul clasificării contestate trebuie să arate că această clasificare servește unui obiectiv legitim de interes general și că mijloacele utilizate sunt proporționale cu realizarea acestui obiectiv. Ombudsmanul a descoperit că decizia contestată implica o discriminare *de facto* bazată pe sex și că un astfel de refuz ar putea face ca exercitarea libertății fundamentale a procreării să devină mai puțin atractivă pentru candidate, în consecință, ar putea implica o încălcare reală și apreciabilă a dreptului acestora la respectul față de viața privată. În consecință, Parlamentul a trebuit să își apere decizia contestată.

În ceea ce privește referirea Parlamentului la principiul tratamentului egal al candidaților și la condiția relevantă ca testele scrise să fie susținute la aceeași dată de către toți candidații, Ombudsmanul a considerat că acesta este un obiectiv legitim de interes general, a cărui urmărire ar putea justifica susținerea deciziei contestate, dar nu a făcut-o în sine. Parlamentul, care a recunoscut că ar fi putut organiza testul la o dată ulterioară, a omis să arate că a respectat principiul proporționalității, care impune o echilibrare corectă a principiilor concurente și a intereselor implicate. În special, Parlamentul nu a demonstrat că, în momentul stabilirii datei testului, a luat în considerare în mod corespunzător, având în vedere cauza 130/75 *Prais v Consiliu*²⁹, informațiile pe care le-a primit de la reclamantă în legătură cu data probabilă a nașterii. În acest context, Parlamentul a părut să fi omis să acorde considerația cuvenită nesiguranței inerente privind data nașterii, stării fizice postnatale a femeii care a născut și timpului necesar unei recuperări adecvate, în scopul participării acesteia la concurs.

În consecință, Ombudsmanul a concluzionat că refuzul contestat nu era întemeiat. Cu toate acestea, întrucât reclamanta și-a retras între timp revendicările și având în vedere angajamentul Parlamentului de a revizui condițiile de participare la viitoarele concursuri a femeilor care au născut recent, precum și politica sa privind stabilirea datei testelor pentru candidatele însărcinate, Ombudsmanul a decis să nu mai continue cazul. De asemenea, acesta a salutat angajamentul Parlamentului de a revizui condițiile de participare la concursuri a femeilor care alăptează și a solicitat Parlamentului să se asigure că regulile pertinente reflectă o echilibrare atentă și corectă a intereselor concurente și a principiilor implicate, inclusiv principiul tratamentului egal al candidaților.

²⁹

Cauza C-130/75 *Prais v Consiliu*, Culegere 1976, p. 1589.

Comisia Europeană

Asigurarea de sănătate acordată foștilor soți în cadrul regimului comun de asigurări de sănătate

Rezumatul deciziilor privind plângerile confidențiale 368/2005/(MF)(BU)BM și 2776/2005/ID împotriva Comisiei Europene

Fostul soț divorțat al unui funcționar al Comisiei a fost diagnosticat cu o boală gravă. Ca răspuns la o cerere de rambursare a cheltuielilor medicale în conformitate cu sistemul de asigurări de sănătate comun pentru funcționarii instituțiilor Comunităților Europene (*Joint Sickness Insurance Scheme for Officials of the European Communities*, JSIS), reclamantul a fost informat că asigurarea de sănătate a fost valabilă numai timp de un an de la data divorțului. Reclamantul a pretins că Comisia ar trebui să prelungească această perioadă.

Ancheta Ombudsmanului a scos la iveală faptul că Comisia fusese de acord să prelungească perioada în care reclamantul beneficia de asigurare pentru cheltuielile necesitate de boala gravă. Ombudsmanul a remarcat, de asemenea, că reclamantul a fost invitat de Comisie să facă apel la serviciile sale în cazul în care este necesară continuarea tratamentului pentru boala gravă, după expirarea asigurării prin JSIS.

Ombudsmanul a subliniat că abordarea Comisiei părea să respecte drepturile fundamentale ale reclamantului la asistența medicală, precum și la bună administrare³⁰. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că nu este necesară continuarea anchetei cu privire la cererea reclamantului.

În ceea ce privește problema generală, Comisia a recunoscut că, pe parcursul anchetei, și-a dat seama de existența unei lacune în sfera de acoperire a asigurărilor de sănătate pentru foștii soți ai funcționarilor. A informat Ombudsmanul că a introdus o nouă clauză de aplicare cu caracter general, cu efect la 1 iulie 2007, pentru a permite JSIS să acopere în continuare, în anumite condiții, asigurările de sănătate ale foștilor soți care suferă de afecțiuni grave.

Ulterior, Ombudsmanul s-a ocupat de un caz similar, în contextul cazului 2776/2005/ID. În acest caz, ancheta Ombudsmanului a scos la iveală faptul că Comisia hotărâse să prelungească asigurarea de sănătate a reclamantului, oferită prin JSIS, pentru aproape doi ani, pentru că reclamantul suferea de o boală gravă, al cărei tratament necesita costuri ridicate. Ombudsmanul a felicitat Comisia pentru decizia de a prelungi asigurarea medicală acordată prin JSIS, remarcând că aceasta reflectă o abordare sensibilă și pragmatică a problemei de sănătate a reclamantului.

Ștergerea numelor grupurilor de interese din industrie

Rezumatul deciziei privind plângerea 3269/2005/TN împotriva Comisiei Europene

Plângerea, care a fost prezentată în numele unui ONG, s-a referit la ștergerea de către Comisie a numelor grupurilor de interese din industrie din documente la care a fost acordat accesul în temeiul Regulamentului 1049/2001³¹. În plângere s-a afirmat că Comisia a omis să își respecte îndatorirea de a furniza accesul corespunzător la documente. Reclamantul a susținut că Comisia a omis să explice cum ar putea divulgarea numelor în cauză „aduce atingere protecției vieții private și integrității individului”, după cum se stipulează în articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul

³⁰ Articolele 35 și 41 din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene.

³¹ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

nr. 1049/2001, și că aceasta s-a bazat în mod eronat pe articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001³² în momentul în care a șters numele respective.

Comisia a susținut că divulgarea numelor indivizilor în cauză ar putea interfera cu dreptul acestora la viață privată, care este protejată de legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal. Comisia a considerat că decizia sa de a șterge numele este în conformitate cu acordul Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD), după cum se explică în documentul de referință al acestuia privind accesul public la documente și protecția datelor.

Ombudsmanul i-a scris AEPD, invitând-o să comenteze poziția adoptată de Comisie, în special în ceea ce privește aplicabilitatea Regulamentului nr. 45/2001 în cazul de față. În răspunsul său la solicitarea Ombudsmanului, AEPD a afirmat că dorește să aștepte hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cazul T-194/04, *Bavarian Lager v Comisia*, înainte de a analiza cazul de față. AEPD a explicat că a intervenit în acest caz în sprijinul solicitantului, deoarece, în opinia sa, poziția Comisiei nu a dus la un rezultat satisfăcător.

Întrucât nu era clar când se va pronunța hotărârea în cazul T-194/04, Ombudsmanul a decis să analizeze cazul de față fără a aștepta hotărârea Tribunalului și avizul AEPD.

Ombudsmanul a analizat ulterior cazul în lumina orientărilor AEPD, conform cărora trebuie îndeplinite trei condiții pentru ca accesul să fie refuzat în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001. Ombudsmanul nu a considerat că Comisia a stabilit că este îndeplinită vreuna dintre cele trei condiții. În consecință, Ombudsmanul a constatat că afirmația reclamantului pare să fie fondată.

Într-o astfel de situație, Ombudsmanul încearcă în mod normal să găsească o soluție amiabilă, în conformitate cu dispozițiile articolului (3) alineatul (5) din Statutul Ombudsmanului. Cu toate acestea, observând că problema ștergerii numelor persoanelor din documentele la care fusese acordat accesul în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 este în curs de revizuire de către Tribunalul de Primă Instanță pentru cazul T-194/04, Ombudsmanul a fost de părere că nu ar fi util să propună o soluție amiabilă, având în vedere că Comisia nu ar putea să ia nici o măsură înainte de pronunțarea hotărârii de către Curte. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că nu există nici un motiv pentru a-și continua ancheta și a clasat cazul. Ombudsmanul a subliniat că reclamantul ar putea să ia în calcul trimiterea unei noi plângeri Ombudsmanului, după pronunțarea hotărârii Tribunalului în cazul T-194/04 și după ce Comisia a acționat în consecință.

Notă: Tribunalul de Primă Instanță a pronunțat hotărârea în cazul T-194/04 la 8 noiembrie 2007. Tribunalul a anulat decizia Comisiei de a refuza să dezvăluie numele tuturor participanților la întâlniri, în contextul procedurilor pentru neîndeplinirea obligațiilor.

Europol

Pretins abuz de putere cu privire la accesul la date

Rezumatul deciziei privind plângerea 183/2006/MF împotriva Europol

Reclamanta a solicitat comisiei pentru protecția datelor din Franța (*Commission nationale de l'informatique et des libertés*, CNIL) să stabilească dacă datele referitoare la persoana sa au fost înregistrate de Europol. CNIL a transmis scrisoarea către Europol, care a informat reclamanta că nici un fel de date personale referitoare la persoana sa, la care ar fi avut dreptul de acces în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Convenția Europol coroborat cu legislația franceză aplicabilă, nu au fost înregistrate la Europol. Comisia de apel a aprobat decizia Europol.

³²

Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, JO 2001 L 8, p. 1.

În plângerea înaintată Ombudsmanului, reclamanta a susținut că Europol a refuzat în mod nejustificat să ofere informații referitoare la persoana sa și să îi permită accesul la aceste date. După părerea sa, acest fapt constituie un abuz de putere. În continuare, reclamanta a susținut că Europol nu a acordat atenția cuvenită acțiunii sale înaintate Comisiei de apel, deoarece traducerea în limba franceză a răspunsului său a fost adresată unui alt reclamant.

Directorul Europol a informat Ombudsmanul că scrisoarea Ombudsmanului care solicită avizul Europol cu privire la plângerea a fost transmisă Organismului comun de supraveghere al Europol (OCS).

În scrisoarea sa către Ombudsman, OCS a declarat că hotărârea Comisiei de apel era executorie pentru toate părțile în cauză. Articolul 195 alineatul (1) din Tratatul CE prevede ca Ombudsmanul să efectueze investigații în cazurile de administrare defectuoasă, cu excepția cazului în care faptele pretinse fac sau au făcut obiectul unor proceduri judiciare. Deoarece Comisia de apel este considerată o comisie independentă care oferă persoanelor fizice reparații juridice împotriva deciziilor Europol, OCS a presupus că în cazul de față se aplică această excepție. În ceea ce privește pretinsa lipsă de a trata cu atenție acțiunea reclamantei, OCS a declarat că au fost adoptate două hotărâri în două cazuri diferite de către Comisia de apel și că prima pagină a traducerii în limba franceză a hotărârii cu privire la acțiunea reclamantei a fost înlocuită în mod involuntar cu prima pagină a traducerii în limba franceză a unei alte hotărâri. OCS a subliniat că astfel de erori nu ar trebui să se producă și a adăugat că urmează să transmită scuze reclamantei pentru această greșeală.

În decizia sa, Ombudsmanul a subliniat că excepția relevantă prevăzută la articolul 195 alineatul (1) se aplică numai în situația în care cazul a fost soluționat sau este pendinte înaintea unei instanțe, iar interpretarea sa a fost confirmată de articolul 1 alineatul (3) din statutul său. Ombudsmanul a menționat că nu este convins de faptul că în sensul articolului 105 din Tratatul CE Comisia de apel trebuie considerată organism judiciar și că, prin urmare, faptul că a examinat un anumit caz nu ar trebui să o împiedice să efectueze o anchetă. Cu toate acestea, consideră că nu este necesar să adopte o poziție definitivă asupra acestei probleme în cazul de față. În acest context Ombudsmanul a menționat că reclamanta nu a pus la dispoziție nici o informație concretă care să sprijine afirmația sa potrivit căreia decizia Europol a fost eronată și abuzivă. Nici examinarea cu atenție a hotărârii Comisiei de apel nu a furnizat informații care să pună la îndoială decizia Europol. În aceste condiții, Ombudsmanul a considerat că nu există nici un temei pentru a efectua o anchetă în legătură cu prima afirmație a reclamantei.

În ceea ce privește pretinsa lipsă de atenție în tratarea acțiunii introduse de reclamantă, Ombudsmanul a menționat că OCS a cerut scuze reclamantei pentru eroarea săvârșită. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că nu există nici un motiv pentru a efectua o anchetă în legătură cu acest aspect al cazului.

Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (EASA)

Pretinsa lipsă a unei baze legale pentru decizia privind certificarea pentru navigabilitate a aeronavelor

Rezumatul deciziei privind plângerea 1103/2006/BU (confidențial) împotriva Agenției Europene de Siguranță a Aviației (AESA)

Reclamantul s-a plâns Ombudsmanului în legătură cu punerea în aplicare de către AESA a articolului 2 alineatul (3) litera (a) punctul (i) al Regulamentului 1702/2003³³ de stabilire a normelor

33

Regulamentul (CE) nr. 1702/2003 al Comisiei din 24 septembrie 2003 de stabilire a normelor de punere în aplicare privind certificarea pentru navigabilitate și mediu a aeronavelor și a produselor, reperelor și dispozitivelor, precum și certificarea întreprinderilor de proiectare și producție, JO 2003 L 243, p. 6.

de punere în aplicare privind, *inter alia*, certificarea pentru navigabilitate și mediu a aeronavelor. Prevederea de mai sus stipulează, în esență, că:

- se consideră că un produs care nu a fost omologat conform procedurilor JAA și care are un certificat de omologare (CO) emis de un stat membru înainte de 28 septembrie 2003 are un CO emis în conformitate cu Regulamentul 1702/2003 (AESACO), exceptând cazul în care:
- AESA stabilește că baza certificării de omologare a unui astfel de produs nu asigură un nivel de siguranță suficient.

Conform afirmațiilor reclamantului, din prevederea de mai sus reiese că produsele (aeronaive) cu un CO național emis de un stat membru vor fi *automat* considerate ca având un AESACO și că orice excepții de la acest principiu al recunoașterii automate ar trebui să fie specificate și argumentate în mod corespunzător, incluzând o prezentare a motivelor tehnice specifice pentru aeronava în cauză.

În acest context, reclamantul a protestat împotriva Deciziei nr. 2004/01/CF³⁴ a AESA, prin care aceasta pune în aplicare articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctul (i), menționat mai sus, din Regulamentul 1702/2003. În decizia sa, AESA a stabilit că baza certificării de omologare a produselor enumerate în anexa la aceeași decizie nu poate asigura un nivel de siguranță suficient, întrucât:

- se poate considera că produsele proiectate într-un stat membru au un AESACO doar în cazul în care baza certificării de omologare asigură un nivel de siguranță suficient,
- codurile de navigabilitate utilizate în unele state membre nu sunt suficient de bine cunoscute de către AESA pentru a asigura faptul că acestea asigură un nivel de siguranță suficient și
- în prezent, AESA nu are la dispoziție detalii suficiente despre baza certificării de omologare utilizată la certificarea produselor de către unele state membre.

Reclamantul a subliniat că abordarea adoptată de AESA în Decizia 2004/01/CF sugerează că nu se consideră că un produs are un AESACO decât dacă AESA stabilește că baza certificării de omologare a acestuia asigură un nivel de siguranță suficient, contrazicând astfel principiul recunoașterii automate prevăzut la articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctul (i) din Regulamentul 1702/2003. Acesta a afirmat, de asemenea, că faptul că AESA nu a fost în măsură să se familiarizeze cu anumite coduri de navigabilitate nu este un motiv valabil pentru a concluziona că este posibil ca baza națională a certificării de omologare a produselor enumerate în anexa la Decizia 2004/01/CF să nu asigure un nivel de siguranță suficient.

În consecință, reclamantul a pretins că AESA nu are dreptul să își bazeze Decizia 2004/01/CF pe articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctul (i) din Regulamentul 1702/2003. Aceasta a pretins, de asemenea, că, încălcând articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctul (i) din același Regulament, AESA a omis să stabilească certificatele de omologare pentru anumite tipuri de aeronave.

După ce a analizat cu atenție prevederile legale pertinente și argumentele reclamantului și ale AESA, Ombudsmanul nu a fost convins că Decizia 2004/01/CF a AESA (i) are o bază legală suficientă în Regulamentul 1702/2003 și (ii) că aceasta conține o prezentare corectă și suficientă a motivelor pe care se bazează. În consecință, Ombudsmanul a făcut AESA o propunere de soluție amiabilă, în care a sugerat că AESA ar putea lua în considerare modificarea Deciziei sale 2004/01/CF, astfel încât aceasta să fie în conformitate cu Regulamentul 1702/2003 și cu principiile buneii administrări.

În răspunsul său la propunerea pentru o soluție amiabilă, AESA a afirmat că a fost în măsură să stabilească modelul aprobat pentru toate aeronavele la care se referă Decizia 2004/01/CF și care intră sub incidența responsabilităților sale, inclusiv tipurile de aeronave la care se referă reclamantul

³⁴

Decizia nr. 2004/01/CF a Directorului Executiv al EASA din 28 aprilie 2004 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul 1702/2003.

și pentru care va fi emis un certificat de omologare. AESA a concluzionat că, în consecință, Decizia 2004/01/CF a fost abrogată printr-o nouă decizie³⁵.

Ombudsmanul a salutat răspunsul rapid și pozitiv al AESA la propunerea sa de soluție amiabilă adresată reclamantului. Ombudsmanul, în special, dar și reclamantul, au salutat faptul că AESA a abrogat în întregime Decizia contestată 2004/01/CF. Ombudsmanul a menționat, de asemenea, că AESA a emis un AESA-CO pentru tipurile de aeronave la care s-a referit reclamantul. Cu toate acestea, reclamantul l-a informat pe Ombudsman că este doar parțial mulțumit de acel AESA-CO și că intenționează să facă noi demersuri administrative pe lângă AESA referitor la acesta. Pe baza acestor rezultate ale anchetelor sale, Ombudsmanul a considerat că nu se justifică efectuarea altor anchete în acest caz, în consecință a clasat cazul.

3.7 CAZURI CLASATE ÎN URMA UNUI RAPORT SPECIAL

Comisia Europeană

Omission de a lua măsuri în ceea ce privește plângerea referitoare la Directiva privind timpul de lucru

Rezumatul deciziei privind plângerea 3453/2005/GG împotriva Comisiei Europene

În 2001, un medic german s-a plâns Comisiei Europene în legătură cu pretinsa nerespectare de către Germania a legislației UE privind timpul de lucru, în special în ceea ce privește timpul petrecut de către medicii de gardă în spitale. Normele relevante au fost prevăzute în Directiva 93/104/CE și au rămas în vigoare până când aceasta din urmă a fost înlocuită de Directiva 2003/88. În două hotărâri pronunțate în 2000 și 2003, Curtea Europeană de Justiție susținea că timpul petrecut de medicii de gardă în spitale trebuie considerat ca fiind timp de lucru în înțelesul acestor norme.

Într-o plângere adresată Ombudsmanului în decembrie 2003 (plângerea 2333/2003/GG), reclamantul a susținut că Comisia a omis să trateze plângerea sa împotriva Germaniei privind încălcarea dreptului comunitar într-o perioadă de timp corespunzătoare. După ce a examinat cazul, Ombudsmanul a considerat că afirmația reclamantului este întemeiată. Cu toate acestea, Ombudsmanul a remarcat că Germania a introdus recent o nouă legislație în acest domeniu, pe care Comisia încă mai trebuie să o analizeze și că Comisia pare să accepte faptul că deciziile Curții de Justiție au clarificat problemele juridice relevante. Presupunând că Comisia nu va mai amâna tratarea plângerii reclamantului privind încălcarea dreptului comunitar, Ombudsmanul și-a încheiat astfel ancheta.

În noiembrie 2005, reclamantul a apelat din nou la Ombudsman. În noua sa plângere (3453/2005/GG), reclamantul a repetat, în esență, afirmația pe care o prezentase deja în plângerea sa anterioară, conform căreia Comisia a omis să trateze plângerea sa privind încălcarea dreptului comunitar într-o perioadă de timp corespunzătoare. Ombudsmanul a decis să deschidă o nouă anchetă.

În avizul său, Comisia a afirmat că, în septembrie 2004, a prezentat în fața legiuitorului comunitar o propunere de modificare a Directivei 2003/88. Comisia a subliniat că va analiza plângerea de încălcare a dreptului comunitar a reclamantului luând în considerare această propunere, precum și discuțiile sale în curs cu celelalte instituții comunitare.

³⁵

Decizia nr. 2007/002/C a Directorului Executiv al EASA din 23 martie 2007 de abrogare a Deciziei 2004/01/CF a Directorului Executiv al EASA din 28 aprilie 2004 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 702/2003 al Comisiei.

Ombudsmanul a considerat că prezentarea unei propuneri de modificare a unei directive nu îi permite Comisiei să își neglijeze datoria de a se asigura că directiva existentă este respectată de către statele membre. În plus, acesta a considerat că discreția incontestabilă a Comisiei în ceea ce privește problemele legate de pretinse încălcări ale dreptului comunitar de către statele membre nu o îndreptățește să amâne pe termen nedefinit stabilirea unei concluzii în ceea ce privește o plângere, pe motiv că legislația aplicabilă ar putea fi modificată la un moment dat în viitor.

În consecință, la 12 septembrie 2006, Ombudsmanul a adresat Comisiei un proiect de recomandare prin care o îndemna să trateze plângerea reclamantului privind încălcarea dreptului comunitar cât mai curând posibil și cu cât mai multă sârguință.

În avizul său detaliat, Comisia și-a menținut poziția.

În consecință, la 10 septembrie 2007, Ombudsmanul a prezentat Parlamentului un raport special cu privire la acest caz.

3.8 ANCHETE DIN PROPRIA INIȚIATIVĂ A OMBUDSMANULUI

Integrarea persoanelor cu handicap de către Comisia Europeană

Rezumatul deciziei luate în urma anchetei din proprie inițiativă OI/3/2003/JMA

Persoanele cu handicap se confruntă cu o multitudine de obstacole care le împiedică să obțină șanse egale, independență și o integrare economică și socială deplină. Deși Uniunea a răspuns la această provocare prin adoptarea câtorva inițiative juridice și politice pentru înlăturarea acestor obstacole, Ombudsmanul a considerat că gravitatea situației cu care se confruntă persoanele cu handicap impune ca angajamentele proclamate să fie puse în practică prin intermediul unor măsuri eficiente. Datorită rolului central al Comisiei în cadrul instituțional al Uniunii și angajamentelor specifice ale acesteia față de persoanele cu handicap, Ombudsmanul a considerat că este util să revizuiască măsurile întreprinse de această instituție în acest domeniu și să evalueze dacă acestea respectă sau nu obligațiile legale și angajamentele declarate ale Comisiei. În consecință, Ombudsmanul a decis să deschidă o anchetă din proprie inițiativă referitoare la tema integrării persoanelor cu handicap de către Comisie, pentru a se asigura că acești cetățeni nu sunt discriminați în relațiile lor cu instituția. Acesta a solicitat Comisiei să îi prezinte un raport despre (i) măsurile pe care le-a adoptat sau pe care intenționează să le adopte pentru a se asigura că persoanele cu handicap nu sunt discriminate în relațiile lor cu instituția, precum și despre (ii) programul adoptării acestora.

Ancheta Ombudsmanului a fost efectuată printr-un dialog deschis și transparent la care au fost invitați să contribuie indivizi cu handicap, grupuri reprezentative, alți ombudsmani de la nivel național și regional, precum și cetățeni.

Pe baza revizuirii sale, Ombudsmanul consideră că au fost depuse eforturi reale de către Comisie pentru integrarea persoanelor cu handicap, chiar dacă anumite aspecte ale politicii sale nu par să fi îndeplinit așteptările publicului. Ombudsmanul recunoaște că s-au înregistrat progrese în câteva sectoare, inclusiv următoarele:

- asigurarea faptului că angajarea persoanelor cu handicap de către toate instituțiile UE respectă principiile fundamentale cuprinse în noul Statut al funcționarilor, cum ar fi interzicerea discriminării pe motiv de handicap (articolul 1d alineatul (1)), sau nevoia de a pune la dispoziția funcționarilor cu handicap amenajări corespunzătoare, astfel încât aceștia să își poată îndeplini sarcinile care le sunt atribuite (articolul 1d alineatul (4));

- candidații cu handicap care se prezintă la concursurile UE pot beneficia, în prezent, de câteva măsuri care să le faciliteze participarea; în plus, Comisia s-a angajat să exploreze diferitele mijloace prin care recrutarea persoanelor cu handicap poate fi promovată în cadrul instituției;
- adoptarea de noi cerințe privind accesibilitatea clădirilor Comisiei, care respectă pe deplin standardele stabilite de legislația UE și de cea belgiană și care corespund nevoilor specifice ale persoanelor cu handicap;
- informațiile au devenit mai accesibile persoanelor cu handicap, în special în ceea ce privește datele publicate pe site-ul web al Comisiei; instituția a făcut eforturi laudabile în acest sens;
- Comisia a depus eforturi pentru a-și adapta mai mult serviciile la dificultățile cu care se confruntă persoanele cu handicap, în așa fel încât acestea să poată răspunde în mod corespunzător, dacă este cazul. În acest sens, Codul de Bună Practică al Comisiei ar trebui să fie o unealtă foarte utilă pentru sensibilizarea personalului său, deși ar trebui să se depună eforturi pentru a garanta că standardele de conduită sunt respectate pe deplin și actualizate periodic.

Ombudsmanul este conștient de faptul că, după cum a subliniat publicul în timpul procesului de consultare, este necesar să se mai ia măsuri și în alte sectoare, inclusiv următoarele:

- ajutorul financiar acordat de Comisie funcționarilor cu handicap sau celor care au în familie persoane cu handicap încă mai este perceput ca fiind insuficient; publicul consideră, de asemenea, că alocația bugetară pentru costurile legate de handicap trebuie mărită;
- măsurile adoptate pentru a promova recrutarea persoanelor cu handicap par să fie lipsite de transparență și s-a solicitat o evaluare mai fiabilă a situației;
- de asemenea, par să existe nemulțumiri față de insuficienta accesibilitate a anumitor persoane cu handicap la informațiile Comisiei;
- situația elevilor cu handicap din școlile europene pare să fie necorespunzătoare, iar politica școlilor de integrare a acestei categorii de copii nu pare să fi contribuit în mod eficient la integrarea acestora;
- aplicarea Codului de Bună Practică al Comisiei a dezvăluit câteva imperfecțiuni, în special în ceea ce privește numărul insuficient de măsuri întreprinse pentru sensibilizarea personalului instituției prin intermediul unor cursuri de formare sau seminare.

Ombudsmanul este conștient de faptul că au fost luate câteva angajamente de către Comisie în vederea abordării preocupărilor publicului menționate mai sus. Ombudsmanul menționează că Comisia și-a luat următoarele angajamente:

- să furnizeze rambursarea totală a costurilor legate de un handicap; cu condiția să fie puse la dispoziție fonduri suficiente de către autoritatea bugetară și să se ajungă la un acord interinstituțional;
- să ia în considerare publicarea unor rapoarte mai generale privind recrutarea persoanelor cu handicap, în care ar trebui să includă statistici actuale și viitoare;
- să adopte noi standarde privind accesibilitatea clădirilor sale de către persoanele cu handicap și să mărească numărul de locuri de parcare pentru persoanele cu handicap, în toate clădirile sale ori în apropierea acestora;
- să organizeze, pe viitor, acțiuni specifice privind sensibilizarea prin sesiuni de formare și conferințe sau seminare destinate personalului.

Având în vedere angajamentele Comisiei, Ombudsmanul consideră că, în prezent, nu par să fie necesare și alte acțiuni în ceea ce privește aspectele de mai sus.

Ombudsmanul consideră însă că, în ceea ce privește situația elevilor cu handicap din școlile europene, starea actuală a lucrurilor încă mai pare a fi necorespunzătoare. Pentru a monitoriza

îndeaproape modul în care evoluează această situație în viitorul apropiat, Ombudsmanul consideră necesară prezentarea unui raport de către Comisie până la sfârșitul anului 2007 despre progresul înregistrat de școlile europene în ceea ce privește integrarea copiilor cu handicap. Acest raport va permite Ombudsmanului să decidă dacă sunt necesare și alte măsuri din partea sa cu privire la această problemă.

Ombudsmanul își exprimă speranța că rezultatele inițiativei sale vor ajuta Comisia să reevalueze câteva dintre acțiunile sale în acest domeniu, în vederea corectării lor, dacă este necesar, servind astfel mai bine interesele tuturor cetățenilor europeni.

3.9 CERERI DE INFORMAȚII SOLUȚIONATE DE OMBUDSMAN

Pretinsa discriminare pe motive de naționalitate

Rezumatul cererii de informații Q1/2007/ELB, prezentată de Ombudsmanul din Luxemburg

Ombudsmanul din Luxemburg a adresat o cerere de informații Ombudsmanului European, după ce a fost contactat de un cetățean din Luxemburg (denumit în continuare „reclamantul”) în legătură cu un litigiu cu Ministerul Apărării din Franța.

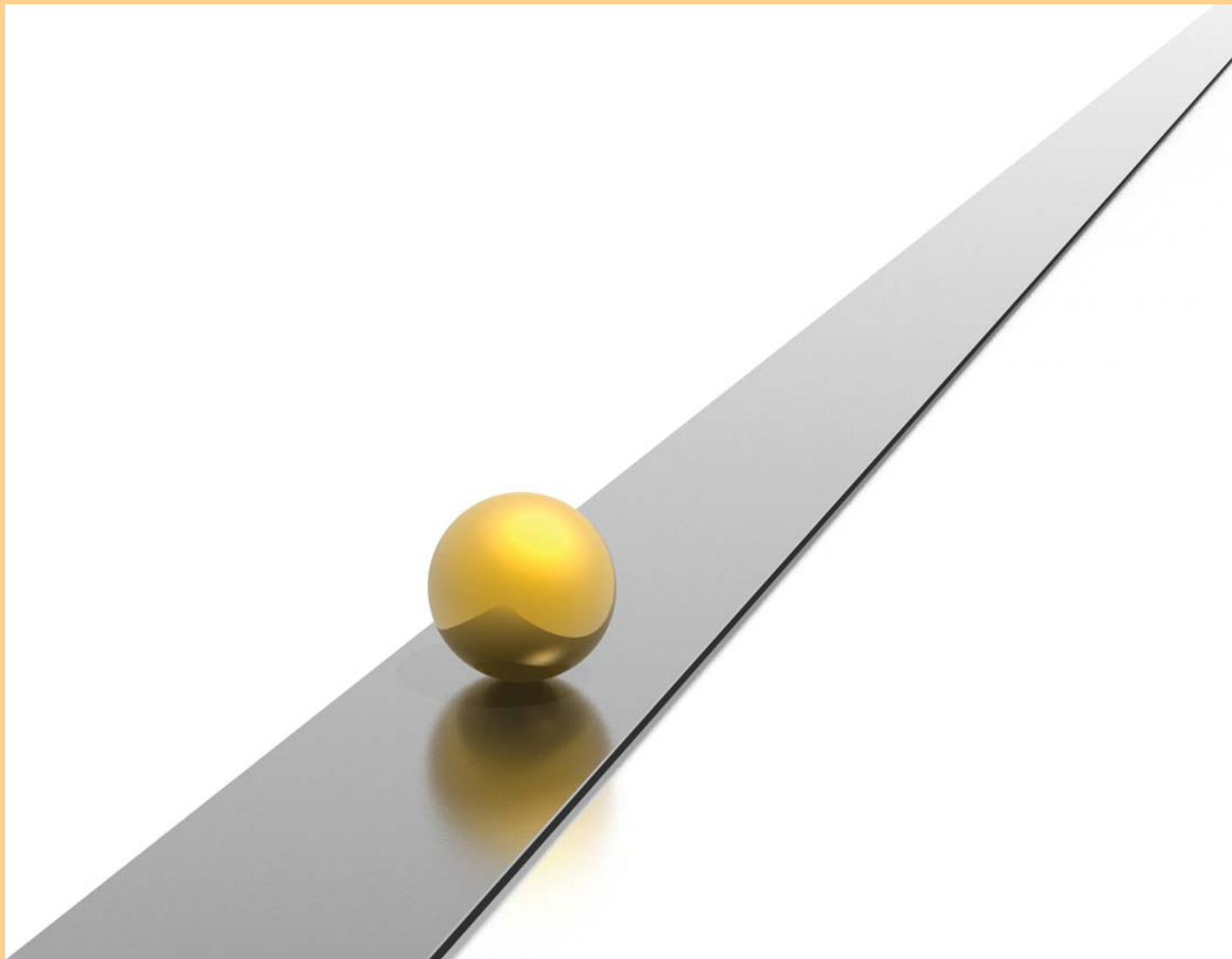
Reclamantul s-a născut în Franța, apoi s-a mutat în Luxemburg. La vârsta de 20 de ani, timp de 29 de luni, reclamantul a servit în armata franceză. Mai târziu, acesta a dobândit cetățenia luxemburgheză. Întrucât i s-a acordat calitatea de veteran de război, reclamantul a solicitat o pensie de veteran de război. Ministerul Apărării din Franța a respins solicitarea reclamantului, deoarece acesta a renunțat la cetățenia franceză după ce și-a încheiat serviciul în armata franceză. Ombudsmanul din Luxemburg a transferat cazul Ombudsmanului francez. Conform afirmațiilor Ombudsmanului francez, drepturile reclamantului au fost evaluate în conformitate cu normele aplicabile.

În cazul de față, după ce a luat în considerare informațiile conținute în scrisoare și în dosarul plângerii, Ombudsmanul European a înțeles că este invitat să ia poziție cu privire la următoarea chestiune: în astfel de circumstanțe, există o încălcare a principiului nediscriminării pe motive de naționalitate?

Ombudsmanul a subliniat că, în conformitate cu articolul 12 din Tratatul CE, „în domeniul de aplicare a prezentului tratat și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevede, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate”. Această interdicție este o expresie a principiului general al egalității, un principiu fundamental al dreptului comunitar. Totuși, acest principiu intră în acțiune în cazul în care o situație intră sub incidența aplicării dreptului comunitar; acesta nu poate să aibă, în sine, efectul de extindere a domeniului de aplicare a dreptului comunitar. Astfel, legislația națională care prevede un tratament diferențiat al cetățenilor Uniunii Europene pe motive de naționalitate nu poate fi considerată ca fiind incompatibilă cu principiul general al dreptului comunitar, menționat mai sus (și nu va fi analizată din punctul de vedere al conformității sale cu principiul nediscriminării), în cazul în care această legislație se referă la o situație care nu intră sub incidența aplicării dreptului comunitar.

În cazul de față, situația reclamantului nu a părut să aibă o legătură suficientă cu dreptul comunitar sau să intre sub incidența aplicării acestuia. Din acest punct de vedere, nu a părut să existe o legislație comunitară secundară referitoare la acest subiect. În situații ca acestea, nu pare să existe vreo încălcare a principiului general al dreptului comunitar care interzice discriminarea pe motive de naționalitate.

RELAȚIILE CU INSTITUȚIILE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

4

4 RELAȚIILE CU INSTITUȚIILE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Ombudsmanul European dedică mult timp pentru a se întâlni cu membrii și funcționarii instituțiilor și organismelor europene, în vederea promovării unei culturi a serviciilor în cadrul administrației europene. Peste 60 de asemenea întâlniri au avut loc în cursul anului respectiv. Aceste întâlniri îi permit Ombudsmanului să explice raționamentele care stau la baza activității sale și să-i sensibilizeze pe membri și funcționari față de nevoia de a răspunde constructiv la plângeri. Acest capitol conține o prezentare generală a acestor întâlniri.

Ombudsmanul European s-a întâlnit de trei ori cu funcționarii publici de la toate nivelurile din Comisia Europeană. Deoarece Comisia este instituția care face obiectul celei mai mari părți a anchetelor întreprinse de Ombudsman, este foarte important ca aceasta să preia un rol conducător în dezvoltarea unei culturi a serviciilor pentru cetățeni și de respect pentru drepturile acestora. Reacțiile primite de Ombudsman în cursul acestor reuniuni au fost foarte încurajatoare. De o importanță cheie în facilitarea acestor trei reuniuni a fost vicepreședintele Comisiei, dna Margot WALLSTRÖM, responsabilă, inter alia, pentru relațiile cu Ombudsmanul, și secretarul general al Comisiei, dna Catherine DAY.

Reuniunile cu membrii și funcționarii Parlamentului European au, de asemenea, o importanță specială, având în vedere relația privilegiată a Ombudsmanului cu Parlamentul. Parlamentul European alege Ombudsmanul și acesta răspunde în fața Parlamentului. În acest sens, punctul culminant din calendarul Ombudsmanului în privința relațiilor sale cu Parlamentul este dezbaterea raportului anual al acestuia în cadrul sesiunii plenare. Aceasta a avut loc la 25 octombrie, iar sesiunea este descrisă mai detaliat în secțiunea 6.1 din prezentul raport.

Ombudsmanul are o relație de lucru excelentă cu Comisia pentru petiții a Parlamentului, care este responsabilă pentru relațiile cu Ombudsmanul și redactează raportul referitor la raportul anual al acestuia. În 2007, dl DIAMANDOUROS a participat la trei reuniuni ale Comisiei pentru petiții, pe parcursul cărora a susținut raportul anual și două rapoarte speciale. Acestea din urmă au acoperit utilizarea limbilor pe site-urile web ale Președințiilor Consiliului și problemele legate de punerea în aplicare a Directivei europene privind timpul de lucru. La cererea comisiei, Ombudsmanul a fost reprezentat de un membru al personalului său la fiecare dintre reuniunile sale din 2007. Ombudsmanul a participat în persoană la reuniuni ale Comisiei pentru petiții și ale Comisiei pentru afaceri constituționale pentru a explica propunerile de modificare ale statutului său (a se vedea capitolul 2). În fine, Ombudsmanul a fost invitat de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne pentru a-și rezuma experiența în tratarea plângerilor privind refuzul accesului la documente, având în vedere procesul continuu de reformare a Regulamentului 1049/2001.

Ombudsmanul a continuat să se adreseze celorlalte instituții și organisme în 2007. În februarie, acesta s-a întâlnit cu dl Dimitris DIMITRIADIS, președintele Comitetului Economic și Social European. În iulie a călătorit la Frankfurt pentru reuniuni cu dl Jean-Claude TRICHET, președintele Băncii Centrale Europene, dl Lucas D. PAPADEMOS, vicepreședinte, și dna Gertrude TUMPEL-GUGERELL, membru al Comitetului executiv. Acestea au fost urmate de către o prezentare în fața personalului superior al băncii. De asemenea, anul 2007 a inclus și o întâlnire cu președintele Curții Europene de Justiție, dl Vassilios SKOURIS.

Pentru a-și ține personalul la curent asupra evoluțiilor din alte instituții și organisme europene, Ombudsmanul folosește reuniunile periodice ale personalului pe care le organizează în Strasbourg pentru a invita vorbitori externi. În martie 2007, președintele Tribunalului Funcției Publice a Uniunii

Europene, dl Paul J. MAHONEY, s-a adresat personalului Ombudsmanului, oferind o prezentare generală a experienței recent creatului tribunal și acoperind aspecte direct relevante pentru cei care tratează plângerile adresate Ombudsmanului. În decembrie, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, dl Peter HUSTINX, a venit la Strasbourg pentru a schița ultimele evoluții din domeniul protecției datelor și pentru a răspunde întrebărilor personalului Ombudsmanului, atât cu privire la tratarea plângerilor, cât și cu privire la chestiunile administrative din cadrul instituției. Sesiunile aprinse de întrebări și răspunsuri care au urmat ambelor prezentări au arătat cât de valoroase au fost acestea pentru personalul Ombudsmanului.

Întâlnirile și manifestările menționate mai sus, precum și celelalte activități ale Ombudsmanului din acest domeniu, sunt enumerate în secțiunile următoare ale prezentului capitol¹.

4.1 PARLAMENTUL EUROPEAN

16 ianuarie: întâlnire cu dl Christian PENNERA, jurisconsult.

17 ianuarie: întâlnire cu dl Andrew DUFF, deputat european.

12 februarie: întâlnire cu dl Herbert BÖSCH, deputat european.

12 februarie: întâlnire cu dl Julian PRIESTLEY, secretar general.

12 februarie: întâlnire cu dl Nicolas-Pierre RIEFFEL, director general pentru infrastructură.

13 februarie: participare la prezentarea programului de lucru al președintelui Parlamentului, dl Hans-Gert PÖTTERING, deputat european.

13 februarie: întâlniri cu dna Anneli JÄÄTTEENMÄKI, deputat european, și cu dl Paolo CASACA, deputat european.

13 martie: prezentarea Raportului anual 2006 al Ombudsmanului dlui Hans-Gert PÖTTERING, deputat european.

14 martie: întâlnire cu dna Diana WALLIS, deputat european.

27 martie: prezentarea Raportului special al Ombudsmanului privind utilizarea limbilor pe site-urile web ale Președințiilor Consiliului la o reuniune a Comisiei pentru petiții.

24 aprilie: întâlnire cu dna Sylvia-Yvonne KAUFMANN, deputat european.

24 aprilie: întâlnire cu dl David HARLEY, secretar general adjunct.

25 aprilie: întâlnire cu dl Íñigo MÉNDEZ DE VIGO, deputat european.

26 aprilie: întâlnire cu dl Richard CORBETT, deputat european.

26 aprilie: întâlnire cu dl Harald RØMER, secretar general.

26 aprilie: întâlnire cu dl Christian PENNERA.

2 mai: prezentare de către dl DIAMANDOUROS a propunerilor de modificare a Statutului Ombudsmanului în fața Comisiei pentru afaceri constituționale.

2 mai: întâlnire cu președintele Comisiei pentru petiții, dl Marcin LIBICKI, deputat european, și cu raportorul pentru Raportul anual 2006 al Ombudsmanului, dna Luciana SBARBATI, deputat

¹ Dacă nu există alte mențiuni, întâlnirile și manifestările au avut loc la Bruxelles, Luxemburg sau Strasbourg.

european. De asemenea, la reuniune a fost prezent șeful secretariatului Comisiei pentru petiții, dl David LOWE.

2 mai: prezentarea Raportului anual 2006 al Ombudsmanului în fața Comisiei pentru petiții. De asemenea, în cursul acestei întâlniri, dl DIAMANDOUROS a prezentat propunerile de modificare a Statutului Ombudsmanului.

9 mai: participarea Ombudsmanului la ceremonia Zilei Europei, organizată de Oficiul de Informații al Parlamentului European la Strasbourg.

22 mai: întâlniri cu dna Charlotte CEDERSCHIÖLD, deputat european, și cu dl Jacky HÉNIN, deputat european.

20 iunie: întâlniri cu dna Luciana SBARBATI, deputat european, și cu dl Ville ITÄLÄ, deputat european.

21 iunie: întâlnire cu dl Metin KAZAK, deputat european.

4 octombrie: întâlniri cu dna Diana WALLIS, deputat european, și cu dl Costas BOTOPOULOS, deputat european.

4 octombrie: prezentarea Raportului special al Ombudsmanului privind problemele legate de punerea în aplicare a Directivei europene privind timpul de lucru la o reuniune a Comisiei pentru petiții.

24 octombrie: întâlniri cu Sir Robert ATKINS, deputat european, și cu dl Andrew DUFF, deputat european.

25 octombrie: prezentarea Raportului anual 2006 al Ombudsmanului la sesiunea plenară a Parlamentului European (a se vedea secțiunea 6.1).

15 noiembrie: întâlniri cu dl Martin SCHULZ, deputat european, și cu dl Paul VAN BUITENEN, deputat european.

22 noiembrie: întâlniri cu dna Diana WALLIS, deputat european, și cu dl Ioannis VARVITSIOTIS, deputat european.

29 noiembrie: prezentarea experienței Ombudsmanului în tratarea plângerilor privind refuzul de acces la documente la o reuniune a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne privind procesul continuu de reformare a Regulamentului 1049/2001².

10 decembrie: întâlnire cu dna Maria Eleni KOPPA, deputat european.

11 decembrie: întâlniri cu dna Anneli JÄÄTTEENMÄKI, deputat european, cu dna Maria DA ASSUNÇÃO ESTEVES, deputat european, și cu dl Costas BOTOPOULOS, deputat european, cu dl Ingo FRIEDRICH, deputat european, cu dl Michael CASHMAN, deputat european, cu dl Marco CAPPATO, deputat european, și cu dl Emilio DE CAPITANI, șeful secretariatului Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

12 decembrie: întâlniri cu dna Charlotte CEDERSCHIÖLD, deputat european, cu dna Diana WALLIS, deputat european, cu dl Brian CROWLEY, deputat european, cu dl Jens-Peter BONDE, deputat european, cu Sir Robert ATKINS, deputat european, cu dna Margrete AUKEN, deputat european, și cu dl David HAMMERSTEIN, deputat european, și cu dl Christian PENNERA.

12 decembrie: participare la ceremonia de proclamare oficială a Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

²

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001 L 45, p. 43.

13 decembrie: întâlniri cu dna Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU, deputat european, și cu dl Joseph DAUL, deputat european.

4.2 COMISIA EUROPEANĂ

12 ianuarie: întâlnire cu dl Themis THEMISTOCLEOUS, șeful Reprezentanței Comisiei Europene în Nicosia, Cipru.

15 martie: întâlnire cu dl Fernando FRUTUOSO DE MELO, director responsabil, inter alia, pentru relațiile cu Ombudsmanul European în Secretariatul General.

24 aprilie: întâlnire cu dl Siim KALLAS, vicepreședinte responsabil pentru afaceri administrative, audit și luptă antifraudă.

22 mai: întâlnire cu dl Michel PETITE, șeful Serviciului juridic.

28 iunie: întâlnire cu dna Catherine DAY, secretar general.

12 septembrie: prezentare la o întâlnire a șefilor delegațiilor externe ale Comisiei.

6 noiembrie: întâlnire cu dl Jean-Claude EECKHOUT, director general onorific și consilier special.

7 noiembrie: întâlnire cu dna Catherine DAY, urmată de o prezentare susținută în fața personalului Comisiei responsabil pentru coordonarea anchetelor Ombudsmanului. La întâlnire au luat parte dna Margot WALLSTRÖM, vicepreședinte pentru relații instituționale și comunicare, și dna DAY.

29 noiembrie: întâlnire cu directorii generali.

4.3 ALTE INSTITUȚII ȘI ORGANISME

12 februarie: întâlnire cu dl Dimitris DIMITRIADIS, președintele Comitetului Economic și Social European.

DI DIAMANDOUROS și dl Dimitris DIMITRIADIS, președintele Comitetului Economic și Social. Strasbourg, 12 februarie 2007.

15 martie: întâlnire cu dl Rémy JACOB, director general al Centrului de strategie, și dl Felismino ALCARPE, șef adjunct de serviciu al Băncii Europene de Investiții.

30 martie: prezentare susținută de dl Paul J. MAHONEY, președinte al Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, în fața personalului Ombudsmanului European.

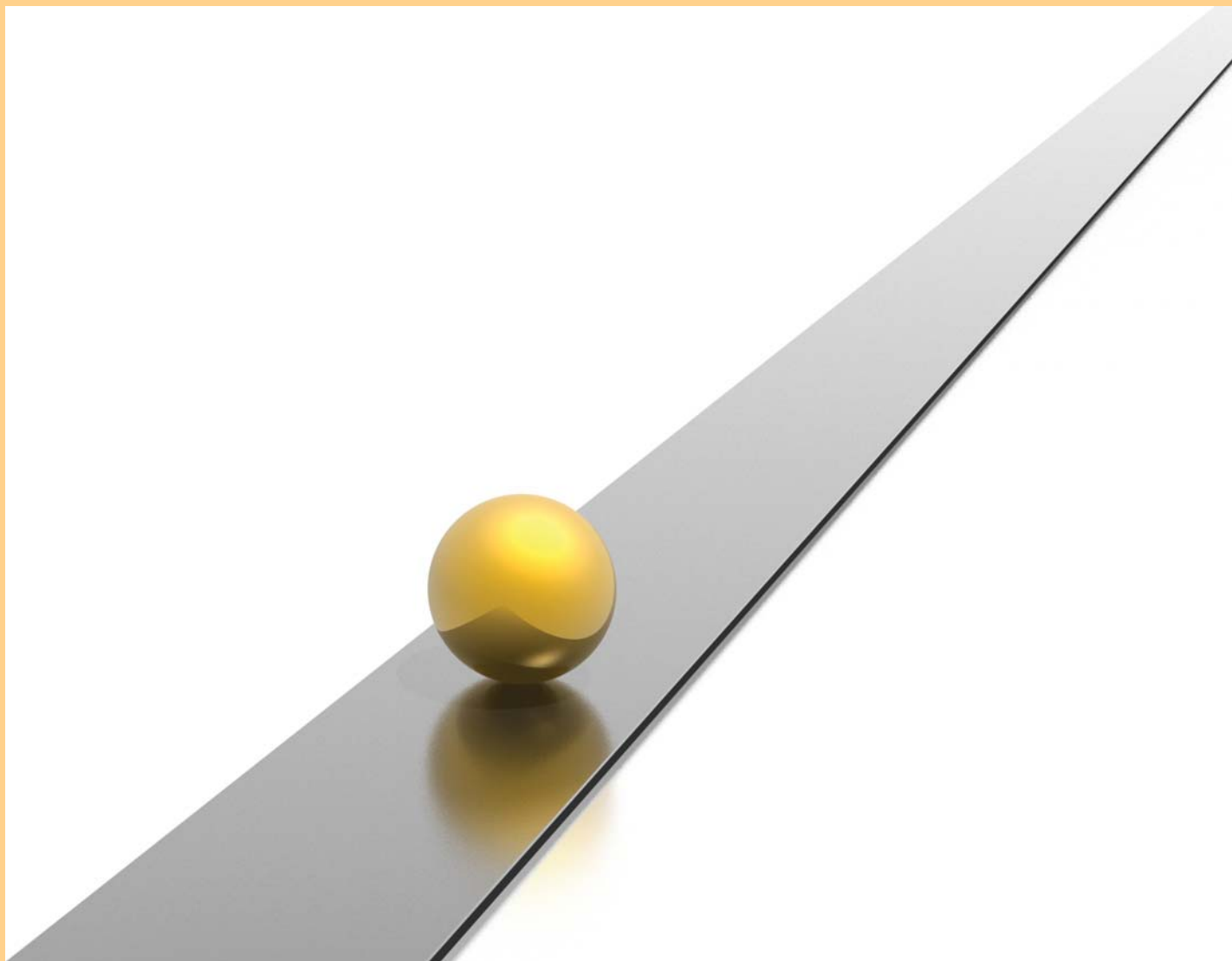
2 iulie: întâlniri cu dl Jean-Claude TRICHET, președintele Băncii Centrale Europene, dl Lucas D. PAPADEMOS, vicepreședinte, și dna Gertrude TUMPEL-GUGERELL, membru al Comitetului executiv. Acestea au fost urmate de către o prezentare în fața personalului de conducere superior al băncii, în Frankfurt, Germania.

16 iulie: întâlnire cu Președintele Curții de Justiție a Comunităților Europene, dl Vassilios SKOURIS.

6 noiembrie: întâlnire cu ambasadorul Vassilis KASKARELIS, reprezentantul permanent al Greciei la Uniunea Europeană.

7 decembrie: prezentare susținută de dl Peter HUSTINX, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, în fața personalului Ombudsmanului European.

RELAȚIILE CU ALȚI OMBUDSMANI ȘI ORGANISME SIMILARE

5

5 RELAȚIILE CU ALȚI OMBUDSMANI ȘI ORGANISME SIMILARE

Ombudsmanii din întreaga Uniune, la nivelurile național, regional și local, joacă un rol cheie în asigurarea respectării depline a drepturilor cetățenilor în temeiul dreptului comunitar. Ombudsmanul European cooperează strâns cu omologii săi pentru a asigura tratarea promptă și eficientă a plângerilor cetățenilor referitoare la dreptul comunitar. Această cooperare are loc în cea mai mare parte sub egida Rețelei europene a ombudsmanilor. Acest capitol detaliază activitățile rețelei în 2007, punctul culminant al acestora fiind al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre ale UE și statele candidate. O prezentare detaliată a acestui eveniment se găsește mai jos. În cursul seminarului, ombudsmanii au adoptat o declarație, al cărei scop este de a contribui la informarea cetățenilor și a altor utilizatori ai serviciilor ombudsmanului cu privire la beneficiile pe care le pot aștepta atunci când se adresează unui membru al rețelei într-o chestiune ce face obiectul legislației comunitare. Această evoluție este considerată ca o etapă cheie în construirea unei identități publice mai clare pentru rețea. Declarația este reprodusă în întregime în acest capitol.

Alte activități acoperite în acest capitol includ seminare și conferințe la care Ombudsmanul European și personalul său au participat în 2007, precum și contacte bilaterale pe care dl DIAMANDOUROS le-a avut cu omologii săi din statele membre ale UE și din alte regiuni.

5.1 REȚEAUA EUROPEANĂ A OMBUDSMANILOR

Rețeaua europeană a ombudsmanilor constă din aproape 90 de oficii în 31 de state europene. În cadrul Uniunii, aceasta cuprinde ombudsmanii și alte organisme similare la nivel european, național și regional, în timp ce la nivel național, include, de asemenea, Norvegia, Islanda și țările candidate la UE. Fiecare ombudsman național și organism similar din statele membre ale UE, precum și din Norvegia și Islanda, a desemnat un ofițer de legătură ca persoană de contact cu ceilalți membri ai rețelei.

Rețeaua a fost creată în 1996 și s-a dezvoltat constant, devenind un puternic instrument de colaborare pentru ombudsmani și personalul lor, servind ca mecanism eficient de cooperare în soluționarea cazurilor. Este de importanță deosebită pentru Ombudsmanul European, pentru că îi permite să trateze prompt și eficient plângerile care nu intră sub incidența mandatului său. Experiența și cele mai bune practici sunt împărtășite prin intermediul seminarelor și întâlnirilor, un buletin informativ periodic, un forum electronic de discuții și un serviciu electronic de presă zilnic. Vizitele Ombudsmanului European organizate de ombudsmanii din statele membre și din statele aderente s-au dovedit a fi, de asemenea, extrem de eficiente în dezvoltarea rețelei. Secțiunea 5.1 se încheie, prin urmare, cu menționarea pe scurt a vizitelor de informare ale Ombudsmanului în 2006. Aceste vizite sunt prezentate mai detaliat în secțiunea 6.2.

Toate activitățile descrise mai jos sunt importante pentru susținerea ombudsmanilor în îndeplinirea funcției lor de garantare a aplicării corecte a dreptului comunitar în întreaga Uniune. Acesta reprezintă un fapt vital, dacă cetățenii doresc să beneficieze pe deplin de drepturile de care dispun în conformitate cu legislația comunitară. Ombudsmanul European consideră aceasta ca fiind o prioritate specială și acordă resurse considerabile pentru dezvoltarea rețelei.

Seminarii ale ombudsmanilor naționali

O dată la doi ani au loc seminarii ale ombudsmanilor naționali, organizate în comun de Ombudsmanul European și de un echivalent național al acestuia. Al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre ale UE și din statele candidate a fost organizat de ombudsmanul național francez, dl Jean-Paul DELEVOYE, și de Ombudsmanul European. Acesta s-a desfășurat la Strasbourg, între 14 și 16 octombrie 2007. A fost al doilea seminar al ombudsmanilor naționali care a avut loc la Strasbourg, puțin după aniversarea a 11 ani de la primul asemenea seminar, care a fost organizat în septembrie 1996.

La reuniune au fost reprezentate toate cele 27 de state membre ale UE, două din cele trei state candidate, precum și Norvegia și Islanda. După cum s-a convenit la al cincilea seminar, reprezentanți ai ombudsmanilor regionali din țările UE, acolo unde aceștia există, și anume Austria, Belgia, Germania, Italia, Regatul Unit și Spania¹, au fost, de asemenea, invitați pentru prima dată să participe.

Tema seminarului din 2007 a fost „Regândirea bunei administrări în Uniunea Europeană”. Această temă a fost aleasă cunoscându-se faptul că o serie de ombudsmani, indiferent dacă la nivel regional, național sau european, reprezentând diferite culturi și tradiții administrative, reflectau asupra modalităților de a rafina, regândi și adânci înțelegerea lor asupra bunei administrări, în vederea îmbunătățirii calității serviciilor oferite cetățenilor și, în general, utilizatorilor administrațiilor publice pe care le supraveghează. S-a dovedit a fi o alegere populară.

Dezbateri la seminar

Seminarul a fost deschis de gazde, dl DELEVOYE și dl DIAMANDOUROS, și a inclus un discurs de bun venit al primarului din Strasbourg, senatorul Fabienne Keller, și un mesaj de bun venit transmis de prim-ministrul Franței, dl François FILLON. Acesta din urmă a subliniat rolul Europei în răspândirea valorilor toleranței, dialogului și democrației în întreaga lume. Ombudsmanii din Europa reprezintă una din cele mai evidente manifestări ale acestor valori, a spus acesta. Atunci când ombudsmanii supraveghează aplicarea unui corp de legislație europeană care devine din ce în ce mai important, ei se află în prima linie a celor care construiesc Europa, concret, zi de zi.

Primarul Strasbourgului, senator Fabienne KELLER, dl DIAMANDOUROS și ombudsmanul național francez, dl Jean-Paul DELEVOYE, deschid al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre și țările candidate. Strasbourg, 15 octombrie 2007.

Discurs principal

Judecătorul Allan ROSAS, Președinte al celei de-a Treia Camere a Curții Europene de Justiție (CEJ), a deschis lucrările seminarului cu un discurs intitulat „Asigurarea aplicării uniforme a dreptului

¹ Aceste țări sunt enumerate în ordinea protocolară a UE.

comunitar într-o Uniune cu 27 de membri: rolul instanțelor și al autorităților naționale”. Conform judecătorului ROSAS, una din cele mai importante trăsături ale dreptului comunitar este că trebuie aplicat direct de toți cei vizați, inclusiv autoritățile administrative naționale. Acesta a subliniat faptul că ombudsmanii naționali joacă un rol foarte important în monitorizarea deciziilor administrative și a practicilor referitoare la aplicarea și punerea în aplicare nu numai a dreptului intern, ci și a celui comunitar. Ar fi o greșeală să ne bazăm exclusiv pe sistemul judiciar pentru a asigura aplicarea corectă a dreptului comunitar, a spus acesta. În opinia sa, cetățeanul preferă în primul rând ca principiile legalității și buneii administrări, recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, să fie respectate de la început, fără a trebui să recurgă la proceduri judiciare care pot fi lungi și costisitoare. În această privință, este important să se reamintească faptul că una din cheile de boltă ale edificiului juridic european o reprezintă relevanța sa directă pentru cetățeanul individual, care îl poate invoca direct în fața instanțelor și autorităților administrative. Acesta a confirmat că activitatea ombudsmanilor contribuie la consolidarea rolului cetățeanului. Jurisprudența CEJ privind cetățenia Uniunii a contribuit, de asemenea, la această accentuare a unei „Europe a cetățenilor”.

Judecătorul Allan ROSAS, președinte al celei de-a Treia Camere a Curții Europene de Justiție, rostește un discurs important la cel de-al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre ale UE și statele candidate. Strasbourg, 15 octombrie 2007.

În ceea ce privește problema aplicării *uniforme*, la care se face trimitere în titlul discursului său, judecătorul a recunoscut faptul că aplicarea descentralizată reprezintă o provocare. Problema nu s-a redus prin extinderea UE la 27 de state membre. În opinia sa, descentralizarea ar trebui însoțită de coordonare și cooperare, responsabilitate, răspundere și transparență. Instituțiile naționale de monitorizare și control, precum și coordonarea dintre asemenea instituții și instituțiile la nivel european, sunt de o importanță crucială. În această privință, judecătorul ROSAS a salutat organizarea unor seminarii periodice ale ombudsmanilor naționali.

DI Jens NYMAND-CHRISTENSEN, director responsabil pentru o mai bună reglementare și chestiuni instituționale în Secretariatul General al Comisiei Europene, se adresează celui de-al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre ale UE și din statele candidate. Strasbourg, 15 octombrie 2007.

Prima sesiune tematică: Legalitate și bună administrare: există o diferență?

DI DIAMANDOUROS a deschis dezbaterile în prima sesiune tematică, care a fost prezidată de ombudsmanul național al Irlandei, dna Emily O'REILLY. Prezentarea acestuia s-a concentrat, în special, pe noțiunea de „viață dincolo de legalitate”. În opinia sa, existența continuă a spațiului conceptual al vieții dincolo de legalitate este pozitivă pentru cetățenii europeni. În primul rând, legea și legalitatea continuă să fie strâns asociate vinovăției și sancțiunilor. Dar o cultură a serviciilor, pe care ombudsmanii ar trebui să o promoveze în mod special, nu este o cultură a vinovăției, a spus acesta. În plus, orice încercare de promovare a unei culturi a serviciilor prin lege nu ar face decât să întărească o abordare îngustă și legalistă. În același timp, ar putea, de asemenea, încuraja tendința anumitor reclamanți de a-și privi plângerea ca pe un denunț, nu ca pe un instrument de obținere a unei reparații practice sau ca pe o soluționare constructivă a unei probleme.

Un al doilea considerent relevant se referă la relația dintre activitatea ombudsmanilor și cea a instanțelor. Logica procedurilor judiciare conduce la judecată, unde instanța determină în mod autoritar drepturile juridice ale părților. Logica procedurilor Ombudsmanului, pe de altă parte, este diferită și presupune flexibilitate între două moduri de funcționare. Pe de o parte, există o modalitate de soluționare a litigiilor, care se concentrează pe soluționarea problemelor, reducerea conflictului, posibilitățile de compromis și rezultate favorabile pentru fiecare parte. Pe de altă parte, există o modalitate judiciară, în care Ombudsmanul constată fie că există administrare defectuoasă, fie că nu există administrare defectuoasă. Această modalitate este guvernată de o logică similară celei a Curții, în care, de obicei, o parte se consideră câștigătoare, iar cealaltă este perdantă. Echilibrul dintre cele două modalități depinde de la caz la caz, iar în anumite situații poate presupune trecerea de la o modalitate la alta de mai multe ori. În opinia dlui DIAMANDOUROS, instituțiile europene sunt încurajate să coopereze cu acesta în modalitatea de soluționare a litigiilor, cunoscând faptul că ancheta sa nu se concentrează în mod exclusiv pe întrebarea „care sunt drepturile juridice ale părților?”.

DI Alex BRENNINKMEIJER, ombudsmanul național al Olandei, și dl Joseph SAID PULLICINO, ombudsmanul național al Maltei, au continuat dezbaterile în cursul acestei sesiuni. Conform dlui BRENNINKMEIJER, cetățenii cer mult mai mult decât legalitate. Ei cer o bună administrare și o conduită corespunzătoare, care contribuie la crearea acceptabilității, legitimității și, în cele din urmă, a încrederii publice în guvern. Conduita corespunzătoare și tratamentul echitabil al cetățenilor reprezintă o suplimentare esențială a simplei legalități. DI SAID PULLICINO a fost de acord că o bună administrare e dovedită de un spectru mult mai larg de activități decât o legalitate strictă. Atunci când administrarea defectuoasă nu presupune ilegalități, poate fi totuși comparată cu testul mai dur al principiilor buneii administrări, care câștigă recunoaștere ca izvor neoficial de drept. Buna administrare, ca și legalitatea, presupune întotdeauna respectarea statului de drept și nu reprezintă niciodată o permisiune de a acționa în afara sau contrar legii. Buna administrare, ca și legalitatea, se referă totodată și la o funcționare în sensul în care cetățeanului, clientul administrației, i se oferă nivelul de servicii la care este îndreptățit.

Către o Europă a rezultatelor - Prevenire, parteneriat și transparență

Următorul vorbitor a fost dl Jens NYMAND-CHRISTENSEN, director responsabil pentru o mai bună reglementare și chestiuni instituționale în cadrul Secretariatului General al Comisiei Europene. Intervenția sa a fost intitulată „Către o Europă a rezultatelor - Prevenire, parteneriat și transparență”. DI NYMAND-CHRISTENSEN s-a concentrat pe comunicarea adoptată de Comisie în septembrie 2007, care se numește chiar *Către o Europă a rezultatelor - Aplicarea legislației comunitare*². Comunicarea prezintă o serie de propuneri de îmbunătățire a aplicării legislației comunitare de către statele membre. Aceste propuneri urmăresc să asigure punerea în aplicare mai eficientă a legislației comunitare și soluționarea mai rapidă a plângerilor cetățenilor și întreprinderilor. Comunicarea descrie măsurile pe care Comisia le va lua în această privință, precum și contribuțiile solicitate, inter alia, din partea statelor membre. Aceasta stabilește patru domenii principale de acțiune: măsuri preventive mai concentrate, îmbunătățirea furnizării de informații și a soluționării problemelor, o gestionare mai eficientă a cazurilor de încălcare a dreptului comunitar, în vederea asigurării unor beneficii maxime cât mai multor persoane, precum și o transparență sporită.

²

COM(2007) 502. Disponibilă la: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_en.pdf

Una din cele mai importante sugestii din comunicare se referă la un exercițiu în care autoritățile statelor membre, în anumite cazuri, ar trebui să găsească soluții la probleme privind dreptul comunitar într-o perioadă scurtă de timp (8 săptămâni) și să răspundă *direct* persoanelor care au ridicat o problemă Comisiei. Obiectivul este de a găsi soluții mai rapide la cererile și plângerile cetățenilor și întreprinderilor. În discursul său principal, dl NYMAND-CHRISTENSEN a oferit detalii suplimentare asupra propunerii sale, care este relevantă în special pentru ombudsmanii din statele membre. Acesta i-a informat că statele membre au fost foarte interesate să participe la acest proiect pilot, care este programat să dureze un an. Comisia va elabora apoi un raport în care își va descrie experiența.

A doua sesiune tematică: Relația dintre ombudsmani și instanțe

Dl Mats MELIN, ombudsman parlamentar șef al Suediei, a deschis dezbaterile în această sesiune. Acesta a început prin a analiza competența ombudsmanilor de a supraveghea instanțele, care variază mult de la o țară la alta. Deși a recunoscut că rolul instanțelor trebuie recunoscut ca fiind de o importanță specială într-un stat de drept, el a argumentat că este necesară o formă de supraveghere a acestora. Acesta a examinat modul în care membrii puterii judecătorești tind să privească ombudsmanul într-un sistem precum cel suedez, unde ombudsmanii *supraveghează* instanțele. Acesta a analizat rolurile diferite ale instanțelor și ale ombudsmanilor și a vorbit despre posibilitatea unui conflict între acestea în anumite chestiuni de drept. El a încheiat întrebându-se cum gestionează ombudsmanii situațiile în care interpretarea pe care o dau ei legii diferă de cea a unei instanțe, în special a unei curți de ultimă instanță.

Dl Marc FISCHBACH, ombudsman național al Luxemburgului, și dl Janusz KOCHANOWSKI, Comisar pentru protecția drepturilor civile al Poloniei, au luat cuvântul în această sesiune, care a fost prezidată de dl Allar JÖKS, Cancelar juridic al Estoniei. Dl FISCHBACH a început prin a-și informa colegii că, deseori, cetățenii transmit ombudsmanului Luxemburgului problemele pe care le au cu instanțele. Chestiunea este de a stabili clar limitele oricărei intervenții a ombudsmanului, a spus acesta, deoarece, deși ombudsmanii trebuie să susțină principiul legitim al independenței puterii judecătorești, ei trebuie, de asemenea, să garanteze drepturile părților la un proces sau la o audiere în instanță. În opinia sa, ombudsmanii trebuie să facă distincția între justiție, pe de o parte — cu alte cuvinte, exercitarea suverană a datoriei de a împărți dreptatea —, și administrația judiciară, pe de altă parte, prin administrație judiciară înțelegându-se orice mecanism administrativ care funcționează înainte sau după o hotărâre judecătorească. Deși ombudsmanul nu poate interveni în exercitarea funcției suverane a magistratului, acesta are puterea de a se ocupa de orice eroare administrativă a administrației judiciare. Dl FISCHBACH a concluzionat spunând că ar fi mai exact să se vorbească despre relația dintre ombudsman și administrația judiciară, nu de o relație care ar putea exista între ombudsman și instanțe. Dl KOCHANOWSKI, la rândul său, a identificat o abordare duală. Pe de o parte, Comisarul polonez se implică în cazuri ale cetățenilor individuali, unde, în opinia sa, hotărârile date încalcă drepturile persoanelor. Pe de altă parte, acesta preia cazuri de natură mai generală, deseori în încercarea de a îmbunătăți funcționarea administrării justiției, de exemplu, prin inițierea unor modificări legislative sau prin urmărirea clarificării aspectelor controversate din hotărârile judecătorești. Din acest motiv, Comisarul, respectând pe deplin independența instanțelor și natura contradictorie a procedurilor civile, își folosește cu mare prudență dreptul său de a aduce cazurile în fața instanțelor. Acesta sprijină o parte numai atunci când consideră că persoana ce solicită ajutor nu este capabilă să se apere singură sau atunci când cazul poate conduce la un progres semnificativ, ajutând la soluționarea altor cazuri similare în care sunt amenințate drepturile indivizilor.

A treia sesiune tematică: Căi de atac, reparații și soluționări: ce au de oferit ombudsmanii?

Această sesiune a fost prezidată de dl Peter KOSTELKA, din partea Consiliului ombudsmanului austriac.

Dna Ann ABRAHAM, ombudsman parlamentar și al Serviciului de Sănătate din Regatul Unit, a fost principalul vorbitor în această sesiune. Ea a abordat problema căilor de atac luând în considerare ombudsmanul în primul rând ca un sistem de justiție — sursa unor beneficii directe pentru cetățenii vătămați. Apoi, aceasta a luat în considerare modul în care căile de atac, concepute ca ceva mai mult decât reparație financiară justă sau soluționare a litigiului, conduc spre rolul mai amplu al ombudsmanului ca sursă de beneficii publice mai vaste — beneficii publice care provin din promovarea

bunei administrări și a bunei soluționări a plângerilor și din ameliorarea prestării serviciilor publice, dar care nutrește, de asemenea, ambiția de a informa politicile publice. Ca exemplu, dna ABRAHAM s-a bazat pe anchetele desfășurate de biroul său în privința administrării sistemului britanic de credite fiscale. Aceasta a concluzionat trimițând la cadrul de principii pe care a început să îl elaboreze prin publicarea unui set de Principii de bună administrare și de Principii privind căile de atac.

Au urmat dna Zdenka ČEBAŠEK-TRAVNIK, ombudsman pentru drepturile omului în Slovenia, și dl Arne FLIFLET, ombudsman parlamentar al Norvegiei, care au contribuit la deschiderea discuțiilor în această sesiune. Dna ČEBAŠEK-TRAVNIK a subliniat numeroasele influențe asupra modului de acțiune al ombudsmanului, abordându-le în următoarele coordonate: societatea și cultura, sistemul politic, legăturile internaționale, problemele efective din țară, precum și trăsăturile personale ale ombudsmanului. Ea și-a ilustrat teza cu un exemplu concret de problemă sensibilă gestionată de biroul său, cu privire la o familie de romi din Slovenia. Dl FLIFLET a subliniat faptul că fiecare ombudsman are o formare, personalitate și jurisdicție foarte diferite, iar acest lucru, în mod evident, are influență asupra activității desfășurate. Acesta a subliniat rolul suplimentar al ombudsmanului față de instanțe, în oferirea unei game mult mai variate de căi de atac, reparații și soluționări.

A patra sesiune tematică: Libera circulație a persoanelor: care sunt problemele și cum le soluționează ombudsmanii?

Obiectivul acestei sesiuni finale, care a fost prezidată de ombudsmanul național al Spaniei, dl Enrique MÚGICA HERZOG, a fost de a ilustra în mod concret contribuția pe care ombudsmanii o pot aduce la rezolvarea plângerilor cetățenilor referitoare la dreptul comunitar. Dl Jean-Paul DELEVOYE a ținut discursul de deschidere a acestei sesiuni. Acesta a început prin a descrie evoluția dreptului la libertatea de circulație, din anii '50 până în prezent. Apoi, a continuat să prezinte câteva dintre obstacolele din calea mobilității, un fapt confirmat, a spus el, de proporția foarte scăzută de plângeri pe acest subiect care sunt adresate biroului său. Acesta a subliniat faptul că, totuși, plângerile de acest tip vor fi probabil mai numeroase în anii următori și a subliniat rolul important pe care îl pot juca ombudsmanii. El a concluzionat prin sublinierea necesității colaborării dintre ombudsmani pentru soluționarea efectivă a plângerilor din domeniul libertății de circulație.

Dna Eliana NICOLAOU, Comisar pentru administrație în Cipru, a continuat ca prim participant la discuție. În opinia sa, punerea completă în aplicare și realizarea dreptului la liberă circulație reprezintă una din cele mai mari provocări pentru ombudsmani, aceștia străduindu-se să creeze o autentică cultură a mobilității în UE, cu respectarea deplină a drepturilor omului. Ea a exemplificat cu domenii problematice din Cipru, în special în ceea ce privește recunoașterea reciprocă a diplomelor. Dl Yorgos KAMINIS, ombudsman național al Greciei, a continuat cu o serie de exemple din propria țară. El a argumentat că presiunile aplicate în anumite profesii, precum și presiunile politice — în special la nivel local — au îngreunat exercitarea de către cetățenii europeni a profesiilor lor în Grecia. Ombudsmanul are un rol important în a-i ajuta pe acești cetățeni să beneficieze de drepturile acordate de legislația comunitară în ceea ce privește libertatea de circulație.

Declarația Rețelei europene a ombudsmanilor

În plus față de cele patru sesiuni tematice, seminarul a inclus o discuție aprofundată asupra unei chestiuni de importanță fundamentală pentru rețea, și anume Declarația Rețelei europene a ombudsmanilor. Ombudsmanul European se oferă, la al cincilea seminar al ombudsmanilor naționali, care a avut loc la Haga în septembrie 2005, să elaboreze o Declarație pentru informarea cetățenilor și a altor utilizatori ai serviciilor ombudsmanului cu privire la beneficiile pe care le pot aștepta atunci când se adresează unui membru al rețelei într-o chestiune care face obiectul legislației comunitare. Proiectul de declarație a fost transmis membrilor rețelei înainte de seminar.

Dezbaterea declarației s-a bazat pe un discurs al ombudsmanului național cu cel mai lung mandat din întreaga lume, ombudsmanul parlamentar al Danemarcei, dl Hans GAMMELTOFT-HANSEN. Acesta a subliniat faptul că scopul dezbaterilor era de a adopta o declarație destinată cetățenilor, care, în forma cea mai scurtă și mai simplă posibilă, va acoperi în mod adecvat trăsăturile fundamentale care-i unesc pe ombudsmanii din Europa și care le sunt comune tuturor. Dl GAMMELTOFT-HANSEN și-a încurajat colegii să adopte proiectul de declarație.

DI DIAMANDOUROS face o prezentare în fața ombudsmanului danez, dl Hans GAMMELTOFT-HANSEN, în onoarea celor 20 de ani de mandat ai acestuia. Strasbourg, 15 octombrie 2007.

După o discuție vie, declarația a fost adoptată prin consens. Ombudsmanul European și-a anunțat angajamentul în favoarea promovării conștientizării declarației și și-a invitat colegii să facă același lucru. Declarația, care este reprodusă în întregime mai jos, va fi revizuită în mod periodic.

Un seminar excelent

În plus față de sesiunile oficiale dinamice, seminarul a permis numeroase discuții și contacte neoficiale. Turul cu ghid al orașului Strasbourg a contribuit la atractivitatea de ansamblu a evenimentului, la fel ca și dîneul oficial care a avut loc în impresionantul *Palais Rohan* și care a inclus un omagiu adresat ombudsmanului danez, sărbătorindu-i cei douăzeci de ani de mandat. Ombudsmanii i-au mulțumit primarului din Strasbourg pentru primirea în oraș și pentru ospitalitatea de care a dat dovadă.

La sfârșitul seminarului, s-a anunțat că al șaptelea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre ale UE și din statele candidate va avea loc în Cipru în 2009.

Participanți la al șaselea seminar al ombudsmanilor din statele membre ale UE și din statele candidate. Strasbourg, 15 octombrie 2007.

Rețeaua Europeană a Ombudsmanilor

Declarație

Declarație adoptată la cel de-al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre ale UE și din țările candidate, Strasbourg 14-16 octombrie 2007

Rețeaua Europeană a Ombudsmanilor a elaborat această declarație pentru a face mai bine cunoscută dimensiunea legată de Uniunea Europeană (UE) a muncii ombudsmanilor și pentru a clarifica natura serviciilor furnizate persoanelor care fac reclamații privind chestiuni din sfera legislației UE.

Rolul esențial al ombudsmanilor naționali și regionali este să se asigure că cetățenii și rezidenții UE își cunosc drepturile și se bucură de ele. Împreună cu Ombudsmanul European, aceștia formează *Rețeaua Europeană a Ombudsmanilor*.

Rețeaua Europeană a Ombudsmanilor reunește pe bază de voluntariat ombudsmanii naționali și regionali și organismele similare din statele membre ale Uniunii Europene, ombudsmanii naționali din statele candidate și din Islanda și Norvegia, precum și Ombudsmanul European și Comisia pentru petiții a Parlamentului European. În Germania, Comisiile pentru petiții la nivel național și regional au un rol similar cu cel al ombudsmanilor. Acestea fac parte din rețea.

Legislația și politicile UE au un impact crescând asupra vieții cotidiene a cetățenilor și a rezidenților din statele membre. În cea mai mare parte, acestea sunt puse în aplicare de autoritățile publice ale statelor membre. Ombudsmanii naționali și regionali examinează petițiile împotriva autorităților publice ale statelor membre, inclusiv pe cele privind activități din sfera legislației UE. Ombudsmanul European supraveghează activitățile instituțiilor UE, precum Comisia Europeană.

Ombudsmanul național sau regional corespunzător este responsabil de examinarea petițiilor împotriva autorităților publice dintr-un stat membru, inclusiv a celor care privesc probleme din sfera legislației UE. Ombudsmanul European investighează plângerile împotriva instituțiilor și organismelor Uniunii Europene.

Deși competențele și responsabilitățile diferiților ombudsmani din Rețea variază considerabil, aceștia au cu toții obligația să furnizeze publicului servicii imparțiale, eficiente și corecte. În limitele competențelor lor, aceștia sprijină principiile pe care a fost clădită Uniunea Europeană.

„Uniunea se întemeiază pe principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale statului de drept, principii care sunt comune statelor membre” (articolul 6 alineatul (1) al Tratatului privind Uniunea Europeană).

Una din cele mai importante activități ale rețelei este răspândirea informației despre legislația și cele mai bune practici UE, pentru a oferi publicului cele mai bune servicii posibile. Ombudsmanii naționali și regionali ai rețelei pot solicita Ombudsmanului European răspunsuri în scris la întrebări despre legislația UE și interpretările acesteia, inclusiv la întrebări care decurg din soluționarea unor cazuri specifice.

Rolul și scopul ombudsmanilor

Ombudsmanii din rețea sunt persoane independente și imparțiale, investite prin constituție sau lege, care examinează petiții împotriva autorităților publice.

Aceștia încearcă să soluționeze într-un mod satisfăcător fiecare petiție. După investigarea unei petiții pe care o consideră justificată, un ombudsman poate să critice felul în care a fost tratat cazul și își poate expune punctul de vedere legat de cum ar fi fost mai potrivit să fie tratat. În multe țări, ombudsmanii pot propune căi de remediere a cazului, ce pot include, de exemplu, reexaminarea unei decizii, prezentarea de scuze sau oferirea unei compensări financiare. Unii ombudsmani pot încerca să găsească o cale amiabilă de soluționare a petiției.

În unele cazuri, petiționarul poate să se adreseze unui ombudsman sau unei instanțe judecătorești. Totuși, în mod normal, un ombudsman nu poate examina o petiție dacă faptele respective fac sau au făcut obiectul unei proceduri judiciare. Ombudsmanul, spre deosebire de instanța judecătorească, nu poate lua decizii cu caracter obligatoriu, dar, de obicei, autoritățile publice urmează recomandările acestuia. În caz contrar, ombudsmanul poate aduce cazul în atenția politicianilor și a publicului, prin informarea Parlamentului, de exemplu.

Pe lângă faptul că răspund la petiții, ombudsmanii acționează proactiv pentru a îmbunătăți calitatea administrației publice și a serviciilor publice. Ei încurajează buna administrare și respectarea drepturilor, sugerează soluții adecvate problemelor sistemice, răspândesc bunele practici și promovează o cultură a serviciilor publice.

Ombudsmanii încurajează autoritățile publice să privească petițiile drept o oportunitate de a comunica eficient cu petiționarul și de a corecta orice lipsuri din serviciile lor. Astfel, cei mai mulți ombudsmani nu investighează o petiție decât după ce i s-a acordat autorității împotriva căreia s-a depus petiția o ocazie rezonabilă de a se ocupa de problemă.

Temeiurile în care un ombudsman poate acționa variază în cadrul rețelei, dar de obicei includ: încălcarea drepturilor, inclusiv a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, alte tipuri de comportament ilegal, inclusiv nerespectarea principiilor generale de drept și a acțiunii în conformitate cu principiile bunei administrări. Printre exemplele de administrare defectuoasă la corectarea cărora poate contribui ombudsmanul se numără întârzierea nejustificată, nerespectarea politicii sau a procedurilor stabilite, lipsa de imparțialitate, incorectitudinea, oferirea de informații sau sfaturi inexacte, inconsecvența și lipsa de amabilitate.

Servicii publice

Ombudsmanii din rețea se obligă să trateze orice membru al publicului cu amabilitate și respect. Obiectivul lor este să fie accesibili și serviabili, corecți, imparțiali, consecvenți și eficienți.

În limitele legii, din nevoia de a respecta viața privată și din motive întemeiate de confidențialitate, ombudsmanii din rețea își propun să fie transparenți în acțiunile și deciziile lor. Aceștia fac publice criteriile pe care le aplică în examinarea petițiilor, oferă motive pentru deciziile luate și prezintă rapoarte publice despre activitățile lor.

Ombudsmanii din rețea încearcă să mențină echilibrul adecvat între caracterul aprofundat și rapiditatea cu care își conduc anchetele, ținând seama de interesele petiționarului și de necesitatea utilizării eficiente a resurselor.

Accesibilitate

Ombudsmanii din rețea încearcă să faciliteze accesul liber și echitabil al tuturor celor îndreptățiți să apeleze la serviciile lor.

În mod normal, petițiile pot fi adresate direct ombudsmanului.

În general, serviciile ombudsmanului sunt gratuite pentru petiționar.

Când legea impune excepții de la principiile de mai sus, ombudsmanul încearcă, pe cât posibil, să le minimizeze impactul negativ asupra petiționarilor.

Tratarea petițiilor

Ombudsmanii din rețea își propun să trateze petițiilor cu promptitudine și eficiență. Ei au în vedere dispozițiile corespunzătoare ale legislației UE, inclusiv principii generale de drept, precum respectarea drepturilor fundamentale. Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene poate reprezenta un punct de referință în acest sens.

Fiecare petiție primită este analizată cu atenție căutându-se obținerea unui rezultat favorabil pentru petiționar.

Dacă petiția este considerată inadmisibilă, ombudsmanul îl informează rapid pe petiționar, explicându-i clar motivul sau motivele. Dacă e cazul, ombudsmanul îi poate recomanda o altă autoritate care ar putea să-l ajute.

Unii ombudsmani folosesc o procedură simplificată, dacă analiza preliminară indică posibilitatea unei rezolvări rapide a problemei, ca de exemplu printr-un apel telefonic.

În cazul unei investigații complete, ombudsmanul furnizează reclamantului informații despre investigație sau se asigură ca acesta le poate obține cu ușurință. Informațiile corespunzătoare pot privi, de exemplu:

- procedura folosită;
- domeniul de aplicare al investigației, inclusiv problema sau problemele investigate și
- progresele făcute în cadrul investigației.

La încheierea investigației, ombudsmanul întocmește un raport scris sau emite o decizie care, de obicei, prezintă următoarele:

- rezultatele cercetărilor ombudsmanului;
- dacă ombudsmanul consideră petiția justificată în totalitate sau parțial și motivele ce stau la baza opiniei sale și
- recomandările ombudsmanului către autoritatea publică în cauză, dacă există.

Publicarea informațiilor

Ombudsmanii din rețea publică informații accesibile din punctul de vedere al conținutului și al formei. Astfel de informații pot include, de exemplu:

- cine este îndreptățit să adreseze o petiție;
- împotriva căror autorități publice poate fi depusă o petiție;
- tipurile de activități ce pot face obiectul unei petiții, inclusiv activitățile din sfera legislației UE;
- criteriile de admisibilitate a unei petiții;
- cum se face o petiție;
- ce limbă sau limbi pot fi folosite în petiții;
- (dacă este cazul) condițiile în care ombudsmanul folosește o procedură simplificată;
- cum se obțin sfaturi personalizate legate de posibilitatea de a face o petiție (de ex. prin asistență telefonică gratuită) și
- posibilele urmări și remedieri în cazul în care petiția este considerată justificată.

Ombudsmanul European se angajează să faciliteze accesul larg la informațiile publicate de membrii naționali și regionali ai rețelei.

Site-ul Ombudsmanului European <http://www.ombudsman.europa.eu> conține informații referitoare la rețea și linkuri către paginile de întâmpinare ale membrilor săi. De asemenea, informațiile sunt disponibile, la cerere, la biroul Ombudsmanului European (tel. +33 3 88 17 23 13).

Servicii publice de o calitate mereu mai bună

Ombudsmanii din rețea se angajează să îmbunătățească continuu serviciile oferite publicului. În acest scop, prezenta declarație va fi reexaminată regulat, cel puțin din doi în doi ani, pentru a garanta că reflectă evoluția bunelor practici.

Cooperarea în tratarea cazurilor

Omologii naționali și regionali ai Ombudsmanului din statele membre sunt competenți să abordeze multe din plângerile care nu sunt de competența Ombudsmanului European deoarece nu sunt depuse împotriva unei instituții sau unui organism comunitar. În 2007, Ombudsmanul a recomandat unui număr de 816 de reclamanți să se adreseze unui ombudsman național sau regional și a transferat direct ombudsmanului competent 51 de plângeri. Exemple ale acestor plângeri sunt prezentate în secțiunea 2.5 din prezentul raport.

Pe lângă schimbul constant de informații prin intermediul rețelei, există o procedură specială prin care omologii naționali și regionali ai ombudsmanului pot cere răspunsul în scris la cererile de informații privind dreptul comunitar și interpretarea acestuia, inclusiv în cadrul abordării unor cazuri specifice. Ombudsmanul European fie oferă răspunsul în mod direct, fie, dacă este necesar, transmite cererea către o altă instituție sau alt organism al UE pentru răspuns. Această practică este înscrisă în prezent în Declarația Rețelei europene a ombudsmanilor. În 2007, au fost primite trei astfel de cereri de informații (câte una de la un ombudsman național, regional și local), iar trei au fost clasate (inclusiv una din 2005 și una din 2006). Un exemplu de cerere de informații este furnizat la sfârșitul capitolului 3.

Ombudsmanii Europeni — Buletin informativ

Ombudsmanii Europeni — Buletin informativ abordează activitatea membrilor Rețelei europene a ombudsmanilor și a componentelor regiunii europene a Institutului Internațional al Ombudsmanului (IOI). Realizată în limbile engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă, publicul său este format din peste 400 de oficii la nivel european, național, regional și local. Buletinul informativ este publicat de două ori pe an: în aprilie și octombrie.

Buletinul informativ s-a dovedit a fi un forum extrem de valoros pentru schimbul de informații referitoare la dreptul comunitar și la cele mai bune practici. În 2007, cele două numere au acoperit o gamă largă de subiecte, inclusiv articole privind supremația dreptului european asupra dreptului național, discriminarea și obstacolele în calea liberei circulații, problemele din domeniul dreptului mediului, protejarea drepturilor copiilor și a drepturilor bătrânilor, problemele din sectorul sănătății, precum și chestiuni privind viața privată și protecția datelor.

Instrumente electronice de comunicare

În noiembrie 2000, Ombudsmanul a lansat un forum de discuții și de partajare a documentelor pe internet pentru ombudsmanii din rețea și personalul acestora. Peste 230 de persoane au acces la forum, care oferă posibilitatea unei cooperări zilnice dintre și între oficii.

Cea mai populară parte a forumului este serviciul *Ombudsman Daily News* care este publicat în fiecare zi lucrătoare și conține știri primite de la oficiile ombudsmanilor, precum și din Uniunea Europeană. Aproape toate oficiile omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din întreaga Europă contribuie la *Daily News* și îl consultă cu regularitate.

În 2007, forumul de discuții a continuat să reprezinte, pentru oficiile ombudsmanilor, o modalitate folosită de partajare a informațiilor prin întrebări și răspunsuri. În acest mod au fost inițiate câteva dezbateri majore. Ele au abordat chestiuni diverse, cum ar fi discriminarea bazată pe vârstă, cadrul juridic al spitalizării psihiatrice involuntare, calitatea serviciilor publice, statutul experților juridici din birourile Ombudsmanului, precum și inițiativele Comisiei Europene de îmbunătățire a tratării plângerilor de încălcare a dreptului comunitar.

Conținutul forumului de discuții include o listă oficială a omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din statele membre ale UE, Norvegia, Islanda și statele candidate la UE. Lista este actualizată atunci când coordonatele oficiului ombudsmanului se modifică și constituie, prin urmare, o resursă indispensabilă pentru ombudsmanii din întreaga Europă.

Vizite de informare

În cursul anului 2007, Ombudsmanul European i-a vizitat pe omologii săi din Germania (martie), Suedia (mai) și Belgia (noiembrie). Aceste vizite au constituit o șansă excelentă de intensificare a relațiilor de lucru în cadrul Rețelei europene a ombudsmanilor și de sensibilizare față de reparațiile extrajudiciare prin intermediul instituției ombudsmanului și a comisiilor pentru petiții. Aceste vizite sunt prezentate în detaliu în secțiunea 6.2.

5.2 ALTE SEMINARE ȘI CONFERINȚE ALE OMBUDSMANULUI

Eforturile Ombudsmanului European de a colabora cu omologii săi depășesc activitățile Rețelei europene a ombudsmanilor. Ombudsmanul este un membru activ al mai multor organizații ale ombudsmanilor și participă cu regularitate la conferințele și seminarele pe care acestea le organizează.

Printre evenimentele la care dl DIAMANDOUROS a participat în 2007 s-au numărat masa rotundă a ombudsmanilor Consiliului Europei care a avut loc în aprilie la Atena, Grecia, și un seminar al programului Eonomia al ombudsmanului grec și al Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei, care a fost găzduit de ombudsmanul bulgar în septembrie la Sofia.

Ombudsmanul European a fost, de asemenea, invitat să ia parte la evenimente organizate pentru a marca diverse aniversări ale instituțiilor ombudsmanilor. La 27 martie, acesta s-a întâlnit cu dna Ann ABRAHAM, Ombudsman parlamentar și al Serviciului de Sănătate din Regatul Unit, la Londra, cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a acestui oficiu. În calitate de ombudsman grec fondator, dl DIAMANDOUROS a fost invitat de dl Yorgos KAMINIS să participe la evenimentul care a marcat zece ani de la înființarea instituției ombudsmanului grec, în Atena, în aprilie. La 22 iunie, acesta s-a deplasat la Madrid pentru a comemora 25 de ani de existență a instituției *Defensor del Pueblo* din Spania, cu dl Enrique MÚGICA HERZOG. Dl DIAMANDOUROS s-a alăturat, de asemenea, Comisarului pentru administrație din Cipru, dna Eliana NICOLAOU, la începutul anului, în cadrul unui eveniment legat de inaugurarea noului sediu al Comisarului în Nicosia.

DIAMANDOUROS și ombudsmanul național, dl Enrique MÚGICA HERZOG, se întâlnesc cu Alteța Sa regală Prințul de Asturias. Madrid, 22 iunie 2007.

De asemenea, membrii personalului Ombudsmanului European au reprezentat instituția la evenimente ale ombudsmanilor pe tot parcursul anului. În septembrie, dl Nicholas CATEPHORES, asistent al Ombudsmanului, a luat parte la a 28-a conferință anuală a Asociației ombudsmanilor din Statele Unite, în Anchorage, Statele Unite, în timp ce dna Ida PALUMBO, jurist, a luat parte la o

conferință organizată de ombudsmanul regional din Veneto, Italia, în octombrie. În fine, dl Olivier VERHEECKE, consilier juridic principal, a luat parte la prima întâlnire a ombudsmanilor mediteraneeni, care a avut loc la Rabat, Maroc, în noiembrie, și care a fost organizată în comun de *Defensor del Pueblo* spaniol, *Médiateur de la République* francez și *Diwan Al Madhalim* (ombudsman) marocan.

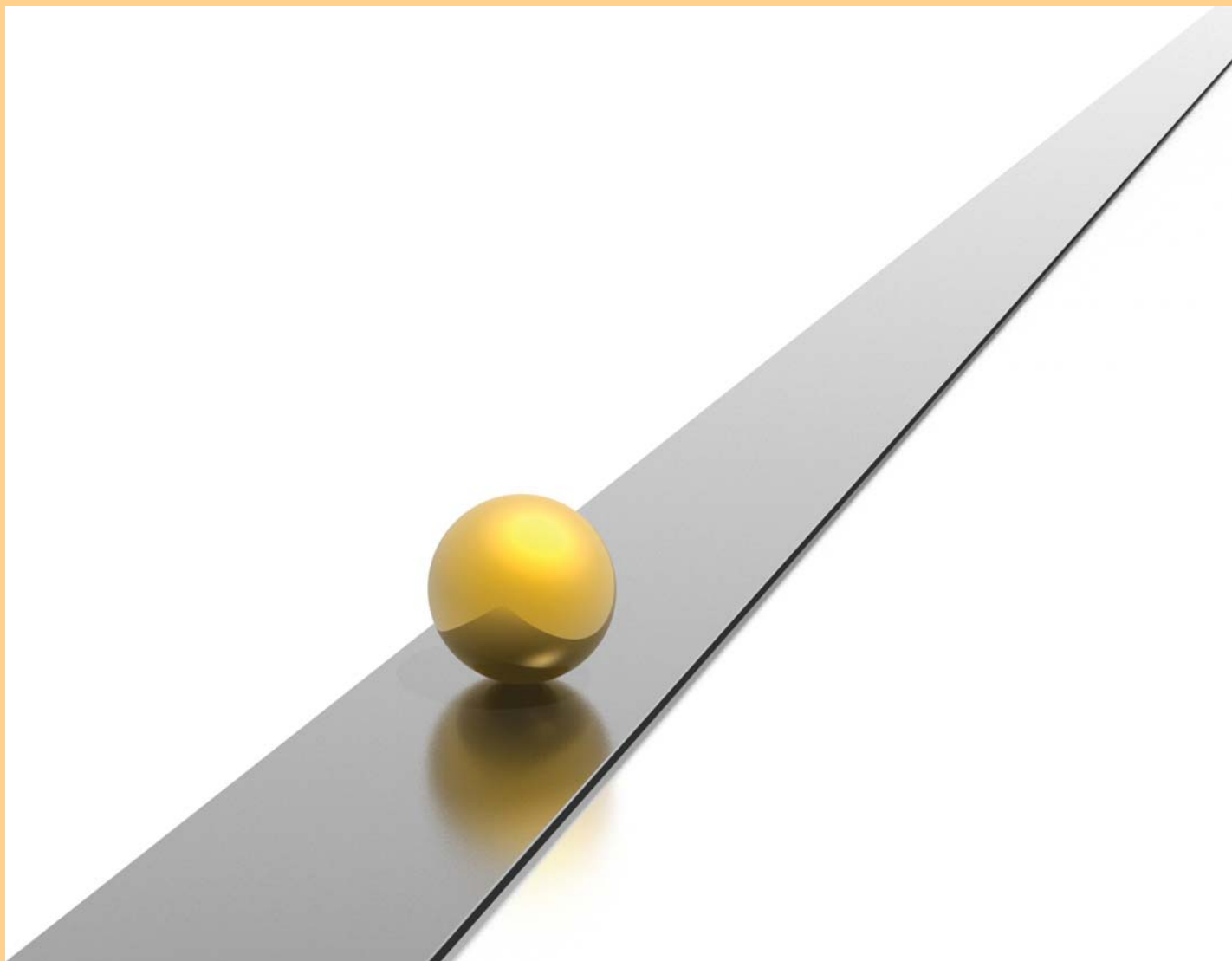
5.3 ALTE MANIFESTĂRI CU OMBUDSMANII ȘI PERSONALUL ACESTORA

În 2007 au existat multe contacte bilaterale între Ombudsmanul European și omologii Ombudsmanului din Europa și din alte regiuni. Aceste întâlniri au fost organizate în vederea promovării instituției ombudsmanului, dezbaterii relațiilor interinstituționale și schimbului celor mai bune practici.

În cursul anului, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu colegul său cipriot, dna Eliana NICOLAOU, Comisar pentru administrație, dl Ulrich GALLE, ombudsman de Renania-Palatinat, Germania, dl Kjartan BJÖRGVINSSON, ombudsman adjunct al Islandei, dl Henrique NASCIMENTO RODRIGUES, ombudsman al Portugaliei, și dl Jean-Paul DELEVOYE, ombudsman național al Franței.

De asemenea, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit și a schimbat opinii cu ombudsmani din afara UE, inclusiv ombudsmanul din Timorul de Est, dl Sebastião DIAS XIMENES, ombudsmanul din Maroc, dl Moulay Mhamed IRAKI, și ombudsmanul din Ontario, Canada, dl André MARIN.

COMUNICĂRI

6

6 COMUNICĂRI

Ombudsmanul European este foarte conștient de importanța faptului ca cei care ar putea avea probleme cu administrația europeană să își cunoască dreptul de a adresa plângeri. În fiecare an, sunt depuse toate eforturile pentru a ajunge mai aproape de cetățeni, societățile comerciale, organizațiile neguvernamentale și alte entități relevante, pentru a le informa cu privire la serviciile Ombudsmanului. În 2007, Ombudsmanul și personalul acestuia au susținut peste 130 de prezentări în cadrul unor conferințe, seminare și reuniuni. Activitățile de presă au continuat într-un ritm susținut, Ombudsmanul acordând șase conferințe de presă și peste 40 de interviuri jurnaliștilor din presa scrisă, radiotelevizată și electronică. Vizitele de informare ale Ombudsmanului în Germania, Suedia și Belgia i-au oferit din nou posibilitatea de a sensibiliza cu privire la rolul său în aceste țări.

Capitolul de față detaliază activitățile Ombudsmanului European în domeniul comunicării în 2006. Capitolul debutează cu prezentarea evenimentelor esențiale ale anului, aceasta fiind urmată de vizitele de informare ale Ombudsmanului, participarea la manifestări și conferințe, relațiile cu mass-media, publicații și comunicări electronice.

6.1 EVENIMENTELE ESENȚIALE ALE ANULUI

A 50-A ANIVERSARE A TRATATULUI DE LA ROMA

În 2007, Uniunea Europeană a sărbătorit a 50-a aniversare a Tratatului de la Roma. Pentru marcarea acestei aniversări importante, au fost organizate numeroase evenimente în întreaga Uniune. Ombudsmanul European și personalul acestuia au participat în mod activ la câteva dintre acestea. Zilele deschise organizate la Berlin, Budapesta și Varșovia au fost un eveniment memorabil, sute de mii de oameni venind pentru a se informa cu privire la activitățile Uniunii.

Cetățeni care vizitează standul Ombudsmanului la Ziua deschisă din Berlin, la 25 martie 2007.

Oficiul a participat, de asemenea, ca în fiecare an, la Zilele deschise organizate de Parlamentul European la Strasbourg și Bruxelles. Vizitatorilor le-au fost distribuite materiale în 25 de limbi cu privire la activitatea Ombudsmanului, alături de o gamă diversificată de materiale promoționale.

Membrii personalului său au fost prezenți la toate aceste evenimente, pentru a răspunde întrebărilor privind activitatea Ombudsmanului.

Câteva mii de vizitatori au trecut pe la standul Ombudsmanului pe durata Zilelor deschise din Strasbourg și Bruxelles la 1 și 5 mai 2007, mulți discutând în amănunt cu personalul Ombudsmanului.

O ghicitoare europeană pentru copii a reprezentat elementul central al standului Ombudsmanului la Zilele deschise din Strasbourg și Bruxelles la 1 și 5 mai 2007.

Ombudsmanul a călătorit în mai la Varșovia pentru a lua parte la o masă rotundă pentru actorii principali, organizată de Reprezentanța Comisiei Europene în Polonia. De asemenea, acesta a fost invitat să ia cuvântul la evenimentul care a marcat Ziua Europei în Parlamentul European, la Strasbourg, la care au participat aproximativ 500 de studenți.

Toate aceste evenimente au oferit Ombudsmanului și personalului acestuia ocazia să se întâlnească cu cetățenii interesați și să-i informeze asupra modului în care îi pot utiliza serviciile. Reacțiile primite în cursul tuturor evenimentelor au fost pozitive.

RAPORTUL ANUAL 2006

Raportul anual reprezintă cea mai importantă publicație a Ombudsmanului. Acesta conține o prezentare generală a activităților de tratare a plângerilor dintr-un anumit an, face o trecere în revistă a eforturilor depuse pentru sensibilizarea față de activitatea sa și explică modul în care au fost utilizate resursele care i-au fost puse la dispoziție. Raportul este de interes pentru o gamă largă de grupuri și persoane particulare la multiple niveluri: omologi, politicieni, funcționari publici, profesioniști, universitari, grupuri de interese, organizații neguvernamentale, jurnaliști și cetățeni la nivel european, național, regional și local.

DI DIAMANDOUROS a prezentat raportul dlui Hans-Gert PÖTTERING, deputat european, președintele Parlamentului European, la 13 martie 2007, iar Comisiei pentru petiții a Parlamentului, la 2 mai. Ultima întâlnire a oferit Ombudsmanului posibilitatea de a prezenta rezultatele obținute în anul respectiv și de a face schimb de idei și inițiative de perspectivă cu membrii comisiei.

Dna Luciana SBARBATI, deputat european, a redactat Raportul comisiei privind activitățile Ombudsmanului pe 2006. La 25 octombrie, sesiunea plenară a Parlamentului a dezbătut raportul dnei SBARBATI, în prezența dlui DIAMANDOUROS și a vicepreședintei Comisiei Europene, dna Margot WALLSTRÖM. Ulterior, sesiunea plenară a Parlamentului a adoptat o rezoluție pe baza raportului dnei SBARBATI, declarându-și satisfacția față de activitățile Ombudsmanului, cooperarea constructivă dintre Ombudsman și instituții și imaginea publică a Ombudsmanului.

La 3 mai, Ombudsmanul a prezentat presei raportul, în cadrul unei conferințe de presă. Cei peste 50 de jurnaliști prezenți la eveniment i-au oferit posibilitatea de a sublinia cele mai importante rezultate ale anchetelor sale din 2006.

BUNA ADMINISTRARE ȘI OMBUDSMANUL EUROPEAN: UN SEMINAR

La 8 și 9 noiembrie, Ombudsmanul a organizat la Bruxelles un seminar în vederea generării unor idei și strategii utile privind modul în care Ombudsmanul European poate promova principiile buneii administrări în cadrul instituțiilor și organismelor europene. Printre participanți s-au numărat foști ombudsmani, foști înalți funcționari ai principalelor instituții europene, precum și membri ai comunității academice.

După ce s-au concentrat inițial pe conceptul buneii administrări în context european, participanții au continuat cu examinarea rolului Ombudsmanului European în promovarea unei culturi a serviciilor pentru cetățeni. Printre întrebările adresate au fost modalitatea de identificare a elementelor esențiale ale unei culturi a serviciilor în context european, delimitarea frontierelor buneii administrări, precum și modalitatea de încurajare a instituțiilor și organismelor europene în vederea adoptării unor tehnici de reducere sau înlăturare a conflictului și de promovare a dialogului constructiv cu cetățenii. Apoi, participanții au studiat relația dintre activitatea Ombudsmanului și cea a instanțelor. Aceștia au analizat modalități alternative prin care Ombudsmanul ar trebui să urmărească să creeze o identitate pozitivă care este în mod clar separată de rolul instanțelor și au deliberat cu privire la cât de activ ar trebui să fie Ombudsmanul în definirea și comunicarea unui discurs clar, de exemplu, cu privire la drepturile și responsabilitățile aferente cetățeniei europene.

Seminarul a fost martorul unui schimb aprins de opinii privind modul în care Ombudsmanul European poate contribui la a transforma dreptul la bună administrare în realitate și a propus numeroase idei stimulative și inovatoare pentru anii următori.

6.2 VIZITE DE INFORMARE

Pentru sensibilizarea cetățenilor față de dreptul lor de a înainta plângeri Ombudsmanului European și pentru a intensifica în continuare relațiile de lucru cu omologii săi de la nivel național și regional, Ombudsmanul a lansat în 2003 un program intensiv de vizite de informare în statele membre și statele candidate. Aceste vizite s-au desfășurat într-un ritm rapid, cu rezultatul că în prezent Ombudsmanul a vizitat toate statele membre ale UE, pe unele chiar de mai multe ori. Pe durata fiecărei vizite a Ombudsmanului, omologii săi din statele membre și statele candidate organizează programe de activități și întâlniri, deseori însoțindu-l pe Ombudsman pe parcursul vizitei. Prezența ambilor ombudsmani la aceste manifestări este extrem de benefică pentru cetățeni, deoarece permite o mai bună înțelegere și apreciere a rolurilor și competențelor omologilor naționali ai Ombudsmanului și ale Ombudsmanului European și trezirea interesului pentru drepturile care derivă din cetățenie nu numai în țara de origine, ci și în cadrul UE.

În 2007, Ombudsmanul a efectuat vizite de informare în Germania, Suedia și Belgia, având întâlniri cu parlamentari, judecători, înalți funcționari publici, comunitatea academică, potențiali reclamânți și alți cetățeni. Secțiunea de mai jos conține o prezentare generală a gamei variate a întâlnirilor care s-au desfășurat pe parcursul acestor vizite; sunt enumerați interlocutorii cheie și sunt menționate numeroasele prezentări care au fost susținute.

GERMANIA

Între 19 și 21 martie, Ombudsmanul European a efectuat o vizită la Berlin. Vizita a fost organizată de Ministerul Afacerilor Externe din Germania și oficiile Comisiei Europene și ale Parlamentului European de la Berlin.

Vizita i-a permis dlui DIAMANDOUROS să se adreseze unui public țintă cheie și să își discute activitatea în cursul reuniunilor cu factori de conducere la înalt nivel și funcționari de stat, mass-media, precum și cu cetățenii și reprezentanții grupurilor țintă. Dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu cancelarul federal, dna Angela MERKEL, cu președintele Germaniei, dl Horst KÖHLER, și cu

președintele *Bundestag*-ului, dl Norbert LAMMERT, pentru a schimba opinii privind sensibilizarea publicului german față de serviciile Ombudsmanului European. De asemenea, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu ministrul Justiției, dna Brigitte ZYPRIES, cu ministrul de stat pentru Afaceri Europene, dl Günter GLOSER, cu secretarul parlamentar de stat din Ministerul Afacerilor Interne, dl Peter ALTMAIER, cu secretarul parlamentar de stat din Ministerul Economiei și Tehnologiei, dl Peter HINTZE, și cu șeful Oficiului federal de combatere a discriminării, dna Martina KÖPPEN.

DI DIAMANDOUROS și cancelarul federal, dna Angela MERKEL. Berlin, 20 martie 2007.

DI DIAMANDOUROS și președintele *Bundestag*-ului, dl Norbert LAMMERT. Berlin, 20 martie 2007.

Dezvoltarea în continuare a relațiilor cu Comisia pentru petiții din *Bundestag* și cu președintele acestuia, dna Kersten NAUMANN, a constituit o parte importantă a vizitei. DI DIAMANDOUROS a avut ocazia să își prezinte activitatea în cursul unei reuniuni a Comisiei pentru petiții. De asemenea, schimburi fructuoase de opinii au avut loc în cursul unui dineu organizat de dna Kersten NAUMANN, care a inclus reprezentanți ai Comisiei pentru petiții ai *Landtage* din Berlin și Brandenburg.

DI DIAMANDOUROS și-a prezentat activitatea într-o prelegere la *Humboldt-Universität Berlin*, precum și la un eveniment pentru potențiali reclamanți, cetățeni și alte persoane interesate, organizat în comun de birourile Parlamentului European și ale Comisiei și *Institut für Europäische Politik* din Berlin. Acesta a fost urmat de o conferință de presă și mai multe interviuri individuale cu jurnaliști de radio și din presa scrisă.

Pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor cu omologii săi din Germania, dl DIAMANDOUROS a efectuat o vizită la Mainz la 22 martie. Acesta a participat la o „Conferință privind cooperarea transfrontalieră în regiunea metropolitană”, organizată de dl Ullrich GALLE, ombudsman de Renania-Palatinat. De asemenea, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu președintele *Landtag*-ului din Renania-Palatinat, dl Joachim MERTES, pentru a semna cartea de onoare a *Landtag*-ului.

La 25 aprilie, dl DIAMANDOUROS a efectuat o vizită la Înaltele Curți germane din Karlsruhe. Acesta a avut un schimb de opinii cu președintele Curții Constituționale Federale, dl Hans-Jürgen PAPIER, și cu președintele Înaltei Curți Federale, dl Günter HIRSCH.

DI DIAMANDOUROS cu membrii și personalul Comisiei pentru petiții a *Bundestag*-ului. Berlin, 21 martie 2007.

În fine, la 27 iunie, Ombudsmanul European a efectuat o vizită la Camera de Comerț din Frankfurt pentru a discuta despre activitatea sa cu dl Hans-Joachim OTTO, director general adjunct și purtător de cuvânt al Camerei de Comerț. Apoi, acesta și-a prezentat activitatea într-o prelegere la *Johann Wolfgang Goethe-Universität Frankfurt*, care a fost găzduită de profesorul Hans-Jürgen PUHLE.

SUEDIA

Între 14 și 16 mai, Ombudsmanul European a efectuat o vizită în Suedia. Vizita a fost organizată de Oficiul ombudsmanilor parlamentari, care a elaborat un program cuprinzător de întâlniri, prelegeri și interviuri pentru a permite Ombudsmanului European să sporească sensibilizarea față de rolul său.

Ombudsmanii parlamentari suedezi reprezintă cea mai veche instituție a ombudsmanilor din întreaga lume, urmând a-și sărbători a 200-a aniversare în 2009. DI DIAMANDOUROS a apreciat oportunitatea de a face schimb de experiență pe durata vizitei și de a discuta despre metodele de lucru cu ombudsmanul parlamentar șef, dl Mats MELIN, cu cei trei ombudsmani parlamentari, dna Kerstin ANDRÉ, dl Nils-Olof BERGGREN și dna Cecilia NORDENFELT, precum și cu ombudsmanul parlamentar adjunct, dl Hans RAGNEMALM. De asemenea, acesta a profitat de ocazie pentru a face o prezentare în fața personalului ombudsmanilor parlamentari, în cursul căreia au fost ridicate numeroase probleme interesante.

În cursul vizitei sale, dl DIAMANDOUROS a discutat despre activitatea sa cu ministrul pentru Afaceri Europene, dna Cecilia MALMSTRÖM, cu secretarul de stat, dl Håkan JONSSON, președintele Curții Supreme, dl Johan MUNCK, și cu președintele Curții Administrative Supreme, dl Rune LAVIN. De asemenea, acesta s-a întâlnit cu președintele Comisiei permanente pentru Constituție, dna Berit ANDNOR, vicepreședintele Comisiei pentru afaceri europene, dna Susanne EBERSTEIN, și cu un membru al Comisiei mixte pentru Tratatul constituțional al Uniunii Europene, dl Björn HAMILTON.

Vizita a oferit mai multe ocazii excelente pentru ca Ombudsmanul să-și facă mai bine cunoscută activitatea în fața unor audiențe variate. Asociația Baroului suedez a găzduit un seminar la care au luat parte avocați specializați în afaceri europene, în cursul căruia dl DIAMANDOUROS a susținut o prezentare intitulată „Ombudsmanul European este întotdeauna disponibil”. Evenimentul a fost găzduit de secretarul general al Asociației Baroului, dna Anne RAMBERG, iar un articol privind Ombudsmanul a fost publicat ulterior în buletinul informativ al asociației. De asemenea, dl DIAMANDOUROS a acordat interviuri pentru *Riksdag & Departement* și pentru cel mai popular ziar din Suedia, *Aftonbladet*, care a publicat o pagină întreagă cu privire la activitatea Ombudsmanului. În cursul întâlnirilor cu șeful Reprezentanței Comisiei Europene, dl Anders

HENRIKSSON, și cu directorul Oficiului de Informații al Parlamentului European, dl Björn KJELLSTRÖM, au fost discutate idei privind cea mai bună cale de a crește sensibilizarea cu privire la Ombudsmanul European în Suedia.

DI DIAMANDOUROS cu (de la dreapta la stânga), secretarul de stat, dl Håkan JONSSON, ministrul pentru Afaceri Europene, dna Cecilia MALMSTRÖM, și ombudsmanul parlamentar șef, dl Mats MELIN. Stockholm, 16 mai 2007.

DI DIAMANDOUROS și-a prezentat activitatea în fața membrilor departamentelor de drept și științe politice ai Universității Uppsala, într-un discurs intitulat „Transparență, responsabilitate și democrație în UE”. Discursul a fost găzduit de dl Thomas BULL, profesor asociat de drept public. De asemenea, el a avut o întâlnire cu înalți funcționari publici din Ministerul Justiției și Oficiul Primului Ministru, în cursul căreia a fost prezentată și discutată tema „Întărirea bunei administrări în UE: provocările viitoare”.

DI DIAMANDOUROS își prezintă activitatea în fața Asociației Baroului suedez. Stockholm, 15 mai 2007.

BELGIA

Între 26 și 28 noiembrie, Ombudsmanul European a efectuat o vizită în Belgia. Biroul ombudsmanului federal a organizat vizita, stabilind o gamă largă de întâlniri care i-au permis Ombudsmanului European să sensibilizeze factorii de conducere la înalt nivel și funcționarii de stat, potențialii reclamanți și cetățenii interesați față de rolul său.

Vizita a oferit o ocazie excelentă de a dezvolta relații cu ombudsmanii federali belgieni, dna Catherine DE BRUECKER și dl Guido SCHUERMANS. Pe lângă vizitele oficiale, pe parcursul cărora s-au purtat discuții despre funcțiile lor, ombudsmanii au avut multe ocazii de a schimba opinii într-un cadru neoficial, inclusiv în cadrul unui dineu organizat cu ombudsmanul regional de Flandra, dl Bernard HUBEAU, și ombudsmanul Comunității franceze, dna Marianne DE BOECK.

De asemenea, dl DIAMANDOUROS a avut ocazia să discute cu alți ombudsmani locali și din sectorul privat din Belgia la Adunarea Generală a *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*, unde a susținut o prezentare privind transparența. Această întâlnire a fost prezidată de ombudsmanul regional de Valonia, dl Frédéric BOVESSE, și de ombudsmanul pensiilor, dl Jean Marie HANNESSE. Aceasta a fost urmată de o recepție oferită de guvernatorul provinciei Namur, dl Denis MATHEN.

© Ombudsmanul Federal Belgian

DI DIAMANDOUROS cu ombudsmanii belgieni federali, regionali, locali și din sectorul privat la Adunarea Generală a *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*, Namur, Belgia, 27 noiembrie 2007.

În timpul vizitei, dl DIAMANDOUROS a discutat despre activitatea sa cu ministrul Afacerilor Externe, dl Karel DE GUCHT, cu ministrul Justiției, dna Laurette ONKELINX, și cu ministrul Administrației Publice, dl Christian DUPONT. După întâlnirea cu președintele Camerei Reprezentanților, dl Herman VAN ROMPUY, și cu vicepreședintele, dl Herman DECROO, Ombudsmanul și-a prezentat activitatea Comisiei consultative pentru afaceri europene și Comisiei pentru petiții. De asemenea, acesta a avut ocazia să se întâlnească în timpul vizitei cu membri ai autorității judecătorești belgiene, și anume cu prim-președintele Curții de Casație, dl Ghislain LONDERS, și cu președinții Curții de Casație, dl Ivan VEROUGSTRAETE și dl Christian STORCK, președinții Curții Constituționale, dl Marc BOSSUYT și dl Michel MELCHIOR, și cu președintele Consiliului de Stat, dna Marie-Rose BRACKE.

© Ombudsmanul Federal Belgian

Dna Catherine DE BRUECKER, ombudsman federal belgian, dl Herman VAN ROMPUY, președintele Camerei Reprezentanților, dl DIAMANDOUROS, dl Herman DECROO, vicepreședintele Camerei, și dl Guido SCHUERMANS, ombudsman federal belgian, în cursul vizitei de informare a Ombudsmanului European în Belgia, 26–28 noiembrie 2007.

Vizita de informare a inclus două prezentări la universități — la *Université Libre de Bruxelles* și la Universitatea Catolică din Louvain — unde cei peste 250 de studenți prezenți s-au arătat foarte interesați de activitatea Ombudsmanului. Vizita a luat sfârșit cu o prezentare în fața personalului ombudsmanului federal belgian, unde a fost ridicată o serie de probleme foarte relevante.

6.3 CONFERINȚE ȘI REUNIUNI

Conferințele, seminarele și reuniunile oferă Ombudsmanului o excelentă ocazie de a sensibiliza față de activitatea sa publicul cheie format din organizații neguvernamentale, grupuri de interese și instituții academice. Ele facilitează, de asemenea, activitatea sa de promovare a conceptului mai general de ombudsman. Conferințele și reuniunile îi permit, de asemenea, Ombudsmanului și personalului său să țină pasul cu noile evoluții de importanță deosebită pentru instituție în peisajul european.

Această secțiune acoperă întreaga gamă de activități care au drept scop promovarea conceptului de ombudsman, în general, și activitatea Ombudsmanului European, în special. Atunci când nu poate participa personal la o manifestare, Ombudsmanul delegă reprezentarea instituției unui membru corespunzător al personalului. Multe grupuri iau cunoștința de activitatea Ombudsmanului în contextul vizitelor de studiu la Strasbourg. Aceasta secțiune include, prin urmare, o listă a prezentărilor de grup care au avut loc în 2007.

IMPLICAREA OMBUDSMANULUI

DI DIAMANDOUROS a dedicat mult timp în 2007 prezentării activității sale potențialilor reclamanți. Discursurile sale la evenimente organizate de Camera de Comerț Britanică din Belgia, Camera de Comerț și Industrie din Salonic, Grecia, și Consiliul Federației Antreprenorilor și Industriașilor Greci au fost importante pentru a se putea apropia de mediul de afaceri. Prezentarea sa privind transparența la European Policy Centre din Bruxelles a ajutat la comunicarea principalelor idei ale Ombudsmanului asupra unui subiect esențial în activitatea sa de tratare a plângerilor. De asemenea, Ombudsmanul a avut ocazia să-și discute activitatea cu Consiliul Barourilor din Uniunea Europeană (CCBE) la un seminar în Bruges, Belgia. Printre alte evenimente importante s-au numărat un discurs la Forumul european al persoanelor handicapate, Societatea elenă pentru protecția mediului și a patrimoniului cultural, membrii Euroculture și *Cercle Européen* din Strasbourg.

Mediul universitar oferă Ombudsmanului o ocazie excelentă de a se adresa studenților în drept, administrație publică și științe politice. În 2007, dl DIAMANDOUROS și-a prezentat activitatea în fața studenților la *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) din Strasbourg, Oxford University (Greek Society), London School of Economics, College of Europe din Bruges și Societatea elenă pentru științe politice din Atena.

În efortul de a-și explica activitatea reprezentanților politici la nivel înalt, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu președinți, prim miniștri, miniștri, parlamentari și ambasadori din statele membre ale UE, inclusiv Republica Cehă, Cipru, Grecia și Regatul Unit. De asemenea, acesta a avut întâlniri cu reprezentanți politici de nivel înalt din afara UE, inclusiv Japonia, Moldova, Rusia, Turcia și Ucraina. Prezentarea sa la cea de-a 4-a Conferință ministerială privind e-guvernarea de la Lisabona, organizată ca parte a președinției portugheze a UE, a fost inestimabilă deoarece a permis Ombudsmanului să se adreseze factorilor decizionali cheie, specialiștilor din sectorul privat și cetățenilor interesați din toate statele membre. Aproximativ 500 de persoane au luat parte la prezentarea Ombudsmanului din cadrul acestui eveniment.

DI DIAMANDOUROS face o prezentare la a 4-a Conferință ministerială privind e-governarea. Lisabona, 21 septembrie 2007.

IMPLICAREA PERSONALULUI OMBUDSMANULUI

Personalul Ombudsmanului este la fel de activ în promovarea sensibilizării cu privire la instituție. În 2007, au fost susținute peste 80 de prezentări în fața a aproximativ 3 000 de cetățeni din întreaga Uniune. Cele mai numeroase asemenea grupuri de vizitatori au venit din Germania, iar apoi din Polonia și Ungaria. Printre participanții la aceste prezentări s-au numărat studenți și stagiari, avocați și judecători, întreprinzători și lobbyiști, oficiali guvernamentali și funcționari publici, precum și personal din oficiile ombudsmanilor. Deși aceste prezentări necesită o cantitate ridicată de muncă din partea personalului Ombudsmanului, ele sunt foarte importante pentru a ajunge la potențialii reclamanți și la alți cetățeni și pentru a putea da o „față umană” administrației europene. Din acest motiv, oficiul Ombudsmanului încearcă, în măsura în care este posibil, să accepte cereri din partea grupurilor relevante de vizitatori care doresc să se documenteze despre activitatea sa.

6.4 RELAȚIILE CU MASS-MEDIA

Ombudsmanul European depune toate eforturile pentru a se asigura că cetățenii, ONG-urile, asociațiile și societățile comerciale sunt conștiente de dreptul lor de a înainta plângeri cu privire la administrarea defectuoasă din instituțiile europene. Ombudsmanul recunoaște rolul important pe care presa îl joacă în informarea opiniei publice, îmbogățind dezbaterea și sporind vizibilitatea serviciilor sale în toate statele membre ale UE. O politică de presă activă constituie o componentă centrală a activităților și eforturilor sale de a promova respectarea drepturilor în temeiul legislației europene și de a îmbunătăți calitatea administrației.

Politica de presă a Ombudsmanului se bazează pe o abordare dublă: pe de o parte, acesta urmărește să informeze publicul european mai larg cu privire la activitatea sa prin intermediul presei generaliste (de exemplu, TV, ziare, radio). Pe de altă parte, acesta se adresează unor grupuri specifice de potențiali reclamanți prin mijloace de comunicare mai specializate (de exemplu, reviste economice sau ale consumatorilor și buletine informative interne ale asociațiilor, ONG-urilor și grupurilor de interese).

Ombudsmanul urmărește să fie cât mai transparent și accesibil cu putință pentru jurnaliști, pentru a permite publicului să-i urmărească activitatea. Acesta furnizează presei informații privind începutul investigațiilor, soluțiile amiabile acceptate de instituții pentru a-i satisface pe reclamanți, proiectele

importante de recomandări adresate instituțiilor și deciziile de clasare a anchetelor. De asemenea, Ombudsmanul informează presa cu privire la Raportul său anual, ultimele statistici, contribuțiile sale la dezbaterile publice și inițiativele în curs, precum și alte teme legate de Ombudsman care sunt de interes pentru public. Deși Ombudsmanul urmărește să-și facă activitatea cât mai deschisă posibil, acesta respectă cererile reclamanților care optează pentru tratarea confidențială a cazurilor acestora.

Ombudsmanul urmărește să se adreseze corespondenților europeni bazați la Bruxelles, precum și jurnaliștilor naționali și regionali din toate statele membre ale UE. Acesta informează presa în principal prin comunicate de presă, conferințe de presă, discuții de fond și interviuri. El se străduiește să furnizeze mesaje simple și ușor de citit, care să fie cât mai utile jurnaliștilor.

DI DIAMANDOUROS acordând un interviu dnei Lena MELLIN, reporter european pentru cel mai mare cotidian suedez, *Aftonbladet*. Stockholm, 14 mai 2007.

În 2007, principalele activități de presă ale Ombudsmanului au inclus conferințe de presă la Bruxelles și Strasbourg pentru prezentarea raportului său anual, precum și la Berlin, Karlsruhe și Varșovia, ca parte a vizitelor sale în aceste orașe. De asemenea, dl DIAMANDOUROS s-a alăturat colegului său francez, dl Jean-Paul DELEVOYE, pentru prezentarea activității lor în fața jurnaliștilor francezi din Strasbourg, în ajunul celui de-al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali. De asemenea, întâlnirile de presă cu jurnaliștii interesați de la o serie de ziare și agenții de presă au dat ocazia Ombudsmanului European să-și explice activitatea în fața cetățenilor. În fine, dl DIAMANDOUROS a acordat peste 40 de interviuri jurnaliștilor din presa scrisă, radiotelevizată și electronică în 2007, la Strasbourg, Bruxelles și în alte părți.

Raportorul privind Raportul anual 2006 al Ombudsmanului, dna Luciana SBARBATI, deputat european, și dl DIAMANDOUROS participă la o conferință de presă. Strasbourg, 24 octombrie 2007.

În 2007 au fost emise și distribuite jurnaliștilor și părților interesate din întreaga Europă 17 comunicate de presă. Printre problemele acoperite s-au numărat ancheta Ombudsmanului privind

întârzierea plăților, problemele din domeniul accesului la documente și informații, o plângere referitoare la Directiva europeană privind timpul de lucru, precum și probleme legate de materialul informativ publicat de Comisie cu privire la drepturile pasagerilor aerieni.

6.5 PUBLICAȚII

Ombudsmanul depune eforturi pentru a se adresa unui public cât mai larg, în vederea sensibilizării acestuia față de activitatea sa în responsabilizarea administrației europene. În 2007, au fost redactate și distribuite părților interesate mai multe publicații, în vederea informării actorilor principali și a publicului larg cu privire la activitățile Ombudsmanului European și serviciile pe care le oferă cetățenilor și rezidenților UE. Toate publicațiile Ombudsmanului sunt disponibile pe site-ul web al acestuia, <http://www.ombudsman.europa.eu>, și pot fi obținute gratuit de la EU Bookshop <http://bookshop.europa.eu>

Un interes special a ridicat în 2007 o nouă fișă de informații pentru firme și organizații, care explică pe scurt ce poate face Ombudsmanul pentru aceste entități. Fișa de informații a fost distribuită, împreună cu alte materiale relevante, ca parte a unei campanii prin poștă care-i viza pe potențialii reclamanți. Camerele de comerț și cabinetele de avocatură din întreaga Uniune au fost vizate în mod special în cursul campaniei, fiind trimise peste 5 000 de scrisori personalizate. Această campanie s-a dovedit a fi un succes important, în cursul anului 2007 fiind primite mii de cereri pentru copii suplimentare din publicațiile Ombudsmanului.

6.6 COMUNICĂRI ON-LINE

Comunicări prin e-mail

În aprilie 2001, versiunea electronică în 12 limbi a formularului pentru plângeri al Ombudsmanului European a fost postată pe site-ul web. În urma extinderii Uniunii Europene la 1 mai 2004, formularul a fost pus la dispoziția publicului în nouă limbi suplimentare. În luna decembrie 2006, în cadrul pregătirilor pentru noua extindere a Uniunii Europene de la 1 ianuarie 2007, formularul a fost adăugat pe site-ul web în limbile bulgară și română. Peste 58% din totalul plângerilor primite de Ombudsman în 2007 au fost depuse prin internet. O mare parte a acestora a fost primită prin intermediul formularului de plângere electronic.

În 2007, principalul cont de e-mail al Ombudsmanului a fost utilizat pentru a răspunde unui număr total de 7 273 de e-mailuri de cereri de informații. Din acestea, 3 127 au fost e-mailuri în masă depuse de cetățeni care se refereau la plângeri primite de Ombudsmanul European, în timp ce 4 146 erau cereri individuale de informații. Chestiunile tratate de aceste e-mailuri în masă includeau construirea unui cablu de înaltă tensiune pentru conectarea rețelelor electrice spaniolă și franceză, precum și presupusa decizie a autorităților din regiunea Valencia din Spania de a întrerupe difuzarea unui canal catalan de televiziune. Toate aceste e-mail-uri au primit un răspuns prin care se explica stadiul de tratare a plângerii respective de către Ombudsman.

Toate cele 4 146 cereri individuale de informații au primit răspunsuri individuale de la un membru corespunzător al personalului Ombudsmanului. În 2006 au existat circa 3 500 asemenea răspunsuri, iar în 2005 au fost 3 200.

Evoluții ale site-ului web

Site-ul web al Ombudsmanului a fost creat în iulie 1998. Pe parcursul anului 2007, dezvoltatorul web al Ombudsmanului European a conlucrat strâns cu șefii Sectorului Comunicare, precum și cu serviciile

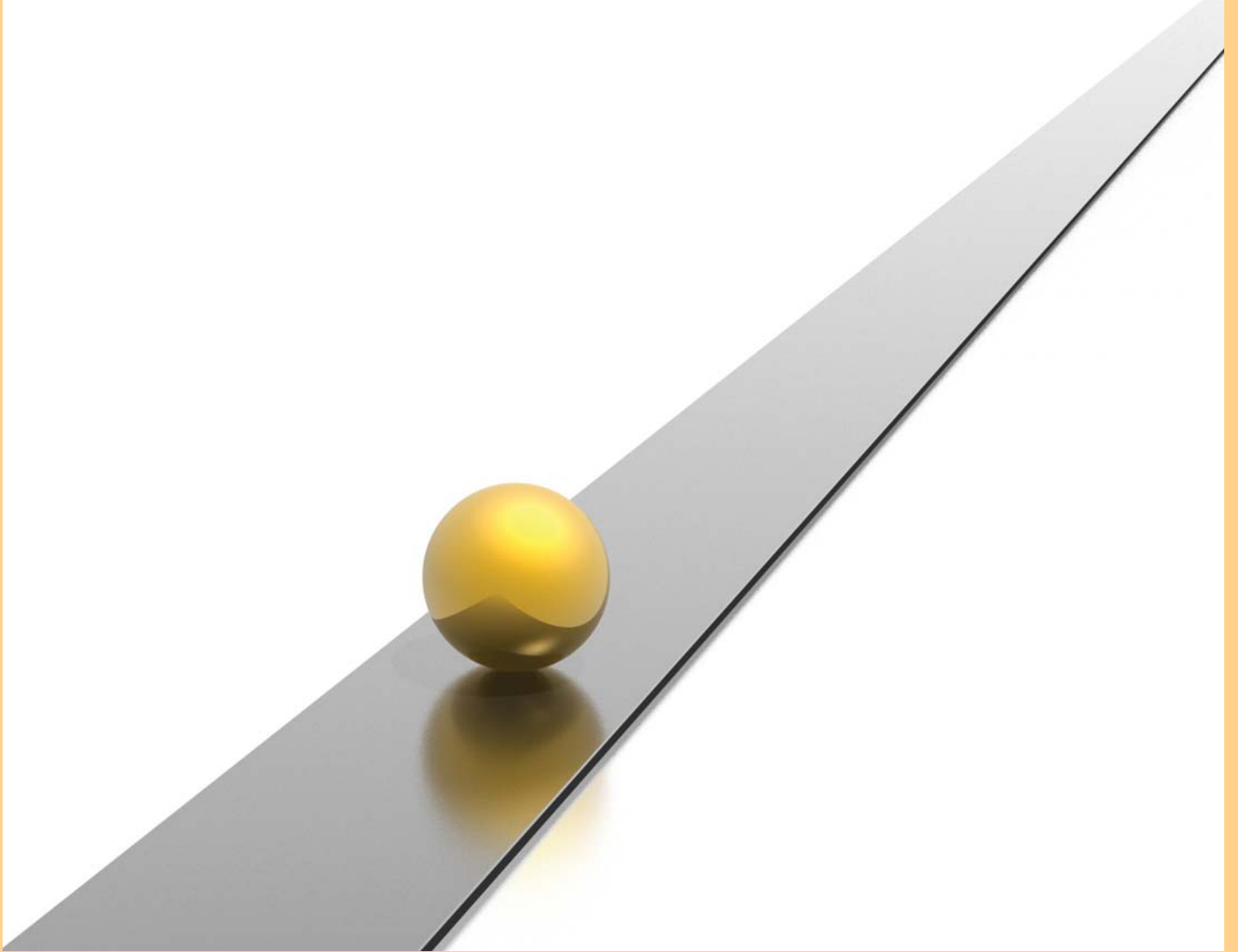

tehnice ale Parlamentului European, pentru pregătirea transformării site-ului web al Ombudsmanului într-un serviciu pentru cetățeni modern, dinamic, informativ, interactiv și în permanentă evoluție. Se preconizează că noul site web va fi lansat în primul semestru al anului 2008.

Între 1 ianuarie și 31 decembrie 2007, site-ul web al Ombudsmanului a fost consultat de 449 418 vizitatori unici. Paginile în limba engleză ale site-ului au fost cel mai frecvent consultate, urmate de paginile în limbile franceză, spaniolă, germană și italiană. Din punct de vedere al provenienței geografice a consultărilor, cei mai mulți vizitatori au provenit din Italia, urmați de cei din Spania, Suedia, Regatul Unit, și Germania. Secțiunea de linkuri a site-ului web al Ombudsmanului conține linkuri la site-urile web ale omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din întreaga Europă. Peste 82 000 de vizitatori au consultat paginile cu linkuri în 2007, demonstrând clar valoarea adăugată pentru cetățeni a serviciilor furnizate prin Rețeaua europeană a ombudsmanilor.

Pentru a garanta că site-ul web al Ombudsmanului va continua să ocupe o poziție de prim plan printre site-urile web ale UE, oficiul Ombudsmanului a participat pe parcursul anului 2007 la lucrările Comitetului editorial interinstituțional de internet (CEiii).

ANEXE

7

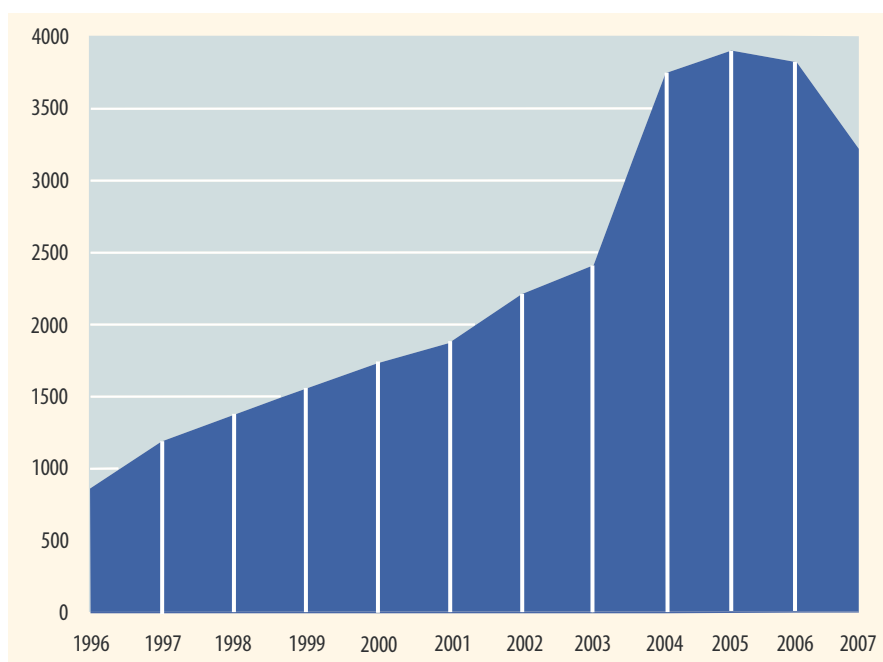

A STATISTICĂ

1 CAZURI TRATATE ÎN CURSUL ANULUI 2007

1.1	TOTAL NUMĂR DE CAZURI ÎN 2007	3 760
	- Anchete nefinalizate la 31.12.2006	332 ¹
	- Plângeri în așteptarea deciziei privind admisibilitatea la 31.12.2006.....	211
	- Plângeri primite în 2007	3 211
	- Inițiative proprii ale Ombudsmanului European	6

Numărul de plângeri primite în perioada 1996-2007

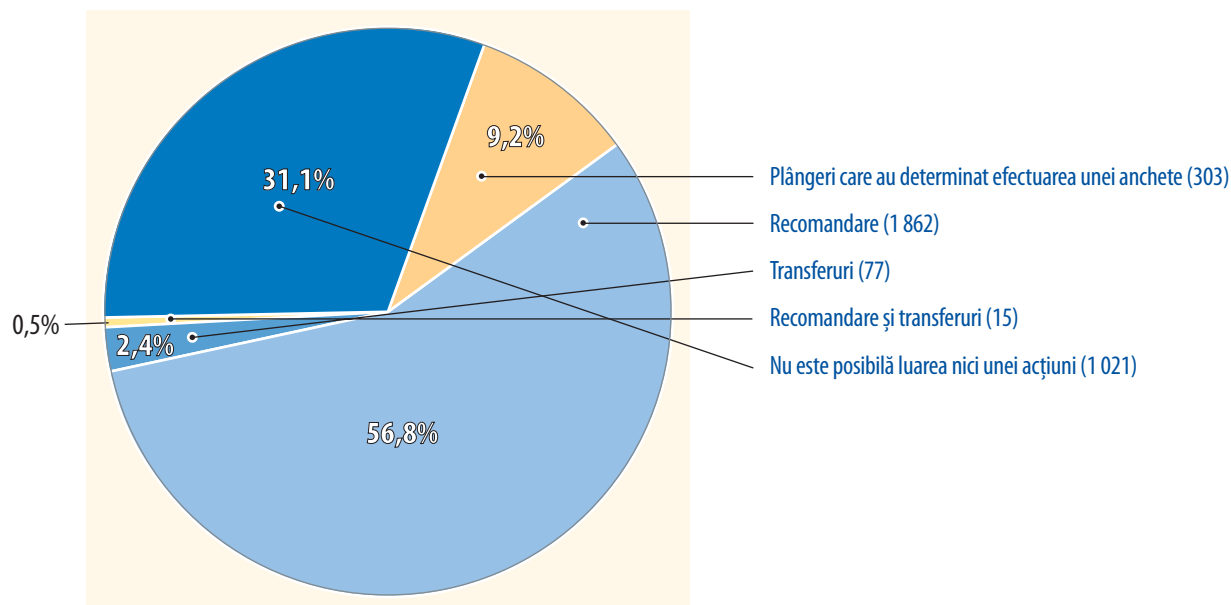
1.2	EXAMINĂRI FINALIZATE PRIVIND ADMISIBILITATEA / INADMISIBILITATEA PLÂNGERILOR.....	95 %
------------	--	-------------

¹ Dintre care nouă sunt anchete inițiate din propria inițiativă a Ombudsmanului European și 323 anchete efectuate pe baza plângerilor primite.

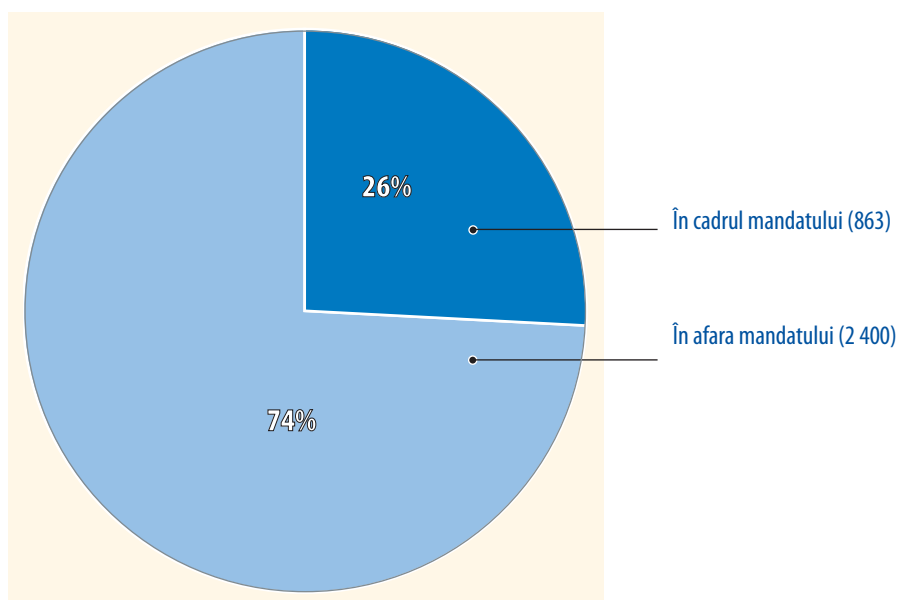

1.3 CLASIFICAREA PLÂNGERILOR

În funcție de tipul de acțiune aplicată de Ombudsmanul European în beneficiul reclamanților

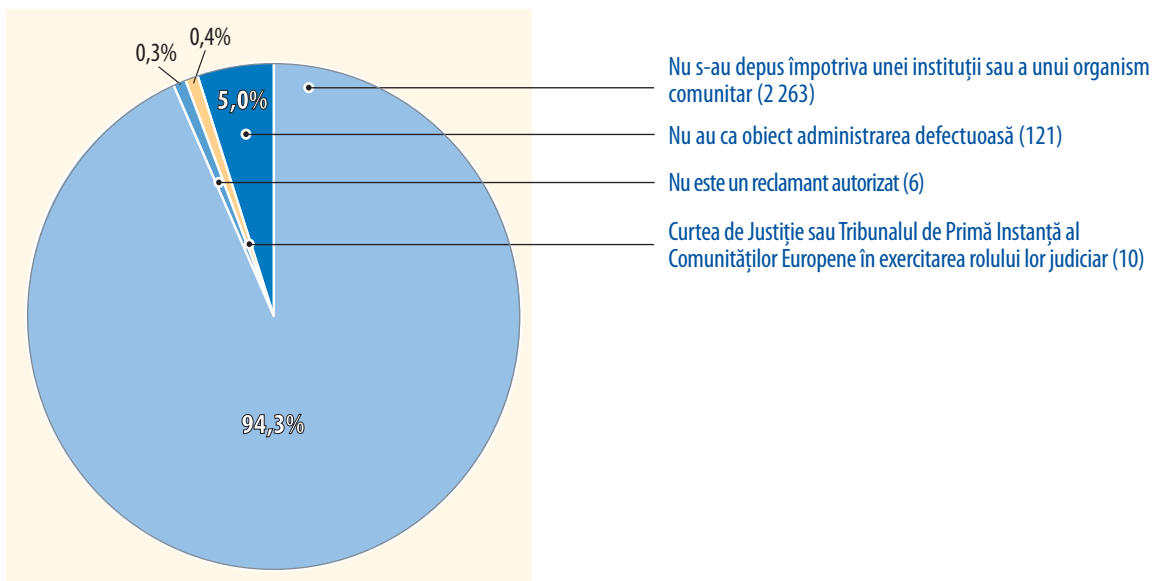

În funcție de mandatul Ombudsmanului European

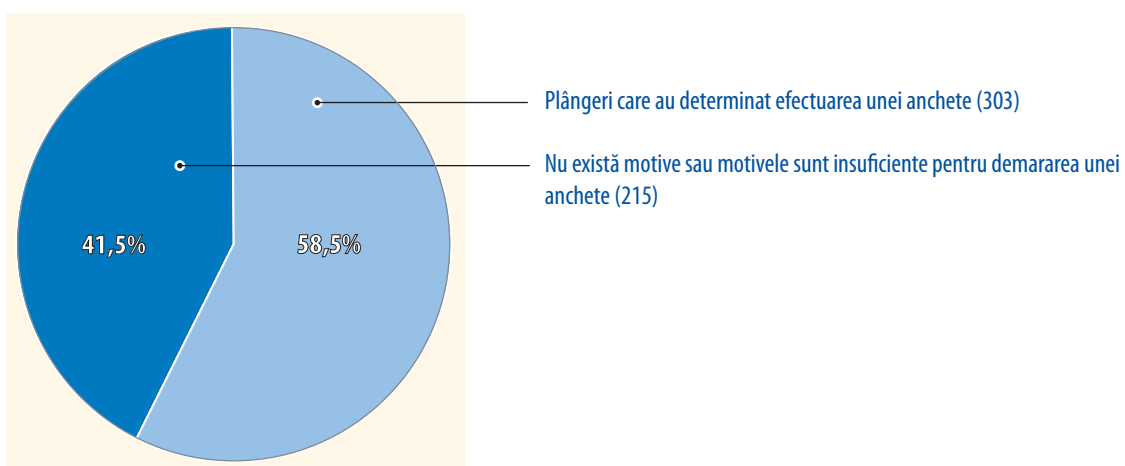

În afara mandatului

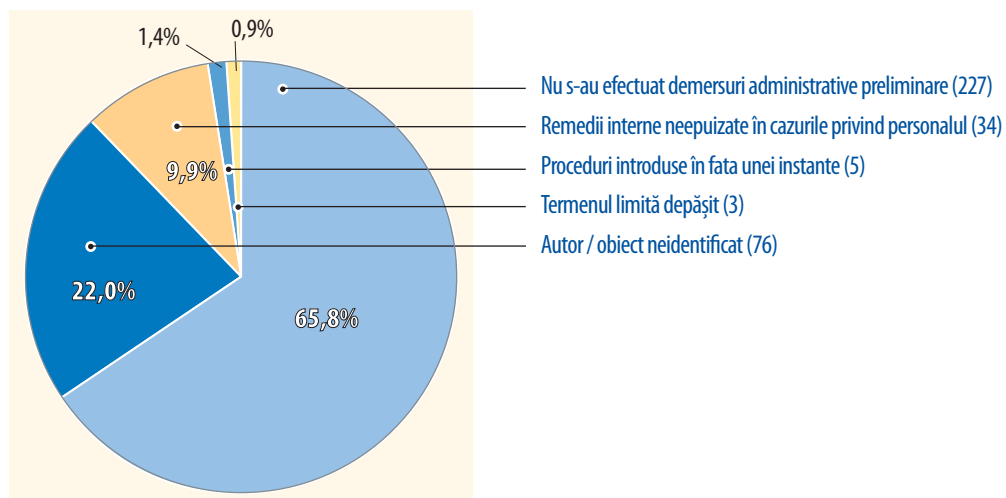

În cadrul mandatului

Plângeri admisibile

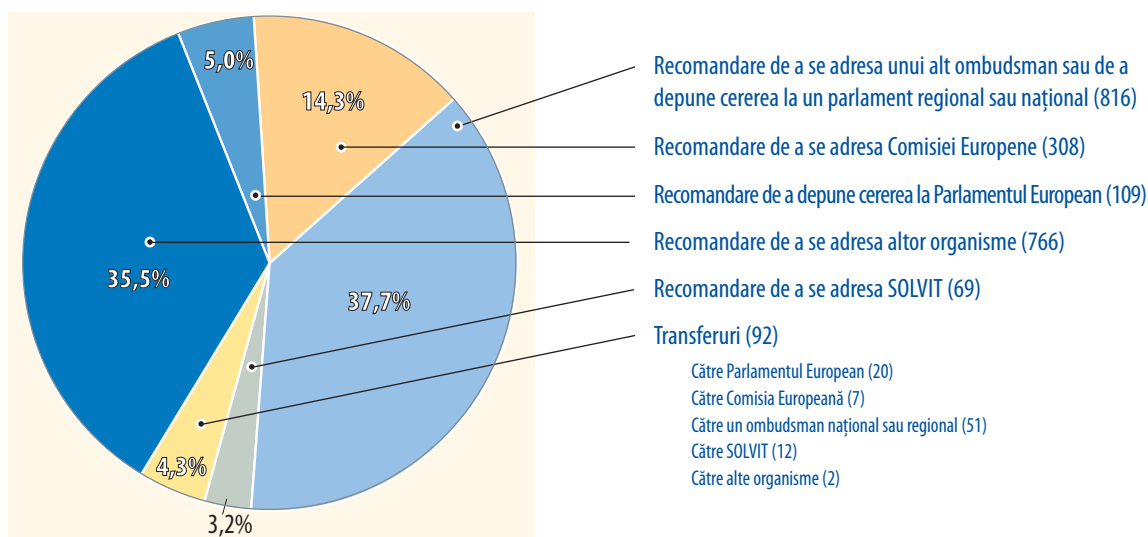
Plângeri inadmisibile

2 TRANSFERURI ȘI RECOMANDĂRI

(În anumite cazuri au fost furnizate mai multe recomandări)

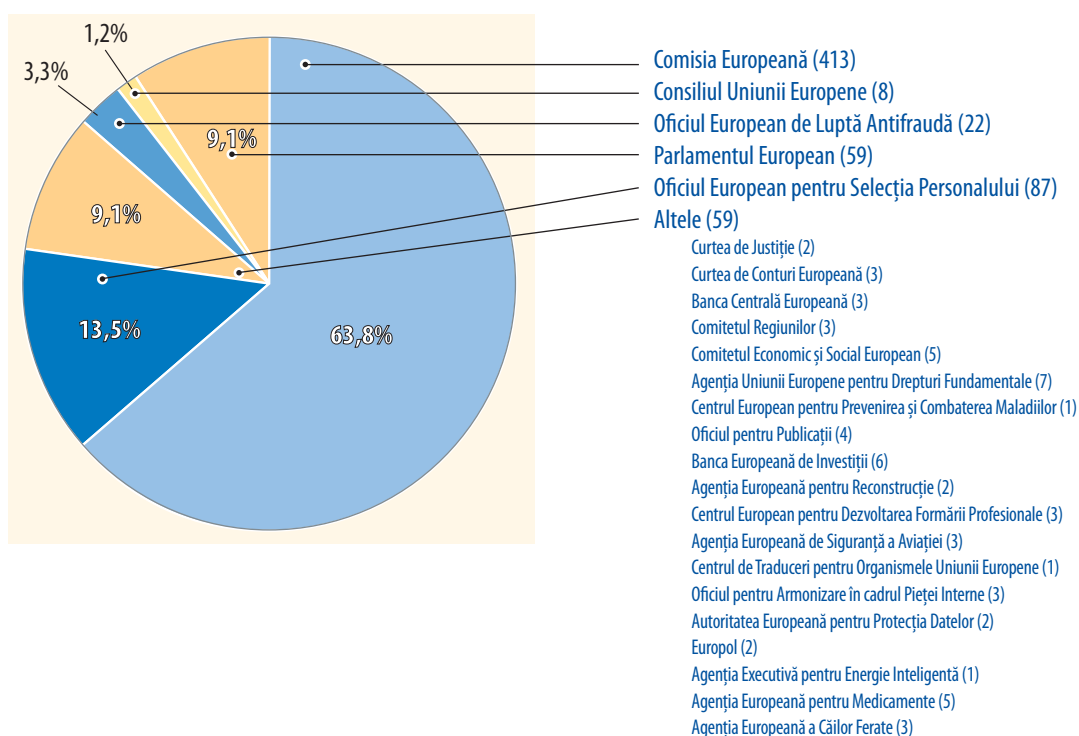

3 ANCHETE TRATATE ÎN 2007 641

În 2007, Ombudsmanul European a tratat un număr de 641 anchete, dintre care 309 au fost inițiate în 2007 (dintre care șase din propria inițiativă) și 332 anchete nu au fost clasate la 31.12.2006 (dintre care nouă din propria inițiativă).

3.1 INSTITUȚII ȘI ORGANISME CARE AU FĂCUT OBIECTUL ANCHETELOR

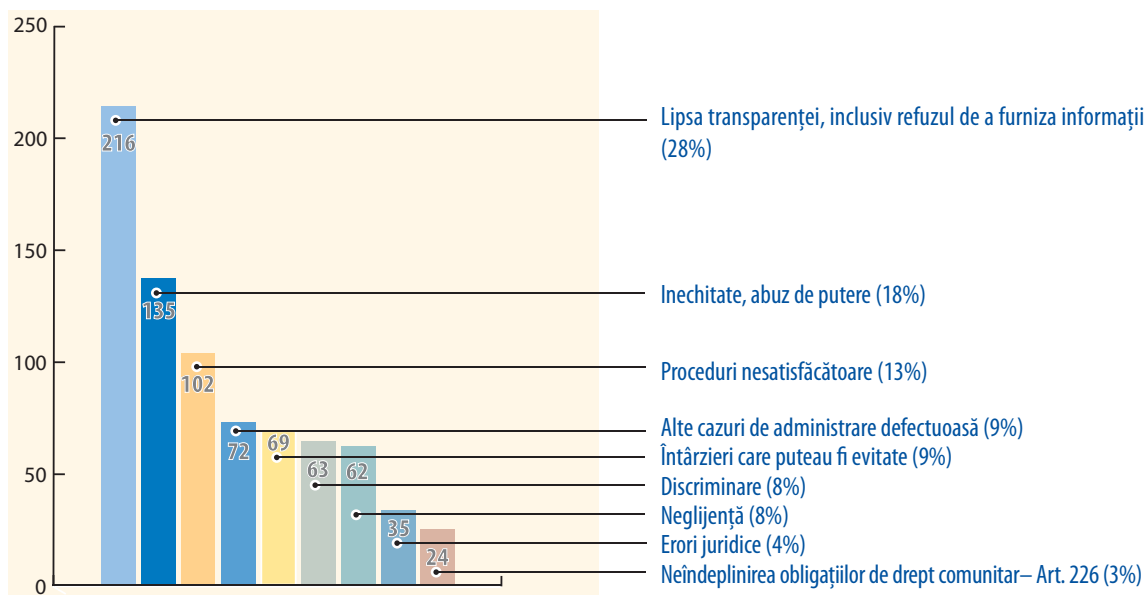
(În unele cazuri, ancheta a vizat două sau mai multe instituții sau organisme)

3.2 TIPURI DE ADMINISTRARE DEFECTUOASĂ INVOCATE

(În unele cazuri se pot invoca două sau mai multe tipuri de administrare defectuoasă)

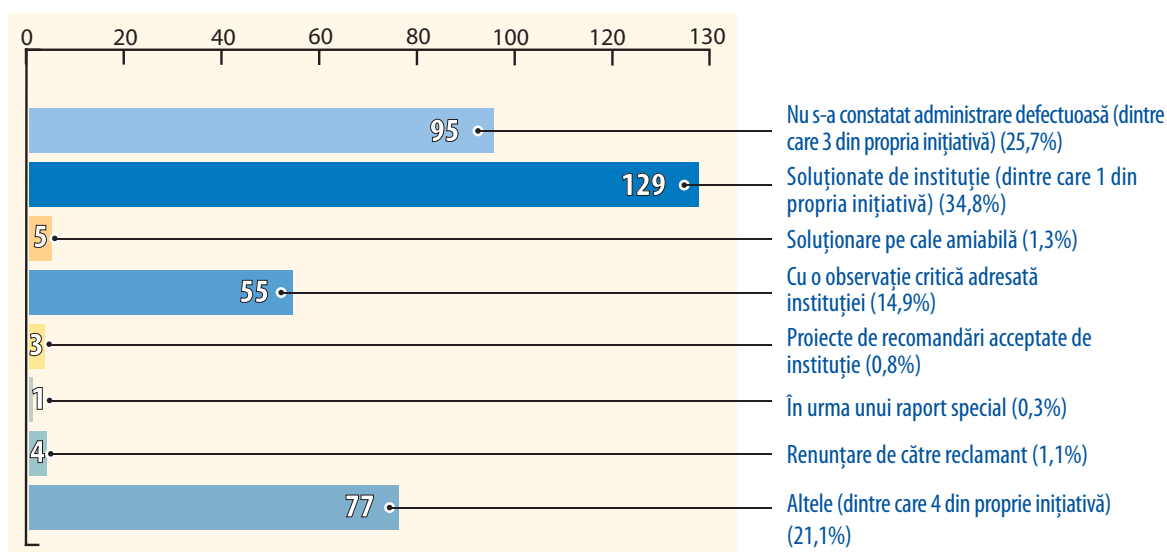

3.3 PROPUNERI PENTRU SOLUȚII AMIABILE, PROIECTE DE RECOMANDĂRI ȘI RAPORTE SPECIALE ÎNTOCMITE ÎN ANUL 2007

– Propuneri pentru soluții amiabile	30
– Proiecte de recomandări	8
– Rapoarte speciale	1

3.4 ANCHETE CLASATE..... 348²

(Anchete care au fost clasate din unul sau mai multe dintre următoarele motive)

² Dintre care șapte din propria inițiativă a Ombudsmanului.

4 PROVENIENȚA PLÂNGERILOR ÎNREGISTRATE ÎN ANUL 2007

4.1 CINE DEPUNE PLÂNGERI

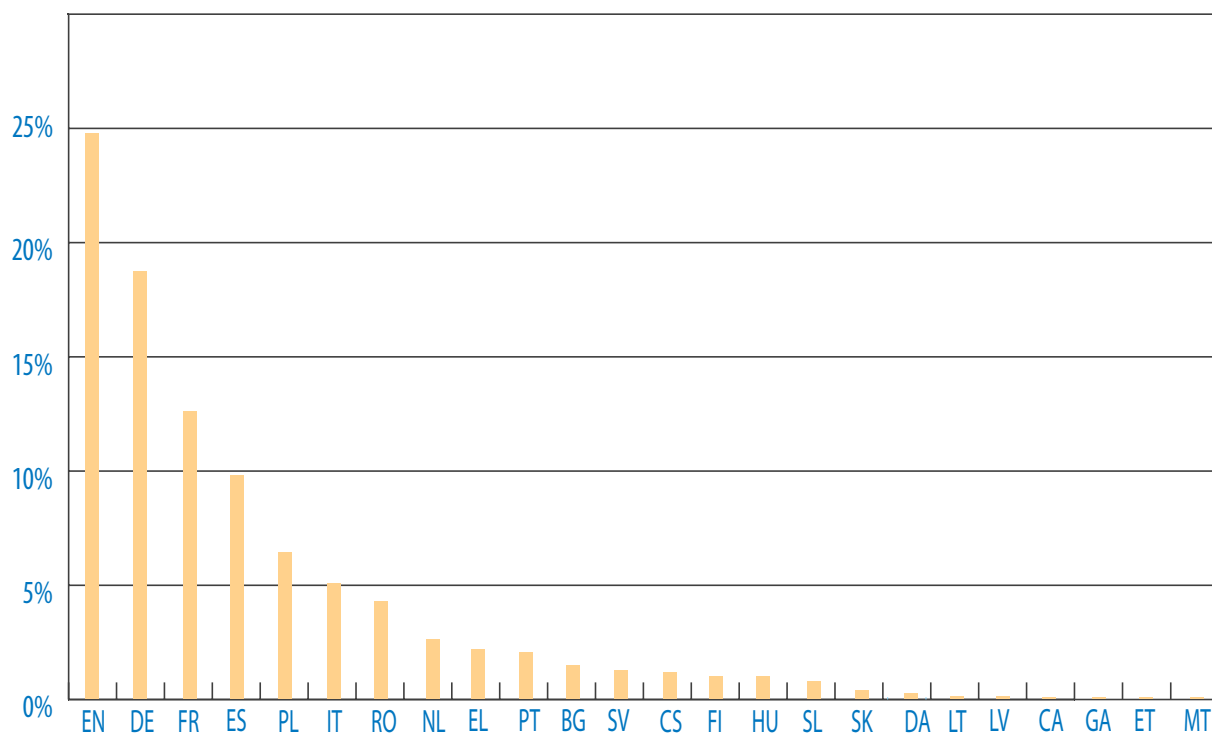

Societăți și asociații
4,8% (155)

Persoane particulare
95,2% (3 056)

4.2 DISTRIBUȚIA PE LIMBI A PLÂNGERILOR

4.3 PROVENIENȚA GEOGRAFICĂ A PLÂNGERILOR

Țara	Numărul de plângeri	% din plângeri	% din populația UE	Proporție ¹
Luxemburg	44	1,4	0,1	13,6
Malta	26	0,8	0,1	10,0
Cipru	46	1,4	0,2	8,9
Slovenia	39	1,2	0,4	3,0
Belgia	182	5,7	2,1	2,6
Bulgaria	91	2,8	1,6	1,8
Finlanda	62	1,9	1,1	1,8
Irlanda	43	1,3	0,9	1,5
Grecia	106	3,3	2,3	1,5
Austria	75	2,3	1,7	1,4
Portugalia	91	2,8	2,1	1,3
Spania	351	10,9	9,0	1,2
România	162	5,0	4,4	1,2
Suedia	61	1,9	1,8	1,0
Ungaria	67	2,1	2,0	1,0
Germania	507	15,8	16,6	1,0
Republica Cehă	59	1,8	2,1	0,9
Polonia	214	6,7	7,7	0,9
Slovacia	27	0,8	1,1	0,8
Țările de Jos	74	2,3	3,3	0,7
Franța	251	7,8	12,8	0,6
Lituania	12	0,4	0,7	0,5
Letonia	8	0,2	0,5	0,5
Danemarca	18	0,6	1,1	0,5
Italia	182	5,7	11,9	0,5
Estonia	4	0,1	0,3	0,5
Regatul Unit	156	4,9	12,3	0,4
Alte țări	200	6,2		
Origine necunoscută	53	1,7		

¹ Aceste cifre au fost calculate prin împărțirea procentajului de plângeri la procentajul populației. În cazul în care coeficientul este mai mare de 1, acesta indică faptul că țara respectivă a înaintat la Ombudsman mai multe plângeri decât s-ar fi preconizat, dată fiind mărimea populației. Toate procentajele din tabelul de mai sus au fost rotunjite la o zecimală.

B BUGETUL OMBUDSMANULUI

Un buget independent

De la 1 ianuarie 2000, bugetul Ombudsmanului constituie o secțiune independentă a bugetului Uniunii Europene (în prezent secțiunea a VIII-a)¹.

Structura bugetului

Bugetul Ombudsmanului este împărțit în trei titluri. Titlul 1 cuprinde salariile, indemnizațiile și alte cheltuieli referitoare la personal. Titlul 2 se referă la imobile, mobilier, echipamente și alte cheltuieli de funcționare. Titlul 3 cuprinde cheltuielile care rezultă din funcțiile generale exercitate de instituție.

Cooperarea cu Parlamentul European

Pentru a evita suprapunerile inutile în activitatea personalului administrativ și tehnic, unele dintre serviciile tehnice necesare Ombudsmanului pentru a-și îndeplini funcțiile sunt furnizate de sau prin intermediul Parlamentului European. Cooperarea dintre Ombudsmanul European și Parlamentul European a permis economii substanțiale în bugetul comunitar. Actualul acord de cooperare a fost semnat la 15 martie 2006 de către președintele Parlamentului și Ombudsmanul European și a intrat în vigoare în luna aprilie 2006. Acest acord are ca obiectiv menținerea cooperării cu Parlamentul în toate domeniile în care sunt posibile economii de scară și bugetare. Parlamentul European va continua, prin urmare, să furnizeze Ombudsmanului servicii într-un număr de domenii, inclusiv imobilele, tehnologia informației, comunicații, servicii medicale, formare, traducere și interpretare. Acordul actual stabilește cu claritate politica de prețuri a Parlamentului. Serviciile sunt remunerate pe baza unei estimări echitabile, transparente și rezonabile a costurilor, cu excepția costurilor de audit și contabilitate, pentru care s-a convenit asupra unei sume forfetare. Aceasta reflectă, de asemenea, autonomia Ombudsmanului în administrarea personalului și în chestiuni financiare.

Bugetul în 2007 și 2008

Tabelul de mai jos prezintă bugetul Ombudsmanului împărțit în trei titluri. De asemenea, arată cum au fost utilizate în 2007 creditele bugetate, precum și evoluția bugetului între 2007 și 2008. În plus, indică numărul de posturi din schema de personal a Ombudsmanului.

(în EUR)

Titlu	Denumire	2007		2008
		Credite bugetate	Credite angajate	Credite bugetate
1	Cheltuieli cu privire la persoanele angajate de instituție	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Imobile, mobilier, echipamente și alte cheltuieli de funcționare	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Cheltuieli care rezultă din funcțiile generale exercitate de instituție	751 000	729 586	724 770
Cheltuieli totale		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Număr de posturi			57	57

¹ Regulamentul (CE, CECO, Euratom) nr. 2673/1999 al Consiliului din 13 decembrie 1999 de modificare a Regulamentului Financiar din 21 decembrie 1977 aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO 1999 L 326, p. 1.

C PERSONALUL

Pentru a garanta exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor instituției de tratare a plângerilor de administrare defectuoasă în cele 23 de limbi ale tratatului și de a fi aproape de cetățenii și rezidenții UE pentru a-i sensibiliza cu privire la dreptul lor de a înainta plângeri, Ombudsmanul are sprijinul unui personal bine calificat și multilingv. Prezenta anexă cuprinde o lista completă a membrilor personalului din 2007, denumirile funcțiilor și coordonatele lor, precum și o descriere a activității desfășurate de diferitele departamente și sectoare din cadrul oficiului. Se încheie cu o scurtă prezentare generală a reuniunilor cu personalul care au avut loc pe parcursul anului.

OMBUDSMANUL EUROPEAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Ombudsmanul European

P. Nikiforos DIAMANDOUROS s-a născut la Atena, Grecia, la 25 iunie 1942. A fost ales Ombudsman European la 15 ianuarie 2003. A preluat postul la 1 aprilie 2003 și a fost reales pentru încă un mandat de 5 ani la 11 ianuarie 2005.

Din 1998 până în 2003, a fost primul ombudsman național al Greciei. Din 1993 a fost, de asemenea, profesor de politici comparate în cadrul Departamentului de Științe Politice și Administrație Publică al Universității din Atena (în prezent în concediu). Din 1995 și până în 1998 el a fost director și președinte al Centrului Național pentru Studii Sociale din Grecia (EKKE).

A obținut licență în științe politice la Universitatea din Indiana (1963) și masteratul (1965), masteratul în filozofie (1969), și doctoratul (1972) în același domeniu, la Universitatea din Columbia. Înainte de a se alătura Universității din Atena în 1988, el a predat și a deținut posturi de cercetare la Universitatea de Stat din New York, respectiv Universitatea din Columbia (1973-78). Din 1980 până în 1983, a fost director de dezvoltare în cadrul Athens College din Atena, Grecia. Din 1983 până în 1988, a fost director de program pentru Europa de Vest, precum și pentru Orientul Mijlociu și Nordul Africii în cadrul Social Science Research Council din New York. Din 1988 până în 1991, a fost director al Institutului Grec pentru Studii Internaționale și Strategice, Atena, un grup de reflecție orientat pe cercetarea politicilor, înființat în urma finanțării comune de către fundațiile Ford și MacArthur. În 1997, a deținut un post ca profesor invitat de științe politice la Centrul Juan March pentru Studii Avansate în Științele Sociale (Madrid).

A fost președinte al Asociației Grecești de Științe Politice (1992-98) și al Asociației de Studii Grecești Moderne din Statele Unite ale Americii (1985-88). Între 1999 și 2003, a fost membru al Comisiei naționale pentru drepturile omului din Grecia, în timp ce din 2000 până în 2003 a fost membru al Consiliului național pentru reformă administrativă din Grecia. Din 1988 până în 1995, el a fost co-președinte al Subcomitetului privind Europa de Sud al Social Science Research Council, New York, ale cărui activități sunt finanțate printr-un grant din partea Fundației Volkswagen. Este, de asemenea, editor general comun al seriei privind Noua Europă de Sud și beneficiarul granturilor de cercetare Fulbright și National Endowment for the Humanities.

A scris numeroase articole despre politica și istoria Greciei, Europei de Sud și Europei de Sud-Est și, în special, despre democratizare, construcția statului și națiunii, precum și relația dintre cultură și politică.

SECRETARIATUL OMBUDSMANULUI EUROPEAN

Secretariatul Ombudsmanului European este responsabil pentru funcționarea oficiului privat al Ombudsmanului. El administrează agenda Ombudsmanului, coordonează corespondența intrată și expediată, oferă asistență cu privire la relațiile cu alte instituții și organisme ale UE, se ocupă cu aspectele de protocol ale activității instituției și desfășoară atribuțiuni generale de secretariat pentru Ombudsman.

Nicholas CATEPHORES

Asistent al Ombudsmanului European

Tel. +33 3 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURI

Secretar al Ombudsmanului European

Tel. +33 3 88 17 25 28

SECRETARUL GENERAL

Secretarul general îl asistă și îl consiliază pe Ombudsman în tratarea plângerilor și în anchete. Acesta coordonează relațiile dintre oficiul Ombudsmanului și celelalte instituții europene și joacă un rol cheie în dezvoltarea relațiilor cu oficiile ombudsmanilor din întreaga Europă și în apropierea de cetățenii europeni. Acesta îl consiliază pe Ombudsman cu privire la structura și gestionarea oficiului, planificarea activităților sale și monitorizarea activității și performanțelor acestuia, precum și cu privire la asigurarea coordonării sale generale.

În urma numirii dlui Ian HARDEN pe postul de secretar general la 1 august 2006 și în așteptarea finalizării procedurii de recrutare pentru un nou șef al Departamentului Juridic, dl HARDEN a continuat să desfășoare funcțiile de șef al Departamentului Juridic până la 30 iunie 2007.

Ian HARDEN

Secretar general

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN s-a născut la Norwich, Anglia, la 22 martie 1954. A studiat dreptul al Colegiul Churchill, Cambridge, și a obținut licența cu calificativul foarte bine în 1975 și licența în drept în 1976. La încheierea studiilor, s-a alăturat Facultății de Drept a Universității din Sheffield, unde a fost lector din 1976 până în 1990, lector principal din 1990 până în 1993, conferențiar din 1993 până în 1995 și a devenit profesor universitar de drept public în 1995. S-a alăturat oficiului Ombudsmanului European în calitate de consilier juridic principal în 1996, devenind șef al Secretariatului din 1997 până în 1999, apoi șef al Departamentului Juridic din 2000 până în prezent. A fost numit secretar general al oficiului Ombudsmanului la 1 august 2006. Este autorul și coautorul a numeroase articole de drept comunitar și drept public, printre care *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (Londra CEPR, 1995), și *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Este membru al *Association française de droit constitutionnel* și al „Study of Parliament Group” din Regatul Unit și profesor onorific la Universitatea din Sheffield.

Murielle RICHARDSON

Asistent al șefului Departamentului Juridic (până la 30.6.2007)

Asistent al secretarului general (de la 1.7.2007)

Tel. +33 3 88 17 23 88

JURIȘTI

Juriștii tratează plângerile, care pot fi înaintate Ombudsmanului în oricare din cele 23 de limbi ale Tratatului Uniunii Europene. Ei propun și efectuează, de asemenea, anchete din proprie inițiativă, răspund cererilor de informații din partea cetățenilor, oferă asistență Ombudsmanului în chestiuni juridice, acordă asistență cu privire la procedurile, evoluțiile și tradițiile juridice din statele membre respective și îl reprezintă pe Ombudsman la anumite manifestări publice.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Șeful echipei juridice

Consilier juridic principal

Tel. +33 3 88 17 37 68

Sabina BALAŽIČ

Jurist (până la 30.9.2007)

Peter BONNOR

Jurist

Tel. +33 3 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Jurist

Tel. +32 2 284 38 31

Gerhard GRILL

Șeful echipei juridice

Consilier juridic principal

Tel. +33 3 88 17 24 23

Violetta DIMOVA

Jurist (de la 1.2.2007)

Tel. +33 3 88 17 25 63

Bernhard HOFSTÖTTER

Jurist (de la 1.9.2007)

Tel. +33 3 88 17 81 05

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Șeful echipei juridice

Consilier juridic principal

Tel. +33 3 88 17 27 46

Benita BROMS

Șef al oficiului din Bruxelles

Consilier juridic principal

Tel. +32 2 284 25 43

Juliano FRANCO

Jurist

Tel. +33 3 88 17 21 51

Tina NILSSON

Jurist

Tel. +32 2 284 14 17

Tea SEVÓN

Jurist

Tel. +32 2 284 21 80 (de la 1.10.2007)

Wiebke PANKAUKE

Jurist

Tel. +33 3 88 17 24 02

Olivier VERHEECKE

Consilier juridic principal

Tel. +32 2 284 20 03

Raluca TRASCA

Jurist (de la 16.4.2007)

Tel. +33 3 88 17 31 08

Branislav URBANIČ

Jurist

Tel. +33 3 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN
Șeful echipei juridice
Consilier juridic principal
Tel. +33 3 88 17 67 84

Elodie BELFY
Asistent juridic
Tel. +32 2 284 39 01

Marjorie FUCHS
Jurist
Tel. +33 3 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN
Consilier juridic principal
Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER
Jurist (până la 15.11.2007)

Ida PALUMBO
Jurist
Tel. +33 3 88 17 23 85

STAGIARI

Marta ARIAS DIAZ
(până la 31.8.2007)

Elsa BERNARD
(până la 30.4.2007)

Clelia CASALINO
(de la 15.2.2007)

Caroline DIETZEL
(de la 1.9.2007)

Ramin FARINPOUR
(până la 31.8.2007)

Tobias JAMES
(de la 1.9.2007)

Farah JERAJ
(până la 31.7.2007)

Tomasz KODRZYCKI
(de la 1.9.2007)

Beata KULPACZYNSKA
(până la 31.8.2007)

Angela LINDBERG
(de la 1.9.2007)

Samir MOHAMED GHARBAOUI
(de la 1.9.2007)

Christopher MILNES
(de la 1.9.2007)

Zvi RAMAN
(până la 31.8.2007)

Louise RICHARD
(de la 1.9.2007)

Giorgio RIZZELLO
(until 9.2.2007)

Brigita SABALIAUSKAITE
(până la 31.8.2007)

Axel SCHNEIDER
(până la 31.7.2007)

Elena TZOULIA
(de la 1.3.2007)

DEPARTAMENTUL ADMINISTRATIV ȘI FINANCIAR

Departamentul Administrativ și Financiar răspunde de toată activitatea oficiului Ombudsmanului care nu este direct legată de examinarea plângerilor și efectuarea anchetelor. Este format din trei sectoare: Sectorul Administrativ, Sectorul Financiar și Sectorul Comunicare. Șeful Departamentului Administrativ și Financiar coordonează activitatea generală a departamentului. În această calitate, el răspunde de organizarea și funcționarea generală a oficiului, de politica de personal în cadrul oficiului, de propunerea și aplicarea strategiei bugetare și financiare a instituției, precum și de reprezentarea Ombudsmanului în cadrul unui număr de foruri interinstituționale. În 2007, departamentul avea un personal total de 34 de persoane.

João SANT'ANNA

Șeful Departamentului Administrativ și Financiar (ad interim)

Tel. +33 3 88 17 53 46

SECRETARIATUL TRATAREA PLÂNGERILOR

Secretariatul Tratarea plângerilor este responsabil pentru înregistrarea, distribuirea și urmărirea plângerilor înaintate Ombudsmanului European. Secretariatul veghează ca toate plângerile să fie înregistrate într-o bază de date, confirmate și transmise Departamentului Juridic. Este responsabil pentru administrarea întregii corespondențe intrate și expediate cu privire la plângeri, asigurând actualizarea dosarelor plângerilor în baza de date pe parcursul întregii proceduri de tratare, monitorizarea respectării termenelor, realizarea statisticilor cu privire la plângeri și înregistrarea documentelor legate de plângeri. Acesta este condus de asistentul șefului Departamentului Juridic.

Séverine BEYER

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Secretar

Tel. +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Secretar

Tel. +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Secretar

Tel. +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROY

Secretar

Tel. +33 3 88 17 24 13

Ana MORAIS GASPAR

Secretar (de la 1.10.2007)

Tel. +33 3 88 16 63 10

Elaine DRAGO

Secretar

Tel. +33 3 88 17 33 31

Christelle THEROUSE

Secretar (de la 16.7.2007)

Tel. +33 3 88 16 40 71

Véronique FOREAU

Secretar

Tel. +33 3 88 17 34 99

Caroline ZINCK

Secretar

Tel. +33 3 88 17 40 51

SECTORUL ADMINISTRATIV

Atribuțiile Sectorului Administrativ sunt numeroase. Ele includ recrutarea și coordonarea personalului, tratarea corespondenței intrate și expediate, centrala telefonică, infrastructura oficiului, coordonarea traducerii documentelor, organizarea și administrarea bibliotecii de referințe juridice și politica de documentare și arhivare a instituției. Acest sector este, de asemenea, responsabil pentru politica instituției în domeniul tehnologiei informației și pentru îndeplinirea necesităților informatice ale oficiului, o atribuție pe care o desfășoară în strânsă colaborare cu Parlamentul European.

Alessandro DEL BON

Șef de sector

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Asistentă administrativă, șofer

Tel. +33 3 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKIS

Asistentă administrativă

Tel. +32 2 284 63 93

Rachel DOELL

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Informatician

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANE

Secretar (de la 17.9.2007)

Tel. +33 3 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIAN

Secretar

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informatician

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Secretar

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Secretar (până la 30.5.2007)

Emese WALTZ

Secretar (până la 16.9.2007)

Félicia VOLTZENLOGEL

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 94

SECTORUL FINANCIAR

Sectorul Financiar este responsabil pentru garantarea respectării de către oficiul Ombudsmanului a normelor financiare aplicabile în UE menite să asigure aplicarea economică, eficientă și adecvată a resurselor bugetare. Aceste responsabilități derivă din faptul că Ombudsmanul European are un buget independent. Patru funcționari pe probleme financiare, sub autoritatea ordonatorului de credite delegat, asigură elaborarea și execuția bugetului.

Loïc JULIEN

Șef de sector

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Funcționar pe probleme financiare

Tel. +32 2 284 38 97

Véronique VANDAELE

Funcționar pe probleme financiare

Tel. +32 2 284 23 00

Giovanna FRAGAPANE

*Funcționar pe probleme financiare
(până la 16.9.2007)*

Christophe WALRAVENS

Funcționar pe probleme financiare

Tel. +33 3 88 17 24 03

Emese WALTZ

*Funcționar pe probleme financiare
(de la 17.9.2007)*

Tel. + 33 3 88 16 40 95

SECTORUL COMUNICARE

Sectorul Comunicare sprijină Ombudsmanul în eforturile sale de a se apropia de cetățeni și de a-i informa cu privire la drepturile ce le sunt conferite de către ordinea juridică comunitară. Prin aceasta, joacă un rol cheie în întărirea relațiilor și încrederii dintre cetățeni, pe de-o parte, și Europa și instituțiile ei, pe de altă parte.

Sectorul este responsabil pentru menținerea și promovarea relațiilor cu mass-media, redactarea și elaborarea publicațiilor Ombudsmanului, întreținerea site-urilor web ale Ombudsmanului, organizarea vizitelor de informare și a manifestărilor Ombudsmanului și coordonarea relațiilor cu Rețeaua europeană a ombudsmanilor.

Rosita AGNEW

Șef de sector comun

Tel. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD

Șef de sector comun

Tel. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB

Dezvoltator web

Tel. +33 3 88 17 44 10

Annika ÖSTERBERG

Responsabil privind publicațiile

Tel. +33 3 88 17 49 36

Raffaella DALLATANA

Secretar (de la 18.6.2007 până la 17.11.2007)

Dace PICOT-STIEBRINA

Responsabil pe probleme de comunicare

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gundi GADESMANN

Atașat de presă

Tel. +32 2 284 26 09

Gabrielle SHERIDAN

Secretar

Tel. +33 3 88 17 24 08

Ombudsmanul European și personalul său.

REUNIUNI ALE PERSONALULUI

Pentru asigurarea eficienței și eficacității maxime a procedurilor din cadrul oficiului, pentru garantarea unui flux de informații liniar în cadrul echipei și pentru promovarea șanselor de dezvoltare profesională, Ombudsmanul organizează cu regularitate reuniuni ale personalului. De regulă, ordinea de zi a acestor reuniuni include o prezentare generală de către Ombudsman a activităților recente și viitoare, precum și o prezentare a evoluțiilor administrative, juridice și programatice care au influență asupra instituției.

În conformitate cu strategia Ombudsmanului de dezvoltare profesională a personalului său, în cadrul acestor reuniuni sunt invitați frecvent să ia cuvântul vorbitori externi. În 2007, președintele Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, dl Paul J. MAHONEY, și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, dl Peter HUSTINX, au venit la Strasbourg pentru a-și prezenta activitatea în fața personalului Ombudsmanului.

Președintele Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, dl Paul J. MAHONEY, face o prezentare în fața personalului Ombudsmanului. Strasbourg, 30 martie 2007.

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, dl Peter HUSTINX, face o prezentare în fața personalului Ombudsmanului. Strasbourg, 7 decembrie 2007.

D INDEXUL DECIZIILOR

1 DUPĂ NUMĂRUL CAZULUI

2003

OI/3/2003/JMA.....93

2004

1782/2004/OV68
2468/2004/OV70
2577/2004/OV66
2725/2004/(PB)ID53
2825/2004/OV69
3278/2004/ELB87
3346/2004/ELB80
3660/2004/PB.....54

2005

0368/2005/(MF)(BU)BM88
0452/2005/BU71
1475/2005/(IP)GG84
1476/2005/(BB)GG.....84
1617/2005/(BB)JF85
1693/2005/PB.....72
1844/2005/GG73
1858/2005/BB.....67
1859/2005/BB.....67
2350/2005/GG83
2370/2005/OV61
2776/2005/ID88
3008/2005/OV74
3114/2005/MHZ.....80
3193/2005/TN.....74
3269/2005/TN.....88
3323/2005/WP55
3386/2005/WP62
3453/2005/GG92
3693/2005/ID75

2006

0183/2006/MF89
0943/2006/MHZ.....56
0948/2006/BU60
0962/2006/OV76
1103/2006/BU90
1126/2006/SAB.....63
1166/2006/WP57
1779/2006/MHZ.....61
1807/2006/MHZ.....82
2280/2006/MF57
2403/2006/(WP)BEH58
2633/2006/WP63
2740/2006/TN.....59
3495/2006/GG64
3543/2006/FOR77
3697/2006/PB.....77

2007

0446/2007/WP78
0471/2007/VIK65
0668/2007/MHZ.....79
1471/2007/(CC)RT66
Q1/2007/ELB95

2

PE DOMENII

Pentru numerele de pagină ale cazurilor enumerate mai jos, a se vedea anexa D1.

Drepturile cetățenilor

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Politica în domeniul concurenței

0943/2006/MHZ

Contracte

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Educație, formare profesională și tineret

2280/2006/MF

Mediu

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Libera circulație a persoanelor și serviciilor

3543/2006/FOR

Norme interne ale instituțiilor

2468/2004/OV

Diverse

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Cooperare polițienească și judiciară

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Acces public

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Sănătate publică

2370/2005/OV

Politica socială

Q1/2007/ELB

Personal***Recrutare***

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Alte întrebări

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Transport

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3

DUPĂ TIPUL PRESUPUSEI ADMINISTRĂRI DEFECTUOASE

Pentru numerele de pagină ale cazurilor enumerate mai jos, a se vedea anexa D1.

Întârzieri care se puteau evita

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Apărare

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Discriminare

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Eroare în procedura prevăzută la articolul 226

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Lipsa sau refuzul informațiilor

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Eroare juridică

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Proceduri

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Motivare

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Transparență

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Incorectitudine

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Alte cazuri de administrare defectuoasă

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 CAZURI DE REFERINȚĂ

2577/2004/OV

1476/2005/(BB)GG

1617/2005/(BB)JF

1103/2006/BU

2580/2006/TN

3495/2006/GG

630/2007/WP

Atunci când trimiterea la caz este cu caractere aldine, un rezumat al deciziei este prezentat în capitolul 3 din prezentul raport. Pentru numerele de pagină ale acestor cazuri, a se vedea anexa D1. Un rezumat al cazului 2580/2006/TN este disponibil în secțiunea 2.2 a prezentului raport, iar secțiunea 2.3 conține un rezumat al cazului 630/2007/WP.

5 LISTA TUTUROR CAZURILOR CLASATE CU O OBSERVAȚIE CRITICĂ ÎN 2007

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

Atunci când trimiterea la caz este cu caractere aldine, un rezumat al deciziei este prezentat în secțiunea 3.4 din prezentul raport. Pentru numerele de pagină ale acestor cazuri, a se vedea anexa D1. Textele complete ale deciziilor tuturor cazurilor menționate mai sus sunt disponibile pe site-ul web al Ombudsmanului la <http://www.ombudsman.europa.eu>

CUM POATE FI CONTACTAT OMBUDSMANUL EUROPEAN

PRIN POȘTĂ

Ombudsmanul European
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Franța

PRIN TELEFON

+33 3 88 17 23 13

PRIN FAX

+33 3 88 17 90 62

PRIN E-MAIL

eo@ombudsman.europa.eu

WEBSITE

<http://www.ombudsman.europa.eu>

**OMBUDSMANUL EUROPEAN INVESTIGHEAZA PLANGERI REFERITOARE LA ADMINISTRAREA
DEFECTUOASA DIN PARTEA INSTITUTIILOR SI ORGANELOR UNIUNII EUROPENE**

www.ombudsman.europa.eu